

סֵפֶר זוֹהַר תְּהִלִּים הַשְּׁלֵם "בְּנֵאוֹת דִּשְׁא"*

(תְּהִלִּים כג, ב) [ר"ת: א'מִדּוֹת דִּי ד' שִׁמְעוֹן]

חלק יא לחודש אב

וְהוּא: מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים עִם זוֹהַר הַקְדוּשׁ בְּלִשׁוֹן הַקְדָּשׁ עַל כָּל פֶּה וּפֶה וְחוּנָה עָלָיו הַסְגֻלוֹת הַמִּיחָדוֹת מִסֵּפֶר שְׁמוּשׁ תְּהִלִּים

- א. מִחֶלֶק לְלִמּוּד הַדָּשִׁי בְּרֶגֶז לְחֹדֶשׁ 4 עֲמוּדִים לְיוֹם.
- ב. לְיוֹמֹת הַשָּׁנָה [4 עֲמוּדִים לְיוֹם לְסִיּוֹם בְּכָל שָׁנָה].
- ג. מִחֶלֶק לְלִמּוּד דָּף הַיּוֹמִי, עִם לְמוּד דָּף הַיּוֹמִי גְמָרָא, ו-4 עֲמוּדִים זוֹהַר תְּהִלִּים.

יֵצֵא לְאוֹר בִּס"ד חוֹדֶשׁ תַּמּוּז ה'תשע"ה
מִפְעַל הַזוֹהַר הָעוֹלָמִי סִנְיָף בֵּת ים 0527-651911

* הַלּוּמֵד זוֹהַר תְּהִלִּים הַנִּקְרָא "בְּנֵאוֹת דְּשֵׁא" מִחֲבֵר קוֹב"ה וּשְׂכִינִיתִיה, וְזוֹכֵה לְנֵאוֹת
דְּשֵׁא הוּא גַן עֵדֶן הָעֵלְיוֹן כַּמְבוֹאֵר בְּזוֹהַר (תְּרומה דף קע"א).

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

לקבלת ספרי זוהר

ירושלים, בני ברק, רמת בית שמש

מפעל הזוהר העולמי

050-4116923 / 0527651911

050-4134669 / 050-4133475

הלומד זוהר הקדוש עם תהלים שומעים בשמים את התהלים, שמע ישראל והתפלות שהוא מתפלל (תיקו"ז תי' מ"ג), דאפילו ישראל מתפללין ואומרים שמע ישראל, דאיהו קודשא בריך הוא אין עונה אותם וכו', וזה ה-תעודת ז'הות בשמים, ראשי תבות "ת'הלים ז'והר" שמי שלומד זוהר שומעים את התהלים, התפלות, והשמע ישראל, (הג"ר"א בתיקו"ז תקון מ"ג). ובשואה האיימה רחמנא ליצילן שרדו לחיים אלו שהיו רגילים לומר כל יום פתח אליהו ז"ל בעל פה קדם התפלה, וראו בעליל שכחו גדול מאד (עדות ביעקב). ובכמה דקות שאומר תפלות אלו יכול להפך הכל לטובה ולהיות מכני עליה, לזכות ל"עין לא ראתה אלקים וזלתך יעשה למחבה לו", ויטהר נשמתו ויזכה למעלות עליונות בידוע מדברי האריז"ל.

ובלי שום ספק אם כל היהודים מנער ועד זקן ובפרט תינוקות של בית דבן בהכל פיהם הסהור יאמרו פתח אליהו כל יום, ונזכה לפתח את השער לאליהו הנביא וכוד לטוב שיבוא ועל ידי למוד הזוהר הקדוש יחד עם התהלים ננצל מכל גזרות קשות ודעות שלא תוכלנה לשלוט על עם ישראל. ונזכה במהרה לכיאת משיח צדקנו בדרכים, אמן:

תפילה קצרה לאומרה קודם הלימוד

לֵישׁ יְחִיד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתָּיהּ וְכו'. עַל יְדֵי
הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל לְאַקְמָא
שְׁכִינְתָּא מַעֲפָרָא, וְלַעֲלוּי שְׁכִינַת עֻזּוֹנוּ אִם תְּבָנִים שְׂמַחָה,
עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל.

הֲרִינִי מְקַשֵּׁר עֲצָמִי בְּלִימוֹד הַקְדוֹשׁ הַזֶּה בְּנִשְׁמַת כָּל
הַתְּנָאִים וְהַצְדִּיקִים הַתְּנוּכִים בְּזוֹהַר הַקְדוֹשׁ
וּבְרֵאשֵׁם הַתְּנָא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי וְרַבִּי
אֶלְעָזָר בְּנוֹ. וְעַל יְדֵי זֶה תִּתְקַיֵּים תְּפִילַת דְּוֹד הַמֶּלֶךְ
עָלָיו הַשְּׁלוֹם (תְּהִלִּים ס"א ד'- ה') כִּי הִיִּית מַחֲסֶה לִּי מִגְדֵּל עֹז
מִפְּנֵי אוֹיֵב. אֲגִידָה בְּאֶהְלֶךְ עוֹלָמִים אַחֲסֶה בְּסֶתֶר בְּנִפְיךְ
סֶלָה. וְאֶזְכֶּה שְׁבָלִימוֹדִינוּ זֶה יִהְיֶה שְׁפָתוֹתֵיהֶם דּוֹכְבוֹת
בְּקֶבֶר, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ
וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ. וּבְהִדִּין סֶפְרָא סֶפֶר הַזּוֹהַר, יִפְקֹן
יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי יִרְאָה אֶל עֲבָדֶיךָ פִּעְלֶךְ
וְהַדְרֶךְ עַל בְּנֵיהֶם. וְיִהְיֶה נָעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה
יְדֵינוּ בּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנֵנָה, וְיִהְיֶה נָעַם אֲדָנִי
אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
בּוֹנֵנָהוּ (תְּהִלִּים צ' ט"ז י"ז).

תפילה קודם לימוד קבלה

מתאר"י זלח"ה

רַבּוֹן הָעוֹלָמִים וְאֲדֹנֵי הָאֲדוֹנִים. אָב הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
 מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ יְיָ הוֹאֵהֶם יִאֲהֲדוּנֵהוּ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ, בְּקִידָה וּבְהַשְׁתַּחֲוִיָּה, שֶׁקִּרְבָּתָנוּ לְתוֹרָתְךָ וְלַעֲבוֹדָתְךָ
 עֲבוֹרַת הַקֹּדֶשׁ, וְנִתַּת לָנוּ חֵלֶק בְּסוּדוֹת תּוֹרָתְךָ הַקְדוֹשָׁה. מִה
 אָנוּ, מִה חַיֵּינוּ, אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּנוּ חֶסֶד גָּדוֹל כְּזֶה. עַל פֶּן אֲנַחְנוּ
 מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ שֶׁתִּמָּחַל וְתִסָּלַח לְכָל חַטָּאתֵינוּ
 וְעוֹנוֹתֵינוּ. וְאֵל יִהְיֶה עֲוֹנוֹתֵינוּ מִבְּדִילִים בִּינֵינוּ לְבִינֶךָ. וּבְכֵן יִהְיֶה
 רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ הוֹאֵהֶם יִאֲהֲדוּנֵהוּ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּכּוֹנֵן
 אֶת לִבֵּנוּ לִירְאָתְךָ וְאֶהְבֶּתְךָ, וְתִקְשִׁיב אָזְנוֹךָ לְדִבְרֵינוּ אֵלֶּה,
 וְתִפְתַּח לִבֵּנוּ הָעֵרֶל בְּסוּדוֹת תּוֹרָתְךָ. וְיִהְיֶה לַמוֹדֵנוּ זֶה נַחַת
 רוּחַ לְפָנֶי כִּפּא כְּבוֹדְךָ פְּרִיחַ נִיחוּחַ. וְתִאֲצִיל עֲלֵינוּ אוֹר מְקוֹר
 נִשְׁמָתָנוּ בְּכָל בְּחִינוֹתֵינוּ. וְשִׁיתְנוּצְצוּ נִיצוּצוֹת עֲבָדֶיךָ הַקְדוֹשִׁים
 אֲשֶׁר עַל יָדָם גָּלִית דְּבָרֶיךָ אֵלֶּה בְּעוֹלָם. וּזְכוּתָם וּזְכוּת אֲבוֹתָם
 וּזְכוּת תּוֹרָתָם וְתַמִּימוֹתָם וְקִדְשָׁתָם יַעֲמִד לָנוּ לְכָל נִפְשָׁל
 בְּדִבְרִים אֵלּוּ. וּבְזְכוּתָם תֵּאִיר עֵינֵינוּ בְּמַה שָּׁאֲנוּ לִמּוּדִים.
 כְּמֵאֲמַר נָעִים זְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל, גַּל עֵינֵי וְאִבְיָטָה נִפְלְאוֹת
 מִתּוֹרָתְךָ. יִהְיֶה לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהַגִּיוֹן לְפִי לְפָנֶיךָ, יְיָ הוֹאֵהֶם יִאֲהֲדוּנֵהוּ
 צוּרֵי וְגֵאֲלֵי. כִּי יְיָ הוֹאֵהֶם יִאֲהֲדוּנֵהוּ יִתֵּן חֶכְמָה, מִפּוֹ דַּעַת וְתִבְנוּנָה:

רבוֹן עֲלֵמִין, דְּאֵנִת הוּא מְגִלִי עֲמִיקְתָּא וּמִסְתָּרְתָּא וְגִלִי
רְצִיא. יְהֵא רַעּוּא מִן קְדָמְךָ לְאַסְבְּרָא מְלִין בְּפֻמְנָא,
לְקִימָא בְּנָא מְקָרָא שְׁכִתוּב, וְאִנְכִי אֶהֱיָה עִם פִּיד
וְהוֹרִיתִיךָ אֲשֶׁר תִּדְבֵּר. וְלֹא נִיעוּל בְּכִסּוּפָא קְדָמְךָ. וְנִזְכִּי
לְמִשְׁמַע רִזִּין עֲלָאִין דְּאוֹרִיתָא מְפֻמָּא דִּרְיִשָּׁא דְמִתִּיבְתָּא
עֲלָהּ. אָמֵן וְכֵן יְהִי רְצוֹן, אָמֵן, סְלֵה:

וְנִהַר יֵצֵא מֵעֵדֶן לְהִשְׁקוֹת אֶת־הַגֶּן, וּמִשָּׁם יִפְרֹד וְהִיָּה
לְאַרְבַּעַה רָאשִׁים: וְהַמִּשְׁבָּלִים יִזְהָרוּ בִּזְהַר הָרְקִיעַ,
וּמִצְדִּיקֵי הָרָבִים כְּכֹכְבִים לְעוֹלָם וָעֶד: גִּלְעִינִי וְאַבְיטָה
נִפְלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ:

תפלה לרפואות וישועות

תְּהִינִי מְקַבֵּל עָלִי מִצּוֹת עֲשֵׂה שֶׁל וְאַהֲבַת לְרַעְדַּךְ כְּמוֹד, וְהִרְיִנִי
אוֹהֵב כָּל אֶחָד מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּנַפְשִׁי וּמַאֲדִי, וְהִרְיִנִי מִזְמַן
אֶת פִּי לְלַמֵּד בְּסִפֵּר הַזֶּהר הַקְדוּשׁ לְזִכּוֹת ... כַּב"פ (וְכֹאן יִפְרֹט בְּקִשְׁתּוֹ)
[לְרַפּוּאָת...] [יִשׁוּעָת ...] [לְבָנִים ...] הַשֵּׁם יִשְׁלַח דְּבָרוֹ יַחְזִקְהוּ
[וְיִרְפָּאֵהוּ בְּרַפּוּאָת הַנַּפֶּשׁ וּרְפּוּאָת הַגּוּף בְּרַמ"ח אַבְרָיו וְשֵׁם"ה
גִּידְדִּיו בְּתוֹךְ שְׁאֵר חוֹלֵי יִשְׂרָאֵל וְיֵאֲרִיד יָמָיו וּשְׁנוֹתָיו בְּנִעִימִים]
[וְיִוְשִׁיעָהוּ בְּדִבְרֵי יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים ...] אָמֵן סְלֵה:

יהודים חושו והינצלו

הוי פי גדול היום ההוא מאין כמהו
ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע
(ירמיה פרק ל"ז)

בעל הסולם זעק רבות על חורבן העולם הממשמש ובא. בשנות השלושים הוא התריע על כך בקול גדול (בכתביו משנת תרצ"ג-ג' 933' כעיו המשפט "כבר זעקתי על קץ העולם"). הוא התריע על השואה העומדת להתרחש על אירופה ועל הסכנה הגדולה הצפויה לעם היהודי, הוא הכריז על הצורך בלימוד ספר הזוהר בישיבות פולין, ולשם כך אף נפגש עם רבנים ואדמו"רים, בבקשה שייסדו סדרי לימוד בספר הזוהר בישיבותיהם, אך הם לא שעו לבקשותיו. הוא טען כי "נותרים 20 שנה זמן מן השמיים. וכמו"כ הבד"ץ עה"ח"ר זעקו עוד בשנת תרפ"א, ועוד הפעם בשנת תרצ"ב, שכל העולם יתאחדו ויסיימו אלף סיומי זוהר להצלת עם ישראל, וסיימו רק חלקית.

רבנים וראשי ישיבות יקרים!
אנחנו כעת זועקים אליכם בתחנונים
לעורר את עם ישראל בלימוד הזוה"ק,
אתם ראשים של עם ישראל,
והאחריות של העם רובצת עליכם

(שבת נה)

נז חֲלָקִי יְהוָה אֱלֹהֵי אֲמֹרְתִי לְשֹׁמֵר דְּבָרֶיךָ: נח חֲלִיתִי
 פָּנֶיךָ בְּכָל לֵב חֲנֻנִי בְּאֲמֹרְתֶךָ: נט חֲשַׁבְתִּי דְרָכִי
 וְאָשִׁיבָה רַגְלִי אֶל עֵדֻתֶיךָ: ס חֲשַׁתִּי וְלֹא חֲתַמְהֶמָּחֵתִי
 לְשֹׁמֵר מִצְוֹתֶיךָ: סא חֲבָלֵי רִשְׁעִים עֲוֹדְנִי תִזְרֹתֶךָ לֹא
 שָׁכַחְתִּי: סב חֲצוֹת לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ עַל מִשְׁפָּטֵי
 צְדָקָתְךָ: סג חֵבֶר אָנִי לְכָל אִשָּׁר יִרְאוּךָ וּלְשֹׁמְרֵי פִקּוּדֶיךָ:

שימוש תהלים

לכרס העליון

חלקי (קיט-ח, נז): [שימוש תהלים לפרק קיט-ח] לכרס העליון אמור ז"פ
 על יין ושתה.

זוהר תהלים

דוד המלך חי לעולמים - ואפלו בימי מלך המשיח הוא מלך
 חצות לילה אקום להודות לך וגו' (קיט, סב): [זוהר ח"א 9' לך לך (דף
 29:)] בא ראה שדוד המלך היה קם בחצות הלילה, שאם
 תאמר שהיה יושב או שוכב במטנו והיה אומר שירות
 ותשבחות - לא, אלא כמו שכתוב (שם קיט) חצות לילה אקום
 להודות לך. אקום ודאי בעמידה להתעסק בשירות ותשבחות
 של התורה. ומשום כך דוד המלך חי לעולמים, ואפלו בימי
 מלך המשיח הוא מלך. שהרי שנינו, מלך המשיח, אם מן
 החיים הוא - דוד שמו, ואם מן המתים הוא - דוד שמו. והוא
 היה מתעורר בבקר בטרם יבא, שכתוב (שם נז) עורה כבודי
 עורה הנבל וכנור אעירה שחר.

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

כַּעַת רְאִיתִי שְׁאֶפְלוּ יְלָדִים בְּדוֹר שֶׁל רַבִּי שְׁמֵעוֹן זָכוּ לְחֻכְמָה
עָלִינָה. אֲשֶׁרִיךְ רַבִּי שְׁמֵעוֹן! אוֹי לְדוֹר שְׁאֵתָה תִּסְתַּלַּק מִמֶּנּוּ

חֲצוֹת לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ יְיָ וְגו' (קִיט, סב): [זוהר ח"א פ' לך לך

(דף צב:)] רַבִּי אָבָא הָיָה בָּא מִטְּבֶרְיָה לְבֵית טְרוּנְיָא

שֶׁלְחָמִיו, וְרַבִּי יַעֲקֹב בְּנוֹ הָיָה עִמּוֹ. נִפְגְּשׁוּ בַכֶּפֶר טְרָשָׁא.

כְּשֶׁרָצוּ לִשְׁכַּב, אָמַר רַבִּי אָבָא לְבַעַל הַבֵּית: יֵשׁ כָּאן תַּרְנַגּוּל?

אָמַר לוֹ בַּעַל הַבֵּית: לָמָּה? אָמַר לוֹ: מִשּׁוּם שְׁאֲנִי קָם בְּחֲצוֹת

הַלַּיְלָה מִמֶּשׁ. אָמַר לוֹ: לֹא צָרִיךְ, שֶׁהֲרִי סִימֵן יֵשׁ לִי בַּבֵּית -

שֶׁהַמֶּשֶׁקֶל הַזֶּה שֶׁלִּפְנֵי מִטְּתִי, אֲנִי מְמַלֵּא אוֹתוֹ בְּמִים,

וּמִטְּסִטֵּף טֶפֶה טֶפֶה. וּבְחֲצוֹת הַלַּיְלָה מִמֶּשׁ מִתְרוֹקְנִים כָּל

הַמִּים, וּמִתְגַּלְגֵּל הַגִּלְגָּל [הַדְּבוּק] הַזֶּה וְנוֹהֵם, וְנִשְׁמָע קוֹלוֹ בְּכָל

הַבֵּית. וְאִזּוֹ הוּא חֲצוֹת הַלַּיְלָה מִמֶּשׁ. וְזָקֵן אֶחָד הָיָה לִי שֶׁהָיָה

קָם בְּכָל חֲצוֹת לַיְלָה וּמִשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה, וּמִשּׁוּם כֵּךְ עָשָׂה אֶת

זֶה. אָמַר רַבִּי אָבָא: בְּרוּךְ הַרְחֵמֶן שֶׁשִּׁלַּחֲנִי לְכָאן. בְּחֲצוֹת

הַלַּיְלָה נָהֵם אוֹתוֹ הַגִּלְגָּל [הַדְּבוּק]. קָמוּ רַבִּי אָבָא וְרַבִּי יַעֲקֹב,

וְשִׁמְעוּ אוֹתוֹ הָאִישׁ שֶׁהָיָה יוֹשֵׁב בִּירְכַּתִּי הַבֵּית וּשְׁנֵי בָנָיו

עִמּוֹ, וְהָיָה אוֹמֵר, כְּתוּב (תהלים קיט) חֲצוֹת לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת

לָךְ עַל מִשְׁפָּטִי צִדִּיקְךָ. מָה רָאָה דָּוִד שֶׁהוּא אָמַר חֲצוֹת לַיְלָה

וְלֹא בְּחֲצוֹת הַלַּיְלָה? אֵלָּא חֲצוֹת לַיְלָה - וְדָאֵי לְקֹדוֹשׁ בְּרוּךְ

הוּא אָמַר כֵּךְ. וְכִי כֵךְ נִקְרָא הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא? כֵּן, שֶׁהֲרִי

חֲצוֹת לַיְלָה מִמֶּשׁ הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא וְסִיעֵתוֹ, וְאִזּוֹ הִיא

הַשְּׁעָה שֶׁנִּכְנָס לָגֵן הָעֵדֶן לְהִשְׁתַּעֲשַׁע עִם הַצַּדִּיקִים.

אָמַר רַבִּי אָבָא לְרַבִּי יַעֲקֹב, וְדָאֵי נִשְׁתַּתֵּף עִם הַשְּׂכִינָה

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ————— ❧

וּנְתַחֲבֵר יַחַד. קָרְבוּ וַיֵּשְׁבוּ עִמּוֹ. אָמְרוּ לוֹ, אָמַר דְּבַר פִּיךָ, שְׁיַפֶּה אֲמֶרְתָּ, מִנֵּין לָךְ זֶה? אָמַר לָהֶם, דְּבַר זֶה לְמַדְתִּי מִסְבִּי. וְעוֹד הָיָה אוֹמֵר, שְׁשָׁלֵשׁ [שְׁתַּחֲלִית] הַשְּׁעוֹת הָרְאשׁוֹנוֹת שֶׁל הַלֵּילָה, כָּל הַדִּינִים שֶׁלְמִטָּה מִתְעוֹרְרִים וְהוֹלְכִים וּמְשׁוֹטְטִים בַּעֲלוֹם. וּבַחֲצוֹת הַלֵּילָה מִמָּשׁ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְעוֹרֵר בְּגֵן עֵדֶן, וְהַדִּינִים שֶׁלְמִטָּה אֵין נִמְצָאִים. וְכָל הַמְּנַהֲגִים שֶׁלְמַעַל הַבְּלִילָה, אֵין נִמְצָאִים אֲלָא בַּחֲצוֹת הַלֵּילָה מִמָּשׁ. מִנֵּין לָנוּ? מֵאַבְרָהָם, שֶׁכָּתוּב (בְּרֵאשִׁית יד) וַיַּחֲלֵק עֲלֵיהֶם לַיְלָה. בַּמִּצְרִים - (שְׁמוֹת יב) וַיְהִי בַּחֲצִי הַלֵּילָה. וּבִמְקוֹמוֹת רַבִּים בַּתּוֹרָה כֶּף נִמְצָא. וְדוֹד הָיָה יוֹדֵעַ. [וְנִמָּה] וּמִנֵּין הָיָה יוֹדֵעַ? אֲלָא כֶּף אָמַר הַזֶּקֶן, שֶׁמִּלְכוּתוֹ תְּלוּיָה בְּזֶה [הַלֵּילָה], וְעַל זֶה עוֹמֵד בַּשְּׁעָה הַזֹּאת אוֹמֵר שִׁירָה, וְלִכְן קָרָא לְקָדוֹשׁ - בְּרוּךְ הוּא חֲצוֹת לַיְלָה [מִמָּשׁ] אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ יְגוֹ, שֶׁהָיָה כָּל הַדִּינִים תְּלוּיִים מִכָּאן, וְדִינֵי הַמִּלְכוּת נִמְצָאִים מִכָּאן. וּבְאוֹתָהּ הַשְּׁעָה נִקְשַׁר דָּוִד בָּהּ, וְקָם וְאָמַר שִׁירָה. בָּא רַבִּי אַבָּא וּנְשָׁקוּ. אָמַר לוֹ, וְדַאי כֶּף הוּא. בְּרוּךְ הַרְחֵמֶן שֶׁשָּׁלַחֵנִי לְכָאן.

אַפְלוּ יְלָדִים בְּדוֹר שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן זְכוּ לְחֻכְמָה עֲלִיוֹנָה. אֲשֶׁרִיף רַבִּי שְׁמַעוֹן!

בא רֵאָה, הַלֵּילָה הוּא דִין בְּכָל מְקוֹם, וְהָרִי הַקָּמְנוּ אֶת הַדְּבָרִים, וְכֶף הוּא וְדַאי, וְהָרִי הַעֲרֵתִי לִפְנֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן. אָמַר אוֹתוֹ הַיָּלִד בְּנוֹ שֶׁל אוֹתוֹ הָאִישׁ, אִם כֶּף, לָמָּה כָּתוּב חֲצוֹת לַיְלָה? אָמַר לוֹ, הָרִי נֶאֱמַר שֶׁבַּחֲצוֹת הַלֵּילָה מִתְעוֹרֵר

סדר חסדך יהוה אלהינו מלאה הארץ חסדך למדני:

— זוהר תהלים —

מלכות השמים. אָמַר, אָנִי שְׁמַעְתִּי דְּבַר. אָמַר לוֹ רַבִּי אַבְא, אָמַר בְּנֵי טוֹב, שְׁהֵרִי דְּבַר פִּיךָ יִהְיֶה קוֹל הַמְּאוֹר. אָמַר, אָנִי שְׁמַעְתִּי, שְׁהֵרִי הַלֵּילָה הוּא דִּין הַמְּלָכוֹת, וּבְכָל מְקוֹם הוּא דִּין. וְזֶה שֶׁאָמַר חֲצוֹת, מְשׁוּם שִׁינּוּקָתָא בְּשָׁנֵי גִּוְנִים [חצות] – בְּדִין וְחֶסֶד. וּדְאִי שֶׁהִמְחִיצָתָא הָרֵאשׁוֹנָה הִיא דִּין, שְׁהֵרִי בַּמְּחִיצָתָא הָאַחֲרָתָא הִיא מְאִירָה פְּנִיָּה בְּצַד הַחֶסֶד, וְעַל כֵּן חֲצוֹת לֵילָה כְּתוּב וְדָאִי. קָם רַבִּי אַבְא וְשֵׁם יְדוֹ בְּרֵאשׁוֹ וּבִרְךָ אוֹתוֹ. אָמַר, וְדָאִי חֲשַׁבְתִּי שֶׁאֵין נִמְצָאת חֻכְמָה, רַק בְּאוֹתָם הַצְדִּיקִים שֶׁזָּכוּ בָּהּ. כָּעֵת רָאִיתִי שֶׁאֲפֹלוּ יְלָדִים בְּדוֹר שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן זָכוּ לְחֻכְמָה עֲלִיּוֹנָה. אֲשַׁרְיָךְ רַבִּי שְׁמַעוֹן! אוֹי לְדוֹר שֶׁאֵתָּה תִּסְתַּלַּק מִמֶּנּוּ! יֵשְׁבוּ עַד הַבֶּקֶר וְהִתְעַסְקוּ בַּתּוֹרָה.

סח מִזֶּבַע עֲשִׂיתָ עִם עֲבֹדְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּדָבָרְךָ: סו מִזֶּבַע
 טעם וְדַעַת לְמַדְנִי בִּי בְּמִצְוֹתֶיךָ הָאֲמֻנָתִי: סו מִזֶּבַע
 אֶעֱנֶה אֲנִי שִׁגְגָה וְעָתָה אֲמַרְתָּךְ שְׁמַרְתִּי: סח מִזֶּבַע אֶתָּה
 וּמִטִּיב לְמַדְנִי חֻקֶּיךָ: סט מִטְּפִלּוֹ עָלַי שְׁקָר וְדִים אֲנִי בְּכָל
 לֵב אֶצַּר בְּקִוְיֶיךָ: ע מִטְּפֵשׁ בַּחֲלָב לִבִּי אֲנִי תוֹרַתְךָ
 שֶׁעָשִׂיתִי: עא מִזֶּבַע לִי כִי עָנִיתִי לְמַעַן אֲלַמֵּד חֻקֶּיךָ:
 עב מִזֶּבַע לִי תוֹרַת פִּיךָ מֵאֲלֹפֵי זָהָב וְכֶסֶף:

⋯⋯⋯ שימוש תהלים ⋯⋯⋯

לחשישת כוליא שמאלית וימנית

טוב עשיתי (קט-ט, סה): [שימוש תהלים לפרק קט-ט] לחשישת כוליא
 שמאלית והימנית אמור עליו ז"פ.

⋯⋯⋯ זוהר תהלים ⋯⋯⋯

מִי שֶׁעָמְלוּ בַּתּוֹרָה אֵינּוּ צָרִיךְ לֹא לְקַרְבָּנוֹת וְלֹא לְעוֹלוֹת שֶׁהָיָה
 הַתּוֹרָה טוֹבָה מִזֶּהָב וְהִיא הַקָּשֶׁר שֶׁל כָּל הָאֲמוּנָה

מִזֶּבַע לִי תוֹרַת פִּיךָ וְגו' (קט, עב): [זוהר ח"ג (דף לו) זוהר תורה] טוב
 לִי תוֹרַת פִּיךָ מֵאֲלֹפֵי זָהָב וְכֶסֶף. פֶּתַח רַבִּי אֵלְעָזָר וְאָמַר
 (ישעי' נא) וְאֲשִׁים דְּבָרִי בַּפִּיךָ וּבְצֵל יָדַי כְּסִיתִיךָ לְנֻטוֹעַ שָׁמַיִם
 וּלְיִסוּד אָרֶץ וְלֹאֲמַר לְצִיּוֹן עָמִי אֶתָּה, לְמַדְנִי כָּל מִי שֶׁמִּתְיַגֵּעַ
 בְּדְבָרֵי תוֹרָה וּשְׁפֹתָיו מִרְחָשׁוֹת תּוֹרָה, הַקִּבֵּה מַחֲפָה עָלָיו
 וְהַשְׁכִּינָה תַּפְרוּס עָלָיו כְּנַפִּיה, זַש"כ וְאֲשִׁים דְּבָרִי בַּפִּיךָ וּבְצֵל
 יָדַי כְּסִיתִיךָ, וְלֹא עוֹד אֵלָּא שֶׁהוּא מְקִיִּים הָעוֹלָם, וְהַקִּבֵּה
 מִשְׁמַח עֲמוֹ כְּאִילוֹ בְּיוֹם הַזֶּה נֻטַּע שָׁמַיִם וְיִסַּד הָאָרֶץ, זַש"כ

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

לנטוע שמים וליסוד ארץ, ולאמר לציון עמי אתה מכאן למדנו שישראל נקראים בשם של ציון, שכתוב ולאמר לציון עמי אתה, ויש לראות שכנס"ת ישרא"ל נקראת בשם של ציון, שכתוב (שם א) ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה. ובוא וראה מה בין אותן המתיגעים בתורה להנביאי האמת, אלו המתיגעים בתורה חשובים מהנביאים בכל זמן, מה הטעם, לפי שלומדי התורה עומדים במדרגה עליונה יותר מנביאים, אלו המתיגעים בתורה עומדים למעלה בהמקום שנקרא תורה קמט שהוא היסוד של כל האמונה, והנביאים עומדים למטה בהמקום שנקרא נצח והוד, וע"כ אלו המתיגעים בתורה חשובים מהנביאים ועליונים מהם יותר, שאלה עומדים למעלה ואלו עומדים למטה, ואותן שאומרים דברים ברוח הקודש עומדים למטה מכלם, וע"כ זכאים הם המתיגעים בתורה שהם במדרגה עליונה יותר על כלם, מי שעמלו בתורה אינו צריך לא לקרבנות ולא לעולות, שהרי התורה טובה מהכל והיא הקשר של כל האמונה, וע"כ כתוב (משלי ג) דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום, וכתוב שלום רב לאוהבי תורתך ואין למו מכשול, (ג-לה.) ובוא וראה כל אותן המתיגעים בתורה נדבקים בו בהקב"ה ונתעטרים בכתר התורה, ונאהבים למעלה ולמטה, והקב"ה משויט להם ימינו, כל שכן אותן המתיגעים בתורה גם כלילה, וזה

זיו הזוהר

קמט. היינו ספירת התפארת:

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

נתבאר שהם משתתפים עם השכינה ומחוברים יחד, וכאשר בא הבקר מעטרם הקב"ה בחוט אחד של חסד שיהיו ניכרים בין העליונים והתחתונים, וכל אותן ככבי בקר בשעה שכנסת ישראל וכל אותן העמלים בתורה באים להראות לפני המלך, כלם מזמרים יחד, זש"כ (איוב לח) ברן יחד ככבי בקר ויריעו כל בני אלהים, מה ויריעו, כמש"כ (ישעי' כד) רועה התרועעה הארץ, שאותן הדינים בטלים ונשברים כלם מלפני הבקר כאשר נתעורר הבקר בעולםי כמש"כ וישכם אברהם בבקר, וע"כ ויריעו כל בני אלהים.

זיו הזוהר

קנ. פי' שבבקר נתעורר מדת החסד שהיא מדתו של אברהם אבינו:

עג יְדִידְךָ עֲשׂוּנִי וְיִכּוֹנְנֵנִי הִבִּינִי וְאַלְמָדָה מְצוֹתֶיךָ:
 עד יִרְאֶיךָ יִרְאוּנִי וְיִשְׁמְחוּ בִּי לְדַבָּרְךָ יַחְלִיתִי: עה יִדְעֵתִי
 יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדָמָה בִּי צֶדֶק מִשְׁפָּטֶיךָ וְאַמּוּנָה עֲנִיתִנִּי: עו יְהִי
 נָא חֶסֶדְךָ לְנַחֲמֵנִי בְּאַמְרָתְךָ לְעִבְדְּךָ: עז יִבְאֵנִי רַחֲמֶיךָ
 ❧ ❧ ❧ שִׁמּוֹשׁ תְּהִלִּים ❧ ❧ ❧

לחשדא

ידיך עשונני (קט-י, עג): [שימוש תהלים לפרק קט-י] לחסדא, התפלל
 אותו אחר תפלתך בשחרית.

❧ ❧ ❧ זוהר תהלים ❧ ❧ ❧

יְדִי אָדָם לְמַעַלָּה לְקַבֵּל אֶת תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל

יְדִידְךָ עֲשׂוּנִי וְיִכּוֹנְנֵנִי וגו' (קט, עג): [זוהר ח"ב (דף רט): זוהר תורה]
 יְדִידְךָ עֲשׂוּנִי וְיִכּוֹנְנֵנִי הִבִּינִי וְאַלְמָדָה מְצוֹתֶיךָ. אמר רבי
 שמעון כתוב (יחזקאל א) וידי אדם מתחת כנפיהם, הרי ביארנו
 שכל ידי אדם היינו שרפים ואופנים וחיות הקודש, כלם עם
 כנפים וידיים תחת כנפיהם לקבל התפלות ולקבל בעלי
 תשובה, ידי אדם היינו מקומות ובתים לקבל התפלות
 ובקשות של האנשים, לפתוח פתחים לקבל אותן, לייחד
 ולקשר קשרים ולעשות רצונם, ואלו המקומות והבתים
 שנקראים ידי אדם העומדים לעזור לאנשים אלה הם שמות
 הקדושים השולטים בכל מדרגה ומדרגה קטנה ועל ידיהם

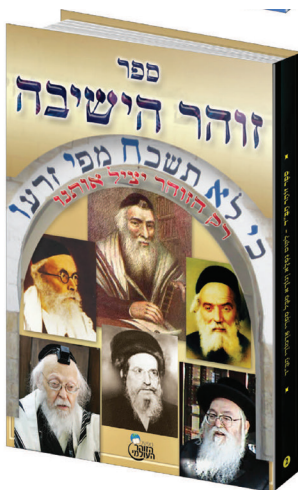
זיו הזהר

קנא. כל ספירה וספירה יש לה שמות קדושים מיוחדים, כמובא בספר
 הקדוש שערי אורה:

וְאַחֶיהָ בִּי תוֹרַתְךָ שְׁעִשְׁעֵי: עַם יְבִשׁוּ יָדִים בִּי שֶׁקֶר
 עֲוֹנוֹנִי אֲנִי אֲשִׁית בְּפִקְדֹנֶיךָ: עַם יָשׁוּבוּ לִי יִרְאֶיךָ (וידעו)
 וְיִדְעִי עֲדֹתֶיךָ: פ יְהִי לִבִּי תָמִיד בְּחֶקֶךָ לְמַעַן לֹא
 אֲבוֹשׁ:

סדר הלימוד ליום ג אב — זוהר תהלים — סדר

נכנסין התפלות והבקשות של האנשים בכל השערים
 העליונים, ובכח זה שולטים התחתונים למעלה, וזהו הסוד
 ידיך עשוני ויכונוני, אלו הם שמות הקדושים.

פא בִּלְתָּה לַתְּשׁוּעָתְךָ נַפְשִׁי לְדַבְּרֶךָ יַחְלִתִּי: פב בְּלוֹ
עֵינֵי לְאַמְרָתְךָ לֵאמֹר מָתִי תִּנְחַמְנִי: פג בִּי הָיִיתִי בְּנֶאֱדָר
בְּקִיטוֹר חֲקִיךָ לֹא שָׁבַחְתִּי: פד כִּמָּה יָמֵי עֲבָדְךָ מָתִי
תַּעֲשֶׂה בְּרַדְפִּי מִשְׁפָּט: פה בָּרוּ לִי יְדִים שִׁיחֹת אֲשֶׁר

— שִׁמוּשׁ תהלים —

לנפוח אף ימינו

כלתה (קִיט-כ, פא): [שימוש תהלים לפרק קיט-כ] לנפוח האף הימני
לחוש עליו י' פעמים.

— זוהר תהלים —

כמה ימי עבדך - שכל העבודה שלו היה לאוקמא שכינתא
מועפרא ולא לצורכו

כמה ימי עבדך וגו' (קִיט-כ, פד): [צמח צדיק 9' ויחי] ג'וֹר אֲרִי'ה
י'הוּדָה (מט, ט). ר"ת וס"ת גימ' דר"ך, כמנין ב' פעמים
יב"ק שהוא הוי"ה אהי"ה אדנ"י, לרמז על אתערותא מתתא
לעילא מיין נוקבין, ומעילא לתתא מיין דוכרין. ונרמז זה
אצל יהודה הרומז למלכות (זוה"ק ב, קד), כי מדת המלכות היא
המעוררת מיין נוקבין ליחוד אהי"ה הוי"ה, שהוא חכמה
בינה, כידוע בספרי חכמי האמת (שער מאמרי רשב"י, ס' ספרא
דצניעתא פ"א). - מטרף בני עלית (מט, ט). פירש רש"י בהריגת
תמר שהודה צדקה ממנו (לח, כו) לפיכך כרע רבץ בימי שלמה
איש תחת גפנו (מלכים-א ה, ה) עיי"ש. יש לומר שרש"י ז"ל כיון
בזה ענין גדול, כי על ידי שיהודה הודה צדקה ממנו, נולד
מתמר מקור נפתח למלכות בית דוד, שממנו נולד משיח

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

שיהיה תיקון הרפ"ח ניצוצין הידועים (עי' ליקו"ת בראשית ד"ה יש להקשות), ועה"כ הם טר"ף. וזה מטרף בני עלית, שנתעלה מחמת שעל ידי הודאתו יתוקנו טר"ף שהם הרפ"ח עה"כ כנ"ל. וזוכה לזה על ידי שמירת התורה הקדושה ושבת קודש, לכן הר"ת והס"ת של מ'טרף ב'ני ע'לית לחשבון הפ' פשוטה ת"ת גימ' כת"ר שב"ת, ועל ידי זה נתייחדו היחודים הק' הוי"ה אהי"ה אדנ"י העולים יב"ק, המרומז בר"ת מ'טרף ב'ני ע'לית שהוא מב"ע גימ' יב"ק, וזה שפירש רש"י לפיכך כרע רבץ בימי שלמה איש תחת גפנו, כי האותיות שתחת גפ"ן ר"ל הקודמות מגפ"ן הם גם כן מב"ע גימ' יב"ק וכנ"ל:

אסרי לגפן עירה (מט, יא). אפשר לומר על דרך שפרשנו (ליקוטים ד"ה המשנה הבונה) מה שאמר דוד המלך ע"ה (תהלים קיט, פד) כמה ימי עבדך, ר"ל ימי העבדות שלי הוא כמ"ה גימ' ס"ה כמנין אדנ"י, שכל העבודה שלו היה לאוקמא שכינתא מעפרא ולא לצורכו. וזה מרומז כאן דר"ת א'סרי לגפן ע'ירה הוא ק"א, מרמז על התורה הקדושה, שצריך לשנות פרקו ק"א פעמים כידוע מדברי חז"ל (חגיגה ט ע"ב), והלימוד יהיה רק לשמ"ה, לש"ם ה', לאוקמא שכינתא מעפרא, ולכן הס"ת של אסרי לגפן ע'ירה גימ' ס"ה כמנין אדנ"י, שיהיה רק לאוקמא שכינתא מעפרא, על דרך מה שאמרו חז"ל (יבמות יג ע"ב) כל מקום שצריך למ"ד בתחילתה הטיל לה ה' בסופה, שהלימוד בתחלה יהיה רק לשם ה'

פֶּטַח לְעוֹלָם יְהוָה יִכְרֹךְ נֶצֶב בְּשָׁמַיִם: צ לְדֹר וָדֹר
 אֲמִנְתָּךְ בּוֹנֵנָה אֶרֶץ וַתַּעֲמֹד: צא לְמִשְׁפָּטֶיךָ עֲמְדוּ חַיִּים
 בִּי חֹבֵל עֲבָדֶיךָ: צב לִילֵי תוֹרָתְךָ שְׁעֵשְׂעֵי אוֹ אֲבֹדְתִי
 בְּעֵינַי: צג לְעוֹלָם לֹא אֶשְׁכַּח פְּקוּדֶיךָ בִּי בָּם חֵייתִנִּי:
 צד לֵךְ אֲנִי חוֹשִׁיעֵנִי בִּי פְקוּדֶיךָ דָּרָשְׁתִּי: צה לִי קוֹנֵי

שימוש תהלים

לדינא

לעולם ה' (קט-ל, פט): (שימוש תהלים לפרק קט-ל) לדינא, התפלל
 אחר תפלתך במנחה ואת זכי בדין.

זוהר תהלים

הַמְצוּהָ שְׁאֵדָם עוֹשֶׂה מְעִידָה וְרוֹדֶפֶת אַחֲרָיו לְמַעַלָּה

לְעוֹלָם לֹא אֶשְׁכַּח פְּקוּדֶיךָ וְגו' (קט, צג): [זוהר ח"ג (דף ק"ח). זוהר
 תורה] לְעוֹלָם לֹא אֶשְׁכַּח פְּקוּדֶיךָ כִּי בָּם חֵייתִנִּי. אמר
 רבי אלעזר בוא וראה מצות התורה עליונות הן למעלה, אם
 בא אדם ועשה מצוה אחת, מצוה זו עומדת לפני הקב"ה
 ומתעטרת לפניו, ואומרת פלוני עשה אותי ומן פלוני אני,
 לפי שהוא מעורר עשיה כזו למעלה, כדמיון שהוא מעורר
 עשיית המצוה למטה כמו כן נתעורר למעלה, ועושה בזה
 שלום למעלה ולמטה, כמש"כ (ישעי' כז) או יחזיק במעוזי
 יעשה שלום לי שלום יעשה לי, יעשה שלום לי למעלה,
 שלום יעשה לי למטה, אשרי חלקו של אדם זה שעושה
 מצות התורה.

רְשָׁעִים לְאַבְדָּנִי עֲדִיתִךָ אֶתְפוּנָן: עוֹ לְכָל תִּבְלָה רָאִיתִי
בֵּין רַחֲבָה מִצֹּתֶךָ מָאֵד:

כו לחודש

צו מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי: צו מאובי

שימוש תהלים

לחשישת יד ימנית

מה אהבתי (ק"ט-מ, צו): [שימוש תהלים לפרק ק"ט-מ] לחשישת יד ימין לחוש עליו ז' זמנן בג' ימים.

זוהר תהלים

איך יכול להיות כל היום היא שיחתי אלא מכאן למדנו שכל מי שמתנגע בתורה להשלים הדין על אמתתו הרי זה פאלו קיים כל התורה

מה אהבתי תורתך וגו' (ק"ט, צו): [זוהר ח"ב (דף כו.) זוהר תורה] מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי. רבי יהודה פתח ואמר מה אהבתי תורתך וגו', וכתוב חצות לילה אקום להודות לך וגו', בוא וראה הלא דוד היה מלך ישראל והיה צריך לשפוט העם ולהנהיג לישראל כרועה עדרו ינהל שלא יסורו מן דרך האמת, והרי בלילה כתוב חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך, והוא היה עוסק בתורה ובתשבחות של הקב"ה עד שהאיר הבקר, והוא היה מעורר השחר כמו שכתוב עורה כבודי עורה הנבל וכנור אעירה שחר, וכאשר בא היום אמר מקרא זה מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי, איך יכול להיות כל היום היא שיחתי, אלא מכאן למדנו שכל מי שמתנגע בתורה להשלים הדין על אמתתו, הרי זה כאילו קיים כל התורה, לפיכך כל היום היא

תַּחֲבֹמְנִי מִצֹּתֶךָ כִּי לְעוֹלָם הִיא לִי: צט מִכָּל מְלֻמֹּדִי
 הַשְׁכֵּלֹתִי כִּי עֲדוֹתֶיךָ שִׁיחָה לִי: ק מִזְכָּנִים אֶתְּבוֹנֶן כִּי
 כְּפִקְנֶיךָ נִצְרָתִי: קא מִכָּל אֶרֶץ רָע כָּלֹאתִי רִגְלִי לְמַעַן
 אֲשֹׁמֵר יְדְבָרְךָ: קב מִמִּשְׁפָּטֶיךָ לֹא סָרְתִי כִּי אֶתָּה
 הוֹרַתָּנִי: קג מִה נִּמְלְצוּ לְחַכֵּי אִמְרָתְךָ מִדְּבַשׁ לְפִי:
 קד מִכְּפִקְנֶיךָ אֶתְּבוֹנֶן עַל בֶּן שָׁנֹאתִי כָּל אֶרֶץ שָׁקֶר:

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ————— ❧

שיחתי, בוא וראה ביום התיגע בתורה להשלים משפטי
 אמת, ובלילה היה עוסק בשירות ותשבחות עד שהאיר היום,
 מה הטעם שכל היום עסק בהשלמת משפטים, בשביל
 להכליל השמאל בהימין^{קכ} ובלילה בשביל להכליל מדרגת
 הלילה במדת היום.

————— זיו הזוהר —————

קנב. משפט של דין היינו בחינת שמאל, והיום הוא בחי' ימין, ולילה
 היינו בחינת דין, שירה וזמרה בשמחה היינו בחי' חסד ורחמים, וע"י
 התכללות הזאת נעשה המתקת הדין:

קָה נִר לְרַגְלֵי דְבָרְךָ וְאֹזֶר לְנִתְיָבְתִּי: קו נִשְׁבַּעְתִּי

שימוש תהלים

לצאת לדרך

נר לרגלי (קיט-נ, קה): [שימוש תהלים לפרק קיט-נ] התפלל בעת שתצא לדרך ותנצל מכל צרה.

זוהר תהלים

לקיים נר לרגלי דברך לדבק הכל לתורה

נר לרגלי דברך ואזר לנתיבתי (קיט-נ, קה): [נאמרי אמת תוספת מאמרים בסוף בראשית] (ליל ב') איתא בגמרא הרגיל בנר הויין ליה בנים תלמידי חכמים וברש"י דכתיב כי נר מצוה ותורה אור, בחנוכה יכולים להגיע לאור התורה כי היונים רצו להשכיחם תורתך ואחר כך נעשה ההיפך מזה, איש ישראל צריך לקשר עצמו לתורה שזה יהיה אצלו הרגילות, אאז"ל אמר בשם אאז"ל דהרגיל בנר היינו שהולך מכל הרגילות וממשיך ומדבק הכל לתורה וזהו דכתיב נר לרגלי דברך, בברכת התורה מתפללים ונהיה אנחנו וצאצאינו וצאצאי צאצאינו כולנו יודעי שמך ולומדי תורתך לשמה כי זה הוא כח התורה שעושה פירות ופירי פירות ונעשה מהכל תורה, כתיב חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך ואיתא בכל יום ויום הייתי מחשב ואומר למקום פלוני ולבית דירה פלונית אני הולך והיו רגלי מביאות אותי לבתי כנסיות ולבתי מדרשות, היינו שהכניס כח התורה לכל המקומות שיהיו רק על פי התורה והיה עושה מכל המעשים תורה, כל העולם

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

לא נברא אלא בכח התורה ולכן צריכים לעשות מכל המעשים תורה, איתא ומפני מה אין מצויין ת"ח לצאת ת"ח מבניהן וכו' שאין מברכין בתורה תחלה וכו' דכתיב על עזבם את תורת וגו' ולא הלכו בה, הכוונה כי צריך לדבק כל המחשבות שיהיו רק מכח התורה ומהאי טעמא מברכין ברכת התורה בתחלת היום ואין מברכין שוב בכל שעה שלומדים כי אין להפסיק אפילו רגע אחד בלי תורה והיינו שאין מברכין בתורה תחלה דייקא שלא היו דבקים בתורה כל היום, היונים רצו להרע עוד יותר שהיה להם משהו חלק ושייכות לתורה כי התורה נכתבת יונית דכתיב יפת אלקים ליפת וישכון באהלי שם, ועל ידי זה היה להם שליטה ורצו לערב אור התורה בחכמות חיצוניות ורצו לעשות מהתורה חכמה חיצונית וזהו שאיתא שאמר המלך לחכמים כתבו לי את התורה בלשון יונית, אולם איתא למשמאילים בה סמא דמותא שעבורם התורה היא עוד סם המות, וכשנצחום ישראל נעשה הדבר אצלם להיפך שיש להם כח לעשות אפילו מחיצוניות תורה ובכל מקום שיש יותר הסתר יכולים הם לברר שיש שם כח התורה, אאז"ל אמר על מימרא דר' תנחום מאי דכתיב והבור רק אין בו מים וכו' מים אין בו אבל נחשים ועקרבם יש בו שהפירוש הוא שאם אין מים שהם תורה אז נעשה נחשים ועקרבם, וזה הסמיכות למימרא הקודמת דר' תנחום נר של חנוכה שהניחה למעלה מכ' אמה פסולה כי נר חנוכה מרמז לת"ח דהרגיל בנר הויין ליה בנים

וְאֶמְנָמָה לְשֹׁמֵר מִשְׁפָּטִי צְדָקָה: קו נַעֲנִיתִי עַד מָאֵד
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ תִּינִי בְּדַבָּרְךָ: קח גְּבוּלוֹת פִּי רָצָה נָא
 יְהוָה וּמִשְׁפָּטֶיךָ לְמִדְנִי: קט נִפְשִׁי בְּכַפִּי תָמִיד
 וְתוֹרָתְךָ לֹא שָׁכַחְתִּי: קי נָתַנּוּ רְשָׁעִים פֶּחַ לִי וּמִבְּקוֹדֶיךָ
 לֹא תַעֲנִיתִי: קיא נִחַלְתִּי עֲדוּתֶיךָ לְעוֹלָם כִּי שִׁשּׁוֹן לִבִּי חָמָה:
 קיב נָטִיתִי לִבִּי לַעֲשׂוֹת חֶקֶךָ לְעוֹלָם עֲקֵב:

זוהר תהלים

ת"ח ות"ח צריך שמירה ביותר כדאיתא ובתלמידי חכמים יותר מכולם, כתיב אני חכמה שכנתי ערמה ואיתא כיון שנכנסה חכמה באדם נכנסה עמו ערמומית ולכן ובתלמידי חכמים יותר מכולם, והעצה לזה לקיים נר לרגלי דברך לדבק הכל לתורה.

קִיג. סַעֲפִים שְׁנֵאתִי וְתוֹרַתְךָ אֶהְבֵּתִי: קִיד סִתְרִי וּמִגְנִי

❧ ————— ❧ **שימוש תהלים** ————— ❧

לבקש צרכך

סעפים (קיט-ס, קיג): [שימוש תהלים לפרק קיט-ס] בעת שיש לך כלום בקשה התפלל זה ואחר בקש.

❧ ————— ❧ **זוהר תהלים** ————— ❧

עד מתי אתם פוסחים על שתי הסעיפים

סעפים שנאתי (קיט-ס, קיג): [מדרש תהלים] סעפים שנאתי. אמר שלמה (משלי ח, יג) יראת ה' שנאת רע. כך הקב"ה שונא למי שהוא שונא דרך החיים והולך דרך הרע. א"ל דוד, כל מה שאתה שונא אני שונא. לכך נאמר, סעפים וגו'. ומהו סעפים, כל מי שפורש מדרכיו של הקב"ה. וכן הוא אומר, (יחזקאל לא, ו) בסעפותיו קננו כל עוף השמים. רוצה לומר, סעפים. וכן אליהו אמר, (מלכים א יח, כא) עד מתי אתם פוסחים על שתי הסעיפים. אמר, לא תאחזו החבל בשתי ראשים, בחרו לכם היום למי תעבדון וגו'. סעפים שנאתי, אלו הם בני אדם שמחשבין יראת אלהים מתוך ייסוריהן ולא מאהבה, וגם מי שפורש מדרכי האלהים והולך בדרכי בני אדם. אמר דוד, לא עשיתי אני אותם לא באונס ולא ביראה, אלא באהבה, שנאמר, ותורתך אהבתי. שנאתי מה ששנאת, אהבתי מה שאהבת. בשר ודם פורש כתב גזרתו והכל עושין אותם, אף על פי שעושין אותם אינם עושין אלא מיראה. אני איני כן, אלא מאהבה של תורה אני עושה אותה. וכן הוא

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

אומר, מה אהבתי וגו'. ובשביל שאהבתי אותה אל תניחני, אלא, סתרי ומגני אתה. דבר אחר סתרי ומגני אתה וגו'. לאיזה דבר, שאמרת לאברהם, (בראשית טו, א) אל תירא אברם אנכי מגן לך וגו'. וכן הוא אומר (שמואל-ב כב, לו) ותתן לי מגן ישעך. ולא לעצמי, אלא לכל מי שבוטח בך. וכן הוא אומר, (שם, לא) מגן הוא לכל החוסים בו. לכך נאמר, סתרי ומגני אתה וגו'. סורו ממני מרעים וגו'. זה דואג ואחיתופל, שהיה אומר להם, מה אתם דוחפים לי הניחו לי שעה אחת שאשב ואעסוק בתורה. וכן הוא אומר לשאול, (שמואל-א כו, יט) ועתה ישמע נא אדוני את דברי עבדך וגו' כי גרשוני היום מהסתפח בנחלת ה' לאמר לך עבוד אלהים אחרים. וכי אלהים אחרים היה עובד, אלא אמר דוד, בשביל שרדפוני ואיני עוסק בתורה כאלו אלהים אחרים אני עובד. לכך נאמר, סורו ממני מרעים וגו'. סמכני כאמרתך וגו'. באיזו אמירה, כשם שאמרת, (תהלים קמה, יד) סומך ה' לכל הנופלים. וכן הוא אומר, (שם לו, כד) כי יפול לא יוטל כי ה' סומך ידו. אמרתי שאתה סומך, סמכני כאמרתך וגו'. שברתי שאעשה את התורה תן לי חיים ואני עושה את התורה ואיני מתבייש. סעדני ואושעה וגו'. כך אמר דוד, יסעדני שיהא בי כח לעמוד בייסורין שאתה מביא עלי, בשביל שתושיעני. הלכתי לשנות פרק א' ולא היה בי כח, סעדני. אם אבוא לידי מצוה ולא הייתי יכול לעשותה, סעדני ואושעה. וכן הוא אומר, (תהלים יח, לו) וימינך תסעדני. מכאן אתה למד, שאין הקב"ה מושיע

אֶתָּה לְדַבֵּרְךָ יִחְלָתִי: קטו סורו מִפְּנֵי מְרָעִים וְאַצְרָה
מִצֹּזֹת אֱלֹהֵי תהיה בעד יחולתו : קטז סמכני באמרתך ואחיה ואל
תבישני משבירי: קיז סעדני ואישעה ואשעה בחקך
תמיד: קיח סלית כל שונים מחקך פי שקר תרמיתם:

זוהר תהלים

לישראל אלא על שעוסקים בתורה. לכך נאמר, סעדני ואושעה.

כשבאו ולמדו את התורה, בשקר וברמיות למדוה. לכך נאמר, כי שקר תרמיתם.

סִלִּית כל שוגים מחקיך וגו' (ק"ט-ס, ק"ח) מהו סלית כל שוגים, החוטאים, בא דואג ולמד את התורה ולא עשה אותה, וחלפת אותו. בא אחיתופל מעלה פנים ולמד את התורה ולא קיימה, וחלפת אותו. למה היו דומין דואג ואחיתופל, לבית מלא תבן לאחר ימים פנה בעל הבית וטחו בטיט, אף על פי שטחו בטיט חורין מלאים תבן, נפל הטיט התחיל התבן יוצא מן החורין. כך היו גם אלו, באו ולמדו כל דקדוקי תורה ולבכם מלא הוללות. לכך נאמר, סלית כל שוגים מחקיך. כי שקר תרמיתם. מהו כי שקר תרמיתם, כשבאו ולמדו את התורה, בשקר וברמיות למדוה. לכך נאמר, כי שקר תרמיתם. סיגים השבת כל רשעי ארץ. מהו, סיגים השבת. האשכול הזה, כל זמן שיש בו ענבים הוא נתון ביד אדם. אכל הענבים עושה סוגים, והנשאר משליכו לארץ. כך אלו. הכל סג יחדו נאלחו. לכך נאמר, סיגים השבת וגו'. סמר

קִיט סָגִים הַשִּׁבְתָּ כָּל רָשָׁעֵי אֶרֶץ לָכֵן אֶהְבֵּתִי עֲדֹתֶיךָ:
קִבְּרָם מִפְּתֹחַי בְּשָׂרֵי וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ יִרְאֵתִי:

§ ————— § זוהר תהלים ————— §

מפחדך בשרי. מפחד של גיהנם. וכן הוא אומר, (ישעיה לג, יד)
פחדו בציון חטאים. אמר לו הקב"ה, פחדת, אשריך. שנאמר
(משלי כח, יד) אשרי אדם מפחד תמיד.

קבא עשיתי משפט וצדק כל תניחני לעשקי: קב ערב
עבדך לטוב אל יעשקני ודים: קב עיני פלו לישועתך
ולאמרת צדקך: קב עשה עם עבדך בחסדך וחןך
למדי: קב עבדך אני הבינני ואדעה עדתך: קב עת
לעשות ליהוה ^{אמרת} הפירו תורתך: קב על פן אהבתי

⚡️ _____ ⚡️ **שימוש תהלים** _____ ⚡️

לחשישת יד שמאלי

עשיתי (קיט-ע, קכא): [שימוש תהלים לפרק קיט-ע] לחשישת יד שמאל, לחוש עליו ז' זמנין בג' ימים.

זוהר תהלים

מִי שֶׁמִשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה כְּאֵלוֹ עָשָׂה וְתָקַן אֶת הָעֵת הַזֹּאת לְחִבְר
אוֹתָהּ עִם הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא

עַתָּה לַעֲשׂוֹת לָהּ וְגו' (קִיטָּע, קבו): [זוהר פ' וירא (דף קטז:)] **רַבִּי יְהוֹדָה**
פָּתַח וְאָמַר, (תהלים קיט) עַתָּה לַעֲשׂוֹת לָהּ הַפְּרוֹ תוֹרַתְךָ. מֵה
זֶה עַתָּה לַעֲשׂוֹת לָהּ? אֵלֶּא הָרִי פִּרְשׁוּהָ, אָבֵל עַתָּה - זֶה כְּנִסַּת
יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּקְרְאָת עַתָּה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ויקרא טז) וְאֵל יָבֵא בְּכָל עַתָּה
אֶל הַקֹּדֶשׁ. מֵה זֶה וְאֵל יָבֵא בְּכָל עַתָּה? כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (משלי ז)
לִשְׁמֹרֶךָ מֵאִשָּׁה זָרָה. וְזֶהוּ (ויקרא י) וַיִּקְרִיבוּ לִפְנֵי ה' אֵשׁ זָרָה
וְגו'. מֵה הַטָּעַם עַתָּה? מִשּׁוֹם שֶׁיֵּשׁ לָהּ עַתָּה וְזִמָּן לִכְלֹל לְהִתְקַרֵּב
לְהִיּוֹת מֵאִירָה וּלְהִתְחַבֵּר כְּרֵאוּי, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים טט) וְאֲנִי
תִּפְלָתִי לָךְ ה' עַתָּה רְצוֹן. לַעֲשׂוֹת לָהּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שמואל ב ח)
וַיַּעַשׂ דָּוִד שָׁם. שָׁכַל מִי שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה כְּאֵלוֹ עָשָׂה וְתִקֵּן
אֵת הָעֵת הַזֹּאת לְחַבֵּר אוֹתָהּ עִם הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא (תפארת).

מִצִּוְתֶיךָ מִזֶּהָב וּמִפָּז: קַבֵּחַ עַל בֶּן כָּל פִּקְנֵי כָל יִשְׂרָאֵל
כָּל אֶרֶץ שִׁקְר שְׁנֵאתִי:

— זוהר תהלים —

וְכָל כֶּף לָמָּה? מִשּׁוּם שֶׁהִפְרוּ תוֹרָתְךָ. שְׁאֵלוּ לֹא הִפְרוּ תוֹרָתְךָ,
לֹא נִמְצָא פְרוּד שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִיִּשְׂרָאֵל לְעוֹלָמִים.

בְּכָל זְמַן שֶׁהַתּוֹרָה מִתְקַיֶּמֶת בְּעוֹלָם וּבְנֵי אָדָם מִשְׁתַּדְּלִים בָּהּ,
כְּבִיכּוֹל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׂמַּח בְּמַעֲשֵׂי יָדָיו וְשִׂמַּח בְּכָל
הָעוֹלָמוֹת

עַתָּה לַעֲשׂוֹת לָהּ וּגו' (ק"ט-ע, קכו): [זוהר פ' תרומה (דף קנ"ה):] פִּתַּח
רַבִּי חֲזִיָּא וְאָמַר, (תהלים קיט) עַתָּה לַעֲשׂוֹת לָהּ, הִפְרוּ תוֹרָתְךָ.
פְּסוּק זֶה נִתְבָּאָר וּפְרָשׁוּהוּ הַחֲבֵרִים. אָבֵל עַתָּה לַעֲשׂוֹת לָהּ –
בְּכָל זְמַן שֶׁהַתּוֹרָה מִתְקַיֶּמֶת בְּעוֹלָם וּבְנֵי אָדָם מִשְׁתַּדְּלִים בָּהּ,
כְּבִיכּוֹל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׂמַּח בְּמַעֲשֵׂי יָדָיו וְשִׂמַּח בְּכָל
הָעוֹלָמוֹת, וְשָׁמַיִם וָאָרֶץ עוֹמְדִים בְּקִיּוּמָם. וְלֹא עוֹד, אֵלָּא
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַבֵּץ אֶת כָּל הַפְּמִלְיָה שֶׁלּוֹ וְאוֹמֵר לָהֶם:
רְאוּ אֶת הָעַם הַקְדוּשׁ שֵׁשׁ לִי בָּאָרֶץ, שְׁתוֹרְתִי מִתְעַטֶּטֶת
בְּשִׁבְלִים! רְאוּ מַעֲשֵׂי יָדֵי שְׂאֲתָם אֲמַרְתָּם (תהלים ח) מָה אֲנֹשׁ
כִּי תִזְכְּרֶנּוּ. וְהֵם, כְּשֶׁהֵם רוֹאִים אֶת שְׂמַחַת רַבּוֹנָם בְּעַמּוֹ, מִיָּד
פּוֹתְחִים וְאוֹמְרִים, (שמואל ב ז) וּמִי כַעֲמֶךָ כִּי־יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד
בָּאָרֶץ. וּבִשְׁעָה שִׁיִּשְׂרָאֵל מִתְבַּטְּלִים מִהַתּוֹרָה, כְּבִיכּוֹ"ל תִּשָּׁשׁ
כְּחוֹ, שֶׁכְּתוּב צוּר יִלְדֶּךָ תִּשִּׁי. וְאִזּוֹ כְּתוּב, וְכָל צָבָא הַשָּׁמַיִם
עוֹמְדִים עָלָיו. וְעַל זֶה עַתָּה לַעֲשׂוֹת לָהּ. אוֹתָם (בני העולם)
הַצְּדִיקִים שֶׁנִּשְׁאָרוּ, יֵשׁ לָהֶם לְשֹׁנִם מְתִנִּים וְלַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים

== זוהר תהלים ==

כְּשֵׁרִים, כְּדִי שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתְחַזַּק בָּהֶם בְּצַדִּיקִים
וּבִמְחִנּוֹת וּבִהְמוֹנִים שְׁלוֹ. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוֹם שֶׁהַפְּרוּ תוֹרַתְךָ,
וְלֹא מִשְׁתַּדְּלִים בָּהּ בְּנֵי הָעוֹלָם כְּרֹאזִי.

קבט פלאות עדותיך על בן נצרתם נפשי: קל פתח
 דברייך ואיר מבין פתיים: קלא פי פערתי ואשאפה בי
 למצותיך ואבתי: קלב פנה אלי וחנוני במשפט לאחבי
 שמך: קלג פעמי הכן באמרתך ואל תשלם בי כל און:
 קלד פדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך: קלה פניך
 האר בעבדך ולמדני את חקך: קלו פלגי מים ירדו
 עיני על לא שמרו תורתך:

— ❧ — שימוש תהלים ❧ —

לנפוח אף שמאלי

פלאות (ק"ט-פ, קבט): [שימוש תהלים לפרק ק"ט-פ] לנפוח האף
 השמאלי לחוש על שמן ומשחהו.

— ❧ — זוהר תהלים ❧ —

כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני
 ה' תטהרו

פלגי מים ירדו עיני על לא שמרו תורתך (ק"ט-פ, קלו): [זוהר זוהר

חדש 9' כי תצא] ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים -

זהו חדש אלול, שבו עלה משה להר לבקש רחמים לפני
 הקדוש ברוך הוא שימחל לישראל על (חטא) העגל. ומשום
 זה, ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים, משום שגלה את
 ערות הקדוש ברוך הוא וערות התורה, כמו שנאמר (ויקרא יח)
 ערות אביך וערות אמה לא תגלה. ועל זה אמר (תהלים קיט)
 פלגי מים ירדו עיני על לא שמרו תורתך. והיו ישראל

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ————— ❧

רחוקים מהמלך כל הזמן ההוא, עד יום הכפורים שיירד משה
מההר, והיו ישראל בתענית כל היום ההוא. ואז נדבק המלך
בגבירה, כמו שנאמר (דברים כא) ואחר כן תבוא אליה ובעלתה
והיתה לה לאשה. וכרתו ברית עם הקדוש ברוך הוא שלא
יעבדו עוד עבודה זרה, כמו שנאמר (שמות לד) הנה אנכי כורת
ברית נגד כל עמך וגו'. וכתוב שם (שם) אלהי מסכה לא
תעשה לה. ועל זה, ומכר לא תמכרנה בכסף, אל תשקר
בנשמתך בשביל אלהי כסף, כמו שנאמר (שמות כ) לא תעשון
אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם. אשרי הם ישראל,
שהקדוש ברוך הוא גזר עליהם תענית ביום הזה, שכתוב
(ויקרא כג) כי כל הנפש אשר לא תענה בעצם היום הזה ונכרתה
מעמיה. כדי שיתכפרו לכם כל חטאיהם. שכתוב (שם טז) כי
ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה'
תטהרו. עד כאן.

קלז צדיק אתה יהוה וישר משפטיך: קלח צוית
צדק עדתיך ואמונה מאד: קלט צמתתני קנאתי כי
שבתו דבריד צרי: קמ צרופה אמרתך מאד ועבדך
אהבה: קמא צעיר אנכי ונבזה פקדך לא שכתתי:
קמב צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת: קמג צר ומצוק

❧ ————— ❧ שימוש תהלים ❧ ————— ❧

להשמיד השונאים

צדיק אתה ה' וישר משפטיך (קיט-צ, קלז): [שימוש תהלים החדש לפרק
קיט-צ] פסוק - צדיק אתה ה' וגו', - א. טוב מאוד לנצח במשפט,
יאמר אותו כמה פעמים קודם המשפט ויצדיק עליו את הדין וינצח
בדינו. - ב. כתוב לומר אותו כ"ד פעמים לפני הדין. - ג. כל הרוצה
לומר או להוציא דבר שהאמת איתו, יאמר י"ב פעמים כל אות צ.

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

שְׁלֹשָׁה הֵם שְׁנִסְתַּלְקוּ מִן הָעוֹלָם בְּשַׁעַת תְּפִלַּת מְנַחָה שֶׁל
שַׁבָּת שָׁאז עַת רְצוֹן נִמְצָא

צִדְקַתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וגו' (קיט, קמב): [זוהר ח"ב (דף קנו.) זוהר
תורה] צִדְקַתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת. למדנו
שלשה הם שנסתלקו מן העולם בשעת תפלת מנחה של
שבת שאז עת רצון נמצאת, אחד משה נביא הנאמן
העליון, ואחד יוסף הצדיק, ואחד דוד המלך, לפיכך אנו
אומרים ג' פסוקים של צדוק הדין במנחה של שבת, אחד
הוא של יוסף הצדיק לראשונה, וזהו צדקתך כהררי אל
משפטיך תהום רבה וגו', זה יוסף שהוא בלבדו כהררי

מִצְאוֹנֵי מִצְוֹתֶיךָ שְׁעִשְׂעִי: קִמַּד צֶדֶק עֲדוֹתֶיךָ לְעוֹלָם
הִבֵּינִי וְאַחִיָּה:

— זיו הזהר תהלים —

אל ככל הרים העליונים קנג ואחד משה נביא הנאמן, וזהו שכתוב וצדקתך אלהים עד מרום אשר עשית גדולות וגו', לפי שהוא נושא לכל הצדדים ימין ושמאל קנג ואחד הוא דוד המלך, וזהו שכתוב צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת, לעולם זה דוד המלך קנה.

— זיו הזהר —

קנג. כי כל הרים העליונים שהן הספירות העליונות משפיעות בספירת יסוד צדיק והוא מקבל מכלן השפע להעבירו להמלכות: קנד. כי משה שרשו הוא התפארת שהוא הכולל של הימין והשמאל של חסד ושל גבורה: קנה. כי דוד מלך ישראל חי וקיים:

קמה קראתי בכל לב עניני יחזקאל ^{ההנהגה} חקך אצרה:
 קמו קראתיך הושיעני ואשמרה עדתיך: קמו קדמתי
 בנשף ואשועה (לדברך) לדברך יחלתי: קמו קדמו עיני
 אשמרות לשיח באמרתך: קמט קולי שמעה בחסדך
 יחזקאל ^{ההנהגה} במשפטך חניני: קנ קרבו רדפי ומה
 מתורתך רחקו: קנא קרוב אתה יחזקאל ^{ההנהגה} וכל
 מצותך אמת: קנב קדם ידעתי מעדתיך בי לעולם
 יסרתם:

❧ ————— ❧ שימוש תהלים ❧ ————— ❧

לחשישת רגל שמאלית

קראתי (קיט-ק, קמה): [שימוש תהלים לפרק קיט-ק] לחשישת רגל
 שמאל, לחוש על שמן וורד ומשחהו.

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

שיפנה עצמו. לסביבות ישראל להשפיע להם די צרכיהם

קדם ידעתי מעדותיך כי לעולם יסרתם (קיט-ק, קנב): [נועם
 אלימלך, ליקוטי שושנה] בהקדים לפרש על דרך הרמז,
 כיצד עלה בכבש פירוש כיצד עולה ממדרגה למדרגה
 ומפרש ופנה לסובב פירוש שיפנה עצמו. לסביבות ישראל
 להשפיע להם די צרכיהם דרומית רוצה לומר הרוצה לבא
 אל החכמה כמו הרוצה להחכים ידרים מזרחית פירוש מיד
 בקומו בבוקר לא יפנה רק אל התורה שמזה יבא לו שיזרח

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

אור גדול וזהו השמש יצא על הארץ פירוש כשיבא הבהירות על הארץ הוא הגוף על ידי עסק התורה ולוט בא צוערה רוצה לומר יצר הרע הנקרא לוט בא צוערה מלשון מצער שנעשה מצער וקטן, מזרחית צפונית פירוש, עם האור הזה יכול להשפיע השפעות וטובות גדולות שצריך לזה הצפנה והטמנה גדולה שלא יבין המקטרג ע"ד שפרשתי הרוצה להעשיר יצפין פירוש מי שרוצה להעשיר את ישראל ולהמשיך עליהם השפעה צריך להצפין הדבר מן הקטרוג. וזהו מצפון זהב יאתה על ידי שיצפין יבא זהב היינו השפעות, וזהו קדם רוצה לומר על ידי מזרח האור ידעתי מעדותיך פירוש אוכל לדעת השני דברים הנקראים עדות דהיינו מנורה היה בדרום ושולחן בצפון ונאמר בשניהם עדות וזהו ידעתי מעדותיך שאוכל להשיג החכמה כדי להשפיע כי לעולם יסדתם פירוש שכל זה יסדת בשביל העולם כדי להשפיע להם.

טעמו וראו כי טוב ד'. ויש לפרש דהנה האדם אין רשאי להנות מהעולם הזה הן אכילה ושתייה, והן הראיה שאדם רואה בעיניו שהם עיקר החמדה כדרך שאמרו עין רואה ולב חומד ואם כן צריך האדם שכל ראיותיו לא יהיה כי אם בדבר ד' וברוממותו לבחון בנפלאותיו ומובן ממילא טעמו פירוש כל מה שתטעמו בפה היא אכילה ושתייה וראו וכל מה שתראו זה לא יהיה הכל כי אם להבין כי טוב ד' להכיר טובתו וגדולתו יתברך.

קנָה רֵאָה עֲנִי וְחִלְצֵנִי כִּי תוֹרַתְךָ לֹא שָׁכַחְתִּי: קנָה רֵיבָה
 רֵיבִי וּגְאֹלֵנִי לְאַמְרַתְךָ חַיִּי: קנָה רְחוּק מִרְשָׁעִים וְשׁוֹעָה
 בִּי חֶקֶד לֹא דָרָשׁוּ: קנָה רַחֲמִיךָ רַבִּים יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ}
 בְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיִּי: קנָה רַבִּים רִדְפֵי וְצָרֵי מַעְדוֹתֶיךָ לֹא

❧ ————— ❧ שימוש תהלים ❧ ————— ❧

לחשישת אוזן ימנית

ראה עניי (קיט-ר, קנָה): [שימוש תהלים לפרק קיט-ר] לחשישת אוזן
 ימנית, אמור אותו במי בצל והטף טפה אחת.

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הוּא מָלֵא רַחֲמִים, וּמִתְמַלֵּא רַחֲמִים עַל כָּל מַעֲשֵׂיו
 רַחֲמִיךָ רַבִּים ה' בְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיִּי (קיט-ר, קנָה): [זוהר פ' משפטים (דף
 ק"א:)] שְׁנִינוּ, אֵין דְּבַר בְּעוֹלָם שְׁעוּמֵד לִפְנֵי הַתְּשׁוּבָה,
 וְאֵת הַכֹּל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַבֵּל וְדַאי. וְאִם שָׁב בַּתְּשׁוּבָה,
 הָרִי מִזְמָן כְּנֻגְדוֹ אֶרֶח חַיִּים. וְאִף עַל גֵּב שְׁפָגָם מֵה שְׁפָגָם – הַכֹּל
 נִתְקַן וְהַכֹּל חוֹזֵר עַל תְּקוּנֹו, שְׁהָרִי אֶפְלוּ בְּמֵה שֵׁישׁ בּו שְׁבוּעָה,
 (לפני הקדוש ברוך הוא נקרא בו כי ה' צבאות יעץ ומי יפר. זהו סוד סתום. ועוד,
 כאשר הקדוש ברוך הוא נשבע שבועה, לא נשבע אלא אם לא יעשה תשובה, שהרי
 אין דבר שעומד בפני התשובה, ועל הכל מכפר הקדוש ברוך הוא כאשר עושים
 תשובה שלמה) הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַבֵּל, שְׁכָתוּב חֵי אֲנִי נֶאֱמַר ה'
 כִּי אִם יִהְיֶה כְּנֻגְדוֹ וְגו'. וְכָתוּב כְּתָבוּ אֶת הָאִישׁ הַזֶּה עֲרִירִי וְגו'.
 וְאַחֵר שָׁשֵׁב בַּתְּשׁוּבָה כְּתוּב, וּכְנִי יְכַנֶּה אֶסֶר בְּנוֹ וְגו'. מִכָּאֵן
 שֶׁתְּשׁוּבָה מְשַׁבֶּרֶת כְּמֵה גִזְרֵת וְדִינִים וְכְמֵה שְׁלֹשָׁאוֹת בְּרִזָּל,

נְטִיתִי: כִּנֵּה רְאִיתִי בְּגָדִים וְאַתְקוּמְטָה אֲשֶׁר אִמְרָתְךָ לֹא
שָׁמְרוּ: כִּנֵּה רְאִה בִּי פְקוּדֶיךָ אֲחֻבְתִּי יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ} בְּחֶסֶדְךָ
חֲנִינִי: קִם רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֲמַת וּלְעוֹלָם כָּל מִשְׁפַּט צִדְקָךָ:

❦ ————— ❦ זוהר תהלים ————— ❦

וְאֵין מִי שְׁעוּמֵד לִפְנֵי הַתְּשׁוּבָה. וְעַל זֶה כָּתוּב, (ישעיהו) וַיֵּצֵאוּ
וְרָאוּ בַּפְּגָרֵי הָאֲנָשִׁים הַפְּשָׁעִים בִּי. אֲשֶׁר פָּשְׁעוּ בִּי לֹא כָתוּב,
אֲלֹא הַפְּשָׁעִים בִּי. שְׁלֹא רוֹצִים לָשׁוּב וּלְהִתְנַחֵם עַל מַה שֶּׁעָשׂוּ.
אֲבָל כִּיּוֹן שֶׁהִתְנַחֲמוּ, הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַבֵּל אוֹתָם. לְכֵן
הָאָדָם הַזֶּה, אֵף עַל גַּב שֶׁפָּשַׁע בּוֹ וּפָגַם בְּמָקוֹם שְׁלֹא צָרִיךְ וְשָׁב
לִפְנָיו – מְקַבֵּל אוֹתוֹ וְחָס עָלָיו, שֶׁהָרִי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הוּא
מָלֵא רַחֲמִים, וּמִתְמַלֵּא רַחֲמִים עַל כָּל מַעֲשָׂיו, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
(תהלים קמה) וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו. אֲפֹלוּ עַל בְּהֵמוֹת וְעוֹפוֹת
מְגִיעִים רַחֲמָיו. אִם עָלִיהֶם מְגִיעִים רַחֲמָיו, כָּל שֶׁכֵּן עַל בְּנֵי
אָדָם שְׂיֻדָּעִים וּמְכִירִים לְשִׁבְחַת רְבוּנָם שֶׁרַחֲמָיו מְגִיעִים עָלֵיהֶם
וְשׁוֹרִים עָלֵיהֶם. וְעַל זֶה אָמַר דָּוִד, (שם קיט) רַחֲמֶיךָ רַבִּים ה' ^{ה'}
כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חֲנִינִי. אִם עַל רְשָׁעִים מְגִיעִים רַחֲמָיו, כָּל שֶׁכֵּן עַל
צַדִּיקִים. אֲלֹא מִי צָרִיךְ רְפוּאָה? אוֹתָם בְּעָלֵי כְּאֻבִּים. וּמִי הֵם
בְּעָלֵי כְּאֻבִּים? אֵלֶּה אוֹתָם רְשָׁעִים, הֵם צָרִיכִים רְפוּאָה
וּרְחָמִים, שֶׁהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא (מרחם) עָלֵיהֶם שְׁלֹא יִהְיוּ עֲזוּבִים
מִמֶּנּוּ, וְהוּא – שְׁלֹא מְסַתֵּק מֵהֶם, וַיֵּשׁוּבוּ כְּנִגְדּוֹ. כְּשֶׁהַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא מְקַרֵּב, הוּא מְקַרֵּב בְּיָמִין. וּכְשֶׁדוֹחָה, דוֹחָה בְּשְׂמָאל.
וּכְשֶׁעָה שְׂדוֹחָה, הֵימִין מְקַרְבָּת. מִצַּד הַזֶּה דוֹחָה וּמִהַצֵּד הַזֶּה
מְקַרֵּב, וְהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא עוֹזֵב אֶת רַחֲמָיו מֵהֶם.

קסא שָׁרִים רָדְפוּנִי חָנָם (ומדברין) וּמִדְּכָרְךָ פָּתַח לְבִי:
 קסב שֵׁשׁ אַנְבִּי עַל אִמְרָתְךָ בְּמוֹצֵא שָׁלַל רָב: קסג נֶשְׁקַר
 שְׁנֵאתִי וְאַתַּעֲבֶה הַזֹּרֶתְךָ אֲהַבְתִּי: קסד שֶׁבַע בַּיּוֹם
 הִלְלִיתִךָ עַל מִשְׁפָּטִי צִדְקָךָ: קסה שְׁלוֹם רָב לְאַהֲבֵי
 שִׁימוּשׁ תהלים

לפחד אויב

שרים (קיט-ש, קסא): [שימוש תהלים לפרק קיט-ש] לחשישת הראש
 אמור אותו על שמן זית ושים במקום הכאב.

שִׁימוּשׁ תהלים

וַיֵּרָא אֵלָיו מֶלֶאכָה ה' בְּלִבַּת אֵשׁ. בְּלִבַּת הָאֵשׁ שֶׁל הַתּוֹרָה

שֶׁבַע בַּיּוֹם הִלְלִיתִךָ וגו' (קיט-ש, קסד): [זוהר זוהר חדש, תקונא קדמאה]
 בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת יְהוָה. ב' - וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי
 אור יְהוָה. ג' - וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ יְהוָה. ד' - וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים יִקְווּ הַמַּיִם יְהוָה. ה' - וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תִּדְשָׂא הָאָרֶץ
 יְהוָה. ו' - וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֶת יְהוָה. ז' - וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
 יִשְׂרְצוּ הַמַּיִם יְהוָה. ח' - וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ יְהוָה. ט'
 - וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים פָּרוּ וּרְבוּ יְהוָה. י' - וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי
 יְהוָה. אֱלוֹהִים ל"ב אֱלֹהִים שֶׁל בְּרֵאשִׁית שֶׁהֵם כְּגֹדֶל ל"ב
 שְׁבִילִים. א' - בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת. ב' - וְרוּחַ אֱלֹהִים
 מְרַחֶפֶת עַל. ג' - וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אור. ד' - וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת
 האור. ה' - וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאור. ו' - וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָאור
 יום. ז' - וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ. ח' - וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת
 הָרָקִיעַ. ט' - וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָרָקִיעַ שָׁמַיִם. י' - וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ————— ❧

יִקְוּוּ הַמִּים. יא' - וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיִּבְשָׁה אֶרֶץ. יב' - וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי טוֹב. יג' - וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תִּדְשָׂא הָאֶרֶץ. יד' - וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי טוֹב. טו' - וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֶת. טז' - וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת שְׁנֵי יז' - וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם. יח' - וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי טוֹב. יט' - וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרְצוּ הַמִּים. כ' - וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַתַּנִּינִם. כא' - וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי טוֹב כב' - וַיִּבְרָךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר. כג' - וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תוֹצֵא הָאֶרֶץ. כד' - וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת חֵית. כה' - וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי טוֹב. כו' - וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה. כז' - וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם. כח' - בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ. כט' - וַיִּבְרָךְ אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר. ל' - וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ. לא' - וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נִתְּתִי. לב' - וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת כָּל. א' - וַיִּכַּל אֱלֹהִים בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי. ב' - וַיִּבְרָךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי. ג' - אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת. אֱלוֹהֵי הַשְּׁלֹשָׁה עוֹלָמִים עַל כָּל ל'ב אֱלֹהִים שֶׁל מַעֲשֵׂה בְרָאשִׁית. וְזֶה סוּד (שמות ג) וַיֵּרָא אֵלָיו מִלֶּאפֶּה ה' בְּלִפְתֵּי אֵשׁ. בְּלִפְתֵּי הָאֵשׁ שֶׁל הַתּוֹרָה, וְזֶהוּ (ישעיה סג) כִּי יוֹם נָקָם בְּלִבִּי. וּבָהֶם פּוֹעֲלִים אֲרַבְעִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת שֶׁל יְהוָה בָּם, וְכֻלָּם נִכְלָלִים בְּכַת שְׁבַע, וְהֵם שְׁבַע שְׁמוֹת שֶׁל אֲרַבְעִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת אֲבָג יִתֵּן קֶרַע שֶׁטֶן נִגְדַּי יִכַּשׁ בְּטֵר צִתָּג חֲקֵב טִנַּע יִגַּל פִּזְק שְׁקוֹ צִית. עֲלִיָּהֶן נֶאֱמַר (תהלים קיט) שְׁבַע בְּיוֹם הַלֵּלִיתִי. וּבָהֶם וַיִּשְׁתַּחֲוּ אֲרָצָה שְׁבַע פַּעַמִּים.

אין העולם עומד אלא על השלום

שְׁלֹוֹם רַב לְאַהֲבֵי תוֹרָתָךְ וְגו' (קיש, קסח): זוהר חלק ג (דף קעו:)

תוֹרַתְךָ וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל: קסו שְׁבַרְתִּי לִישׁוּעָתְךָ
 וְחַוָּלָה אֶתְּחַוָּלָה וּמִצִּוֹתֶיךָ עָשִׂיתִי: קסו שְׁמֶרָה נַפְשִׁי עֲדָתְךָ
 וְאַהֲבָם מְאֹד: קסח שְׁמֶרְתִּי פִקּוּדֶיךָ וְעֲדָתְךָ כִּי כָל
 דְּרָכֶי נִגְדָּה:

זוהר תהלים

זוהר תורה] שְׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי תוֹרַתְךָ וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל. אמר
 רבי יצחק בוא וראה שאין העולם עומד אלא על שלום,
 כאשר ברא הקב"ה את העולם לא היה יכול להתקיים עד
 שבא ושכן עליהם שלום, ומה הוא, זה השבת שהוא שלום
 של העליונים והתחתונים, ואז נתקיים העולם, ומי שחולק
 עליו יאבד מן העולם, מחלוקת זה שחולק על השלום, ומי
 שחולק על השלום חולק על השם הקדוש, לפי שהשם
 הקדוש נקרא שלום, רבי יוסי אמר כתוב שלום רב לאהבי
 תורתך וגו', התורה היא שלום, שכתוב (משלי ג) וכל
 נתיבותיה שלום.

קַסְטַת תִּקְרָב רָנְתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה כְּדָבָרְךָ הַבִּינֵנִי:
 קַע תִּבּוֹא תַחְנִתִּי לְפָנֶיךָ כְּאִמְרַתְךָ הַצִּילֵנִי: קַעַת תִּבְעֶנָּה
 שְׂפָתַי תִּהְלֶה בִּי תִלְמִדִי חֲקֹךְ: קַעַב תַּעַן לְשׁוֹנִי

===== שִׁמּוּשׁ תִּהְלִים =====

לחשישת און שמאלית

תקרב (קיט-ת, קסט): [שימוש תהלים לפרק קיט-ת] לחשישת און שמאלית, לחוש במי בצל והטף טפה אחת, מי שחושש זרועותיו וצדו האחת ופרסת רגליו כעין פרלסי"א אמור. אשרי, תקרב, במה, שרים, גמול, ראה, דבקה, קראתי, הורני, צדיק, ויבואוני, פלאות, זכור עשיתי, חלקי, סעפים, טוב, נר, ידיך, מה, כלתה, לעולם. והוא בדוק ומנוסה מאן דחשיש חרציה עשה לו קטרין. אדם שת אנוש קינן מהללאל ירד חנוך מתושלח למך נח שם.

===== זוהר תהלים =====

כל עצמותי תאמרנה אמר דוד אני משבחך בכל אבריי ומקיים בהן המצות

תבענה שפתי תהלה (קיט-ת, קעא): [גלקוט שמעוני תהלים פרק לה רמז תשכג] כל עצמותי תאמרנה ה' מי כמוך. איתמר צואה על בשרו או ידו מונחת בבית הכסא רב הונא אמר מותר לקרות קריאת שמע, רב חסדא אמר אסור, אמר רבא מאי טעמא דרב חסדא דכתיב כל עצמותי תאמרנה, מ"ט דרב הונא אמר מותר לקרות קריאת שמע, רב חסדא אמר אסור, אמר רבא מאי טעמא דרב חסדא דכתיב כל עצמותי תאמרנה, מ"ט דרב הונא דכתיב כל הנשמה תהלל יה. אמר

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

רבי תנחום אין לך כל אבר ואבר שלא קלס דוד להקב"ה בו. קלסו בראשו דשנת בשמן ראשי. קלסו בעיניו אליך נשאתי את עיני. קלסו בפיו תהלת ה' ידבר פי. קלסו בלשון ולשוני תהגה צדקך. קלסו בגרונו נחר גרוני בקראי אליך, קלסו בשפתים תרננה שפתי, קלסו בלב לבי ובשרי ירננו. קלסו בקרביו וכל קרבי את שם קדשו. קלסו בידיו ברוך ה' צורי המלמד ידי לקרב, קלסו ברגליו רגלי עמדה במישור. סוף דבר כל עצמותי תאמרנה ה' מי כמוך. אמר דוד אע"פ שקלסתיך בכל אלו עד עכשו איני יודע לקלס פי יספר צדקותיך, כי לא ידעתי ספורות. כל עצמותי תאמרנה אמר דוד אני משבחך בכל אבריי ומקיים בהן המצות, בראשי אני רופפו וקורא בתפלתי, בשערות ראשי אני מקיים לא תקיפו פאת ראשכם ותפלין אני מניח בראשי, (פד) בצוארי עטיפת ציצית, בעיני וראיתם אותו, בפי תהלת ה' ידבר פי, בשפתי תבענה שפתי תהלה, בזקני ולא תשחית את פאת זקנך, בלשוני ולשוני תהגה צדקך, בלבי בלבי צפנתי אמרתך. בחזה הציצית אני משים כנגד הלב כל זמן שאני קורא קריאת שמע שנאמר והיו הדברים האלה על לבבך, מאחרי ומלפני השלכתי שני כנפים של טלית כשאני עומד בתפלה, יד ימנית אני כותב בה ומראה בה טעמי תורה, יד שמאלית בה אני קושר תפלין של יד ובה אני אווח ציצית בזמן קריאת שמע, צפרנים לעשות בהם פריעה או מליקת העוף, או שניהם יחד ובוהן להסתכל אור להבדלה, כליותי אף

אִמְרָתְךָ בִּי כָּל מִצְוֹתֶיךָ צֶדֶק: קַעַן תְּהִי יָדְךָ לְעֲזָרִי בִּי
 פִּקְדוֹנֶיךָ בְּחִרְתִּי: קַעַר תִּאֲבֹתִי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה־
 וְתוֹרָתְךָ שְׁעִשְׁעִי: קַעַה תְּחִי נַפְשִׁי וְתַחֲלִלְךָ וּמִשְׁפָּטְךָ
 יַעֲזָרֵנִי: קַעוּ תָּעִיתִי בְּשֹׁה אֵבֶד בִּקְשׁ עֲבָדְךָ בִּי מִצְוֹתֶיךָ
 לֹא שָׁכַחְתִּי:

— ❧ — זוהר תהלים — ❧ —

לילות יסרוני כליותי, מעי ותורתך בתוך מעי, קרבי וכל
 קרבי את שם קדשו, רגל ימין לחליצה, רגל שמאל קודם
 לשלש פסיעות אחר התפלה, כרעים כריעת ברכים בתפלה,
 הגיד מצות מילה ופריעה, ברכים בהן אני עושה סנדיקוס
 לילדים בשעת מילה ופריעה לכך נאמר כל עצמותי
 תאמרנה ה' מי כמוך. מציל עני מחזק ממנו אלו ישראל
 שהם נכנסין לתוך עובדי אלילים והקב"ה מצילם, ואין עני
 אלא ישראל שנאמר והשארתי בקרבך עם עני ודל, כבש בין
 שבעים זאבים מה יכול לעשות, הוי מציל עני מחזק ממנו.
 רבי יהושע בן לוי אמר זה יצר הרע, בנוהג שבעולם אדם
 גדל עם חברו שתים ושלש שנים הוא קושר עמו אהבה
 וזה גדל עמו מנערותו ועד זקנותו ואם מצא להפילו בתוך
 שבעים שנה הוא מפילו, בתוך שמונים שנה הוא מפילו, הוא
 שדוד אמר מציל עני מחזק ממנו דאמר רבי אחא וכי יש גזלן
 גדול מזה:

כו לחודש

קכ א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֶל יְהוָה ^{תהלים קכ} בַּצִּרְתָּהּ לִי
קָרָאתִי וַיַּעֲנֵנִי: ב יְהוָה ^{תהלים קכ} הֲצִילָה נַפְשִׁי

===== ❦ ===== שִׁמוּשׁ תהלים ===== ❦ =====

לעשות שלום

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֶל ה' בַּצִּרְתָּהּ (קכ, א): [שימוש תהלים לפרק קכ]
בראותך נחש או עקרב התפלל השיר ז' פעמים.

===== ❦ ===== זוהר תהלים ===== ❦ =====

שִׁירִים תֹּאבִים בָּרָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּבְרִיאת שָׁמַיִם וָאָרֶץ,
כְּדִי לְהַלְלוֹ וּלְשַׁבְּחוֹ

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֶל ה' בַּצִּרְתָּהּ לִי וגו' (קכ, א): [זוהר חדש פ' בראשית (דף י:)]
בְּרֵאשִׁית, רַבִּי אֱלֵעָזָר פָּתַח (תהלים קכ) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֶל ה'
בַּצִּרְתָּהּ לִי קָרָאתִי וַיַּעֲנֵנִי. שִׁירִים תֹּאבִים בָּרָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
בְּבְרִיאת שָׁמַיִם וָאָרֶץ, כְּדִי לְהַלְלוֹ וּלְשַׁבְּחוֹ, שֶׁהוּא יוֹצֵר הַכֹּל. הַשָּׁמַיִם
אוֹמְרִים שִׁירָה לִפְנֵי, שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים יט) הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל,
וְהָאָרֶץ אוֹמֶרֶת שִׁירָה, שֶׁנֶּאֱמַר (שם צו) שִׁירוּ לַה' כָּל הָאָרֶץ. וְעוֹד, שְׁכָל
הָעוֹלָם תֹּאבִים וְשִׁמְחִים לִפְאֹר לְיוֹצֵרָם בְּחֻזְתָּם נִפְלְאוֹתָיו בְּשָׁמַיִם
וּבָאָרֶץ, וְזֶהוּ בְּרֵאשִׁית. עֵינֵי בְּאוֹתִיּוֹת וְתַרְאָה, שִׁיר תֹּאבִים. כְּלוֹמֵר,
תֹּאבִים לֵאמֹר שִׁיר עַל נִפְלְאוֹתָיו בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ, אֵיזָה הוּא אוֹתָם
הַמַּעֲלוֹת שֶׁהִיא דוֹד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם אוֹמֵר. אֵלּוּ הֵם אוֹתָם
הַשִּׁירִים שֶׁל אוֹתֵן הַמַּעֲלוֹת, שֶׁהֵם הַשָּׁמַיִם, שֶׁנֶּאֱמַר (עמוס ט) הַבּוֹנֶה
בְּשָׁמַיִם מַעְלוֹתָיו. וְדוֹד תֹּאבִים לָהֶם וְהִיא אוֹמֶרֶם, וְזֶהוּ
שִׁיר תֹּאבִים.

מִשְׁפַּת שֶׁקֶר מְלִשׁוֹן רְמִיָּה: ג' מִה יִתֵּן לָךְ וּמִה יִסִּיף לָךְ

— זוהר תהלים —

כְּמֹה שִׁירֹת וְתִשְׁבָּחוֹת אָמַר דָּוִד הַמֶּלֶךְ לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת א"ל ה' וּגו' (קכ, א): [זוהר ח"א פ' תולדות (דף קמב):

וַיִּתֵּן לָךְ הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ וְרֹב דָּגָן

וְתִירוֹשׁ. אָמַר רַבִּי אֲבָא, הַפְּסוּק הַזֶּה בְּאֵרוֹהוּ, אָבָל [נפתח רבי

אבא ואמר] בֹּא רֵאָה, שִׁיר הַמַּעֲלוֹת א"ל ה' בְּצִרְתָּהּ לִי קָרָאתִי

וַיַּעֲנֵנִי. כְּמֹה שִׁירֹת וְתִשְׁבָּחוֹת אָמַר דָּוִד הַמֶּלֶךְ לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ

בְּרוּךְ הוּא, וְהַכֹּל כְּדִי לְהַתְקִין אֶת דִּרְגָתוֹ וְלַעֲשׂוֹת לוֹ שֵׁם, כְּמוֹ

שֶׁנֶּאֱמַר (שמואל ב ח) וַיַּעַשׂ דָּוִד שֵׁם. וְהַשִּׁירָה הַזֹּאת אָמַר [לר]

כְּשֶׁרָאָה הַמַּעֲשֶׂה הַזֶּה לִיעֶקֶב [של יעקב].

ה' הַצִּילָהּ נַפְשִׁי וּגו' (קכ, ב): [זוהר ח"א פ' תולדות (דף קמב):] רַבִּי

אֶלְעָזָר אָמַר, יַעֲקֹב אָמַר הַשִּׁירָה הַזֹּאת [שחר] בְּשַׁעֲהָ שֶׁאָמַר

לוֹ אָבִיו גִּשָּׁה נָא וְאֶמְשֶׁךְ בְּנֵי הָאֵתָה זֶה בְּנֵי עָשׂוֹ אִם לֹא. אֲזַ

[מנחם] שְׁהִיָּה [היה] יַעֲקֹב בְּצָרָה גְּדוּלָּה, שֶׁפָּחַד שֶׁאָבִיו יִכִּיר

אוֹתוֹ וַיִּנְדַּע לִפְנָיו. מִה כְּתוּב? וְלֹא הִפִּירוּ כִּי הָיוּ יָדָיו כִּידֵי

עָשׂוֹ אַחִיו שְׁעֵרֶת וַיְבָרְכֵהוּ. אֲזַ אָמַר, אֵל ה' בְּצִרְתָּהּ לִי קָרָאתִי

וַיַּעֲנֵנִי. ה' הַצִּילָהּ נַפְשִׁי מִשְׁפַּת שֶׁקֶר מְלִשׁוֹן רְמִיָּה. זוּהִי

הַדִּרְגָּה שֶׁעָשׂוֹ שְׂרׁוֹי בָּהּ, שְׁהִיא שְׁפַת הַשֶּׁקֶר [מה הוא]. שְׁפַת

שֶׁקֶר, בְּשַׁעֲהָ שֶׁהִבִּיא אוֹתוֹ הַנֶּחֱשׁ קִלְלוֹת עַל הָעוֹלָם,

וּבְהַתְחַפְּמוֹת וּבְעַקְמִימוֹת הִבִּיא קִלְלוֹת, שֶׁהִתְקַלַּל הָעוֹלָם.

בֹּא רֵאָה, בְּשַׁעֲהָ שֶׁאָמַר יִצְחָק לַעֲשׂוֹ, וַצֹּא הַשָּׂדֶה וְצוּדָה לִי

צִידָה, בְּה"א, וּבְאֵרוֹהָ, וַיֵּצֵא עָשׂוֹ כְּדִי שִׁיתְבָּרֵךְ מִיִּצְחָק,

לִשְׁנוֹן רְמִיָּה: ד חֲצִי גִבּוֹר שְׁנוּנִים עִם גַּחְלִי רְתָמוּם:
 ה אוֹיֵה לִי בִי גִרְתִּי מִשָּׁךְ שְׁכַנְתִּי עִם אֲחִלִּי קָרָר: ו רַבַּת
 שְׁכָנָה לִּי נַפְשִׁי עִם שׁוֹנָא שְׁלוֹם: ז אֲנִי שְׁלוֹם וְכִי אֲדַבֵּר
 חֶמְהָ לְמִלְחָמָה:

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

שְׁאָמַר לוֹ וְאַבְרָכְכָּה לְפָנַי ה'. שְׁאָלוּ אָמַר וְאַבְרָכְכָּה וְלֹא יוֹתֵר
 - יָפָה. כִּיּוֹן שְׁאָמַר לְפָנַי ה', בְּאוֹתָהּ הַשְׁעָה הַזֹּדְעוֹצֵעַ כְּסֵא
 כְּבוֹדוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. אָמְרָה, וּמָה שִׁיִּצֵּא נֶחֱשׁ מֵאוֹתָן
 הַקְּלָלוֹת וַיִּשְׁאָר יַעֲקֹב.

בַּשְּׁעָה הַזֵּה הַזֹּדֵמֶן מִיכָאֵל, וְבֹא לְפָנַי יַעֲקֹב וְהַשְׁכִּינָה עִמּוֹ.
 וַיֵּדַע יִצְחָק, וַרְאָה אֶת גֵּן עֵדֶן עִם יַעֲקֹב וּבִרְכוּ לְפָנָיו.
 וּכְשֶׁנִּכְנַס עֲשׂוֹ, נִכְנַס עִמּוֹ גִּיהֶנֶם, וְעַל כֵּן וַיִּחְרַד יִצְחָק חֲרָדָה
 גְּדֹלָה עַד מָאֹד, שֶׁחָשַׁב שֶׁעֲשׂוֹ לֹא הָיָה בְּצַד הַהוּא. פָּתַח
 וְאָמַר, וְאַבְרָכְהוּ גַם בְּרוּךְ יְהִיָּה. מִשּׁוֹם כֵּךְ הַזֹּדֵמֶן יַעֲקֹב
 בְּחֻמָּה וּבְעֻמּוּמִיּוֹת שֶׁהֵבִיא בְּרָכוֹת עַל יַעֲקֹב, שֶׁהוּא כְּמוֹ
 אָדָם הָרֵאשׁוֹן, וְנִנְטְלוּ מֵאוֹתוֹ הַנֶּחֱשׁ, שֶׁהוּא שֹׁפֵת שְׁקָר.
 שֶׁכְּמָה שְׁקָר אָמַר, וְכְמָה דִּבְרֵי שְׁקָר עָשָׂה כְּדִי לְהַטְעוֹת
 וּלְהֵבִיא קְלָלוֹת עַל הָעוֹלָם. מִשּׁוֹם כֵּךְ בֹּא יַעֲקֹב בְּחֻמָּה
 וְהַטְעָה אֶת אָבִיו, כְּדִי לְהֵבִיא בְּרָכוֹת עַל הָעוֹלָם וּלְטַל מִמֶּנּוּ
 מָה שֶׁמִּנֵּעַ מִן הָעוֹלָם. וּמִדָּה כִּנְגֵד מִדָּה הִיָּתָה, וְעַל כֵּן כָּתוּב
 (תהלים קט) וַיֵּאָהֵב קָלְלָהּ וַתְּבוֹאֶהוּ וְלֹא חָפֵץ בְּבִרְכָּהּ וַתִּרְחַק
 מִמֶּנּוּ. עָלָיו כָּתוּב (בראשית ג) אֲרוּר אַתָּה מִכָּל הַבְּהֵמָה וּמִכָּל

— ❧ — זוהר תהלים — ❧ —

חַיֵּית הַשְּׂדֵה. וְנִשְׁאַר בּוֹ לְדוּרֵי דוֹרוֹת, וְכֹא יַעֲקֹב וְנִטַּל מִמֶּנּוּ הַבְּרָכוֹת.

בֹּא יַעֲקֹב וְנִטַּל מִשְׁלוֹ אֶת כָּל אוֹתָם הַבְּרָכוֹת

מֶה יִתֵּן לָךְ וְגו' (קכ, ג): [זוהר ח"א פ' תולדות (דף קמב:)] ומִיָּמִיו שֶׁל אָדָם הָרֵאשׁוֹן נֹעֵד יַעֲקֹב לְטַל מִהֲנֻחַשׁ הַהוּא אֶת כָּל הַבְּרָכוֹת הַלְלוֹ, וְהוּא נִשְׁאַר עִם קְלָלוֹת וְלֹא יֵצֵא מֵהֶם. וְדוֹד אָמַר בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ, (תהלים קכ) מֶה יִתֵּן לָךְ וּמֶה יִסִּיף לָךְ לְשׁוֹן רְמִיָּה חֲצִי גִבּוֹר שְׁנוּנִים. מָה אֶכְפֹּת לְאוֹתוֹ הַנִּחַשׁ הָרַע שֶׁהֵבִיא קְלָלוֹת עַל הָעוֹלָם, כְּמוֹ שְׁאֲמָרוֹ, נִחַשׁ נִוֶּשֶׁף וּמִמֵּית, וְאֵין לוֹ מִמֶּנּוּ הִנָּאָה. לְשׁוֹן רְמִיָּה – שְׁרַמָּה אֶת אָדָם וְאֶשְׁתּוֹ וְהֵבִיא רַע עָלָיו וְעַל הָעוֹלָם. אַחֵר כֵּן בֹּא יַעֲקֹב וְנִטַּל מִשְׁלוֹ אֶת כָּל אוֹתָם הַבְּרָכוֹת. חֲצִי גִבּוֹר שְׁנוּנִים – זֶה עָשׂוֹ שֶׁשָּׁמַר שְׁנֵאָה [שהפחיד] לַיַּעֲקֹב עַל אוֹתָן הַבְּרָכוֹת, כְּמוֹ שְׁנֵאָמַר וַיִּשְׁטַם עָשׂוֹ אֶת יַעֲקֹב עַל הַבְּרָכָה וְגו'.

קכא א שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין
 יבא עזרי: ב עזרי מעם יְהוָה עֲשֵׂה
 שָׁמַיִם וָאָרֶץ: ג אל יתן למוֹט רִגְלֶךָ אל יָנוּם שֹׁמְרֶךָ:
 ד הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: ה יְהוָה

שימוש תהלים

לצאת בלילה יחידי

שיר למעלות אשא עיני (קכא, א): [שימוש תהלים לפרק קכא] בצאתך
 בלילה יחידי אמור אותנו ז"פ.

זוהר תהלים

מאין יבוא עזרי

אָשָׁא עֵינֵי אֶל הַהָרִים (קכא, א): [תיקוני זוהר (תיקון ע') זוהר תורה]
 אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי. הסוד של איין
 הוא ידוע, א כתר עליון, י חכמה, י' בינה, וכאשר נסתכל דוד
 ברוח הקודש וראה שיסתתר איין בגלות האחרון, וראה
 שלא יהיו משיגים אותו אלא בשלש התפלות שתקנו האבות
 שנקראים הרים, אמר עליהם אשא עיני אל ההרים מאיין
 יבא עזרי, עזרי מעם ה' עשה שמים וארץ, זה מלך יושב על
 כסא רחמים, וכסא הדין נסתלק משם:

הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל, אֶת יִשְׂרָאֵל שְׁלֹמֶעֱלָה
 הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן וְגו' (קכא ד): [זוהר ח"ג פ' נשא (דף קכ"ט):]
 העינים של ראש הלבן, הם משנות מעיני שאר
 הפרצופים, שאין לו כסות על העינים, מהו הטעם, לפי

יִשְׁמְרֶךָ יְהוָה צִלְךָ עַל יַד יְמִינֶךָ: ו יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ
 לֹא יַכְכָּה וַיְרַח בַּלַּיְלָה: ו יְהוָה יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע
 יִשְׁמַר אֶת נַפְשְׁךָ: ח יְהוָה יִשְׁמַר צִאתְךָ
 וּבֹאֶךָ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

— — — — — זוהר תהלים — — — — —

שְׁכָתוֹב הֵנָּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל, אֶת יִשְׂרָאֵל
 שְׁלֹמְעֵלָה, וּכְתִיב אֲשֶׁר עֵינֶיךָ פְּקוּחוֹת. וְלִמְדָנוּ, כָּל מִה שֶׁבֶּא
 בְּרַחֲמִים אֵין לָהֶם כְּסוּת עַל עֵינֵיהֶם וְאֵין לָהֶם גְּבוּת עַל
 עֵינֵיהֶם, כָּל שֶׁכֵּן הָרָאשׁ הַלְבֵּן שְׂאִין צָרִיךְ כָּלוּם. אָמַר רַבִּי
 שְׁמַעוֹן לְרַבִּי אָבָא לְמָה רָמִזוּ רֹאשׁ הַלְבֵּן, אָמַר לוֹ לְדָגֵי הַיָּם,
 שְׂאִין לָהֶם כְּסוּת עַל עֵינֵיהֶם וְלֹא גְבוּת עַל עֵינֵיהֶם, וְאֵינָם
 יִשְׁנִים, וְאֵין צָרִיכִים שְׁמִירָה עַל הָעֵינַיִם, כָּל שֶׁכֵּן עֲתִיקָא
 דְּעֲתִיקָא שְׂאִין צָרִיךְ שְׁמִירָה, וְכָל שֶׁכֵּן שֶׁהוּא מְשַׁגִּיחַ עַל
 הַכֹּל, וְכָלֶם נִזְוָנִים מִמֶּנּוּ, וְאֵינוּ יִשָּׁן, זֶהוּ שְׁכָתוֹב הֵנָּה לֹא
 יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל, אֶת יִשְׂרָאֵל שְׁלֹמְעֵלָה.

כְּשִׁיוֹצֵא אָדָם מִן הָעוֹלָה? אִם הוּא זֹכֶה - נִשְׁמָתוֹ עוֹלָה
 וּמִתְעַטָּרַת בְּמִקְוָמָהּ וְאִם לֹא - בָּמָה קְבוּצוֹת שֶׁל מִחְבָּלִים
 מִזְמָנִים לְמוֹשֶׁף אוֹתוֹ לְגִיהֵנָם

יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע וְגו' (קכא, ז): [זוהר ח"א פ' ויחי (דף קלז:)] אֲסָרִי
 לִגְפֶן עִירָה וְלִשְׂרָקָה בְּנֵי אֶתְנֹו וְגו'. רַבִּי חֲזִיא פְּתַח,
 (תהלים קכא) ה' יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע יִשְׁמַר אֶת נַפְשְׁךָ. כִּיֵּן שְׂאֵמַר
 ה' יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע, לְשֵׁם מָה יִשְׁמַר אֶת נַפְשְׁךָ? אֵלָּא ה'

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

יִשְׁמְרֶךָ מְכַל רַע - בְּעוֹלָם הַזֶּה, יִשְׁמַר אֶת נַפְשְׁךָ - בְּאוֹתוֹ עוֹלָם. שְׁמִירָה שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה הוּא, לְהִיּוֹת הָאָדָם שְׁמוֹר מִכַּמָּה מִיָּנִים רָעִים מְקַטְרָגִים שֶׁהוֹלְכִים לְקַטְרֵג בְּנֵי הָאָדָם בְּעוֹלָם וּלְדַבֵּק בָּהֶם. בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם מָה זֶה? כְּמוֹ שְׁאֲמַרְנוּ, כְּשִׁיוֹצֵא אָדָם מִן הָעוֹלָם הַזֶּה, אִם הוּא זוֹכֶה - נִשְׁמָתוֹ עוֹלָה וּמִתְעַטֶּרֶת בְּמִקְוָמָה, וְאִם לֹא - כַּמָּה קְבוּצוֹת שֶׁל מַחְבְּלִים מְזַמְנִים לְמַשֵּׁךְ אוֹתוֹ לְגִיּהֲנָם וּלְמַסּוֹ אוֹתוֹ בְּיָדֵי דוּמָה, שֶׁנִּמְסָר לְמַמְנָה עַל הַגִּיּהֲנָם, וְשֶׁלֹּשׁ עֶשְׂרֵה אֲלָף רְבוּא מְזַמְנִים עִמּוֹ, וְכֻלָּם מְזַמְנִים עַל נַפְשׁוֹת הָרָשָׁעִים. בֹּא רֵא, שֶׁבָּעָה מְדוּרִים יֵשׁ בְּגִיּהֲנָם, וְשֶׁבָּעָה פְּתָחִים. וְנִשְׁמָת הָרָשָׁע נִכְנָסֶת, וְכַמָּה מְלָאכֵי חֲבָלָה, רוּחוֹת, שׁוּמְרֵי הַשְּׁעָרִים, וְעַלִּיהֶם מְמַנָּה אֶחָד בְּכָל שַׁעַר וְשַׁעַר, וְנִשְׁמָת הָרָשָׁעִים נִמְסְרוֹת לְאוֹתָם מְזַמְנִים עַל יְדֵי דוּמָה. כִּיּוֹן שֶׁנִּמְסְרוֹת בְּיָדֵיהֶם, סוֹתְמִים שְׁעָרִים שֶׁל אֵשׁ לוֹהֵט. שְׁהִרֵי יֵשׁ שְׁעָרִים אַחֵר שְׁעָרִים. כָּל הַשְּׁעָרִים פְּתוּחִים וְסְתוּמִים, הַחִיצוֹנִיִּים פְּתוּחִים וְהַפְּנִימִיִּים סְתוּמִים, וּבְכָל שַׁבָּת וְשַׁבָּת כָּלֵם פְּתוּחִים, וְיוֹצֵאִים הָרָשָׁעִים עַד לְאוֹתָם הַשְּׁעָרִים הַחִיצוֹנִיִּים, וּפּוֹגְשִׁים נִשְׁמָת אַחֲרוֹת שֶׁמִּתְעַכְּבוֹת בְּפְתָחִים הַחִיצוֹנִיִּים. וְכְשִׁיוֹצֵאת שַׁבָּת, הַכְּרוֹז עוֹמֵד בְּכָל פְּתַח וּפְתַח וְאוֹמֵר: (תהלים ט) יָשׁוּבוּ רָשָׁעִים לְשִׁאוֹלָה וָגו'. בֹּא רֵא, נִשְׁמָת הַצַּדִּיקִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר אוֹתָן שֶׁלֹּא יִמְסְרוּ לְיָדֵי דוּמָה, שֶׁהוּא הַמְּמַנָּה. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב יִשְׁמַר צִאתְךָ וּבּוֹאְךָ, וְכָתוּב יִשְׁמַר אֶת נַפְשְׁךָ.

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

בְּשִׁעָה שָׁבֵן אָדָם אוֹהֵב אֶת הַקֶּבֶ"ה הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹהֵב
אוֹתוֹ בְּכָל מָה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה וְשׁוֹמֵר דְּרָכָיו

ה' יִשְׁמַר צִאתָךְ (קכא, ח) : [זוהר ח"א פ' וירא (דף קיב:)] דְּבַר אַחֵר רַגְלֵי
חֲסִידוֹ יִשְׁמַר - בְּשִׁעָה שָׁבֵן אָדָם אוֹהֵב אֶת הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא, הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹהֵב אוֹתוֹ בְּכָל מָה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה
וְשׁוֹמֵר דְּרָכָיו, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים קכא) ה' יִשְׁמַר צִאתָךְ וּבֹאֶךְ
מִעֲתָה וְעַד עוֹלָם.

מִצְוָה שִׁיקְבַּע אָדָם מְזוּזָה לְשַׁעְרוֹ לִהְיוֹת כָּל אָדָם שְׁמוֹר מֵעַם
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּשִׁוּצָא וּכְשִׁנְכָנָס

ה' יִשְׁמַר צִאתָךְ וּגו' (קכא, ח) : [זוהר ח"א פ' ואתחנן (דף רס"ג:)] מִצְוָה
שִׁיקְבַּע אָדָם מְזוּזָה לְשַׁעְרוֹ, לִהְיוֹת כָּל אָדָם שְׁמוֹר מֵעַם
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּשִׁוּצָא וּכְשִׁנְכָנָס. וְהַסּוּד - (תהלים קכא) ה'
יִשְׁמַר צִאתָךְ וּבֹאֶךְ מִעֲתָה וְעַד עוֹלָם. מִשּׁוּם שֶׁסּוּד הַמְזוּזָה
עוֹמֵד תָּמִיד לַפֶּתַח, וְזֶהוּ פֶתַח שְׁלִמְעָלָה, וְזֶהוּ דְרָגָה שֶׁנִּקְרָאת
שׁוֹמֵר, לְהִמָּצָא בְּשִׁמְרָה. שְׂאָדָם אֵינוֹ שְׁמוֹר, רַק מְשִׁמְרִית
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא תָּמִיד שׁוֹמֵר, וְעוֹמֵד לַפֶּתַח, וְהָאָדָם
בְּפָנִים. וְעוֹד, שֶׁלֹּא יִשְׁכַּח אָדָם זְכוֹרֹן הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
לְעוֹלָמִים. וְזֶהוּ כְּמוֹ הַצִּיצִית, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (במדבר טו) וּרְאִיתֶם
אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת וְגו'. כִּיֵּן שְׂרׁוּאָה הָאָדָם אֶת הַזְכוֹרֹן הַזֶּה,
נִזְכָּר בְּעֲצָמוֹ לַעֲשׂוֹת מִצְוֹת רַבּוֹנוֹ. וְסוּד הָאֱמוּנָה, מְזוּזָה כָּלָל
שֶׁל זְכָר וּנְקֵבָה כְּאַחֵד. בְּסִפְרוֹ שֶׁל שְׁלֵמָה, סִמּוּךְ לַפֶּתַח, כְּנֶגֶד
שְׁתֵּי דְרָגוֹת, מְזוּמָן שֶׁד אֶחָד (וזהו) וַיֵּשׁ לוֹ רִשּׁוֹת לַחֲבִל, וְהוּא

— ❧ — זוהר תהלים — ❧ —

עומד לצד שמאל. מרים האדם את עיניו, ורואה את סוד שם רבונו, ונזכר בו, ולא יכול להרע לו. ואם תאמר, אם כך, כשהאדם יוצא מהשער החוצה הרי אותו שד עומד לימינו, ומזוזה לשמאלו, ואיך נשמר האדם כשהוא שורה לשמאלו? אלא כל מה שעשה הקדוש ברוך הוא, כל דבר ודבר נמשך אחר מינו. באדם יש שתי דרגות, אחת מימין ואחת משמאל. אותו שממין נקרא יצר הטוב, ואותו של השמאל נקרא יצר הרע. כיון שיצא אדם משער ביתו, אותו שד מרים עיניו, ורואה את היצר הרע ששורה לשמאל, נמשך לאותו צד וזו ממין. ובאותו צד עומד שם של רבונו, ולא יכול להתקרב ולהרע לו, ויוצא האדם ונצול ממנו. כשנכנס, הרי השם הקדוש עומד לימין ולא יכול לקטרג עמו.

וַיֵּצֵא זה צריך האדם שלא יעשה (יעביר) טנוף ולכלוך בשער ביתו ולא ישפך מים עכורים. אחד, שלא יעשה קלון לשם רבונו. ואחד, שיש רשות לאותו המחבל לחבל. ולכן יזהר האדם מזה, ויזהר האדם שלא ימנע משער ביתו שם רבונו. וכשאדם מתקין מזוזה לפתחו, כשנכנס (אותו האדם), אותו יצר הרע ואותו שד בעל פרחם שומרים אותו, ואומרים (תהלים קיח) זה השער לה' צדיקים יבאו בו. וכשלא עומדת מזוזה בפתח האיש, יצר הרע ואותו שד מתתקנים כאחד, שמם ידיהם על ראשו בזמן שנכנס, פותחים ואומרים: אוי לו לפלוני שיצא מרשות רבונו! מאותו זמן הוא עומד בלי שמירה, שאין מי שישמר עליו. הרחמן יצילנו.

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

ובואך מה זה אומר? שהרי מי שנכנס לביתו אינו פוחד אלא האדם הזה ששם רשם קדוש לביתו בדברים של השם העליון זה נשמר מהכל

ה' יִשְׁמַר צֵאתָּךְ וגו' (קכא, ח): [זוהר ח"ג פ' ואתחנן (דף רס"ו:)] עוד אָמַר רַבִּי אֲבָא, כְּתוּב (שם קכא) ה' יִשְׁמַר צֵאתָּךְ וּבֹאֲךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. יִשְׁמַר צֵאתָּךְ בְּרוּר, אֲלֵא וּבֹאֲךָ מֵהַ זֶה אֹמֵר? שֶׁהָרִי מִי שֶׁנִּכְנָס לְבֵיתוֹ אֵינוֹ פּוֹחֵד. אֲלֵא הָאָדָם הַזֶּה שֶׁשָּׁם רֶשֶׁם קָדוֹשׁ לְבֵיתוֹ בְּדִבְרִים שֶׁל הַשֵּׁם הָעֲלִיּוֹן, זֶה נִשְׁמַר מִהַכֹּל. וּכְשִׁיּוּצָא הֵהוּא שְׁמִדּוּרוֹ לְשַׁעַר בֵּיתוֹ, זֻקָּף וּרְוָאָה אֶת הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ וּמַעֲיִן (נעוץ) בְּפִתְחוֹ. כְּשִׁיּוּצָא הָאָדָם, הוּא מְלִיָּה אוֹתוֹ וְשׁוֹמֵר אוֹתוֹ. כְּשֶׁנִּכְנָס לְבֵיתוֹ הוּא מְכַרִּיז לְפָנָיו: הַזֶּהֲרוּ בְּדִיוֹקָן שֶׁל הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ! וְכֹל זֶה מִשּׁוֹם אוֹתוֹ הָרֶשֶׁם שֶׁל הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּרְשָׁם בְּשַׁעַר שְׁלוֹ. וְלֹא דִי לוֹ לְאָדָם שֶׁנִּשְׁמַר בְּבֵיתוֹ, אֲלֵא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר אוֹתוֹ כְּשֶׁנִּכְנָס וּכְשִׁיּוּצָא, שֶׁכְּתוּב ה' יִשְׁמַר צֵאתָּךְ וּבֹאֲךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

בא וּרְאָה, הָרוּחַ הָרָעָה הַזֶּה שֶׁשְׂרוּיָהּ בֵּין הַשְּׁעָרִים, אוֹי לוֹ לְאָדָם שֶׁלֹּא יוֹדֵעַ לְהַזְהִיר מִמֶּנּוּ וְלֹא רוֹשֵׁם עַל פֶּתַח בֵּיתוֹ אֶת הַשֵּׁם הָעֲלִיּוֹן הַקָּדוֹשׁ שֶׁיִּמְצָא עִמוֹ, שֶׁהָרִי יֵשׁ לוֹ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁשִׁים וַחֲמִשָּׁה שְׁמָשִׁים רַעִים שֶׁמְקַטְרָגִים, כֹּל אֶחָד מִשְׁמֵשׁ בְּיוֹמוֹ, וְכֹלָם נִמְצָאִים עִמוֹ כֹּל יְמוֹת הַשָּׁנָה וּמְקַטְרָגִים עָלָיו לְמַעֲלָה וּלְמַטָּה, וְכֹלָם נִמְצָאִים עִמוֹ בְּיוֹם וּבְלֵילָהּ. בְּיוֹם לְקַטְרָג לוֹ, בְּלֵילָהּ לְצַעַר אוֹתוֹ בְּחִלּוּמוֹ. כְּשִׁיּוּצָא לְקַטְרָג עָלָיו,

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ————— ❧

כְּשֶׁנִּכְנַס, שְׁמִים יְדִיָּהֶם עַל כְּתָפוֹ וְאוֹמְרִים לוֹ: אוֹי לוֹ לְפָלוֹנִי
שִׁיָּצָא מִרְשׁוֹת אֲדוֹנָיו! אוֹי לוֹ לְפָלוֹנִי בַּעוֹלָם הַזֶּה וּבַעוֹלָם
הַבָּא! מִשּׁוֹם כֵּךְ צָרִיכִים בְּנֵי הָאֱמוּנָה לִהְיוֹת רְשׁוּמִים בְּכָל,
לִהְיוֹת רְשׁוּמִים בְּרֶשֶׁם שֶׁל רְבוּנָם, שִׁיִּדְעוּעֲזוּ מֵהֶם כָּל
הַצָּדִידִים הַמִּינִים הָרָעִים, שִׁיִּהְיוּ שְׁמוֹרִים בַּעוֹלָם הַזֶּה וּבַעוֹלָם
הַבָּא. אֲשֶׁרִי חֵלְקָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, עָלֵיהֶם כָּתוּב (ישעיה ס) וְעַמּוֹ
כָּלֶם צְדִיקִים לַעוֹלָם יִירְשׁוּ אֶרֶץ וְגו'.

קכב א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שְׁמַחְתִּי בְּאֹמְרִים לִי בֵּית
יְהוָה יִתְנַחֵם ^{אֶתְחַנֵּם} נִלְחָ: ב עֲמֻדוֹת הָיוּ רִגְלֵינִי

שימוש תהלים

לילך אצל אדם גדול

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת שְׁמַחְתִּי (קכב, א): [שימוש תהלים לפרק קכב] בעת
שאתה הולך אצל אדם גדול אמור אותו ג"פ ויקבלוך בסבר פנים
יפות ועוד צלי יתיה בבי כנישתא ואת מתברך.

זוהר תהלים

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת - שִׁיר שֶׁהַמְּלָאכִים הָעֲלִיּוֹנִים אוֹמְרִים, שֶׁהֵם
מַעֲלוֹת וּדְרָגוֹת

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שְׁמַחְתִּי וגו' (קכב, א): [זוהר שמות פ' תרומה (דף
קמ"ט):] שִׁירָה זוּ הִיא מַעֲלָה עַל כָּל שְׁאָר הַשִּׁירִים שֶׁל
הָרִאשׁוֹנִים. כָּל הַשִּׁירִים שֶׁהָרִאשׁוֹנִים אָמְרוּ, לֹא עָלוּ אֶלָּא תוֹךְ
הַשִּׁירִים שֶׁהַמְּלָאכִים הָעֲלִיּוֹנִים אָמְרוּ. וְאַף עַל גַּב שֶׁהָרִי
פָּרְשׁוּהָ, אֲבָל כְּתוּב שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד. שִׁיר הַמַּעֲלוֹת - שִׁיר
שֶׁהַמְּלָאכִים הָעֲלִיּוֹנִים אוֹמְרִים, שֶׁהֵם מַעֲלוֹת וּדְרָגוֹת. לְמִי
אוֹמְרִים? לְדָוִד. לְבַקֵּשׁ טָרֶף וּמִזֹּן מִמֶּנּוּ. עוֹד שִׁיר הַמַּעֲלוֹת -
כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים מו) עַל עֲלָמוֹת שִׁיר. (שִׁיר א) עַל כֵּן עֲלָמוֹת
אֶהְיֶה. לְדָוִד - בְּשִׁבְלֵי דָוִד הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן שֶׁמִּשְׁבַּח תָּמִיד אֵת
הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן. כִּיּוֹן שֶׁבֶּא שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ, אָמַר שִׁיר שֶׁהוּא עֲלִיּוֹן
לְמַעֲלָה, שֶׁגְּדוּלֵי עוֹלָם עֲלִיּוֹנִים אוֹמְרִים לְמֶלֶךְ הָעֲלִיּוֹן
שֶׁשְׁלוֹם כָּלוּ שָׁלוֹ. כָּל הָאוֹמְרִים שִׁירָה לֹא עוֹלִים בְּשִׁירָה זוּ
לוֹמַר, אֶלָּא אוֹתָהּ שִׁירָה שֶׁאוֹמְרִים מְלָאכֵי הַשָּׁרֵת. פָּרֹט לְמֶלֶךְ

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

שְׁלֹמֶה שָׁעֲלָה בְּשִׁירָה הָיָא לָמָּה שְׁגָדוּלִים עֲלִיוֹנִים עֲמוּדֵי
עוֹלָם אוֹמְרִים. כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם בְּמַרְכָּבוֹת תַּחְתּוֹנוֹת, וְשֹׁלֵמָה
הַמֶּלֶךְ בְּמַרְכָּבוֹת עֲלִיוֹנוֹת

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת - שִׁיר שֶׁהַמֶּלֶךְ אֲכִים הָעֲלִיוֹנִים אוֹמְרִים, שֶׁהֵם
מַעֲלוֹת וְדָרוֹגוֹת

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד וְגו' (קכב, א) : [זוהר שמות פ' תרומה (דף קמ"ד):]
שִׁירָה זֹו הִיא מַעֲלָה עַל כָּל שְׁאָר הַשִּׁירִים שֶׁל
הָרֵאשׁוֹנִים. כָּל הַשִּׁירִים שֶׁהָרֵאשׁוֹנִים אָמְרוּ, לֹא עָלוּ אֶלָּא
תּוֹךְ הַשִּׁירִים שֶׁהַמֶּלֶךְ אֲכִים הָעֲלִיוֹנִים אָמְרוּ. וְאֵף עַל גִּב
שֶׁהָיָה פְּרִשְׁוָה, אֲבָל כְּתוּב שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד. שִׁיר הַמַּעֲלוֹת
- שִׁיר שֶׁהַמֶּלֶךְ אֲכִים הָעֲלִיוֹנִים אוֹמְרִים, שֶׁהֵם מַעֲלוֹת וְדָרוֹגוֹת.
לָמִי אוֹמְרִים? לְדָוִד. לְבַקֵּשׁ טָרֶף וּמִזוֹן מִמֶּנּוּ. עוֹד שִׁיר
הַמַּעֲלוֹת - כִּמּוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים מו) עַל עֲלָמוֹת שִׁיר. (שיר א)
עַל כֵּן עֲלָמוֹת אֶהְבּוֹךְ. לְדָוִד - בְּשִׁבִּיל דָּוִד הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיוֹן
שֶׁמִּשְׁבַּח תָּמִיד אֶת הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיוֹן. כִּיִּן שָׁבָא שְׁלֹמָה הַמֶּלֶךְ,
אָמַר שִׁיר שֶׁהוּא עֲלִיוֹן לְמַעֲלָה, שְׁגָדוּלֵי עוֹלָם עֲלִיוֹנִים
אוֹמְרִים לְמֶלֶךְ הָעֲלִיוֹן שֶׁהַשְּׁלוֹם כָּלוּ שְׁלוֹ. כָּל הָאוֹמְרִים
שִׁירָה לֹא עוֹלִים בְּשִׁירָה זֹו לּוֹמְרִים, אֶלָּא אוֹתָהּ שִׁירָה
שֶׁאוֹמְרִים מִלְּאֲכֵי הַשָּׁרֵת. פָּרֹט לְמֶלֶךְ שְׁלֹמָה שָׁעֲלָה בְּשִׁירָה
הָיָא לָמָּה שְׁגָדוּלִים עֲלִיוֹנִים עֲמוּדֵי עוֹלָם אוֹמְרִים. כָּל בְּנֵי
הָעוֹלָם בְּמַרְכָּבוֹת תַּחְתּוֹנוֹת, וְשֹׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ בְּמַרְכָּבוֹת
עֲלִיוֹנוֹת.

— ❧ — זוהר תהלים — ❧ —

אע"ג שהיו אומרים מתי ימות הזקן הזה דוד המלך אפ"ה אזי שמחתתי ושמחה היתה לי בשביל בני שהיו אומרים שבני יקום תחתי לגמור את המצוה לבנות את הבית אז התחיל לשבח אותה

שמחתתי באמרים לי וגו' (קכב, א) : [זוהר ח"א פ' וישב (דף קצ"ג)] פתח ואמר, (שם) שמחתתי באמרים לי בית ה' נלך. את הפסוק הזה בארוהו, שדוד היה עם לבו לבנות הבית, כמו שנאמר (מלכים א ח) ויהי עם לבב דוד אבי לבנות בית לשם ה' וגו'. ואחר כך מה כתוב? רק אתה לא תבנה הבית כי אם בנך היצא מחלציו הוא יבנה הבית לשמי. וכל ישראל היו יודעים את זה, והיו אומרים מתי ימות דוד ויקום שלמה בנו ויבנה את הבית, ואז עמדות היו רגלינו בשעריו ירושלים, אז נעלה ונקריב שם קרבנות. ועם כל זה, אף על גב שהיו אומרים מתי ימות הזקן הזה, אזי שמחתתי ושמחה היתה לי בשביל בני, שהיו אומרים שבני יקום תחתי לגמור את המצוה לבנות את הבית. אז התחיל לשבח אותה ואמר, ירושלים הבנויה כעיר שחברה לה יחדו. שנינו, עשה הקדוש ברוך הוא ירושלים למטה כמו שלמעלה, וזו מתקנת [יז] כנגד זו, שכתוב (שמות טו) מכון לשבתך פעלת ה'. הבנויה, שעתידי הקדוש ברוך הוא להוריד את ירושלים שלמעלה כראוי, ומשום כך הבנויה. שחברה לה יחדו, והרי בארנה, שחברה? היה צריך להיות שחברו! אלא שהתחברה האם עם הבת ונהיו יחד, ובארוהו. ונאמר ששם עלו שבטים, אלו הם קיום של העולם

בְּשַׁעֲרֵיךָ יְרוּשָׁלַם: ג' יְרוּשָׁלַם הַבְּנוּיָה בְּעִיר שְׁחָבְרָה לָהּ
יַחֲדוּ: ד' נִשְׁשָׁם עָלָיו שְׂבָטִים שְׂבָטֵי יְהוָה עֲדוּת לְיִשְׂרָאֵל

— זוהר תהלים —

וְהַתְקוּן שֶׁל הָעוֹלָם הַתְּחַתּוֹן. וְאֵל תֹּאמַר שֶׁהָעוֹלָם הַתְּחַתּוֹן
לְבָדוּ, אֵלָא אֶפְלוּ שֶׁל הָעוֹלָם הָעֲלִיוֹן, שְׂכָתוֹב שְׂבָטֵי יְהוָה עֲדוּת
לְיִשְׂרָאֵל, דּוֹקָא לְיִשְׂרָאֵל, מִשּׁוּם שֶׁהֵם הַקִּיּוּם לְמִטָּה, עֲדוּת
הֵם לְמַעְלָה, וְהַכֹּל – לְהוֹדוּת לְשֵׁם ה', לְהוֹדוּת לְשֵׁם הַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא לְכֹל הַצְדִּיקִים, שְׂכָתוֹב לְהוֹדוּת לְשֵׁם ה'.

כָּל צַדִּיק וְצַדִּיק יֵשׁ לוֹ מְדוּרָה לְפִי כְבוֹדוֹ וּלְפִי הָרָאוּי לוֹ

יְרוּשָׁלַם הַבְּנוּיָה וְגו' (קכב, ג'): [זוהר חדש פ' לך לך (דף לג.)] רַבִּי
יְהוּדָה בֶּן פִּזִּי הָיָה לוֹ הָאָרִיס הַהוּא, וְהָיָה מְצַעֵר
אוֹתוֹ. בָּאוּ לְפָנָיו רַבִּי זִירָא וְרַבִּי אַבָּא. אָמְרוּ לוֹ: מָה עוֹשֶׂה
מִרַע עִם אָרִיסוֹ? אָמַר לָהֶם: כְּשֶׁהָאִישׁ גּוֹנֵב, בַּעַל הַשְּׂמֶשׁ יִזְהִיר
עָלָיו זָהָרוֹ. אָמְרוּ לוֹ: לֹא מַעֲיֵן אֲדוֹנִי בְּדַבְּרֵיו? אָמַר לָהֶם:
וּמָה אַעֲשֶׂה, וְהוּא מְצַעֵר אוֹתִי. אָמְרוּ לוֹ: יִפְרֹד אֲדוֹנִי מִמֶּנּוּ
וְיִרוּחַ לָךְ. בַּעֲדָם יוֹשְׁבִים, אָמְרוּ לוֹ: לֹא לָזֶה בָּאנוּ אֵלֶיךָ,
אֵלָא יֹאמַר לָנוּ מוֹרֵנוּ, הַשְּׂבָטִים בְּנֵי יַעֲקֹב מָה הֵם לְעוֹלָם
הַבָּא? אָמַר לָהֶם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: הֵעֵלָה אוֹתָם לְיִשְׁבִּית
הָרַקִּיעַ, וְכָל נִשְׁמַת צַדִּיק שְׁעוּלָה, הֵם מַעֲדִידִים עַל מַעֲשִׂיהָ. זֶהוּ
שְׂכָתוֹב (תהלים קכב) יְרוּשָׁלַם הַבְּנוּיָה, זֶה יְרוּשָׁלַם שֶׁל מַעְלָה.
נִשְׁשָׁם עָלָיו שְׂבָטִים שְׂבָטֵי יְהוָה עֲדוּת לְיִשְׂרָאֵל, כְּדִי לְהַעֲדִיר עַל
כָּל צַדִּיק וְצַדִּיק מִיִּשְׂרָאֵל. וְלָמָּה? לְהִיּוֹת כָּלָם מוֹדִים

— ❧ — זוהר תהלים — ❧ —

וּמְבָרְכִים לְשִׁמּוֹ. זֶהוּ שְׁכָתוֹב, עֲדוֹת לְיִשְׂרָאֵל לְהַדוֹת לְשֵׁם ה'. וְכָל אֶחָד וְאֶחָד מִכִּיר אֶת שְׁלוֹ וּמִשְׁתַּבַּח וְאוֹמֵר: רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְאֵה מָה הִנַּחְתִּי בְּאַרְץ, וְזֶהוּ לְהַדוֹת לְשֵׁם ה'. וְהִינוּ שְׁשֻׁנִּינוּ, כָּל צָדִיק וְצָדִיק יֵשׁ לוֹ מְדוּר לְפִי כְבוֹדוֹ וּלְפִי הָרְאוּי לוֹ. מִי שֶׁבֶּא מְרֹאבוֹב, שֶׁם מְדוּרוֹ עִם הַצָּדִיקִים מִן רְאוּבֵן, וְכֵן כָּל שֶׁבֶט וְשֶׁבֶט. וּמִי שֶׁהוּא גֵר מֵאַמּוֹת הָעוֹלָם וְנִתְגַּיֵּר, מְדוּרוֹ בְּמְדוּר שֶׁל גֵּרִים. וְהַשְׁבָּטִים עוֹמְדִים לְעֵדִים לְכָל צָדִיק וְצָדִיק. זֶהוּ שְׁכָתוֹב שֶׁשֵּׁם עָלוּ שְׁבָטִים שְׁבָטִי יְהוָה עֲדוֹת לְיִשְׂרָאֵל לְהַדוֹת לְשֵׁם ה'.

שֵׁשׁ עָלוּ שְׁבָטִים וגו' (קכב, ד): [זוהר ח"א פ' וישב (דף קפג:)] וַיֵּלְכוּ אַחֲרָיו לְרַעוּת אֶת צֶאֱן אֲבִיהֶם בְּשָׂכָם. רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, לְרַעוּת צֶאֱן אֲבִיהֶם הָיָה צָרִיף לְהִיּוֹת! מָה זֶה אֶ"ת נִקְוֵה מֵעָלָיו? לְרַבּוֹת שְׂכִינָה עִמָּהֶם, שֶׁהִיא שְׂרוּיָה עִמָּהֶם, מִשּׁוּם שֶׁהֵם הָיוּ עֲשָׂרָה, שֶׁהָרִי יוֹסֵף לֹא הָיָה עִמָּהֶם, וּבִנְיָמִין הוּא קָטָן בְּבֵית, וּמִשּׁוּם כֵּן הֵם הָיוּ עֲשָׂרָה, וּכְשֶׁהָלְכוּ, הַשְׂכִּינָה הִיָּתָה בִּינְיָהֶם, וְעַל כֵּן נִקְוֵה מִלְּמַעְלָה. וּמִשּׁוּם כֵּן, בְּזִמָּן שֶׁמָּכְרוּ אֶת יוֹסֵף, הִשְׁתַּתְּפוּ כָּלֶם עִם הַשְׂכִּינָה, וְשִׁתְּפוּ אוֹתָהּ עִמָּהֶם כְּשֶׁעָשׂוּ שְׁבוּעָה, וְעַד שֶׁהִתְגַּלָּה דְּבַר יוֹסֵף, לֹא שָׁרְתָה שְׂכִינָה עַל יַעֲקֹב. וְאִם תֹּאמַר שֶׁהַשְׂכִּינָה לֹא נִמְצְאָה עִמָּהֶם – בֹּא רְאֵה, שְׁכָתוֹב (תהלים קכב) שֵׁשׁ עָלוּ שְׁבָטִים שְׁבָטִי יְהוָה עֲדוֹת לְיִשְׂרָאֵל לְהַדוֹת לְשֵׁם ה'. כָּלֶם צָדִיקִים וְחַסִּידִים, הַקִּיּוֹם שֶׁל כָּל הָעוֹלָם, הֵם קִיּוֹם לְמַעְלָה וּלְמַטָּה.

לְהוֹדוֹת לַשֵּׁם יְהוָה יְהוָה: הַ כִּי שָׁמָּה יֵשְׁבוּ בְּסֻאוֹת

זוהר תהלים

כְּשֶׁרָצָה לְהַעֲמִיד אֶת הָעוֹלָם, עָשָׂה אֶת אַבְרָהָם בְּסוּד הַחֲכָמָה,
אֶת יִצְחָק בְּסוּד הַתְּבוּנָה, וְאֶת יַעֲקֹב בְּסוּד הַדַּעַת.

שְׁבִטֵי יְהוָה עֲדוֹת לְיִשְׂרָאֵל (קכב, ד): [זוהר שמות פ' שמות (דף ט"ו).]
וְעוֹד סוּד הַדְּבָר הוּא, שְׁשָׁנִינוּ, בַּעֲשָׂרָה מֵאֲמֹרוֹת נִבְרָא
הָעוֹלָם, וּכְשֶׁתִּסְתַּכַּל הֵם שְׁלֹשָׁה, וְהָעוֹלָם נִבְרָא בָהֶם בַּחֲכָמָה
וּבַתְּבוּנָה וּבַדַּעַת, וְהָעוֹלָם לֹא נִבְרָא אֶלָּא בְּשִׁבִּיל יִשְׂרָאֵל.
כְּשֶׁרָצָה לְהַעֲמִיד אֶת הָעוֹלָם, עָשָׂה אֶת אַבְרָהָם בְּסוּד הַחֲכָמָה,
אֶת יִצְחָק בְּסוּד הַתְּבוּנָה, וְאֶת יַעֲקֹב בְּסוּד הַדַּעַת, וּבִזְזָה נִקְרָא
(משלי כד) וּבַדַּעַת חֲדָרִים יִמְלֹאוּ. וּבְאֹתָהּ שָׁעָה נִתְקַן כָּל
הָעוֹלָם, וּמִשְׁנוּלָדוֹ לִיעֲקֹב שְׁנַיִם עָשָׂר שְׁבִטִים, נִתְקַן הַכָּל כְּמוֹ
שְׁלֹמֶעֱלֵה. כְּשֶׁרָאָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חֲדוּדָה רַבָּה שֶׁל הָעוֹלָם
הַתַּחְתּוֹן הַזֶּה שֶׁנִּתְקַן כְּמוֹ שְׁלֹמֶעֱלֵה, אָמַר, אוֹלֵי חֵס וְשָׁלוֹם
יִתְעַרְבוּ בְּשֹׂאֵר הָעַמִּים וַיִּשְׂאֵר פָּגֶם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת. מֶה עָשָׂה
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא? טִלְטַל אֶת כָּל־מִכָּאֵן לְכָאֵן, עַד שֶׁיִּירְדוּ
לְמִצְרַיִם לְדוֹר אֶת דִּיּוֹרָם בְּעַם קָשָׁה עֲרָף, שְׁמִבְזִים אֶת
מִנְהִיגֵיהֶם וּמִבְזִים אוֹתָם לְהַתַּחֲתוֹן בָּהֶם וּלְהַתְעַרֵּב עִמָּהֶם,
וְחוֹשְׁבִים אוֹתָם לַעֲבָדִים. הַגְּבָרִים גָּעְלוּ בָהֶם, וְהַנִּקְבוֹת גָּעְלוּ
בָהֶם, עַד שֶׁנִּתְקַן הַכָּל בְּזֶרַע קָדֵשׁ, וּבֵין כֶּף וּבֵין כֶּף נִשְׁלַם
חֲטָא שֹׂאֵר הָעַמִּים, שֶׁכָּתוּב (בראשית טו) כִּי לֹא שָׁלַם עוֹן
הָאֱמֹרִי עַד הַנֶּהָ. וְכִשְׁיִצְאוּ, יִצְאוּ צַדִּיקִים קְדוֹשִׁים, שֶׁכָּתוּב
שְׁבִטֵי יְהוָה עֲדוֹת לְיִשְׂרָאֵל. בָּא רַבִּי שִׁמְעוֹן וְנִשְׁקוּ בְּרָאשׁוֹ. אָמַר
לוֹ, עֲמַד בְּנִי בַּעֲמֻדָּךְ, כִּי הִשָּׁעָה עוֹמֶדֶת לָךְ.

== זוהר תהלים ==

בְּשִׁעָה שֶׁהִכְהֵן הַגְּדוֹל הָיָה שָׁם אֶת שְׁתֵּים עָשָׂרָה הָאֲבָנִים הַלָּלוּ
וְלִבֵּשׁ אוֹתָן בַּחֲשׁוֹן וְאִמּוֹד, אִזְּ שָׁרְתָה עָלָיו שְׂכִינָה, וְבוּ חֲקוּקוֹת
שְׁמוֹת כָּל הַשְּׂבָטִים

שְׁשָׁם עָלוּ שְׂבָטִים (קכב, ד): [זוהר ח"ב פ' פקודי (דף רכ"ט:)] וְעַל כֵּן
הִנָּשְׂמָה מִתְּלַבֶּשֶׁת בְּשָׁנֵי עוֹלָמוֹת, לִהְיוֹת לָהּ שְׁלָמוֹת בְּכָל
- בַּעוֹלָם הַזֶּה שְׁלָמָטָה וּבַעוֹלָם שְׁלָמָעֵלָה. וְעַל זֶה כָּתוּב, (שם קמ)
אֶךְ צְדִיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ יִשְׁבּוּ יִשְׂרָאֵל אֶת פָּנֶיךָ. אֶךְ צְדִיקִים יוֹדוּ
לְשִׁמְךָ - בַּעוֹלָם הַזֶּה. יִשְׁבּוּ יִשְׂרָאֵל אֶת פָּנֶיךָ - בְּאוֹתוֹ עוֹלָם. וַיַּעַשׂ
אֶת הָאִפּוֹד זֶהב, הָרִי פָּרָשׁוּהָ. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אִפּוֹד וְחֲשֹׁן הֵיוּ
כְּאֶחָד, וּפְרָשׁוּהָ שֶׁהָרִי בְּמָקוֹם אוֹתוֹ הַקִּיּוֹם עוֹמְדִים כָּל אוֹתָן
שְׁתֵּים עָשָׂרָה אֲבָנִים, כָּלֵם נוֹטְלִים שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְכָלֵם שְׁנַיִם
עָשָׂר תַּחֲוִמִּים עֲלִיוֹנִים, כָּלֵם הֵם בְּסוֹד שֶׁל שְׂבָטֵי יִשְׂרָאֵל. וְסוֹד
זֶה כָּתוּב, (שם קכב) שְׁשָׁם עָלוּ שְׂבָטִים שְׂבָטֵי יְהוָה עֵדוֹת לְיִשְׂרָאֵל
לִהְיוֹת לְשֵׁם ה'. שְׁשָׁם עָלוּ שְׂבָטִים - אֱלֹהִים שְׁנַיִם עָשָׂר שְׂבָטִים
עֲלִיוֹנִים לְמַעַלָּה, שֶׁהֵם שְׂבָטֵי יְהוָה, שֶׁהָרִי שֵׁם זֶה עֵדוֹת לְיִשְׂרָאֵל.

אָמַר רַבִּי חֲזִיָּא, פְּעָמִים כָּתוּב שְׂבָטִים. אֵלָּא, שְׁשָׁם עָלוּ
שְׂבָטִים - אֱלֹהִים הַשְּׂבָטִים שְׁלָמָטָה. שְׂבָטֵי יְהוָה - אֱלֹהִים
הַשְּׂבָטִים שְׁלָמָעֵלָה. עֵדוֹת לְיִשְׂרָאֵל - זֶה הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ הָעֲלִיוֹן
הַזֶּה שֶׁנִּקְרָא עֵדוֹת, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שם קלב) וַעֲדַתִּי זֹאת אֶלְמָדָם.
וְאוֹתָם שְׁנַיִם עָשָׂר שְׂבָטִים קְדוֹשִׁים עֲלִיוֹנִים הֵם שְׁתֵּים עָשָׂרָה
אֲבָנִים קְדוֹשׁוֹת, וְלָכֵן הֵם עוֹמְדִים לְמַטָּה כְּמוֹ שְׁלָמָעֵלָה, וְכָל
אוֹתָם שְׁמוֹת שֶׁל שְׁנַיִם עָשָׂר הַשְּׂבָטִים, כָּלֵם חֲקוּקִים בְּאוֹתָן
אֲבָנִים, וְהִכְהֵן הַגְּדוֹל נוֹטֵל אוֹתָם.

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

בא וראה, כְּשִׁיעֶקֶב הָיָה הוֹלֵךְ לְחָרֵן, מָה כָּתוּב? (בראשית כח) וַיִּקַּח מֵאֲבְנֵי הַמָּקוֹם וַיִּשֶׂם מְרֹאשְׁתּוֹ. אֵלּוּ שְׁתֵּים עָשָׂר אֲבָנִים קְדוֹשׁוֹת, וְכֵלֶן נִעְשׂוּ אֶבֶן אַחַת, שְׁכָתוּב וְהָאֶבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר שִׁמְתִּי מִצֵּבָה. וְקוֹרָא לָהֶן אֶבֶן, מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שֶׁכָּל שְׁתֵּים עָשָׂר הָאֲבָנִים נִכְלְלוּ בְּאֶבֶן קְדוּשָׁה עֲלִיוֹנָה אַחַת, שֶׁהִיא מַעְלִיָּה, שְׁכָתוּב וְהָאֶבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר שִׁמְתִּי מִצֵּבָה יִהְיֶה בֵּית אֱלֹהִים. וְלִכֵּן כָּאֵן הִכְהֵן הַגָּדוֹל הִיָּה שֵׁם אוֹתָן עַל לְבוֹ לְזַכֵּרֵם תָּמִיד, שְׁכָתוּב (שמות כח) וַנִּשָּׂא אֹהֶרֶן אֶת שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל לְבוֹ לִפְנֵי ה' תָּמִיד. וּמִשּׁוּם כֵּן הַכֹּל הוּא בְּסוּד שֶׁל שְׁנַיִם עָשָׂר, שְׁנַיִם עָשָׂר עֲלִיוֹנִים טְמִירִים לְמַעַלָּה שֶׁנִּגְנְזוּ בְּסוּד עֲלִיּוֹן קְדוֹשׁ, וְהֵם הַסּוּד שֶׁל הַתּוֹרָה, וַיּוֹצֵאִים מְקוֹל דֶּק אֶחָד, וְהָרִי פִּרְשׁוּהָ. שְׁנַיִם עָשָׂר אַחֲרִים טְמִירִים לְמַטָּה כְּמוֹ שֶׁהֵם, וַיּוֹצֵאִים תוֹךְ קוֹל אַחֵר שֶׁהִיא אֶבֶן, שְׁכָתוּב (בראשית מט) מִשֶּׁם רָעָה אֶבֶן יִשְׂרָאֵל. וְלִכֵּן פִּרְשׁוּהָ בְּסוּד הַכָּתוּב, (שם כט) וַנֶּאֱסָפוּ שָׁמָּה כָּל הָעֶדְרִים וּגְלָלוּ אֶת הָאֶבֶן. זֶה הַשְׁכִּינָה שֶׁנִּקְרָאת אֶבֶן בַּחֵן, אֶבֶן יִשְׂרָאֵל. שְׁגוּלָלִים אוֹתָהּ וּמִכְנִיסִים אוֹתָהּ לְגִלּוֹת, וְכָתוּב וַהֲשִׁיבוּ אֶת הָאֶבֶן עַל פִּי הַבָּאָר לְמִקְוָמָהּ, וְעַל שָׁמָּה נִקְרָאִים כָּל הָאֲבָנִים. וְכֵמָּה אֲבָנִים לְאֲבָנִים. יֵשׁ אֲבָנִים וַיֵּשׁ אֲבָנִים. יֵשׁ אֲבָנִים יְסוּדֵי הַבֵּית, שְׁכָתוּב (מלכים א ה) וַיִּצּוּ הַמֶּלֶךְ וַיִּסְעוּ אֲבָנִים גְּדוֹלוֹת אֲבָנִים יְקָרוֹת לְיִסֹּד הַבֵּית אֲבָנֵי גְזִית. וַיֵּשׁ אֲבָנִים עֲלִיוֹנוֹת נִכְבְּדוֹת, וְהֵן (אלו) שְׁתֵּים עָשָׂר, וְהֵן אַרְבַּע מַעְרֻכוֹת, שְׁלֹשׁ שְׁלֹשׁ לְכָל מַעְרָכָה לְאַרְבָּעָה רוּחוֹת הָעוֹלָם. כְּמוֹ כֵּן אוֹתָם אַרְבָּעָה דְּגָלִים שֶׁהָיוּ הוֹלְכִים בְּמִדְבָּר, וְהֵם

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

שנים עשר שבטים, שלשה שלשה לכל צד לארבעה רוחות העולם. והכל סוד אחד, והרי פרשה.

ובא ראה, בשעה שהפכה הגדול היה שם את שתיים עשרה האבנים הללו ולובש אותן בחשן ואפוד, אז שרתה עליו שכינה, ואותן שתיים עשרה אבנים חקוקות בשמות כל השבטים, וכל שבט ושבט חקוק על אבן אחת. שקועות היו האותיות על האבנים, וכשהאירו האבנים, היו האותיות בולטות החוצה ומאירות על מה שהצטרכו. (ובאותיות השבטים) ובכל השבטים לא היו שתי האותיות ח' ט', בשביל שלא נמצא חט"א בכלם. אמר רבי חזקיה, אם כך, ח' שהשם גורם נאה. אבל ט', שהיא אות טובה, ושנינו, מי שרואה ט' בחלומו טוב לו, משום שבה פתחה תורה כי טוב, שכתוב (בראשית א) וירא אלהים את האור כי טוב, והואיל והיא אות טובה, למה לא נכתבה באותם שבטים?

אמר לו, משום שסמוכות שתי האותיות זו לזו. ועוד, שהרי האות ט' גנוזה וטמירה, והיא מאירה את האור של כלם, שהרי אות זו היא האור של כלם, ואין אור נמצא חוץ מהאות הזו, שכתוב וירא אלהים את האור כי טוב. והוא האור של אותו האור שגנוז וטמיר. ועל זה כתוב, (תהלים פד) לא ימנע טוב להולכים בתמים. וזהו האור של כל השבטים. ומשום כך לא נחקקה בהן. ועוד, שכל השתיים עשרה יוצאות מתוך האכסדרה הזו הטמירה שהיא בסוד האות ט', ומשום כך היא טמירה וגנוזה ואינה נראית בהן. בא וראה,

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

כל אותן אבנים עומדות בדרך אות ונס, וכלן כשהאירו, אז פני הכהן הגדול היו מאירות, והאותיות מאירות וכולטות להודיע לחוץ. וכשהיו מאירים פני הכהן, אז היו נודעות בליטות האותיות שהוא לטוב, ובזה נודע הכהן אם צדיק האיש אם לא. ועל כך הכל הוא באות ונס, והרי פרשוה.

משום שי"ה עדות לישראל ודאי ולכן הראובני השמעוני י"ה
בכל אחד ואחד

שבטי יה וגו' (קכב, ד): [זוהר ח"ג פ' במדבר (דף ק"ח:)] איש על דגלו
באתת (במדבר ב) - אלו ארבע מחנות של כנסת ישראל,
שהם שנים עשר שבטים, שנים עשר תחומים סביב סביב לה.
הכל כמו שלמטה, כתוב (תהלים קכב) ששם עלו שבטים שבטי
יה וגו'. ששם עלו שבטים - אלו שנים עשר שבטים, שנים
עשר תחומים שלמטה. שבטי יה - הרי פרשוה, משום שי"ה
עדות לישראל ודאי. ולכן (במדבר כו) הראובני, השמעוני, י"ה
בכל אחד ואחד. אבל ודאי כך הוא, שהרי העץ העליון
הקדוש, בו חותם בחותמו. ופרשוה שכתוב, (יחזקאל א) ודמות
פניהם פני אדם ופני אריה אל הימין וגו'. דמות אדם נכללת
בכלם, והפנים היו לארבעת צדדי העולם, ונפרדים
בדמיותיהם, וכלם כלולים בו באדם.

מיבאל מימין, גבריאל משמאל, אוריאל לפנייהם, רפאל
לאחוריהם, השכינה מעליהם. שנים מכאן, ושנים
מכאן, והיא באמצע. כמו זה בארץ שלמטה - שנים מכאן,

לְמִשְׁפַּט בְּסִאוֹת לְבֵית דָּוִיד: ו' שְׁאֵלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַם
 יִשְׁלִיו אֶת־בִּיד: ז' יְחִי שְׁלוֹם בְּחִילָךְ שְׁלוֹה בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ:
 ח' לְמַעַן אַחִי וְרַעִי אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם בְּךָ: ט' לְמַעַן בֵּית
 יְהוֹנָדָב: אֱלֹהֵינוּ ^{הַקֹּדֶשׁ הַגָּדוֹל} אֲבִקְנֶשׁה טוֹב לָךְ:

זוהר תהלים

ושנים מכאן, וי"ה ביניהם. כיון שלוקחים שני דגלים, מה
 כתוב? ונסע אהל מועד מחנה הלויים וגו'. ואחר כך אותם
 שנים אחרים ארבע מחנות הן לארבעת צדדי העולם,
 ונמצאים שנים עשר. אף כך למטה כמו שלמעלה. ונסע
 בראשונה דגל מחנה יהודה מול מחנה אוריאֵל. ומחנה
 ראובן מול מחנה מיכאל. זה לדרום, וזה למזרח. כך גם
 המזבח דרומית מזרחית. ומחנה דן לצפון. מחנה אפרים
 ימָה. מחנה דן מול מחנה גבריאל. מחנה אפרים למערב מול
 מחנה רפאל. כך גם המזבח צפונית מערבית. הכל אחוז זה
 בזה, עד שהכל עולה ונאחז בשם הקדוש, שהוא הראשית
 של הכל, העליון של הכל, הקדוש של הכל, הכל כלול בו.

אהבת הקדוש ברוך הוא שקרא לישראל אחים שנאמר למען
 אחי ורעי אדברה נא

לְמַעַן אַחִי וְרַעִי אֲדַבְּרָה נָא וגו' (קכב, ח): [זוהר ח"ג פ' אחרי מות
 (דף ע"ז ע"ב)] עֲרֹת אַחִי אָבִיךָ לֹא תִגְלֶה (ויקרא יח), שָׁנָה
 רַבִּי יְהוּדָה - זֶהוּ יִשְׂרָאֵל לְמִטָּה. וְאַחֹת אִמָּךְ - זֶה יְרוּשָׁלַם
 שְׁלִמָּה. בְּחֻטָּאִים הִלְלוּ יִגְלוּ יִשְׂרָאֵל לְבִין הָעַמִּים וְתִתְחַרַּב

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

יְרוּשָׁלַיִם לְמִטָּה. וְעַל זֶה שְׁנִינוּ, אֶהְבֵּת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
שֶׁקָּרָא לְיִשְׂרָאֵל אַחִים, שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים קכב) לְמַעַן אֲחִי וְרַעִי
אֲדַבְּרָה נָא וְגו'. (ובארנו הדברים, ושם (דברים שם) בת בנה ובת בתה.
ואף על גב שהם בנגלה ובנסתר וכן אחריו. שהרי העולם
צריך להם, והם ישוב העולם, כמו שכתוב (משלי כז) רַעַךְ ורַע
אֲבִיךָ וְזֶה סוֹד הַדָּבָר. שֶׁאֱמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן. אֲמַר רַבִּי יְהוּדָה,
אִם אֲחִי, לָמָּה רַעִי? וְאִם רַעִי, לָמָּה אֲחִי? אֲלָא לְמַדְנִי, אוֹתוֹ
דָּבָר שְׁלֹא סָר לְעוֹלָמִים נִקְרָא רַע, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר רַעַךְ ורַע אֲבִיךָ
אֵל תַּעֲזֹב. וְזֶהוּ סוֹד הַדָּבָר שֶׁאֱמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הָאֵם הַעֲלִינוּהָ
נִקְרָאת רַעִיָּה, כִּי לֹא זֹזָה אֶהְבֵּת הָאֵב מִמֶּנָּה לְעוֹלָמִים. וְהָאֵם
הַתַּחַתּוֹנָה נִקְרָאת כָּלָה, וְנִקְרָאת אָחוֹת, כְּמוֹ שֶׁבִּאֲרָנוּ (שיר ח)
אָחוֹת לָנוּ קָטְנָה. וְהִינוּ סֵתֶם מִשְׁנָה שְׁלָנוּ, שֶׁכְּתוּב כָּאֵן עֲרוֹת
אָחוֹתֶךָ בַּת אָבִיךָ אוֹ בַת אִמְךָ. כִּיּוֹן שֶׁאֱמַר בַּת אָבִיךָ, מֵה זֶה
אוֹ בַת אִמְךָ? אֲלָא, אִם הִיא נִמְצָאת מִצַּד הָאֵב, נִקְרָאת חֲכָמָה.
וְאִם מִצַּד הָאֵם, נִקְרָאת בִּינָה. וְעַל כָּל פָּנִים, בֵּין כָּךְ וּבֵין כָּךְ,
הִיא נִמְצָאת מֵהָאֵב וְהָאֵם. שֶׁהָרִי יו"ד אֵינָה זֹזָה מֵה'
לְעוֹלָמִים. וְזֶהוּ סוֹד הַדָּבָר, מוֹלֶדֶת בֵּית - מִצַּד הָאֵב. אוֹ
מוֹלֶדֶת חוּץ - מִצַּד הָאֵם.

רַבִּי אַבְאָ אֱמַר, (משלי כד) בְּחֻכָּמָה יִבְנֶה בֵּית. מִי הֵבִית שְׁנֻכְנָה
בְּחֻכָּמָה? הָיִי אוֹמֵר זֶה הִנֵּהר שִׁיּוּצָא מֵעֵדָן. מִשּׁוּם כָּךְ
מוֹלֶדֶת בֵּית אוֹ מוֹלֶדֶת חוּץ, כְּשִׁיּוּצָא מו', כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב
(בראשית ב) עָצָם מַעֲצָמִי וּבִשֹּׁר מִבְּשָׂרִי. וְכְתוּב וַיִּקַּח אֶחָת
מִצְלַעְתִּיו, וְזֶהוּ מוֹלֶדֶת חוּץ, מִמָּקוֹם שֶׁל זַעִיר אֲנִפִּין נִמְצָא,

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

כִּמוֹ שְׁנִתְבָּאָר. וְעַל זֶה אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, יִשְׂרָאֵל נִקְרָאִים
אֲחִים לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁלֹא סָרָה אֶהְבֶּתֶם לְעוֹלָמִים.
יְרוּשָׁלַיִם שְׁלֹמֶטָה נִקְרָאת אַחֶת אֲמֶךְ, כִּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תהלים
קכב) יְרוּשָׁלַיִם הַבְנוּיָה כְּעִיר שֶׁחִבְרָה לָהּ יַחְדּוֹ וְגו'. מַה זֶה
שֶׁחִבְרָה לָהּ יַחְדּוֹ? כְּדֵי שִׁיזְדוּג עִמָּה הַמֶּלֶךְ מַשְׁשֶׁה צְדִידִים,
בְּכָל צְדִידֵי הַמֶּלֶךְ, בְּדֶרֶגַת הַצְדִיק, וְכָל כְּתָרֵי הַמֶּלֶךְ שְׁכָלוּלִים
בוֹ. וְהִינוּ שֶׁחִבְרָה לָהּ יַחְדּוֹ. רַבִּי יִצְחָק אָמַר, שֶׁשֵּׁם עָלוּ
שְׁבָטִים שְׁבָטֵי יְהוָה. מִי הַשְׁבָּטִים? אֵלּוּ שְׁנַיִם עָשָׂר תַּחֲוֹמִים
שֶׁנִּפְרָדִים מֵאוֹתוֹ אֵילָן גָּדוֹל וְחֹזֵק שִׁירַשׁ אוֹתָם מִצַּד הָאֵב
וְהָאֵם. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב שְׁבָטֵי יְהוָה, מִיִּפִּי הָעֵדוּת שֶׁמַּעֲיֵד הַבֵּן
הַקָּדוֹשׁ, (שְׁמַעֲיָד אָבָא וְאִמָּא בְּבִן הַקָּדוֹשׁ) שֶׁכָּתוּב שְׁבָטֵי יְהוָה עֵדוּת
לְיִשְׂרָאֵל, וְהֵם נִהְרֹת עֲמָקִים שְׁשׁוּפָעִים וְנִמְשָׁכִים מִן יְיָ.
וְהַכֹּל (וְכָל כֵּךְ לְמַה), לְהוֹדוֹת לְשֵׁם ה'. כִּי שָׁמָּה יֵשְׁבוּ כִסְאוֹת
לְמַשְׁפַּט כִּסְאוֹת לְבֵית דִּין, לְרִשְׁתָּה אֶת הַמַּלְכוּת הַקָּדוֹשָׁה הוּא
וּבְנָיו לְדוּרֵי דוּרוֹת, וְזוֹהִי הַשִּׁירָה שֶׁאָמַר דָּוִד עַל הַמַּלְכוּת
הָעֲלִיוֹנָה הַקָּדוֹשָׁה.

קכג א שיר המעלות אליך נשאתי את עיני הישבי בשמים:

שימוש תהלים

לעבד שברה

שיר המעלות אליך נשאתי (קכג, א): [שימוש תהלים לפרק קכג] לעבד שברה כתוב בטס של עופרת שם האדון ושם העבד והוא ישוב.

זוהר תהלים

אליך נשאתי את עיני - לצפות ולחפות לאותן ברכות שיוֹרְדוֹת מִשָּׁם לַמָּטָה

אֵלֶיךָ נִשְׁאַתִּי אֶת עֵינֵי וְגו' (קכג, א): [זוהר ח"א פ' ויגש (דף רח.)] וְלֹא יָכֹל יוֹסֵף לְהִתְאַפֵּק. רַבִּי חִזְקִיָּה פָתַח וְאָמַר, (תהלים קכג) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֵלֶיךָ נִשְׁאַתִּי אֶת עֵינֵי הַיֹּשֵׁבִי בַשָּׁמַיִם. הַפְּסוֹק הַזֶּה בְּאֵרוֹהוּ וְנִתְבָּאֵר, אָבֵל בֹּא רֹאֵה, אֵלֶיךָ נִשְׁאַתִּי אֶת עֵינֵי, וְכָתוּב (תהלים קכא) אִשָּׁא עֵינֵי אֶל הַהָרִים. אֵלָּא, זֶה לְמַעַלָּה וְזֶה לְמַטָּה. אִשָּׁא עֵינֵי אֶל הַהָרִים - זֶה לְמַעַלָּה, כְּדֵי לְהַמְשִׁיךְ בְּרָכוֹת מִמַּעַלָּה לְמַטָּה, מִהָהָרִים הַלְלוּ הַעֲלִיּוֹנִים לְמִשְׁךְ מֵהֶם בְּרָכוֹת לְכַנֶּסֶת יִשְׂרָאֵל שֶׁמִּתְבָּרַכֶּת מֵהֶם. אֵלֶיךָ נִשְׁאַתִּי אֶת עֵינֵי, לְצַפּוֹת וּלְחַפּוֹת לְאוֹתָן בְּרָכוֹת שִׁיּוֹרְדוֹת מִשָּׁם לְמַטָּה. הַיֹּשֵׁבִי בַשָּׁמַיִם, שְׁכָל תְּקִפָּה וְקִיּוּמָהּ וְחִילָהּ הוּא בַשָּׁמַיִם. מִשּׁוֹם שְׁכָאֲשֶׁר הַיּוֹבֵל פּוֹתַח הַמַּעֲיָנוֹת שֶׁל כָּל אוֹתָם הַשְּׁעָרִים, כָּלֵם עוֹמְדִים בַּשָּׁמַיִם. וְכִיּוֹן שְׁשָׁמַיִם נוֹטְלִים כָּל אוֹתָם אוֹרוֹת שִׁיּוֹצֵאִים מִהַיּוֹבֵל, אִזּוּ הוּא זֶן וּמִשְׁקָה אֶת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי צְדִיק אֶחָד. וְכִיּוֹן שֶׁזֶּה מִתְעוֹרֵר אֵלֶיָּהּ, כְּמָה הֵם שְׁעוֹמְדִים

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

בְּכָל הַצְדָּדִים לַהֲיֹת מְשָׁקִים וּלְהִתְבָּרֵךְ מִשָּׁם, כִּמּוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
הַכְּפִירִים שֶׁאֵינִים לְטָרֶף וּלְבִקֵּשׁ מֵאֵל אֶכְלָם. וְאֵז הִיא עוֹלָה
בְּסוּד הַסּוּדוֹת כְּרָאוֹי [17], וּמִקְבֵּלֶת עֲדוּנִים מִבְּעֵלָה כְּרָאוֹי, וְכָל
הָעוֹמְדִים בְּכָל הַצְדָּדִים עוֹמְדִים לְבָדָם, כִּמּוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וְלֹא עָמַד
אִישׁ אֶתּוֹ, שֶׁכְּתוּב וַיִּקְרָא הוֹצִיאוּ כָל אִישׁ מֵעָלָיו. וְאַחֵר שֶׁהִיא
מִקְבֵּלֶת עֲדוּנִים מִבְּעֵלָה, כֹּלָם נִשְׁקִים לְאַחֵר מִכֵּן וְנִזְנָנִים, כִּמּוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר יִשְׁקוּ כָּל חֵיתוֹ שְׂדֵי יִשְׁבְּרוּ פְּרָאִים צִמָּאִים.

תַּפְלָה שֶׁל בֶּן אָדָם שֶׁמֵּתְכֹנֵן בָּהּ הוּא לְמַעַלָּה לְעֵמֶק הָעֲלִיוֹן
שֶׁמִּשָּׁם שׁוֹפְעוֹת כָּל הַבְּרָכוֹת וְכָל הַחֲרוֹת וּמִשָּׁם יוֹצֵאִים לְקִיָּם
אֶת הַכֹּל

אַלִּיף נִשְׂאֵתִי אֶת עֵינֵי הַיֵּשְׁבִי וגו' (קכג, א): [זוהר ח"א פ' ויחי (דף
רכח:)] רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח וְאָמַר, (תהלים קכג) אֲלִיף נִשְׂאֵתִי
אֶת עֵינֵי הַיֵּשְׁבִי בְּשָׁמַיִם. פֶּסוּק זֶה בְּאֵרוֹהוּ, אָבֵל בֹּא רֵא, הִיא
תַּפְלָה שֶׁל בֶּן אָדָם שֶׁמֵּתְכֹנֵן בָּהּ, הוּא לְמַעַלָּה לְעֵמֶק הָעֲלִיוֹן
שֶׁמִּשָּׁם שׁוֹפְעוֹת כָּל הַבְּרָכוֹת וְכָל הַחֲרוֹת, וּמִשָּׁם יוֹצֵאִים לְקִיָּם
אֶת הַכֹּל. וְעַל זֶה יֵתֵר יו"ד, מִשּׁוּם שִׁי"ד לֹא פוֹסֵק מִמָּקוֹם
הַזֶּה לְעוֹלָמִים, וְלִכֵּן כָּתוּב הַיֵּשְׁבִי בְּשָׁמַיִם, אֲחִיזוּ לְמַעַלָּה
בְּסוּד הַחֲכָמָה הָעֲלִיוֹנָה, וְאַחִיזוּ לְמַטָּה שִׁיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא
הָאֲבוֹת, יוֹשֵׁב עַל הַכִּסֵּא שֶׁנִּקְרָא שָׁמַיִם, וְלִכֵּן כָּתוּב הַיֵּשְׁבִי
בְּשָׁמַיִם.

וּמִבְּאֵן, כְּשֶׁבְּרָכוֹת שׁוֹפְעוֹת מִלְּמַעַלָּה מִהָעֵמֶק הַזֶּה, אֶת כָּל
נוֹטֵל הַמָּקוֹם הַזֶּה שֶׁנִּקְרָא שָׁמַיִם, וּמִזֶּה שׁוֹפְעִים

— ❧ — זוהר תהלים — ❧ —

למטה, עד שמגיעים לצדיק עמוד העולם, ומכאן מתברכים
 כל אותם החילות וכל אותם המחנות למיניהם, והרי פרשוה.
בא ראה, בשבעים ושנים מאורות עולה עטרת כל המחנות,
 עגול העולם, בשבעים מקומות, עגול אחד לכלם. בתוך
 אותו עגול נקדה אחת שעומדת באמצע. מנקדה זו נזון כל
 אותו עגול, בית קדש הקדשים, הוא מקום לאותה רוח כל
 הרוחות, (כמו סוד של כל הסודות) נסתר בתוכו. סתר זה הוא בתוך
 חילותיה, טמיר הוא לפני ולפנים. כשעולה זו, עולים כלם
 אחריה. זהו שכתוב (שיר א) מְשַׁכְנֵי אַחֲרֶיהָ נְרוּצָה.

אֵלֶיךָ נִשְׁאַתִּי אֶת עֵינֵי וְגו' (קכג, א): [זוהר ח"ג פ' ואתחנן (דף רס"ה):]
 פתח רבי אבא ואמר, (שם קכג) שיר המעלות אליך
 נשאתי את עיני הישבי בשמים. שיר זה לא כתוב מי אמרו.
 אלא בכל מקום שהוא סתום, רוח הקדש אמרה על כנסת
 ישראל בגלות. הישבי בשמים?! היושב צריך לו לכתב! מה
 זה הישבי? אלא בארנו, מי שרוצה להתפלל תפלתו לפני
 המלך הקדוש, צריך לבקש מעמק הכל להוריק ברכות
 למטה, כמו שכתוב (שם קל) שיר המעלות ממעמקים קראתיה
 ה'. ויוד זה היא יתרה, עמק הכל היא, ובה צריך לבקש
 בקשתו, להוריק ברכות לאותו מקום שנקרא שמים, להזין
 ממנו את הכל. ועל זה הישבי בשמים, בשמים ממש.
 שכשאותן ברכות שופעות ונמשכות מאותו מקום עמק הכל,
 ומתישבים במקום שנקרא שמים, אז ברכות נמצאות
 בעליונים ובתחתונים.

ב הִנֵּה כְּעֵינִי עֲבָדִים אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינִי שִׁפְחָה אֶל
 יַד גְּבֻרָתָהּ בֵּן עֵינֵינוּ אֶל יְהוָה ^{אֲדוֹנֵינוּ} אֱלֹהֵינוּ ^{תָּמִיד בְּעַל חֲסִידוֹת} עַד
 שִׁיחַנְנוּ: ג חֲנֵנוּ יְהוָה ^{אֲדוֹנֵינוּ} חֲנֵנוּ כִּי רַב שָׁבַעְנוּ בּוֹ:
 ❦ ————— ❦ זוהר תהלים ❦ ————— ❦

כְּעֵינִי עֲבָדִים אֶל וגו' (קכג, ב): [זוהר ח"ג פ' ואתחנן (דף רס"ה:)] כְּעֵינִי
 עֲבָדִים אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם, מַה זֶּה כְּעֵינִי עֲבָדִים? אֵלּוּ
 אוֹתָם שָׁאָר גְּדוּלֵי הָעַמִּים שֶׁלֹּא נִזְוָנִים אֲלָא מִשְׁיָרֵי (גוף) גוף
 הָאֵילָן שִׁישְׂרָאֵל נִדְבָקִים בּוֹ. וּכְשִׁישְׂרָאֵל לֹקָחִים בְּרָכוֹת
 מֵאוֹתוֹ מְקוֹם, כָּלֶם מִתְבָּרְכִים מִיִּשְׂרָאֵל. כְּעֵינִי שִׁפְחָה אֶל יַד
 גְּבֻרָתָהּ – זוֹהִי הַשִּׁפְחָה שֶׁבְּאַרְנוֹ, שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הֵרַג אֶת
 הַכַּח שְׁלֵה בְּמִצְרַיִם, שֶׁהָיָה אֵין כַּח שְׁלֵה אֲלָא רַק כְּשִׁשׁוּפֵּעַ
 מִתְמַצִּית שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. וְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל נִקְרָאת גְּבֻרָתָהּ, וְעַל
 זֶה כָּתוּב (משלי ל) תַּחַת שְׁלוֹשׁ רִגְזָה אֶרֶץ. אֵיזוֹ אֶרֶץ? זֹו אֶרֶץ
 יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאָר. תַּחַת עֶבֶד כִּי יִמְלֹךְ – אֵלֶּה אוֹתָם עֲבָדִים
 שֶׁאַמְרָנוּ, כְּשֶׁנִּתֵּן הַשְּׁלֹטוֹן לְאַחַד מֵהֶם. וְזֶהוּ שֶׁכָּתוּב אֲשֶׁר
 הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים. שִׁפְחָה כִּי תִירֵשׁ גְּבֻרָתָהּ
 (מי היא) – זוֹהִי שִׁפְחָה כְּמוֹ שֶׁאַמְרָנוּ. בֹּא וּרְאֵה, מִצַּד הַשִּׁפְחָה הַזֹּו
 יוֹצְאִים כְּמָה שׁוֹמְרֵי חֹק בְּעֵלֵי דִינִים, מְקַטְרְגִים כִּנְגַד יִשְׂרָאֵל
 כְּדִי לְקַטְרֵג עֲלֵיהֶם, וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה לְיִשְׂרָאֵל שְׁמִירָה
 כְּאֵב שְׂרוּצָה לְשֹׁמֵר אֶת בְּנוֹ מִהַכָּל. אָמַר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 לְיִשְׂרָאֵל, כְּמָה מְקַטְרְגִים מְזַמְנִים כִּנְגַדְכֶם, הַשְׁתַּדְּלוּ בְּעִבּוּדִי,
 וְאֲנִי אֲשֹׁמֵר אֶתְכֶם מִבַּחּוּץ, וְאַתֶּם תִּהְיוּ זְמִינִים בְּכַתִּיחֶם בְּפָנִים
 וַיִּשְׁנִים בְּמִטּוֹתֵיכֶם, וְאֲנִי אֲשֹׁמֵר אֶתְכֶם מִבַּחּוּץ וּסְבִיב
 מִטּוֹתֵיכֶם.

ו רַבַּת שְׂבָעָה לָּהּ נִפְשֵׁנוּ הִלְעַג הַשְּׂאֲנָנִים הַבּוֹז
לְנִאֲיוֹנִים:

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

לולי ה' שְׁהִיָּה לָנוּ יֹאמֵר נָא יִשְׂרָאֵל - יִשְׂרָאֵל סָבֵא

לְיָדָיו ה' שְׁהִיָּה לָנוּ (קכד, ד): [נזוהר ח"ב פ' בשלח (דף מ"ז.)] הִתְיַצְּבוּ
וּרְאוּ - אֵין לָכֶם לַעֲרֹךְ קָרֵב, שְׁהִרִי הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
יַעֲרֹךְ קָרֵב בְּשִׁבְלֵכֶם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר ה' יִלְחֶם לָכֶם וְאַתֶּם
תִּתְחַרְשׁוּן. בֵּא רָאָה, בְּאוֹתוֹ לִילָה כִּנֵּס הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת
הַפְּמִלְיָא שְׁלוֹ וְדָן אֶת דִּינֵי יִשְׂרָאֵל, וְאַלְמֵלָא שֶׁהַקְדִּימוּ הָאֲבוֹת
עַל יִשְׂרָאֵל, לֹא הָיוּ נִצּוּלִים מִן הַדִּין. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, זְכוּת
יַעֲקֹב הִגְנָה עַל יִשְׂרָאֵל, זֶהוּ שֶׁכְּתוּב (תהלים קכד) לולי ה' שְׁהִיָּה
לָנוּ יֹאמֵר נָא יִשְׂרָאֵל, יִשְׂרָאֵל סָבֵא.

קכד א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד לִילֵי יְהוָה: ^{הַתְּהִיָּה} שְׁתִּיָּה
 לָנוּ יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל: ב לִילֵי יְהוָה: ^{הַתְּהִיָּה} שְׁתִּיָּה
 לָנוּ בְּקוֹם עָלֵינוּ אָדָם: ג אֲזִי חַיִּים בְּלַעֲנוּנוּ בַּחֲרוֹת
 אִפֶּם בָּנוּ: ד אֲזִי חַמִּים שְׁטָפוּנוּ נִחַלָּה עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ:
 ה אֲזִי עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ חַמִּים חִידוּנִים: ו בְּרוּךְ יְהוָה

שימוש תהלים

לעבור בספינה

שיר המעלות לולי ה' (קכד, א): [שימוש תהלים לפרק קכד] כשתרצה לעבור בנהר או בספינה התפלל השירה הזאת ואח"כ תעבור.

זוהר תהלים

נסוף המים בכדי לשלוט על מים הזדונים

המים הזדונים (קכד, ה): [זוהר חלק א' פרשת נח (דף טג):] אָמַר לָהֶם, וַדַּאי אוֹתוֹ מָקוֹם שְׁאֲנוּ גָרִים בּוֹ הוּא קֶטֶן, וְכֵלָם עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה, וַיֵּשׁ עָלֵינוּ תִלְמִיד חָכָם וְשִׁמּוֹ רַבִּי יִצְחָק בֶּר יוֹסִי מַחוּזָאָה, וּבְכָל יוֹם וַיּוֹם אוֹמַר לָנוּ דְּבָרֵי תּוֹרָה חֲדָשִׁים, וְאָמַר שְׁהָרִי בָּחַג זָמַן הוּא לְשֹׁלֵט. [ישראל שולטים באותו זמן ולוקחים לולב שמראה שאנו נצחון על כל אותם שנקראים המון העם ולשלט עליהם] [אזי עבר על נפשנו המים הזדונים ברוך ה' שלא נתנו טרף לשניהם, וכי יש שנים למים? אלא] (שכל אותם גדולים) אוֹתָם שְׁאָר הָעַמִּים. אוֹתָם מִמְּנִים גְּדוֹלִים עַל שְׁאָר הָעַמִּים עֲכו"ם, וּמִתְבָּרְכִים מִצָּדָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְקוֹרְאִים לָהֶם מִים הַזִּידוּנִים, כִּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים קכד) הַמִּים הַזִּידוּנִים. וּבִשְׂבִיל לְשֹׁלֵט עֲלֵיהֶם בָּאנוּ בְּסוּד הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ בְּאוֹתָם אֲרַבְּעָה

שְׁלֹא נִתְּנָנוּ מֶרֶץ לְשִׁנֵּיהֶם: ז נַפְשֵׁנוּ בְּצַפּוֹר
נִמְלָטָה מִפֶּחַ יוֹקְשִׁים הִפַּח נִשְׁבָּר וְאַנְחָנוּ נִמְלָטָנוּ:
ח עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

זוהר תהלים

מיני הלולב לרצות את הקדוש ברוך הוא [עליהם] ולשלט עליהם
בסוד השם הקדוש, ולהעיר עלינו מים קדושים לנסך על גבי
המזבח.

לולי ה' שְׁהִיָּה לָנוּ בְּקוֹם עָלֵינוּ אָדָם זֶה פֶּרַעַה אֲזִי עֶבֶר עַל
נַפְשֵׁנוּ הַיּוֹדִים כְּמוֹ שְׁאֻמְרָנוּ

נַפְשֵׁנוּ בְּצַפּוֹר נִמְלָטָה (קבר, ז): [זוהר ח"ב פ' המן (דף ט"ד. השלמה
השמטת סימן 1)] כְּאֲשֶׁר בָּא רַבִּי אַבָּא, בָּאוּ שְׁאֵלוּ לִפְנֵיו.
אָמַר לָהֶם, יָפָה אָמַר רַבִּי יְהוּדָה וְכַךְ הוּא, וְאַנִּי צָרִיךְ לְגִלּוֹת
סוֹד הָעֲנִיָּן, וְהֵרִי רָאִינוּ שְׂרָבִי יְהוּדָה גָּלָה אוֹתוֹ. אֵלָּא אָמַר
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמֹשֶׁה: מֹשֶׁה, עֲתָה בְּמִצְרַיִם הִיָּה הַמָּטָה
שֶׁל אֶהְרֹן לְדַחּוֹת הַקֵּשׁ הַשּׁוֹלֵט עַל יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם. אֲכַל
כְּשִׁיבָאוּ מִמִּצְרַיִם, כְּמָה מְקַטְרְגִים מְזַמְּנִים עַל יִשְׂרָאֵל
לְדַחּוֹתָם בָּיָם, כְּמָה מֵיִם מָרִים נִזְדַּמְּנוּ וְקַטְרָגוּ. בָּאוּ לָיִם – בָּא
רָהֵב, שָׂרוּ שֶׁל מִצְרַיִם וְשֶׁל יָם, אָמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
לְמֹשֶׁה: הָרֶם וְנִטָּה יָדְךָ. כִּיּוֹן שְׁאֻמַּר הָרֶם אֶת מִטָּךְ, מַהוּ וְנִטָּה
אֶת יָדְךָ? אֵלָּא הָרֶם אֶת מִטָּךְ נִגְדָה רָהֵב שָׂרוּ שֶׁל מִצְרַיִם. בָּאוּ
לְמַרָה – כְּמָה מֵיִם מָרִים נִזְדַּמְּנוּ אֲצֵלֶם וְנִצְטַעַר מִשָּׁה וְצַעַק,
זֶהוּ שְׁכָתוֹב (שמות טו) וַיִּצְעַק אֶל ה' . אָמַר לוֹ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ————— ❧

הוא: מִשָּׁה, הָרִי לָךְ עֵצָה בָּזָה – הַשִּׁלָּךְ הַמָּטָה אֲצִלָּם וַיִּתְחַקֵּק נָחַשׁ עָלֵי צוּר, שְׁנִיָּהֶם בִּיחָד, וַיִּצְלוּ. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (שם) וַיּוֹרֶהוּ ה' עֵץ וַיִּשְׁלָךְ אֶל הַמַּיִם. עֵץ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (קהלת יא) מָקוֹם שִׁיפֹל הָעֵץ, שֶׁהוּא עֵצָה, וַיִּשְׁלָךְ אֶל הַמַּיִם. וְכָתוֹב (שמות טו) שֶׁשׁ שָׁם לֹו חֹק וּמִשְׁפָּט, נָחַשׁ עָלֵי צוּר. וְשֶׁם נִסָּהוּ, עֲטָרָהוּ בְּנִסִּים. אָמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: מִכָּאן וּלְהֵלָאָה הָרִי לָךְ שִׁיעָמַד אֲצִל הַמַּיִם, הָרִי לָךְ לְהִתְקַדֵּשׁ שְׁמִי בַּמַּיִם.

בַּשְּׁבָאוּ לְאֵילִם – בָּאוּ הַמַּיִם לְקַטְרֵג בָּהֶם. אָמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: בַּמָּקוֹם הַזֶּה אֵין צָרִיךְ מָטָה. הָרִי יַעֲקֹב שֶׁהוּא אֵילָן בְּשִׁבְעִים נֶפֶשׁ, וְהוּא שִׁבְעִים תְּמָרִים, וְשִׁתִּים עֶשְׂרֵה עֵינֹת מַיִם, שְׁנַיִם עֶשְׂרֵה שְׁבָטִים בְּשִׁבְעִים עֲמוּדִים וְשְׁנַיִם עֶשְׂרֵה שְׁבָטִים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה א) כִּי יִבְשׁוּ מְאִילִים אֲשֶׁר חִמְדָּתֶם. מִידָּ – וַיִּחַנּוּ שָׁם עַל הַמַּיִם בַּמָּקוֹם הַזֶּה שֶׁנֶּקְרָא אֵילָן, וְהוּא אֵילִם. מִמִּשְׁמַע שְׁכָתוֹב עַל הַמַּיִם, וּמִמִּשְׁמַע שְׁכָתוֹב שֶׁשׁ שָׁם לֹו חֹק וּמִשְׁפָּט, וְלֹא בַּמָּקוֹם אַחֵר, וְשֶׁם שָׁלְטוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל הַמַּיִם וְלֹא הִצְרִךְ הַמָּטָה. מִכָּאן וּלְהֵלָאָה הִצְרִךְ הַמָּטָה בְּנָחַשׁ עָלֵי צוּר אֲצִל הַמַּיִם.

בָּאוּ לְחוּרֵב – בָּאוּ הַמַּיִם לְקַטְרֵג. אָמַר לֹו הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, (שמות יז) וְהִכִּיתָ בַּצּוּר. הַמָּטָה נִצְרָךְ כָּאן, וְהִכִּיתָ לְאֵלוֹ בָּאוֹתוֹ צוּר, וְלֹא בְּנָחַשׁ. אָמַר מִשָּׁה, יוֹתֵר צָרִיךְ כָּאן, אֲנִי רוֹאֶה מַיִם שְׂרוּצִים לְשִׁטָּף. מַדּוּעַ? (שם) הִנְנִי עֹמֵד לִפְנֵיךְ שָׁם עַל הַצּוּר בְּחֹרֵב וְהִכִּיתָ בַּצּוּר. אָמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמִשָּׁה: עֲדִין בְּמַרְיָכָה עֲתִידִין הַמַּיִם לְקַטְרֵג יוֹתֵר, שֶׁהֵם מַיִם עֲכוּרִים, רָעִים

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

וְזִדְוֹנִים, וְיִזְדְּגוּ בָהֶם יִשְׂרָאֵל בְּגִלּוֹי לְעֵינֵיהֶם. וְאוֹתָהּ שְׁעָה
נִצְרָךְ הַמָּטָה וְהַתִּיר עֲלֵיהֶם הַנָּחַשׁ בְּגִלּוֹי לְעֵינֵיהֶם, וְיִתְקַדֵּשׁ
שְׁמִי. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (במדבר כז) לְהַקְדִּישְׁנִי בְּמִים לְעֵינֵיהֶם. מֶהוּ
לְעֵינֵיהֶם? דָּבָר שֶׁנִּזְדְּגוּ בָהֶם בְּגִלּוֹי. בֹּא רֵא, כִּךְ רֵא רְדוּד,
שְׁכָתוֹב (תהלים קכד) לוֹלִי ה' שְׁהִיָּה לָנוּ בְּקוֹם עֲלִינוּ אָדָם. זֶה
פְּרָעָה. (שם) אֲזִי עָבַר עַל נַפְשִׁנוּ הַמִּים הַיִּידוֹנִים, כְּמוֹ שְׁאֻמְרָנוּ.
וְכָתוֹב (שם) נַפְשִׁנוּ כְּצִפּוֹר נִמְלָטָה מִפֶּחַ יוֹקָשִׁים.

עֲזַרְנוּ בְּשֵׁם ה' עֲשֵׂה שְׁמִים וְאֶרֶץ:

עֲזַרְנוּ בְּשֵׁם ה' עֲשֵׂה שְׁמִים וְאֶרֶץ (קכד, ח): [נְזוּהַר ח"ג (דף קצט). זוהר
תורה] פֶּתַח רַבִּי אֱלֵעָזָר וְאָמַר (ירמיה ל) וְאַתָּה אֵל תִּירָא
עַבְדִּי יַעֲקֹב נָאִם ה' וְגו', כִּי אַתָּךְ אֲנִי נָאִם ה' לְהוֹשִׁיעֶךָ כִּי
אֲעֲשֶׂה כְּלָה בְּכָל הַגּוֹיִם וְגו' אַךְ אַתָּךְ לֹא אֲעֲשֶׂה כְּלָה, מִקְרָא
זֶה נִדְרַשׁ וְהַעֲרִירוּ בּוֹ, אֵת"ה מֶה הוּא, זֶה סוּד שֶׁל אֲרוֹן
הַבְּרִיתִי וְזוֹ הִיא הַמִּדְרָגָה הַהוֹלֶכֶת בַּגְּלוּת עִם בְּנֵיהָ עִם
הַקְדוּשׁ, מֹשֶׁה בִּשְׁעָה שֶׁבִּיקֵשׁ רַחֲמִים עַל יִשְׂרָאֵל מֶה כָּתוֹב
(במדבר יא) וְאִם כֹּכָה אֵת עוֹשֶׂה לִּי הַרְגֵנִי נָא הַרוּג, וְזֶה נִתְבָּאֵר,
אֲבָל כִּךְ אָמַר מֹשֶׁה מִדְרָגָה הָאֶחָת שֶׁנִּתְּתָ לִי נִקְרָאת אֵת"ה,
לִפִּי שְׁאִין לָהּ הַפְּרָשָׁה מִמֶּךָ־י הַשְׁלָה נֶאֱחָזֶת בָּהֶם

זִיו הַזוהַר

קִנּוּ. הֵיינו מִדַּת הַמַּלְכוּת וְהַשְׁכִּינָה הַקְדוּשָׁה הַשׁוֹכֶנֶת עִם יִשְׂרָאֵל תָּמִיד
אֲפִילוּ בַתּוֹךְ טוֹמָאוֹתָם וְגַם בַּגְּלוּתָם: קִנּוּ. תִּיבָה א"ת רִמּוֹ עַל מִדַּת
הַמַּלְכוּת וְאוֹת הַנּוֹסֶפֶת שֶׁהִיא הַהֶאֱחָרֻנָּה מִן הַשֵּׁם הוֹי"ה ב"ה,
לְהוֹרוֹת שֶׁהַמַּלְכוּת נִקְשֶׁרֶת תָּמִיד עִם הַתְּפָאֶרֶת וְשֶׁאֵר הַסְּפִירוֹת

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

בישראל^{קנ"ה} ואם יכרתו ישראל מן העולם הרי ה של השם הזה שנאחזת בהם תבטל ממנו, ואם כן א"ת עושה לי^{קנט} שהרי אות ה עיקר של השם הזה תעקר, וע"ז אמר יהושע (יהושע ז) וישמעו הכנעני וגו' והכריתו את שמנו מן הארץ ומה תעשה לשמך הגדול, שהרי בודאי שם הזה הוא העיקר והיסוד של הכל^{קס} את"ה הוא הוי"ה, ומשה אע"פ שהקב"ה לא אמר לו כך^{קסא} ידע שזה בזה תולה והחטא יגרום כך, זש"כ ואת"ה אל תירא עבדי יעקב וגו', שהרי הכל אחד^{קסב}

זיו הזוהר

העליונות, כי השם הוי"ה ב"ה כולל הכל: קנ"ה. זו השכינה הקדושה ששורשה אות ה האחרונה מן השם הוי"ה ב"ה ומן תיבת את"ה, והיינו מלכות שבמלכות מדרגה האחרונה שעל זה נאמר והנה אופן אחד בארץ כידוע: קנט. כי כשיחסר אות ה מן את"ה ישאר א"ת, וגם השם הוי"ה ב"ה לא יהיה שלם: קס. אומר שכן היה גם טענת ומליצת יהושע, שאם ח"ו ישראל יעברו מן העולם מה תעשה לשמך הגדול, היינו השם הוי"ה ב"ה שהוא בודאי העיקר ויסוד הכל, וזהו שאומר את"ה הוא הוי"ה, כלומר אם את"ה בשלימות עם האות ה הוא הוי"ה בשלימות, אבל אם אין את"ה בשלימות אלא בחסרון האות ה גם השם הוי"ה אינו בשלימות: קסא. פי' אע"פ שהקב"ה לא אמר למשה שע"י אכילת הבשר יכרת כל עם ישראל והשכינה תפרד מהם, מ"מ הבין משה מעצמו שיכול לבוא ח"ו לידי כך כי עבירה גוררת עבירה: קסב. פי' שבאמת היה צריך לומר ועתה אל תירא ואמר ואתה, לרמז כי מן תיבת את"ה על ישראל להבין שאין להם לירא מכליון ח"ו, דהא כלא חד, דקב"ה ואורייתא וישראל חד ע"י האות ה של את"ה שהיא ג"כ ה האחרונה מן השם הוי"ה ב"ה שנקשרת עם ישראל תמיד, וזהו שאומר כי אתך אני תמיד בכל אופן שהוא אע"פ שאין אתם אתי

כראוי, וכידוע שאפילו על הזמן של ואנכי הסתר אסתיר את פני וגו' הוא משגיח מן החלונות ומציץ מן החרכים על עם ישראל לעזור להם, ומכל זה יובן מה שאמר דוד עזרנו בשם הוי"ה וגו', רצה לומר שבעבור שמו הגדול השם הוי"ה ב"ה שלא תחסר ה האחרונה הוא עוזר לנו להיותנו עם נצחי:

קכה א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הַבְּטָחִים בִּיהוָה אֱלֹהֵינוּ כָּהֵר
צִיּוֹן לֹא יִמוּט לְעוֹלָם יֵשֵׁב: ב יְרוּשָׁלַם הָרִים

❧ — ❧ שִׁימוּשׁ תהלים ❧ — ❧

לאויבים

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הַבּוֹטְחִים (קכה, א): [שימוש תהלים לפרק קכה] בעת
שתלך בדרך ויעמדו עליך אויבים קח מלח בידך ואמור את השירה
הזאת שבע פעמים.

❧ — ❧ זוהר תהלים ❧ — ❧

בִּימֵי דוֹד הַמֶּלֶךְ לֹא הָיוּ כָּל אוֹתָם מִנְּגִנִּים מִתְּקַנִּים בְּמִקְוָם
לְנֶגֶן כְּרָאוֹי וּבֵית הַמִּקְדָּשׁ לֹא נִבְנָה וְלִכֵּן לֹא הִתְתַּקְּנוּ לְמַעַלָּה
בְּמִקְוָם

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הַבְּטָחִים וּגו' (קכה, א): [זוהר ח"ב פ' תרומה (דף קמ"ג).]
פִּתַּח וְאָמַר, (תהלים קכה) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הַבְּטָחִים בַּה' כָּהֵר
צִיּוֹן לֹא יִמוּט לְעוֹלָם יֵשֵׁב. פֶּסוּק זֶה פְּרָשׁוֹהוּ. אֲבָל שִׁיר
הַמַּעֲלוֹת - תִּשְׁבַּחַת שְׁאוֹמְרוֹת אוֹתָן דְּרָגוֹת קְדוּשׁוֹת עֲלִיוֹנוֹת
מִצַּד שֶׁל הַגְּבוּרוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת, וְהֵם כְּמוֹ הַלּוֹים שֶׁלֹּמְטָה, וְהֵם
מַעֲלוֹת, דְּרָגוֹת עַל דְּרָגוֹת, וְעוֹבְדִים בְּסוֹד שֶׁל חֲמִשִּׁים שָׁנִים.
וְזֶהוּ שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הַבְּטָחִים בַּה' כָּהֵר צִיּוֹן, אֵלֵינוּ הֵם הַצַּדִּיקִים
שְׂבוֹטֵיחִים בּוֹ בְּמַעֲשֵׂים שְׁלֵהֶם. כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (משלי כח) וְצַדִּיקִים
כַּכְּפִיר יִבְטָח. וְאִם תֹּאמַר, הֲרִי הַצַּדִּיקִים לֹא בּוֹטְחִים
בְּמַעֲשֵׂיהֶם כָּלֵל וְתַמִּיד פּוֹחֲדִים, כְּמוֹ אֲבָרָהָם שֶׁכָּתוּב בּוֹ
(בראשית יב) וַיְהִי כֹאֲשֶׁר הִקְרִיב לְבֹאֹא מִצְרַיִםָּהּ וּגו', כְּמוֹ יִצְחָק
שֶׁכָּתוּב בּוֹ (שם כו) כִּי יֵרָא לֵאמֹר אֲשֶׁתִּי. כִּיֵּעָקֵב שֶׁכָּתוּב בּוֹ (שם

— זוהר תהלים —

(לב) וַיִּירָא יַעֲקֹב מְאֹד וַיֵּצֵר לוֹ. וְאִם אֱלֹה לֹא בָטְחוּ בַּמַּעֲשִׂיהֶם,
כָּל שָׁכֵן שָׁאֵר צְדִיקֵי הָעוֹלָם, וְאַתָּה אוֹמֵר וְצְדִיקִים כִּכְפִּיר
יִבְטַח?!

אָלָא וְדַאי כְּתוּב כִּכְפִּיר, שְׁהָרִי מְכַל אוֹתָם שְׁמוֹת לֹא כְּתוּב
אֶלָּא כְּפִיר, וְלֹא כְּתוּב לֹא אֲרִיָּה וְלֹא שָׁחַל וְלֹא שַׁחֲץ -
אֶלָּא כְּפִיר, שֶׁהוּא הַחֲלָשׁ וְהַקָּטָן מִכֻּלָּם וְלֹא בּוֹטַח בְּכַחוֹ אִף
עַל גַּב שֶׁהוּא חֲזָק. כִּךְ הַצְדִּיקִים לֹא בּוֹטְחִים בַּמַּעֲשִׂיהֶם עֲכָשׁוּ
אֶלָּא כִּכְפִּיר. אִף עַל גַּב שְׂיֻדָּעִים שֶׁחֲזָק כַּח מַעֲשִׂיהֶם, לֹא
בּוֹטְחִים אֶלָּא כִּכְפִּיר, וְלֹא יוֹתֵר. וְלִכְּנֵן הַבְּטָחִים בַּה' כֹּהֵר צִיּוֹן
וְגו', לֹא כִכְפִּיר וְלֹא כְּאֲרִיָּה וְלֹא כִּמוֹ כָּל הַשְּׁמוֹת, אֶלָּא כֹּהֵר
צִיּוֹן. וּפֶרֶשׁוּנָה, מֵהָ הֵר צִיּוֹן הוּא חֲזָק וְלֹא יִמוּט תָּמִיד, אִף כִּךְ
בְּאוֹתוֹ זְמַן יִהְיֶה כִּמוֹ הֵר צִיּוֹן, וְלֹא כִּמוֹ עֲכָשׁוּ שְׁלֹא בּוֹטְחִים,
אֶלָּא כִכְפִּיר שְׁפוּחַד וְלֹא בּוֹטַח בְּכַחוֹ. וְאַתָּם בְּנֵי קְדוּשִׁים
עֲלִיּוֹנִים, בְּטָחוֹנְכֶם כֹּהֵר צִיּוֹן, וְדַאי אֲשֶׁרִיכֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה
וּבְעוֹלָם הַבָּא.

הָלָכּוּ, כְּשֶׁהִגִּיעוּ לְעִיר נַחֲשָׁף הַלִּילָה. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כִּמוֹ
שְׁיֻם זֶה מֵאִיר לָנוּ בְּדֶרֶךְ הַזֶּה לְזָכוֹת בּוֹ בְּעוֹלָם הַבָּא,
אִף כִּךְ הַלִּילָה הַזֶּה יֵאִיר לָנוּ לְזָכוֹתֵנוּ לְעוֹלָם הַבָּא, וּלְעֵטֶר
דְּבָרִים שֶׁל הַיּוֹם בַּלִּילָה הַזֶּה לְפָנֵי עֲתִיק הַיָּמִים. שְׁהָרִי כִּמוֹ
הַיּוֹם הַשָּׁלֵם הַזֶּה לֹא יִמָּצֵא בְּכָל הַדּוֹרוֹת הָאֲחֵרִים. אֲשֶׁרִי
חֲלָקְנוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

נִבְנְסוּ לְבִיתוֹ שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְרַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי אֲבָא וְרַבִּי
יוֹסִי עִמָּם. לָנוּ עַד שְׁנַחֲלָק הַלִּילָה. כִּיּוֹן שְׁנַחֲלָק

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

הַלִּילָה, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לַחֲבֵרִים, זָמַן הוּא לַעֲטֹר אֶת
הַמֶּרְכָּבָה הַקְּדוּשָׁה לְמַעַלָּה בְּהַשְׁתַּדְּלוּתָנּוּ. אָמַר לְרַבִּי יוֹסִי,
אֵתָּה שְׁלֹא נִשְׁמָעוּ דְּבָרֶיךָ בַּיּוֹם הַזֶּה בֵּינֵינוּ, אֵתָּה תִּהְיֶה
רְאשִׁית לְהָאִיר הַלִּילָה, שֶׁהָרִי עָכָשׁ עֵת רָצוֹן הִיא לְהָאִיר
מַעַלָּה וּמַטָּה. פָּתַח רַבִּי יוֹסִי וְאָמַר, שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר
לְשִׁלְמָה. שִׁיר זֶה עוֹרֵר אוֹתָהּ שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ כְּשֶׁנִּבְנְהָ בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ, וְכָל הָעוֹלָמוֹת נִשְׁלָמוּ, מַעַלָּה וּמַטָּה, בְּשִׁלְמוֹת אַחַת.
וְאִף עַל גַּב שְׁהַחֲבֵרִים חָלְקוּ בָּזָה (מִתִּי נֹאמֵר), אָבֹל שִׁירָה זֹו לֹא
נֶאֱמָרָה אֲלֵא בְּשִׁלְמוֹת. כְּשֶׁהִלְבְּנָה הַתְּמַלְאָה בְּשִׁלְמוֹת, וּבֵית
הַמִּקְדָּשׁ נִבְנָה כְּמוֹ שְׁלֵמַעַלָּה בְּשַׁעָה שֶׁנִּבְנְהָ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
לְמַטָּה, לֹא הִיְתָה שְׁמֻחָה לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִיּוֹם
שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם כְּמוֹ אוֹתוֹ הַיּוֹם.

הַמִּשְׁכָּן שֶׁעָשָׂה מֹשֶׁה בַּמִּדְבָּר לְהוֹרִיד שְׁכִינָה לְאָרֶץ, בְּאוֹתוֹ
יּוֹם הוּקַם מִשְׁכָּן אַחֵר עִמּוֹ לְמַעַלָּה, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְוֵה
שֶׁכְּתוּב (שְׁמוֹת מ) הוּקַם הַמִּשְׁכָּן. הַמִּשְׁכָּן - מִשְׁכָּן אַחֵר שֶׁהוּקַם
עִמּוֹ, וְזֶה מִשְׁכָּן הַנֶּעַר מִטְטְרוּ"ן, וְלֹא יוֹתֵר. כְּשֶׁנִּבְנְהָ בֵּית
רֵאשׁוֹן, בֵּית רֵאשׁוֹן אַחֵר נִבְנָה עִמּוֹ, וְהִתְקַיֵּם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת
וְהָאִיר (בְּעוֹלָם וְהָאִיר) לְכָל הָעוֹלָמוֹת, וְהִתְבַּשֵּׁם הָעוֹלָם, וּנְפָתְחוּ
כָּל הַמִּשְׁקוּפִים הָעֲלִיוֹנִים לְהָאִיר, וְלֹא הִיְתָה שְׁמֻחָה בְּכָל
הָעוֹלָמוֹת כְּמוֹ אוֹתוֹ הַיּוֹם. אַז פָּתְחוּ עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים וְאָמְרוּ
שִׁירָה, וְזֶהוּ שִׁיר הַשִּׁירִים. שִׁיר שְׁאוֹתָם הַמִּנְגְּנִים שֶׁמִּנְגְּנִים
לְקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. דָּוִד הַמֶּלֶךְ אָמַר שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. שְׁלֵמָה
הַמֶּלֶךְ אָמַר שִׁיר הַשִּׁירִים, שִׁיר מְאוֹתָם מִנְגְּנִים. מֵה בֵּין זֶה לָזֶה,

סָבִיב לָהּ וַיְחַזְּקֵהָ אֱלֹהֵי הַיְּמִינָהּ סָבִיב לְעַמּוֹ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם:
 ג' בִּי לֹא יָנוּחַ שְׁכֶמְךָ הָרָשָׁע עַל גּוֹרֵל הַצַּדִּיקִים לְמַעַן לֹא
 יִשְׁלַחוּ הַצַּדִּיקִים בְּעוֹלָתָהּ יְדֵיהֶם: ד' הִיטִיבָהּ יְחַזְּקֵהָ

סָבִיב לְעַמּוֹ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם

שְׁהָרִי נִשְׁמַע שְׁהַכֵּל אֶחָד? אֵלָּא וְדָאִי שְׁהַכֵּל אֶחָד, אֲבָל בִּימֵי
 דְּדוֹד הַמֶּלֶךְ לֹא הָיוּ כָּל אוֹתָם מְנַגְּנִים מְתַקְּנִים בְּמִקּוֹמָם לְנַגֵּן
 כְּרָאוּי, וּבֵית הַמֶּקְדָּשׁ לֹא נִבְנָה, וְלִכְּנָן לֹא הִתְתַּקְּנוּ לְמַעַלָּה
 בְּמִקּוֹמָם. שְׁהָרִי כְּמוֹ שֵׁישׁ תְּקוּנֵי מִשְׁמְרוֹת בְּאַרְצָא, אִף כִּךְ
 בְּרָקִיעַ, וְעוֹמְדִים אֵלֶּה כְּנֻגָּד אֵלֶּה. וּבִיּוֹם שְׁנִבְנָה בֵּית הַמֶּקְדָּשׁ
 נִתְקְנוּ כָּלֶם בְּמִקּוֹמָם, וְהִנֵּה שְׁלֹא מְאִיר הַתְּחִיל לְהָאִיר. וְשִׁירָה
 זו נִתְקְנָה לְמֶלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, הַמֶּלֶךְ שְׁהַשְׁלוֹם שְׁלוֹ. וְהִתְשַׁבַּחַת הַזֶּה
 הִיא מַעַלָּה מִכָּל הַתְּשַׁבַּחוֹת הָרָאשׁוֹנוֹת. הַיּוֹם שְׁהִתְגַּלְתָּה
 תְּשַׁבַּחַת זו (בְּעוֹלָם) בְּאַרְצָא, בְּאוֹתוֹ יוֹם נִמְצְאָה שְׁלָמוֹת בְּכָל,
 וְלִכְּנָן הוּא קָדֵשׁ קָדָשִׁים.

מִי שְׁפֻגָּם אֶת הַבְּרִית - אוֹי לוֹ שְׁפָגַם אוֹתוֹ בְּחַיּוֹ, וְאוֹי לוֹ
 שְׁפָגַם אוֹתוֹ בְּמִיתָתוֹ אוֹי לוֹ מְאוֹתוֹ עֲנֵשׁ אוֹי לוֹ שְׁפָגַם הָאוֹת
 וְאַרְוֹן הַבְּרִית הַקְּדוֹשׁ, אוֹי לוֹ מְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה

בִּי לֹא יָנוּחַ שְׁכֶמְךָ הָרָשָׁע וְגו' (קכב, א): [זוהר ח"ב פ' ויקהל (דף ר"ד:)]
 בְּכָה רַבִּי אָבָא וְאַמְר, אוֹי לְבָנֵי הָעוֹלָם שְׁלֹא יוֹדְעִים אוֹתָהּ
 בּוֹשָׁה! אוֹי לְאוֹתוֹ עֲנֵשׁ שֶׁל כָּל מִי שְׁרוּצָה לְהַכְנִס לְאַרְוֹן, כִּי
 לֹא צָרִיךְ לְהַכְנִס לְאַרְוֹן, פְּרָט לְצַדִּיק שִׁיּוּדַע בְּנִפְשׁוֹ וְנוֹדַע
 בְּעַצְמוֹ שְׁלֹא חָטָא בְּאוֹתָהּ בְּרִית, אוֹת הַבְּרִית הַקְּדוֹשׁ,

לְמוֹכִים וְלִישָׁרִים בְּלִבּוֹתָם: ה' וְהַמָּטִים
עַקְלָקְלוֹתָם יוֹלִיכֵם יְהוָה אֱתָרְהֵם אֶת פְּעָלֵי הָאָנָן שְׁלוֹם
עַל יִשְׂרָאֵל:

זוהר תהלים

מַעְלוּמִי, וְשֹׁמֵר אוֹתוֹ כְּרָאוּי. וְאִם לֹא, לֹא צָרִיף לְהַכְנִס
לְאָרוֹן וּלְפָגֶם אֶת הָאָרוֹן. הַסּוֹד שֶׁצָּרִיף לְהַתְחַבֵּר בְּאוֹת בְּרִית
קֹדֶשׁ הוּא הַסּוֹד הָרָאוּי לוֹ, וְלֹא לְאַחֵר. שֶׁהָרִי אָרוֹן אֵינוֹ
מִתְחַבֵּר אֶלָּא בְּצַדִּיק שֶׁשׁוֹמֵר בְּרִית קֹדֶשׁ. וּמִי שֶׁפּוֹגֵם אֶת
הַבְּרִית וְנִכְנָס בְּאָרוֹן - אוֹי לוֹ שֶׁפָּגֵם אוֹתוֹ בְּחִיּוֹ, וְאוֹי לוֹ
שֶׁפָּגֵם אוֹתוֹ בְּמִיתָתוֹ. אוֹי לוֹ מֵאוֹתוֹ עֲנָשׁ. אוֹי לוֹ שֶׁפָּגֵם
הָאוֹת וְאָרוֹן הַבְּרִית הַקְּדוֹשׁ, אוֹי לוֹ מֵאוֹתָהּ בּוֹשָׁה,
שְׁנוּקָמִים מִמֶּנּוּ נִקְמַת עוֹלָמִים - נִקְמָה שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה,
וְנִקְמָה שֶׁל אוֹתוֹ פָּגֶם. וְסוֹד זֶה כְּתוּב, (תהלים קכח) כִּי לֹא יִנּוּחַ
שִׁבְטֵי הָרָשָׁע עַל גּוֹרֵל הַצַּדִּיקִים.

וּלְשׁוֹנֵנוּ רָנָה אִזּוּ יֹאמְרוּ בְּגוֹיִם הַגְדִּיל יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ}
 לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהֵי גַּ הַגְדִּיל יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ} לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ
 הֵינֵנוּ שְׂמֵחִים: ד' שׁוֹבָה יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ} אֶת (שְׁבוֹתָנוּ)
 שְׁבִיתָנוּ בְּאִפְקִים בְּנֶגֶב: ה' הֹרְעִים בְּדַמְעָה בְּרָנָה
 יִקְצְרוּ: ו' הַלֹּדֶי יִלְדוּ וּבָכָה נִשְׂא מִשְׁפַּח הַזֶּרַע בֹּא יִבּוֹא
 בְּרָנָה נִשְׂא אֱלֻמָּתָיו:

זוהר תהלים

שְׁבָעָה, וְנִקְרָא תְּשׁוּבָה, וּמִשׁוּם כִּךְ בְּכָל־ס הוּא אָחִז, וְחִזָּר
 בְּתְשׁוּבָה, וְנִקְרַע גִּזְרֵי הַדִּין בְּכָל־ס. וְעַל כֵּן שְׁבָעִים שָׁנָה יֵשׁ
 בְּחֵלֹם.

אוֹתוֹ הַגּוֹף שֶׁנֶּצְטַעַר עָמִי בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם וְלֹא הָיָה לוֹ הִנָּא
 וְכִסּוּף בּוֹ מִפְּנֵי יִרְאַת קוֹנוֹ אוֹתוֹ הַגּוֹף מִמֶּשׁ תִּקַּח לִיצְחָק עִמּוֹ
 בְּהֵאֵי שְׂמִיחַת הַצְדִּיקִים

אִזּוּ יִמָּלֵא שְׂחוֹק פִּינוּ וְגו' (קכו, ב'): [זוהר ח"א פ' חיי שרה (דף קל:)]
 אָמַר רַבִּי יוֹסִי, מֵהוּ וְלִקְחַת אִשָּׁה לְבָנִי לִיצְחָק? אָמַר רַבִּי
 יִצְחָק, אוֹתוֹ הַגּוֹף שֶׁנֶּצְטַעַר עָמִי בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם וְלֹא הָיָה לוֹ
 הִנָּא וְכִסּוּף בּוֹ מִפְּנֵי יִרְאַת קוֹנוֹ, אוֹתוֹ הַגּוֹף מִמֶּשׁ תִּקַּח
 לִיצְחָק עִמּוֹ בְּשְׂמִיחַת הַצְדִּיקִים הַזֶּה, לִיצְחָק עִמּוֹ בְּשְׂמִיחַת
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, לִיצְחָק עִמּוֹ שֶׁעָבְשׁוּ עֵת שְׂחוֹק בְּעוֹלָם. זֶהוּ
 שְׂכָתוֹב (תהלים קכו) אִזּוּ יִמָּלֵא שְׂחוֹק פִּינוּ וְגו'.

הַלֹּדֶי יִלְדוּ וּבָכָה וְגו' (קכו, ו'): [זוהר חדש שיר השירים (דף ע"ו): מדרש
 הנעלים] פֶּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר

— ❧ — זוהר תהלים — ❧ —

לְשִׁלְמָה. כְּתוּב (תהלים קכו) הָלוֹךְ יֵלֵךְ וּבָכָה נִשָּׂא מִשָּׁךְ הַזֶּרַע
וְגו'. כִּמָּה פְעָמִים הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הוֹכִיחַ אֶת יִשְׂרָאֵל
לְהַחְזִירָם בְּתִשׁוּבָה אֵלָיו, לְלַכֵּת בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָה, כְּדִי לְהַתְעַלּוֹת
בְּתוֹכָם. שֶׁהָרִי כְּשִׁיִּשְׂרָאֵל צְדִיקִים וְהוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָה,
כְּבִיכּוֹל זֶה עָלֶיהָ לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲמָהֶם עִם כָּל הָעַמִּים שֶׁל
הָעוֹלָם. כְּאֲשֶׁר יִשְׂרָאֵל צְדִיקִים וְהוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָה, מַעֲלָה
אוֹתָם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם, וְכֻלָּם מוֹדִים
וּמִשְׁבַּחִים אוֹתוֹ, וְלֹא הֵם בְּלִבָּדָם, אֲלֹא אֶפְלוּ הָעֲלִיוֹנִים
לְמַעֲלָה, כָּלָם מוֹדִים לוֹ בְּשִׁבְלֵי יִשְׂרָאֵל. וְלֹא זֶה בְּלִבָּדוֹ, אֲלֹא
שֶׁהוּא מַתְעַלָּה בְּכַבּוּדוֹ בְּשִׁבְלֵי יִשְׂרָאֵל מִמֶּשׁ. וְלֹא זֶה בְּלִבָּדוֹ,
אֲלֹא אֶפְלוּ יִשְׂרָאֵל מִמֶּשׁ מַתְעַלִּים בְּכַבּוּדוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא לְמַעֲלָה וּלְמַטָּה.

בא וְרָאָה, בְּשַׁעֲה שִׁיִּשְׂרָאֵל צְדִיקִים, כִּסֵּא הַכְּבוֹד שֶׁלְמַעֲלָה
מַתְעַלָּה לְמַעֲלָה לְמַעֲלָה, בְּכִמָּה שְׁמֻחוֹת, בְּכִמָּה אֲהָבָה,
וּמִתַּחֲבָרִים הָעוֹלָמוֹת בְּשִׁמְחָה, וְכֻלָּם מִתְבָּרְכִים מֵעַמֻּק
הַנִּחָלִים, וְכָל הָעוֹלָמִים נִשְׁקִים וּמִתְבָּרְכִים וּמִתְקַדְּשִׁים בְּכִמָּה
בְּרֻכּוֹת, בְּכִמָּה קְדוּשִׁים, וְהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁמֵּת עִמָּהֶם
בְּשִׁמְחָה בְּשִׁלְמוֹת. וּבְשַׁעֲה שְׁאִין יִשְׂרָאֵל צְדִיקִים, הַכֹּל הוּא
בְּהַפּוּךְ. וְעַם כָּל זֶה, אֲהַבַת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא נִמְנָעַת
מֵהֶם, וְכִסְאוֹ יוֹשֵׁב עָלֵיהֶם כְּאִם עַל הַבָּנִים, וְאֵין נִמְנָעַת
מִלְבָּקֶשׁ עָלֵיהֶם רַחֲמִים. וּבִקּוֹל הַזֶּה עוֹלָה לְמַעֲלָה, מִשּׁוֹם
שֶׁרָצוֹנוֹ מִי שֶׁלְמַד סִגְוּרָה עַל בְּנָיו. מִנֵּין לָנוּ? מִמֶּשֶׁה
שֶׁהַתְעַלָּה בְּעָלֶיהָ עַל שֶׁלְמַד זְכוֹת עַל יִשְׂרָאֵל. זֶהוּ שְׁכָתוּב

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

(שמות לד) ומִשֶׁה לֹא יָדַע כִּי קָרַן עוֹר פָּנָיו. מִתִּי הִתְעַלָּה לְכָבוֹד הַזֶּה? כְּשֶׁחֲטָאוּ יִשְׂרָאֵל, וְלָמַד עֲלֵיהֶם זְכוּת. כְּמוֹ כֵּן כְּתוּב הַלּוֹךְ יִלְךְ וּבָכָה, עַל חֲטָאֵי יִשְׂרָאֵל. מֶה זֶה נִשְׂא מִשֶּׁן הִזְרַע? זֶהוּ סוֹד כֶּסֶף הַכְּבוֹד, שְׁנוּטֵל מְשִׁיכָה שֶׁל זֶרַע קָדֵשׁ עֲלִיוֹן לַעֲשׂוֹת פְּרוֹת וְתוֹלְדוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה. וּכְשֶׁמִּתְעַלֵּית בְּקוֹל שֶׁל יִשְׂרָאֵל, אָף עַל גַּב שְׂאִינָם צְדִיקִים, עִם כָּל זֶה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מַעֲלָה אוֹתָהּ, וּמִשְׁקָה אוֹתָהּ מִהֶשְׁקָאת הַנֶּחֱל הָעֵמֶק, וְנִשְׁתַּלֵּם מְכָל הַצְּדִידִים. אֲזִי, בֹּא יָבֹא בְּרִנָּה, מִתּוֹךְ אוֹתָהּ שְׁלֵמוֹת וּבִרְכוּת וּקְדָשׁוֹת שְׁנִשְׁתַּלְמָה. בְּרֹאשׁוֹנָה - הַלּוֹךְ יִלְךְ וּבָכָה, עַל חֲטָאֵי יִשְׂרָאֵל. כְּשֶׁשָּׁבוּ - בֹּא יָבֹא בְּרִנָּה.

קכז א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְשִׁלְמָה אִם יִהְיוּ אֵי
 לֹא יִבְנֶה בֵּית שָׂוֹא עֲמָלוֹ בּוֹנִיו בּוֹ אִם
 יִהְיוּ אֵי לֹא יִשְׁמַר עִיר שָׂוֹא שָׁקֵד שׁוֹמֵר:

שימוש תהלים

לנער חיולד

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְשִׁלְמָה (קכז, א): [שימוש תהלים לפרק קכז] כתוב אותו ותלהו על הנער מעת שיולד והוא טוב לשמירה.

זוהר תהלים

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְשִׁלְמָה וְגו' (קכז, א): [זוהר ח"א פ' בראשית (דף כח.)]
 וְעָלֶיהָ נֶאֱמַר (זכריה ב) וְאֲנִי אֶהְיֶה לָּהּ נֶאֱמַר ה' חוֹמַת אֲשֶׁר
 סָבִיב. וְלָכֵן בָּהֶר זֶה יִבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ עַל יְדֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא, יִהְיֶה קֵיִם לְדוּרֵי דוֹרוֹת, וְעָלֶיו נֶאֱמַר (חגי ב) גָּדוֹל יִהְיֶה
 כְּבוֹד הַבַּיִת הַזֶּה הָאֲחֵרוֹן מִן הָרִאשׁוֹן. שֶׁהָרִאשׁוֹן נִבְנָה עַל יְדֵי
 אָדָם - וְזֶה עַל יְדֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְלָכֵן (תהלים קכז) אִם ה'
 לֹא יִבְנֶה בֵּית שָׂוֹא עֲמָלוֹ בּוֹנִיו בּוֹ.

מצות פריה ורביה לקיים בן ובת

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְשִׁלְמָה וְגו' (קכז, א): [זוהר ח"א פ' בראשית (דף מז.)]
 רַעִיָא מְהִימְנָא הַשְׁלָמָה מִהַשְׁמָטוֹת (סימן לח) מְצָוָה זֹאת
 לְקַיֵּם מִצְוַת פְּרִיָה וְרִבְיָה לְקַיֵּם בֶּן וּבַת, מִשּׁוּם שְׂאֵב שָׁם י',
 וְאִם שָׁם ה', בֶּן שָׁם ו', בַּת שָׁם ה', וְאֵב וְאִם שֵׁשׁ לָהֶם בֶּן
 וּבַת, גַּם ה' לֹא שׁוֹרֶה עֲלֵיהֶם. וְכֵמוֹ זֶה בְּמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית אָמַר
 (בראשית א) פָּרוּ וּרְבוּ, פָּרוּ מֵצַד הַיָּמִין, וּרְבוּ מֵצַד הַשְּׂמָאל, שָׁבוּ

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

בְּרָא אֱלֹהִים הַכֹּל, וּבָרָא זֶה עֲמוּד הָאֲמָצְעִי, אֶת הָאָרֶץ – זו שְׂכִינָה. וְלָמָּה צָרִיךְ אֲרָבֶּעַ, בָּאֵב וְאֵם בֵּן וּבַת? מִשּׁוּם שֶׁהָרִי הִתְקַדְּשׁוּ וְהִתְבָּרְכוּ בִּשְׁלֹשׁ קֳדָשׁוֹת וְשָׁבַע בְּרָכוֹת שֶׁהֵם י', צְרִיכוֹת לִהְיוֹת אֲרָבַע אוֹתִיּוֹת שְׁשׁוּרוֹת עֲלֵיהֶם עֲשֶׂרָה, לִהְיוֹת אֲדָם רְשׁוֹת הַיַּחֲדָד לְאֲדוֹנוֹ, שֶׁרָחַבּוּ אֲרָבָעָה וּגְבָהוּ עֲשֶׂרָה. וּמִי שֶׁמִּתְעַסֵּק בַּתּוֹרָה וּבִמְצֻוֹה בִּירְאָה וּבְאַהֲבַת אֲדוֹנוֹ, בְּמָקוֹם יִרְאָה שְׁרוּיָה שֵׁם י', בְּמָקוֹם אֲהֲבָה שְׁרוּיָה שֵׁם ה', בְּמָקוֹם תּוֹרָה שְׁרוּיָה ו', וּבְמָקוֹם מְצֻוֹה שְׁרוּיָה ה', בְּמָקוֹם הַמִּחְשָׁבָה שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ (שְׁמוּאֵל ב' יט) וְזֹאת תּוֹרַת הָאָדָם, כָּלוּל מֵהַכֹּל, שׁוֹרָה בּוּ יו"ד ה"א וְא' ו"ה"א, (תהלים קכז) אִם ה' לֹא יִבְנֶה בֵּית שְׂוֹא עֲמָלוֹ בּוֹנִיּוֹ בּוֹ. מַה זֶּה שְׂוֹא עֲמָלוֹ בּוֹנִיּוֹ בּוֹ? אֵלּוּ סִמָּא"ל וְנִחַשׁ: [ע"כ מִהִשְׁמָטוֹת].

שִׁיר הַמַּעֲלֹת לְשִׁלְמֹה וְגו' (קכז, א): [זוהר ח"א פ' ויצא (דף קנא.)] רַבִּי חֲזִיָּא וְרַבִּי חֲזַקְיָה הָיוּ יוֹשְׁבִים תַּחַת הָאֵילָנוֹת שֶׁל שְׂדֵה אוֹנוֹ. נִרְדָּם רַבִּי חֲזִיָּא, וְרָאָה אֶת אֱלֹהֵיו. אָמַר, מִהִכָּחַת הַדֶּרֶךְ שֶׁל מֵר מֵאִיר הַשְּׂדֵה. אָמַר, כָּעַת בָּאתִי לְהוֹדִיעַ שְׁקֻרוֹכָה יְרוּשָׁלַיִם לְהַחֲרִיב, וְכָל אוֹתָן קָרִיּוֹת הַחֲכָמִים, מִשּׁוּם שִׁירוּשָׁלַיִם הִיא דִּין, וְעַל דִּין עוֹמֶדֶת וְעַל דִּין תַּחֲרִיב, וְהִנֵּה נִתְּנָה רְשׁוֹת לְסִמָּא"ל עֲלֶיהָ וְעַל גְּבוּרֵי הָעוֹלָם, וּבָאתִי לְהוֹדִיעַ לַחֲכָמִים אוֹלֵי יִאֲרִיכוּ אֶת שְׁנוֹת יְרוּשָׁלַיִם, שֶׁהָרִי כָּל זְמַן שֶׁנִּמְצָאָה בָּהּ תּוֹרָה – הִיא עוֹמֶדֶת, מִשּׁוּם שֶׁהַתּוֹרָה עֵץ הַחַיִּים הָעוֹמֵד עֲלֶיהָ. כָּל זְמַן שֶׁהַתּוֹרָה מִתְעוֹרְרַת לְמִטָּה – עֵץ הַחַיִּים לֹא זֶה לְמַעְלָה. פֶּסֶקָה הַתּוֹרָה לְמִטָּה – עֵץ הַחַיִּים מִסְתַּלֵּק

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

[ממנה] מן העולם. ועל כן, כל זמן שהחכמים ישמחו בתורה, לא יוכל עליהם סמא"ל, שהרי כתוב הקל קול יעקב והידיים ידי עשו. זו התורה העליונה שנקראת קול יעקב. בעוד שאותו קול לא פוסק, הדבור שולט ויכול, ועל כן לא צריך להפסיק בתורה. והתעורר רבי חייא, והלכו ואמרו את הדבר הזה לחכמים. אמר רבי ייסא, הכל יודעים את זה, וכך הוא, שכתוב אם ה' לא ישמר עיר שוא שקד שומר. אלו הם שמשתדלים בתורה, הקריה הקדושה עומדת עליהם, ולא על הגברים הגבורים של העולם, הינו שכתוב אם ה' לא ישמר עיר וגו'.

שיר המעלות לשלמה וגו' (קכו, א): [זוהר ח"א פ' וישלח (דף קעב)]
ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית ולמקנהו עשה סכת על כן קרא שם המקום סכות. רבי חייא פתח ואמר, (תהלים קכו) שיר המעלות לשלמה אם ה' לא יבנה בית וגו', אם ה' לא ישמר עיר וגו'. בא ראה, בשעה שעלה ברצון הקדוש ברוך הוא לברא עולם, הוציא מתוך ניצוץ חזק קשר אחד, והתלהט מתוך החשך, ונשאר בעליה וירד למטה. אותה חשכה להטה [והתלהטה] במאה שבילים דרכים דקיקים גדולים, ונעשה בית של העולם. בית זה הוא בתוך אמצע הכל. כמה פתחים וחדרים לו סביב סביב, מקומות עליונים קדושים, שם מקננות צפרי השמים כל אחד ואחד למינו. בתוכו יוצא אילן גדול אחד וחזק, ענפיו ופרייו רב, מזון לכל בו. אותו האילן עולה לענני השמים, ונטמן בין שלשה הרים.

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

מִתַּחַת לְשִׁלְשֶׁת הַהָרִים הִלְלוּ יוֹצֵא, עוֹלָה לְמַעַלָּה וְיוֹרֵד לְמַטָּה. הַבֵּית הַזֶּה מְשַׁקָּה מִמֶּנּוּ וְגוֹנֵז בְּתוֹכּוֹ כִּמְה גִּנְזִים עֲלִיּוֹנִים שֶׁלֹּא נוֹדְעוּ, בְּזֶה נִבְנָה בֵּית זֶה וְנִתְקַן. אוֹתוֹ הָאֵילָן מִתְגַּלָּה בַּיּוֹם וּמִתְכַּסֶּה בַּלַּיְלָה. וְהַבֵּית זֶה שׁוֹלֵט בַּלַּיְלָה וּמִתְכַּסֶּה בַּיּוֹם.

בְּשִׁעָה שֶׁנִּכְנָס הַחֹשֶׁךְ וְנִקְשָׁר בּוֹ שׁוֹלֵט, וְכָל הַפְּתָחִים סְתוּמִים מִכָּל הַצְּדָדִים. אֲזַי כִּמְה רוּחוֹת פּוֹרְחוֹת בְּאֵוִיר, תְּאֻבוֹת לְדַעַת וּלְהַכְנִס בּוֹ, וְנִכְנָסוֹת בֵּין אוֹתָן צִפְרִים, וְלוֹקְחוֹת עֲדוֹת, וְשִׁטּוֹת וְרוּאוֹת מֵה שְׁרוּאוֹת. עַד שֶׁמִּתְעוֹרֵר אוֹתוֹ חֹשֶׁךְ שֶׁנִּקְשָׁר בּוֹ, וּמוֹצִיא שְׁלֵהֶבֶת אַחַת, וּמִכְה בְּכָל הַפְּטִישִׁים הַחֲזָקִים, וּפּוֹתַח פְּתָחִים וּבוֹקֵעַ סְלָעִים. עוֹלָה וְיוֹרֵדֶת אוֹתָהּ שְׁלֵהֶבֶת וּמִכְה בְּעוֹלָם וּמִעוֹרֶרֶת קוֹלוֹת לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה. וְאֲזַי פְּרוֹז אֶחָד עוֹלָה וְנִקְשָׁר בְּאֵוִיר וְקוֹרָא. אוֹתוֹ אֵוִיר יוֹצֵא מִתּוֹךְ עֲמוּד עֵנָן שֶׁל הַמְּזֻבָּח הַפְּנִימִי, וְכִשְׁיוֹצֵא מִתְפַּשֵּׁט לְאַרְבַּעַת צְדָדֵי הָעוֹלָם. אֵלֶּף אֲלָפִים עוֹמְדִים מִצַּד שֶׁהוּא שְׁמָאל, וְרַבּוּא רַבּוּא עוֹמְדִים מִצַּד שֶׁהוּא יָמִין, וְהַפְּרוֹז עוֹמֵד בְּקִיּוּמוֹ, קוֹרָא בְּחִיל וּמִכְרִיז. אֲזַי כִּמְה אוֹתָם שֶׁמִּתְקַנִּים שִׁירָה וְעוֹבְדִים עֲבוּדָה, וּשְׁנֵי פְתָחִים נִפְתָּחִים, אֶחָד לְצַד דְּרוֹם וְאֶחָד לְצַד צָפוֹן. עוֹלָה הַבֵּית הַזֶּה וְנִתֵּן וּמִתְקַשֵּׁר בֵּין שְׁנֵי צְדָדִים, וְשִׁירִים מְזוּמְרִים וְתִשְׁבָּחוֹת עוֹלוֹת. אֲזַי נִכְנָס מִי שֶׁנִּכְנָס בְּלַחַשׁ, וְהַבֵּית מִתְלַהֵט בְּשִׁשָּׁה אוֹרוֹת מְאִירִים זֵיו לְכָל צַד, וְנִהְרֹת בְּשָׁמַיִם יוֹצְאִים וּמְשַׁקִּים כָּל חַיּוֹת הַשָּׂדֶה, כִּמּוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים קד) יִשְׁקוּ כָּל חַיֵּי שְׂדֵי יִשְׁכְּרוּ פְּרָאִים צִמָּאִים וְגו', וּמְזוּמְרִים עַד עֲלוֹת הַבֶּקָר.

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

וּכְשַׁעוּלָה הִבָּקֵר, אֲזִי כּוֹכְבִּים וּמִזְלוֹת הַשָּׁמַיִם וְחִילוֹתֵיהֶם, כָּלָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים שִׁירָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (איוב לח) בָּרֶן יַחַד כִּכְבִּי בָקֵר וַיִּרְעוּ כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים.

בא ראה, (תהלים קכז) אִם ה' לֹא יִבְנֶה בַּיִת שָׁוֵא עֲמָלוֹ בּוֹנִיו בּוֹ, אִם ה' לֹא יִשְׁמֵר עִיר שָׁוֵא שָׁקֵד שׁוֹמְרָה. אִם ה' יִגְוֶה – זֶה הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן שֶׁהוּא בּוֹנֶה אֶת הַבַּיִת הַזֶּה תָּמִיד וּמִתְקַן אוֹתוֹ. אִימְתִּי? כְּשַׁעוּלִים הִרְצוֹנוֹת וְהַעֲבוּדוֹת מְלֻמָּטָה כָּרְאוּ. אִם ה' לֹא יִשְׁמֵר עִיר, אִימְתִּי? בְּשַׁעַה שֶׁנִּחְשֵׁף הַלֵּילָה וְהַצְדָּדִים הַמְזִינִים שׁוֹרִים וּמְשׁוֹטְטִים בְּעוֹלָם, וְהַפְתָּחִים סְתוּמִים, וְנִשְׁמָר מִכָּל הַצְדָּדִים שְׁלֵא יִתְקַרֵּב בּוֹ עָרֶל וְטָמֵא, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה נב) לֹא יוֹסִיף לְבֹא בָּךְ עוֹד עָרֶל וְטָמֵא, שְׁעֵתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַעֲבִיר מִן הָעוֹלָם. מִי עָרֶל וּמִי טָמֵא? אֲלֹא הִכָּל אֶחָד עָרֶל וְטָמֵא. זֶהוּ שֶׁהַתְּפִתָּה בּוֹ וְהַלֵּךְ אַחֲרָיו אָדָם וְאִשְׁתּוֹ וְגִרְמּוֹ מוֹת לְכָל הָעוֹלָם, וְהוּא הַמְּטַמֵּא אֶת הַבַּיִת הַזֶּה עַד אוֹתוֹ זְמַן שֶׁיַּעֲבִירוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִן הָעוֹלָם. מִשּׁוֹם כֵּךְ אִם ה' לֹא יִשְׁמֵר עִיר, שָׁוֵא וְדָאִי.

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְשִׁלְמָה וְגו' (קכז, א): [זוהר ח"ב פ' תרומה (דף קט"ז).] פֶּתַח וְאָמַר, (תהלים קכז) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְשִׁלְמָה אִם ה' לֹא יִבְנֶה בַּיִת שָׁוֵא עֲמָלוֹ בּוֹנִיו בּוֹ אִם ה' לֹא יִשְׁמֵר עִיר שָׁוֵא שָׁקֵד שׁוֹמְרָה. וְכִי שְׁלֹמָה אָמַר הַתְּשַׁבַּחַת הַזֶּה כְּשִׁבְנָה אֶת בַּיִת הַמְּקֻדָּשׁ? לֹא כֵּךְ, שֶׁהָרִי דוֹד הַמֶּלֶךְ אָמַר לוֹ בְּשִׁבִּיל שְׁלֹמָה בְּנוֹ, כְּשֶׁבֶא נִתֵּן אֶצְלוֹ וְאָמַר לוֹ עַל שְׁלֹמָה שֶׁהוּא יִבְנֶה אֶת בַּיִת הַמְּקֻדָּשׁ. וְאַחֲרַי כֵּךְ דוֹד הַמֶּלֶךְ הִרְאָה לְשִׁלְמָה בְּנוֹ אֶת דְּיוֹקָן

— ❧ — זוהר תהלים — ❧ —

בית המקדש. כִּיּוֹן שְׂרָאָה דְּדוֹד אֶת דְּיוֹקָן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְכָל תְּקוּנָיו, אָמַר שִׁירָה עַל שְׁלֹמֹה בְּנוֹ, וְאָמַר אִם ה' לֹא יִבְנֶה בֵּית וְגו'. דְּבָר אַחֵר שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְשְׁלֹמֹה - לְמַלְךְ שְׁהַשְׁלוֹם שְׁלוֹ. וְשִׁירָה זֹו הִיא שִׁירָה וְתִשְׁבַּחַת עַל כָּל שְׂאָר הַשִּׁירָה, וְשִׁירָה זֹו עוֹלָה עַל כָּלָן. אִם ה' לֹא יִבְנֶה בֵּית - שְׂרָאָה דְּדוֹד הַמֶּלֶךְ אֶת כָּל אוֹתָם שְׁבַעַת הָעֲמוּדִים שֶׁהַבֵּית הָזֶה עוֹמֵד עֲלֵיהֶם שְׁעוֹמְדִים שׁוֹרוֹת שׁוֹרוֹת לְבָנוֹת אֶת הַבֵּית הָזֶה. מַעַל כָּלָם עוֹמֵד בַּעַל הַבֵּית שֶׁהוּלָךְ עַל גְּבִיָּהֶם, וְנוֹתֵן לָהֶם כֹּחַ וְתַקְףָּ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד כְּרָאוּי.

וְעַל זֶה אָמַר דְּדוֹד, אִם הַמֶּלֶךְ הָזֶה שְׁכָל הַשְׁלוֹם שְׁלוֹ, שֶׁהוּא בַּעַל הַבֵּית, לֹא בּוֹנֶה אֶת הַבֵּית הָזֶה - שְׂאָ עָמְלוֹ בּוֹנִיו בּוֹ, אוֹתָם עֲמוּדִים שְׁעוֹמְדִים לְבָנוֹת עַל הַבֵּית הָזֶה. אִם ה' לֹא יִשְׁמֵר עִיר - זֶה הַמֶּלֶךְ שְׁכָל הַשְׁלוֹם שְׁלוֹ. שְׂאָ שְׁקַד שׁוֹמֵר - זֶהוּ עֹמֵד אֶחָד שֶׁהָעוֹלָם הִתְתַּקֵּן עָלָיו, וּמִיָּהוּ? צְדִיק, שֶׁהָרִי הוּא שׁוֹמֵר אֶת אוֹתָהּ הָעִיר. הַמִּשְׁכָּן שֶׁעָשָׂה מִשֶּׁה, תְּמִיד הִיָּה יְהוֹשֻׁעַ עוֹמֵד וְשׁוֹמֵר אוֹתוֹ, שֶׁהָרִי אֵין שְׁמִירָתוֹ - רַק בְּזֶה שְׁנִקְרָא נֶעַר, שְׁכָתוֹב (שְׁמוֹת ג) וּמִשְׁרָתוֹ יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹוֹן נֶעַר לֹא יָמִישׁ מִתּוֹךְ הָאֵהָל. אַחֵר כֶּךָ מִשְׁכָּן זֶה לֹא הִיָּה שְׁמוֹר אֱלֹא בְּשָׁבִיל נֶעַר אַחֵר, שְׁכָתוֹב (שְׁמוֹת א ג) וְהַנֶּעַר שְׁמוּאֵל מִשְׁרָת. (וְהִיָּה מִסְדֵּר שֶׁם) מִשׁוֹם שְׂאֵין שְׁמִירָת הַמִּשְׁכָּן אֱלֹא בְּנֶעַר. (אֲבָל בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אֵינוֹ כֵּךְ, שְׂאֵין שְׁמִירָתוֹ אֱלֹא בַּקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁכָתוֹב אִם ה' לֹא יִשְׁמֵר עִיר שׁוֹא שְׁקַד שׁוֹמֵר) וּמִיָּהוּ הַשְׁוֹמֵר הָזֶה? אוֹתוֹ שְׁשׁוֹמֵר הַמִּשְׁכָּן שְׁנִקְרָא כֶּךָ: נֶעַר מְטָטְרוֹן. אֲבָל אוֹתָם קְדוּשִׁים עֲלִיוֹנִים, אֵין

— ❧ — זוהר תהלים — ❧ —

שְׁמִירְתְּכֶם כְּמוֹ שְׁמִירַת הַמֶּשֶׁכֶן, אֲלֹא שְׁמִירְתְּכֶם כְּשְׁמִירַת בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ, הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבָדּוֹ, שְׁכָתוֹב אִם ה' לֹא יִשְׁמַר
עִיר שָׂוָא שֶׁקֵּד שׁוֹמֵר. שְׁהֲרִי בְּכָל זְמַן שְׁצַדִּיקִים הוֹלְכִים
בְּדֶרֶךְ, הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר אוֹתָם תָּמִיד, שְׁכָתוֹב ה' יִשְׁמַר
צִאֲתָךְ וּבּוֹאֶךָ. הֵלְכוּ אַחֲרָיו, וְלוֹו אוֹתוֹ שְׁלֹשָׁה מִיָּלִים, וְחִזְרוּ
לְדֶרֶכָּם. קָרְאוּ עָלָיו, (תהלים צא) כִּי מִלְּאֲכָיו יִצְוֶה לָךְ לִשְׁמֹרְךָ
בְּכָל דְּרָכֶיךָ, עַל כַּפִּים יִשְׁאוּנֶךָ וְגו'. (משלי כג) יִשְׁמַח אֲבִיךָ
וְאִמֶּךָ וְתִגַּל יוֹלְדֶתְךָ.

שִׁיר הַמַּעֲלֹת לְשִׁלְמָה וְגו' (קכז, א): [זוהר ח"ב פ' פקודי (דף רכ"ו.1)]
עוֹד פָּתַח וְאָמַר, (תהלים קכז) שִׁיר הַמַּעֲלֹת לְשִׁלְמָה אִם
ה' לֹא יִבְנֶה בֵּית וְגו'. פָּסוּק זֶה שְׁלֹמֶה הַמֶּלֶךְ אָמַר אוֹתוֹ
בְּשַׁעָה שֶׁהָיָה בּוֹנֶה אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְהִתְחִיל לְבָנוֹת, וְהָיָה
רוֹאֶה שֶׁהַמַּעֲשֶׂה מִתְתַּקֵּן בִּידֵיהֶם וְהָיָה נִבְנֶה מַעֲצָמוֹ, וְאִז
הִתְחִיל וְאָמַר, אִם ה' לֹא יִבְנֶה בֵּית וְגו'. הֵינּוּ הַסּוּד שְׁכָתוֹב
בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים, שְׁהֲרִי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בָּרָא וְהִתְקִין
אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה בְּכָל מָה שִׁצְרִיךְ, שֶׁהוּא בֵּית.

שָׁוָא עֲמָלוֹ בּוֹנִיו בּוֹ וְגו' (קכז, א): [זוהר ח"ב פ' פקודי (דף רכ"ו.1)] שָׁוָא
עֲמָלוֹ בּוֹנִיו בּוֹ – אֵלֶּה סוּד שֶׁל אוֹתָם נִהְרֹת (נחלים)
שִׁיוֹצָאִים וְנִכְנָסִים כָּלָם בְּתוֹךְ הַבַּיִת הַזֶּה לְהִתְקִינוֹ בְּכָל מָה
שִׁצְרִיךְ. וְאִף עַל גִּב שְׁכָלָם בָּאִים לְתַקֵּן וּלְעֲשׂוֹת אֶת תְּקוּנָו,
וְדָאִי אִם ה' – שֶׁהוּא סוּד הָעוֹלָם הָעֲלִיוֹן, שֶׁהִתְקִין (בִּיתוֹ וְלֹא
עֲשָׂה) וְעָשָׂה אֶת הַבַּיִת כְּרָאוּי, אוֹתָם בּוֹנִים לְחֻנָּם הֵם, אֲלֹא רַק
מָה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה וּמִתְקִין. אִם ה' לֹא יִשְׁמַר עִיר, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב

— ❧ — זוהר תהלים — ❧ —

(דברים יא) תָּמִיד עֵינֵי ה' אֱלֹהֶיךָ בָּה מְרִשִּׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה, וּפְרִשׁוּהָ. וּבַהֲשָׁגָהּ הַזֹּה הִיא שְׁמוּנָה מְכָל הַצְּדָדִים.

וְאָף עַל גֵּב שְׁכָתוֹב (שיר ג) הִנֵּה מִטָּתוֹ שְׁלֹשְׁלֹמָה שְׁשִׁים גִּבֹּרִים סָבִיב לָהּ מִגִּבְרֵי יִשְׂרָאֵל, וְכֻלָּם שׁוֹמְרִים אוֹתָהּ. מָה הַטַּעַם הֵם שׁוֹמְרִים אוֹתָהּ? מִשּׁוּם שְׁכָתוֹב מִפְּחַד בְּלִילוֹת, זֶהוּ פֶּחַד הַגִּיּוֹנָם שְׁעוֹמֵד כְּנִגְדָּה כְּדִי לְדַחוּתָהּ, וּמִשּׁוּם כִּךְ כָּלָם מְקִיפִים אוֹתָהּ. וְאָף עַל גֵּב שְׁכָלָם עוֹמְדִים בְּאוֹר הַמַּחְשָׁבָה שְׁלֹא נוֹדַע, וְאִזּוֹ אוֹר הַמַּחְשָׁבָה הַזֶּה שְׁלֹא נוֹדַע מִכָּה בְּאוֹר שֶׁל הַמָּסָךְ, וּמֵאִירִים כְּאֶחָד וְנִעֲשִׂים תִּשְׁעַי הִיכָלוֹת.

וְהַיִּכְבָּלוֹת אֵינָם מֵאִירִים, וְאֵינָם רוּחוֹת, וְאֵינָם נְשָׁמוֹת, וְאֵין מִי שִׁיעֶמֶד בָּהֶם. רְצוֹן כָּל תְּשַׁעַת הַמְּאוֹרוֹת שְׁכָלָם עוֹמְדִים בַּמַּחְשָׁבָה, שֶׁהִיא אַחַת מֵהֵן בְּחֻשְׁבוֹן, שְׁכָלָם לְרֹדֶף אַחֲרֵיהֶם בְּשַׁעַת שְׁעוֹמְדִים בַּמַּחְשָׁבָה. וְלֹא נִדְבָּקִים וְלֹא נוֹדְעִים, אֵלֶּה לֹא עוֹמְדִים לֹא בְּרָצוֹן וְלֹא בַּמַּחְשָׁבָה עֲלִיוֹנָה. תּוֹפְסִים בָּהּ וְלֹא תּוֹפְסִים. בְּאֵלֶּה עוֹמְדִים כָּל סוּדוֹת הָאֱמוּנָה וְכָל אוֹתָם מְאוֹרוֹת מְסוּד הַמַּחְשָׁבָה הָעֲלִיוֹנָה, שְׁלֹמֶטָה כָּלָם נִקְרָאִים אֵין סוֹף. עַד כָּאֵן מְגִיעִים הַמְּאוֹרוֹת וְלֹא מְגִיעִים וְלֹא נוֹדְעִים. אֵין כָּאֵן מַחְשָׁבָה וְלֹא רְצוֹן. כְּשֶׁמֵּאִירָה הַמַּחְשָׁבָה וְלֹא נוֹדַע מִמָּה מֵאִירָה, אִזִּי מִתְּלַבֶּשֶׁת וְנִסְתָּרֶת בְּתוֹךְ הַבִּינָה, וּמֵאִירָה (מִי) לְמָה שְׁמֵאִירָה, וְנִכְנָסִים זֶה בְּזֶה, עַד שְׁכָלָם נִכְלָלִים כְּאֶחָד, וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ. וּבְסוּד הַקְּרִבָּן, כְּשֶׁהִכָּל עוֹלָה, נִקְשָׁר זֶה בְּזֶה וּמֵאִיר זֶה בְּזֶה, אִזּוֹ עוֹמְדִים כָּלָם בְּעֲלִיָּה,

— ❧ — זוהר תהלים — ❧ —

והמחשבה מתעטרת באין סוף, אותו האור שמאירה ממנו
המחשבה העליונה נקרא אין סוף.

בין שמאיר ומתפשטים ממנו חילות, אותה מחשבה נגזרת
ונסתרת ולא ידועה, ומשם מתפשטת התפשטות לכל
הצדדים, ומתפשטת ממנו התפשטות אחת, שהיא סוד
העולם העליון. וזה עומד בשאלה, והוא מאמר עליון,
ופרשה שנקראת מי, שכתוב (ישעיה מ) שאנו מרום עיניכם
וראו מי ברא אלה. שאלה אותו שברא אלה. אחר כך
התפשט ונעשה ים, סוף כל הדרגות, שהיא למטה. ומשם
מתחיל לבנות למטה, והכל עשה באותה צורה ממש
שלמעלה, זה כנגד זה וזה כדגמת זה. ומשום כך שמירת הכל
ממעלה ומטה. והתפשטות זו, שהיא מחשבה, שהיא עולם
העליון. וזהו אם ה' לא ישמר עיר שוא שקד שומר, שהוא
שומר ישראל. (שוא שקד שומר, זהו שכתוב בו (משלי כז) ושמר אדניו
יכבד) שלא עומד בו שמירה אלא בעולם העליון.

שוא עמ'ו בוניו בו וגו' (קנו, א) : [נוהר חדש פ' בראשית (דף יד:)] שני
רבותינו, אמר רבי יהודה בר יעקב, תמה אני על אנשי
הדור אם רבם נעשים בכשרות. בא וראה מה כתוב (ויקרא יא),
והתקדשתם והייתם קדשים, מלמד שצריך אדם לקדש עצמו
בשעת תשמיש. מה הקדשה שיכת לכאן? אמר רבי יהודה
בר יעקב, שלא יעשו פריצות וחציפות, ולא לשם זנות
כבהמות, שהבהמות אינן עושות אלא לכך. שהרי שנינו, כל
הבועל לשם זנות, או לשם מה שאמרנו, ולא ישמר את עצמו

— ❧ — זוהר תהלים — ❧ —

מאותם הדברים הצריכים, ששנינו בברייתא, העבר ההוא שנוֹלַד, יהיה פריץ חצוף זונה רשע, ואינו בכלל זרע אמת. וכל הכולל לשם מצוה ומקדש עצמו ומכון לבו לשם שמים, יהיו לו בנים מעלים, צדיקים וחסידים, יראי שמים, קדושים. זהו שכתוב (שם) והתקדשתם והייתם קדושים.

אמר רבי יהודה, הרשעים על שאינם מולידים אלא לשם זנות, בעזות ובחציפות, אין להם אלא אותה הנפש החיה הנתונה לבהמות, שענינם אינם אלא כבהמה. אבל צדיקים היודעים לקדש עצמם, כתוב בהם (ירמיה ב) ואנכי נטעתיך שורק כלה זרע אמת. מה האמת? אמר רבי אחא, אמת שאינו מהרהר באשה אחרת, ויש לו אמת עם אשתו. רב הונא אמר, לכון ולקדש עצמו לשם שמים, שנאמר (תהלים קכז) אם ה' לא יבנה בית שווא עמלו בוניו בו. כלומר, אם אין הפונה לשם שמים לבנות הבית ולהוליד בנים, שווא עמלו בוניו בו, שמכניס באותו הולד עמל של שווא. ואיזהו עמל של שווא? זו נפש חיה, שתכלה ותכרת כהבל היוצא מן הפה, שהוא שווא, והואיל והוא מכניסו באותו הולד, הרי עמלו של שווא.

אמר רבי יצחק, אמת הוא נוטריקון: אל"ף - אמת, מ"ם - מאר"ץ, תי"ו - תצמ"ח. כלומר, (תהלים פה) אמת מארץ תצמח. מה משמע? אמר רבי יצחק, בשעת החבור שצריך להיות שם האמת והישר, בשעה שנתהוה מארץ ונתיסד, ולא בשעה שנתגבל, והינו מה שאמר רב הונא, כל בנין שאין בו

— זוהר תהלים —

יסוד – אינו כלום, ואיזהו יסוד שצריך האדם בשעת החבור, כפי שאמרנו. רבי זירא אמר, פעם הייתי הולך במדבר, ומצאתי ערבי אחד שהיה נושא על כתפו משא של י' סאים, והיה זקן, ואמרתי לו, הכח הזה צריך לעסק בתורה! אמר, לא עשו אותי אבי ואמי בשביל זה, אלא למעשה הזה. שאני שמעתי את אבי, שבשעה שעשה אותי, שתשוקתו לבן היתה שהיה לו כח להביא תבואה מן השדה, ובעצה הזו נמלך באותה שעה, והרי אני זקן, ומה אעשה?

אמר רבי יהודה, אשרי מי שאבותיו הרגירו בדבר טוב. מנין לנו? מבת שבע אם שלמה, שהכתוב מעיד עליה שהיא אם שלמה ממש, משום שהתיסד ממנה, מענינה, ומהרהורה, ומהשתדלותה, שנאמר (משלי לא) מה ברי ומר בר בטני וגו'. אמו מילא, אבל אביו מנין לנו? שכתוב (תהלים קכז) שיר המעלות לשלמה אם ה' לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו. וכי שלמה אמר את המזמור הזה? אמר רבי יצחק, חס ושלום! אלא דוד אמרו ברוח הקדש על שלמה בשעה שאמר הנביא לדוד הנה בן נולד לך כו', כי שלמה יהיה שמו. אמר דוד, בן אחד היה לי מבת שבע ומת, עכשו אחר יולד לי? מן שמיא הוא בא! ואמר שיר זה, ונתפון בו לשם שמים. זהו שכתוב שיר המעלות לשלמה, בשביל שלמה אמרו. אם ה' לא יבנה בית, אם סיעתו לא יסיע בכונה השלמה שלי, שוא עמלו בוניו בו, לשוא נעמל, כמו שהיה בראשונה שעמלנו לשוא, ובשביל אותו החטא מת, ואני יש לי להטיר

ב שׁוֹא לָכֶם מְשִׁימֵי קוֹם מֵאַחֲרֵי שְׁבֹת אֲכָלִי לֶחֶם
הַעֲצָבִים בֵּן יִתֵּן לִידִידוֹ שְׁנָא:

— ❧ — זוהר תהלים — ❧ —

מִירוּשָׁלַיִם, וּבְעוֹד שְׁאֲנִי אֶצֶא, אִם ה' לֹא יִשְׁמַר עִיר מְכָל
אָדָם, שׁוֹא שְׁקֵד שׁוֹמֵר. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, שֶׁהֵנִיחַ עֶשֶׂר נָשִׁים
פִּילְגָשִׁים לְשֹׁמֵר הַבַּיִת, וְהָיָה מָה שֶׁהָיָה, וְעַל כֵּן שׁוֹא שְׁקֵד
שׁוֹמֵר.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, בְּשִׁבִּיל שְׁלֹמָה נֶאֱמַר שִׁיר זֶה, שֶׁנִּתְכַּנֵּן דָּוִד
עָלָיו לְשֵׁם שְׁמַיִם, וְאָמַר גַּם כֵּן נִתְכַּנְּנָה לְשֵׁם שְׁמַיִם,
וַיֵּצֵא מֵהֶם שְׁלֹמָה, שֶׁכָּתוּב בּוֹ וַיֵּשֶׁב שְׁלֹמָה עַל כֶּסֶּא ה' לְמֶלֶךְ.
אָמַר רַבִּי יִצְחָק, לְפִיכָךְ נִקְרָא לְמוֹאֵל. מֵהוּ לְמוֹאֵל? כִּמוֹ לְמוֹ
פִי. מִלֵּמַד שֶׁשְׁנֵיהֶם נִתְכַּנְּנוּ לְמוֹ אֵל, כִּמוֹ לְאֵל. וּמִכָּאן לְמַדְנוּ,
כָּל הַמִּתְכַּנֵּן לְשֵׁם שְׁמַיִם, בְּאוֹתָהּ שְׁעָה יוֹצֵא מִמֶּנּוּ בֵּן מַעֲלָה.
וּמִנֵּין לָנוּ? מִשְׁמוּאֵל שֶׁנִּתְכַּנְּנָה אָמַר עָלָיו תָּמִיד לְשֵׁם שְׁמַיִם,
שֶׁכָּתוּב וַנִּתְּנֵהוּ לָהּ, וְכֵן אֵל הַנֶּעַר הַזֶּה הִתְפַּלֵּלָתִי. וְכֵן אָמַר
דָּוִד, אִם יִהְיֶה לִי הַבֵּן הַזֶּה. מִכָּאן יִהְיֶה מְזֻמֵּן לְמוֹאֵ"ל,
כְּלוּמַר, נִתֵּן הוּא לְאֵל.

שׁוֹא לָכֶם מְשִׁימֵי קוֹם וְגו' (קכז, ב): [זוהר חדש פ' שלח לך (דף קמ:)]
וְהָרִי הִקְשׁוּ הָרָאשׁוֹנִים, אַחֲרֵי שֶׁכָּל הַבְּרִיּוֹת שִׁבְּרָא
בְּמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית הַזִּכְרִי בְּרִיאָה בְּלִשׁוֹן יְחִיד, לָמָּה הַזִּכְרִי
בְּנַעֲשֵׂה אָדָם בְּלִשׁוֹן רַבִּים כְּדֵי לְתַת פְּתִחוֹן פֶּה לְמִינִים
וְלְמוֹמְרִים? אֵלָּא כָּאֵן כָּתוּב (הושע יד) כִּי יִשְׂרָאֵל דִּרְכֵי ה' וְגו' וּפְשָׁעִים
יִפְשְׁלוּ בָם. לְקַיֵּם בָּהֶם וּבְאֲבָד רְשָׁעִים וְנָה. שֶׁהָרִי

— ❧ — זוהר תהלים — ❧ —

הַתּוֹרָה סִתְמָה שֶׁהוּא בָּרָא אֶת הָאָדָם הָעֲלִיּוֹן הָרָאשׁוֹן, זֶהוּ שְׁכָתוֹב וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצִלְמוֹ. אֵת - לְרִבּוֹת שֶׁבָּרָא אוֹתוֹ בְּדִיוֹקָן שֶׁל אָדָם עֲלִיּוֹן בְּמִרְכָּבָה, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וַדְמוּת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם. וּבָרָא אוֹתוֹ בְּשְ�נֵי דִיוֹקְנָאוֹת שְׁכָתוֹב בְּצִלְמוֹ, בְּצֵלֶם, שֶׁהֵם אָדָם שֶׁל כֶּסֶף הַכְּבוֹד מְרוֹם, וְאָדָם שֶׁל הַכֶּסֶף הַשְּׁנִי שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ מִרְאשׁוֹן, וְזֶהוּ מְרוֹם מִרְאשׁוֹן. וּמָה שֶׁאֵמַר נַעֲשֶׂה אָדָם, זֶה לְלַמֵּד לְכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל שֶׁהֵם זָכָר וּנְקֵבָה לְשִׁתֵּף אוֹתוֹ בְּזוּגוֹ, שֶׁאֵם ה' לֹא יִבְנֶה בֵּית שׁוּא עִמְלוֹ בּוֹנִיו בּוֹ. וּמִשּׁוֹם זֶה אָמַר הַפְּסוּק בְּכָל דְּרָכֶיךָ דַּעְהוּ וְהוּא יִישַׁר אַרְחִיתֶיךָ. שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם כִּי יִשְׁרִים דְּרָכֵי ה'. שְׂוִדָּאֵי נֶאֱמַר בַּעֲלַת הָעֲלֹת שְׁנֵי עוֹלָמוֹת שְׁצִיר בָּהֶם עֲלַת עַל הַכֹּל, וְהֵם י' מְאִישׁ וְה' מְאִשָּׁה. שְׁנֵי עוֹלָמוֹת שְׁצִיר בָּהֶם עֲלַת עַל הַכֹּל הֵם ו' ה', הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא, וְזֶה י"ה, וְזֶהוּ יו"ד ה"א וַא"ו ה"א. וְאֵמַר עֲלַת עַל הַכֹּל, אֵף עַל גַּב שֶׁנֶּאֱמַר שְׁבָאֵלוֹ הָאוֹתִיּוֹת נִבְרָא הָעוֹלָם, וְכֶסֶף לְאָדָם לְשִׁבְתָּ בֵּית, לְשִׁבְתָּ עַל הַכֶּסֶף, שְׁבָהֶם אִי"ה או"ה, וּבָהֶם נִקְרְאוּ יִשְׂרָאֵל בָּנִים אֲתֵם לַה' אֱלֹהֵיכֶם, וְנֶאֱמַר בָּהֶם אָדָם אֲתֵם - שֶׁתְּפוּנֵי עִמְכֶם בְּאוֹתִיּוֹת הִלְלוּ וַיִּתְקִימוּ מַעֲשֵׂיהֶם, שֶׁאֲנִי הוּא שֶׁבָּרָאֲתִי כָּל הָעוֹלָמוֹת וְכָל הַכֶּסֶף אוֹת וְהַחִיּוֹת וְהַמְּלָאכִים וְכָל הַצָּבָא הָעֲלִיּוֹנִים וּבְנֵי אָדָם בְּאוֹתִיּוֹת הִלְלוּ.

וְאַף עַל גַּב שֶׁיֵּשׁ בְּיִשְׂרָאֵל הָאוֹתִיּוֹת הִלְלוּ בְּשִׁבְלֵי הַתּוֹרָה שֶׁנֶּתַן לָהֶם, לֹא יִמָּצְאוּ בְּאוֹתִיּוֹת הִלְלוּ לַעֲשׂוֹת מַעֲשֶׂה בָהֶם שֶׁלֹּא יִשְׁתַּפוּ אוֹתֵי עִמְהֶם. וּמִשּׁוֹם זֶה אָמַר לָהֶם נַעֲשֶׂה

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ————— ❧

אדם, בַּשְׁתּוֹף שְׁלִי, וְלֹא הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה עָשׂוּ פְעֻלָּה לְמַעַלָּה
וּלְמַטָּה פְּחוּת מִמֶּנִּי. וּמִשּׁוּם זֶה בְּכָל דְּרָכֶיךָ דַּעְהוּ. וְכָל אַמּוֹת
הָעוֹלָם שֶׁלֹּא קִבְּלוּ מִמֶּנּוּ תּוֹרָה, אֵין לָהֶם בּוֹ יְדִיעָה, וְהוֹלְכִים
כְּצֶאֱנִי בְּלִי רוּעָה, וְנֹאמַר בָּהֶם כִּי כָּל הָעַמִּים יֵלְכוּ אִישׁ בְּשֵׁם
אֱלֹהָיו, וְעוֹשִׂים הִרְבֵּה אֱלֹהוּת. וְכָל יִשְׂרָאֵל קִבְּלוּ מִמֶּנּוּ תּוֹרָה,
הֵם עוֹבְדִים אוֹתוֹ אֶחָד בּוֹ, וּבְכָל הָאוֹתִיּוֹת וְהַשְּׁמוֹת הַקְּדוּשִׁים
שֶׁלוֹ וּבְכָל הַמַּחְנוֹת הָעֲלִיוֹנִים וְהַתַּחְתּוֹנִים שֶׁנִּבְרְאוּ בָּהֶם. וּבְכָל
הַבְּרִיּוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת וְהַתַּחְתּוֹנוֹת וּלְמַעַלָּה מִכֻּלָּם אֶחָד, וּלְמַטָּה
מִכֻּלָּם, וּמִבְּפָנִים שֶׁל כָּלָם, וּמִבַּחוּץ שֶׁל כָּלָם הוּא אֶחָד. מִבֵּית
וּמִחוּץ תִּצְפֶּנּוּ, וְכַף תּוֹכוֹ כָּבְרוּ. כִּף הוּא מִבְּפָנִים שֶׁל כָּל
הָעוֹלָמוֹת כְּמוֹ מַחוּץ לְכָל הָעוֹלָמוֹת לֹא מִשְׁתַּנָּה, וְאֵין שֵׁם
וְחִבּוּר אוֹתִיּוֹת שֶׁל שֵׁם ה' וּבְכָל הַכְּנוּיִים שֶׁלוֹ חוּץ מִמֶּנּוּ. שְׂאֵם
לֹא שֶׁהוּא חִבֵּר בְּקִרְבָּנָה י' בָּה' ו' בָּה', לֹא נִקְרָאוּ הָאוֹתִיּוֹת
בְּשֵׁם יְהוָה, וְהוּא מַחֲבֵר יְהוָה אֲדֹנָי, וְהוּא מַחֲבֵר יְהוָה
בְּאֱלֹהִים, שְׁעוֹלָה לְחֻשְׁבוֹן אֱהִיָּה אֲדֹנָי. וְהוּא לֹא נִקְרָא אֶחָד
פְּחוּת מֵהֶם, שֶׁהוּא אֶחָד שֶׁמַּחֲבֵר שְׁנַיִם, שֶׁהֵם זָכָר וּנְקֵבָה,
וְעוֹשֶׂה אוֹתָם אֶחָד. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב בְּאֶדָם וַחֲוָה כִּי אֶחָד קָרָאתִיו.
וְהוּא מִשְׁתַּף בְּבִנְיָן בֶּן וּבֵת שֶׁהֵם בָּנִים, לְשׁוֹן שֶׁל בִּנְיָן. וְזֶהוּ אִם
ה' לֹא יִבְנֶה בֵּית.

וְכֵּן עֲנִין וּמַעֲשֶׂה שְׂאִינוֹ מִשְׁתַּף בּוֹ, מֵה כְּתוּב בּוֹ? כִּי שְׁמַיִם
כְּעֶשֶׂן נִמְלָחוּ וְהָאָרֶץ כְּבָגֵד תִּבְלָה. וּמִיָּד, יִשְׁמַחוּ הַשְּׁמַיִם
וְתִגַּל הָאָרֶץ, שֶׁהֵם הַבִּנְיָן וְהַשְׁתַּף שֶׁלוֹ. שְׁכָל הַהִבְלִים שֶׁל
אַמּוֹת הָעוֹלָם הֵם שְׁמַיִם וָאָרֶץ, וְעֵתִידִים לְהָאֲבֵד, וְכָל

— ❧ — זוהר תהלים — ❧ —

ההבִּלִּים שֶׁל יִשְׂרָאֵל בֵּי" בַּיְחודוֹ. אוֹתָם שְׁמִים וְאַרְץ הַבְּנִין שָׁלוֹ. וּמֵה הוּא חֵי וְקִים - כִּךְ מַעֲשֵׂהוּ חֵי וְקִים. וּמִשׁוֹם זֶה אָמַר חֵי אֲנִי נָאִם ה' אִם אֶחָפֶץ בְּמוֹת הָרָשָׁע כִּי אִם בְּשׁוּבוֹ מִדְּרָכּוֹ וַחֲיָה. וּכְמוֹ שֶׁאָמַר לְיִשְׂרָאֵל נַעֲשֵׂה אָדָם, כִּךְ אָמַר לְסַפִּירוֹת נַעֲשֵׂה אָדָם. זֶה הַעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי שֶׁהוּא רֹאשׁוֹן לַמַּחֲשָׁבָה וְאַחֲרוֹן לַמַּעֲשֵׂה, שֶׁהֵם חֻכְמָה בְּרָאשׁ וְחֻכְמָה בְּסוֹף. שְׁכָל סַפִּירָה נוֹתֶנֶת בּוֹ חֵלְקוֹ, וּמִשׁוֹם זֶה הוּא בְּדִיוֹקְנוֹ מֵאֶסֶף לְכָל הַמַּחֲנוֹת הַצְּבָאוֹת. וְרוּעָה הַנֶּאֱמָן בְּדִיוֹקְנוֹ. וְאָמַר לְמַלְאָכִים נַעֲשֵׂה אָדָם, וְזֶה מִטְטְרוֹ"ן, שְׁכָל מַלְאָךְ וַחֲיָה שֶׁם בּוֹ חֵלְקוֹ. וְכִךְ אָמַר לְצִבָּא הַשְּׁמִים לַעֲשׂוֹת אֶת הַשֹּׁמֵשׁ בְּדִיוֹקְנוֹ, וְכָל כּוֹכַב נוֹתֵן בּוֹ חֵלְקוֹ, וְעֵלֶת עַל הַכֹּל הַשֹּׁתֵתָף בּוֹ בְּכָל מְקוֹם, בְּתַפְאֶרֶת בְּמִטְטְרוֹ"ן וּבִשְׁמֵשׁ, וְאֵין לְהַאֲרִיךְ בַּזֶּה.

וַיַּעֲזֹד נַעֲשֵׂה אָדָם, לְאֵמָן שְׁזָרַע כְּמָה זִרְעוֹנִים בְּבֵת אַחַת, וְכָל אֶחָד יֵצֵא בְיוֹמוֹ. אַחֵר כִּךְ אָמַר לְאַלֶּה שֶׁהֵם פּוֹעֲלִים: אֲנִי רוּצָה שֶׁתִּשְׁתַּתְּפוּ כֻלְכֶם לַעֲשׂוֹת כְּלִי, וְכָל אֶחָד מֵהֶם יִתֵּן בּוֹ חֵלֶק מִמָּה שֶׁנִּתְּתִי בָכֶם, וְאֲנִי אֶשְׁתַּתְּף עִמָּכֶם בְּכָלִי הַהוּא חֵלֶק מִמֶּנִּי. אָמְרוּ לוֹ: מָה הַכְּלִי הַזֶּה כָּל כִּךְ חָשׁוּב לְפָנֶיךָ שְׁיִהְיָה כָּלוּל מֵהַכֹּל? אָמַר לָהֶם: הַכְּלִי הַזֶּה הוּא אָדָם שְׁיִהְיָה בְּדִיוֹקְן שֶׁל הָאָדָם הָעֲלִיּוֹן. אָמְרוּ לוֹ: לָמָּה תֹאמַר לָנוּ שְׁכָל אֶחָד וְאַחַד נוֹתֵן בּוֹ חֵלְקוֹ, וְהִרִי אֶתָּה הוּא אֲדוֹן הַכֹּל, וְאַתָּה בְּרָאָתָ הַכֹּל? טַל אֶתָּה מְכַל אֶחָד וְאַחַד מֵה שֶׁאַתָּה רוּצָה, שְׁלֵא יִהְיָה פֶתַחחוֹן פֶּה לְאוֹתָם שְׁלֵא יוֹדְעִים בְּכִךְ, שְׁיֹאמְרוּ שֶׁמַּעֲשֵׂה שֶׁל אָדָם אֶתָּה צָרִיךְ מֵהַשְׁלִיחִים שְׁלֶךְ. אָמַר לָהֶם: לְמַלְךְ שֶׁנָּתַן מִתְּנָה לַעֲבָדָיו

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ————— ❧

וְנָתַן לְכָל אֶחָד וְאֶחָד חֵלֶק וִירְשָׁתוֹ מֵאוֹתָהּ מִתְּנָה, אַחֵר כֶּךָּ בָּא
הָעֶבֶד הַנֶּאֱמָן אֵלָיו וּבִקֵּשׁ מִמֶּנּוּ מִתְּנָה. אָמַר הַמֶּלֶךְ: הָעֶבֶד הַזֶּה
עֶבֶד אוֹתִי בְּכָל הָאֵיבָרִים שְׁלוֹ, כֶּךָ אֲנִי רוֹצֶה לַעֲשׂוֹת הַכְּלִי שְׁלוֹ
מִתְּנָה מִכָּל הַצָּבָאוֹת שְׁלִי. מָה עָשָׂה? כִּנֵּס אֶת כָּל הַמַּחְנוֹת שְׁלוֹ
וְאָמַר: אֲנִי רוֹצֶה מִכֶּם כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִתֵּן מִתְּנָה מִשְׁלוֹ לַעֲבֹד
הַזֶּה, וְאֲנִי אֲשַׁתְּתֶף עִמָּהֶם וְאֶתֵּן בּוֹ מִתְּנָה מִשְׁלִי. מִהֶם הִקְשׁוּ
וְאָמְרוּ מָה אֲנוֹשׁ כִּי תִזְכְּרֵנוּ, וּמִהֶם אָמְרוּ בִּרְצוֹן שָׁלֵם. אַף כֶּךָ
קָדָם שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם, נִכְנְסוּ יִשְׂרָאֵל בְּמַחֲשָׁבָה לְהִבְרָאוֹת, קָדָם
שֶׁנִּבְרָאוּ הַמַּלְאָכִים וְכָל הַבְּרִיּוֹת שֶׁל הָעוֹלָם שֶׁל מַעֲשֵׂה
בְּרָאשִׁית, וּבְחִיבוֹת שְׁלֵהֶם הִנִּיחַ אֶת הַמַּעֲשֵׂה שְׁלֵהֶם שִׁיְהִיו
אַחֲרוֹנִים לַמַּעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית. וְאָמַר עָלָיו נַעֲשֶׂה אָדָם. וְלָמָּה?
אֲלֹא בְּשִׁבִּיל הַחִיבוֹת שֶׁל אֲבִיהֶם שֶׁבְּשָׁמַיִם שֶׁנִּקְרָא יִשְׂרָאֵל,
וְהֵם הָיוּ עֲתִידִים לְהִקְרָא בְּשֵׁמוֹ יִשְׂרָאֵל, כִּנֵּס אֶת הָעֲלִיּוֹנִים
וְהַתַּחְתּוֹנִים לְתֵת חֵלֶק מִכָּלָם. מִשּׁוּם שֶׁאִם יִחַטֵּא הָאָדָם, כָּלָם
נִמְצָאִים חֲסִרִים בָּהֶם מֵאוֹתוֹ הַחֵלֶק שֶׁנִּתְּנוּ בּוֹ, וְכָלָם יִבְקִשׁוּ
רַחֲמִים בְּשִׁבִּילוֹ. וְהוּא נָתַן בָּהֶם מִשְׁלוֹ, מִשּׁוּם שֶׁמְרוּיָם לוֹ
עָשָׂה לַמַּעֲנֶה אִם לֹא לַמַּעֲנֶה, בְּשִׁבִּיל אוֹתוֹ הַחֵלֶק שֶׁלֹּךְ שֶׁנִּתְּתָה
בְּיִשְׂרָאֵל. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב כִּי חֵלֶק ה' עִמּוֹ. וְהוּא מוֹחֵל לָהֶם בְּשִׁבִּיל
אוֹתוֹ הַחֵלֶק שְׁלוֹ שֶׁל שְׁמוֹ שֶׁנִּתֵּן בָּהֶם. שֶׁאִם לֹא יִתְּנוּ הֵם
מַעֲצָמָם חֵלֶק בּוֹ בִּרְצוֹנָם, כָּלָם הָיוּ טוֹעֲנִים עָלָיו, שֶׁאֵתָהּ נִטְלָתָה
מֵעַמָּנוּ עַל פְּרַחְנוֹ חֲלָקָנוּ שֶׁהוּא בָּאָדָם מִכָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְלֹא
הָיוּ מְרַחֲמִים עָלָיו. וְכַדִּי שֶׁלֹא יִהְיֶה לָהֶם פְּתֻחוֹן פֶּה, מִשּׁוּם זֶה
לֹא רָצָה לְטַל חֵלֶק אֲלֹא בִּרְצוֹנָם. כִּמוֹ זֶה שֶׁנֶּאֱמַר בְּרוּעָה

— ❧ — זוהר תהלים — ❧ —

הנאמן, עלית למרום שבית שבי לקחת מתנות באדם. ומשום שהמזיקים סרחו לו ולא רצו לתת בו חלק, ואמרו מה אנוש כי תזכרנו וגו', לא ברא להם לבושים, שהם הגופים שלהם, והם שונאים אותם. ועל כן הממנים שעל שבעים ושתיים אמות שהם לפניך, כמו כאשר ישראל מתייבם לאביהם שבשמים, אותם אמות העולם הם רצועות בידי בורא העולם להלקותם בהם.

ובשחוזרים בתשובה, זורק את הרצועות מידו, ולא יהיה בהם ממש. שהכח של הרצועות אינו אלא בידי של מי שנוטל, שעליהם נאמר כל הגוים כאין נגדו. ומשום שישראל יש בהם חלק מבורא העולמות שהוא עלת על הכל, ומעשר הספירות ומהכסאות ומהמלאכים והכוכבים והמזלות, כשחוזרים בתשובה, מכל מה שנטלו מבקשים עליהם רחמים, חוץ משדים ומזיקים וכחות הטמאה, שנאמר בישראל אל תטמאו בכל אלה, שאין להם חלק בהם. ומשום זה אמות העולם, שנשמותיהם מאותם כחות הטמאה, אין להשתתף עמם באכילה ושתייה, ולא בכל מעשיהם, שעליהם כתוב אשר חלק ה' אלהיך וגו', ובך בחר ה'. ועליהם נאמר כי כל העמים ילכו איש בשם אלהיו וגו', שהוא יחיד ומיוחד בכל המחנות שכלולים בהם. ומשום שישראל כלולים מעליונים ותחתונים, ועלת על הכל שם את שמו בהם, והם אהובים יותר ממלאכי השרת, משום שיש להם חלק בספירות מה שאין כן במלאכים, משום שישראל

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

הם גורלו ונחלתו, כמו שהבנים אצל אביהם. שהמלאכים אינם אל הספירות אלא כמו סוסים אל הרוכבים עליהם, אבל ישראל בנים של הקדוש ברוך הוא, ופרשונה בעלי המשנה, אין ישראל נגאלים עד שישתעבדו בשבעים ושתים אמות. ומשום זה כלל הקדוש ברוך הוא בסנחריב את שבעים ושתים האמות, לקים בהם מ'לחמה ל'ה' ב'עמלק מדור דור.

וכנגד שבעים ושנים שרים הם השמות שבעים ושנים של ייסע ויבא ויט, לקים בהם הנה ה' רכב על: ק"ל, לטל מהם נקמה מעמלק שכולל בו שבעים ושתים אמות. וכנגד שבעים ושנים שמות ויכלו הוא שעולה שבעים ושתים. וזה עליו נאמר שזרע כל הזרעונים בבת אחת יחידה, והיא הכלה, שבת המלכה מן הקדוש ברוך הוא, שהיא תפארת והמעשה שלו. ומשום שכל בריות בראשית נכללים בה, לכך התחילה התורה בבי"ת מבראשית, והיא בת זוגו של תפארת אדם, כל אחד נתן בו חלקו. והקדוש ברוך הוא נתן אותה גדולה ושולטת עליהם, משום שכלם נבראו באות י', בת יחידה הכלולה מעשר אמירות, ועשר אלהים. ה' כלולה מחמשה אורות, האור של היום הראשון. ו' ששה עמודי אמת. יום הששי ה', שבשכיל שביום הששי ו', נשלמה ה' בבת אחת. בא וראה, כשיש לספירות לעשות פעלה בשם ידוע, שמשם פעלה, לא תשתלם ולא תעשה עד שכל ספירה נותנת שם חלקה (כחה). זה נותן שם האותיות שהם כל הגונים השחורים מהצד של בת יחידה, והם

— ❧ — זוהר תהלים — ❧ —

הַנִּקְדוֹת הָאֲדָמוֹת מֵצֵדָם שֶׁל שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת, וְזֶה נוֹתֵן וְכוּ' עַד שֶׁנִּכְלָלוֹת בָּאוּתוֹ הַשֵּׁם שֶׁל כָּל הַסְפִירוֹת. (עכ"מ).

שָׁוֵא לָכֶם מִשְׁכִּימֵי קוֹם וּגו' (קכו, ב): [זוהר בראשית 9' וישב (דף קצ"ט)] כְּתוּב (תהלים קכו) **שָׁוֵא לָכֶם מִשְׁכִּימֵי קוֹם מֵאַחֲרֵי שְׁבַת אֲכָלִי לֶחֶם הָעֶצְבִּים כֵּן יִתֵּן לִידִידוֹ שָׁנָא. בֹּא רֵאֵה כִמָּה הֵם חֲבִיבִים דְּבָרֵי הַתּוֹרָה, שֶׁכָּל דְּבָר וְדָבָר בַּתּוֹרָה יֵשׁ בּוֹ סוּדוֹת עֲלִיוֹנִים קְדוּשִׁים, וְהָרִי נֹאמֵר שֶׁכָּאֲשֶׁר נָתַן הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַתּוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל, אֵת כָּל הַגִּנְזִים הָעֲלִיוֹנִים הַקְּדוּשִׁים כֻּלָּם נָתַן לָהֶם [וכלם] בַּתּוֹרָה, וְכָלֶם נִתְּנוּ לְיִשְׂרָאֵל בְּשַׁעֲה שֶׁקִּבְּלוּ הַתּוֹרָה בְּסִינִי. בֹּא רֵאֵה, שָׁוֵא לָכֶם מִשְׁכִּימֵי קוֹם – אֵלּוּ הֵם הַיְחִידִים שֶׁנִּמְצָאִים, שְׂאִינִם זָכָר וְנִקְבָּה כְּרֵאוֹי, וּמִקְדִּימִים בִּבְקָר לַעֲבוֹדָתָם, כִּמוֹ שֶׁנֹּאמֵר (קהלת ד) יֵשׁ אֶחָד וְאֵין שְׁנֵי וּגו', וְאֵין קֶץ לְכָל עֲמָלוֹ. מֵאַחֲרֵי שְׁבַת – מֵאַחֲרֵים הַמְּנוּחָה, כִּמוֹ שֶׁנֹּאמֵר כִּי בּוֹ שְׁבַת, מְשׁוּם שֶׁהָאִשָּׁה אֶל הָאָדָם הִיא נֹחַת וְדַאי אֲצִלוֹ. אֲכָלִי לֶחֶם הָעֶצְבִּים, מֵה זֶה לֶחֶם הָעֶצְבִּים? שֶׁכָּאֲשֶׁר לָאָדָם יֵשׁ בָּנִים, אוֹתוֹ הַלֶּחֶם שְׂאוּכָל, אוֹכֵל אוֹתוֹ בְּשִׂמְחָה וּבְרָצוֹן הַלֵּב. וְזֶה שְׂאִין לוֹ בָּנִים, אוֹתוֹ לֶחֶם שְׂאוּכָל הוּא לֶחֶם שֶׁל עֶצֶב, וְאֵלּוּ הֵם אֲכָלִי לֶחֶם הָעֶצְבִּים וְדַאי. כֵּן יִתֵּן לִידִידוֹ שָׁנָא, מֵה זֶה יִתֵּן לִידִידוֹ? זֶהוּ שֶׁמִּקּוּרוֹ מְבָרֵךְ, שֶׁהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן לוֹ שָׁנָה בְּעוֹלָם הַהוּא, כִּמוֹ שֶׁנֹּאמֵר (משלי ג) וְשִׁכַּבְתָּ וְעָרְכָה שְׁנָתְךָ, מְשׁוּם שֶׁיֵּשׁ לוֹ חֵלֶק בְּעוֹלָם הַבָּא, כְּדִי שְׂאוֹתוֹ הָאִישׁ יִשְׁכַּב וְיִהְיֶה בְּעוֹלָם הַבָּא הַהוּא כְּרֵאוֹי.**

ג הנה נחלת יהוה בנים שְׂכָר פְּרִי הַבֶּטֶן:
 ד בְּחַצִּים בִּיד גְּבוּר בֶּן בְּנֵי הַנְּעוּרִים: ה אֲשֶׁרִי הַגִּבּוֹר

— — — — — זוהר תהלים — — — — —

אותו הַבֶּן שֶׁהַשָּׂאִיר בֶּן הָאָדָם וְזוֹכֶה בּוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה הוּא יִזְכֶּה
 אוֹתוֹ לְעוֹלָם הַבָּא

הִנֵּה נַחֲלַת ה' בָּנִים וגו' (קכו, ג): [זוהר בראשית פ' וירא (דף קטו.)]
 וַיַּעַשׂ ה' לְשָׂרָה, עֲשִׂיָּהּ הִיא לְמַעַלָּה מִן הַדְּרָגָה הַזֹּה,
 כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר שְׂבַמְזֹל זֶה תְּלוּי, וְעַל זֶה פָּאן פְּקִידָה וְכָאן
 עֲשִׂיָּהּ. וְלִכְּנֵן אָמַר ה' וְהָ, וְהַכֹּל אֶחָד. רַבִּי אֶלְעָזָר פֶּתַח
 וְאָמַר, (תהלים קכו) הִנֵּה נַחֲלַת ה' בָּנִים שְׂכָר פְּרִי הַבֶּטֶן. הִנֵּה
 נַחֲלַת ה', חֵלֶק לְהֶאֱחֹז בַּה' שְׁלֹא יִתְבַטֵּל מִמֶּנָּה לְעוֹלָמִים.
 שְׂכָן אָדָם שְׂזוֹכָה לְבָנִים בְּעוֹלָם הַזֶּה, זוֹכֶה בָּהֶם לְהַכְנִס
 לַפְּרָגוֹד לְעוֹלָם הַבָּא, מִשּׁוּם שְׂאֹתוֹ הַבֶּן שֶׁהַשָּׂאִיר בֶּן הָאָדָם
 וְזוֹכֶה בּוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה, הוּא יִזְכֶּה אוֹתוֹ לְעוֹלָם הַבָּא, וְזוֹכֶה
 לְהַכְנִס בּוֹ לְנַחֲלַת ה'. מַה זֶה נַחֲלַת ה'? זוֹ אֶרֶץ הַחַיִּים. וְכֵן
 קָרָא לָהּ אֶת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, שֶׁהִיא אֶרֶץ הַחַיִּים. דּוֹד הַמֶּלֶךְ
 [קרא לה] נַחֲלַת ה', שְׁכָתוֹב (שמואל א כו) כִּי גִרְשׁוֹנֵי הַיּוֹם
 מִהֶסְתַּפַּח בְּנַחֲלַת ה' לֵאמֹר לֵךְ עֲבַד אֱלֹהִים אֲחֵרִים, וּמִשּׁוּם
 כֵּן הִנֵּה נַחֲלַת ה' בָּנִים. מִי מִזְכֶּה אֶת הָאִישׁ הַזֶּה? בָּנִים. אִם
 זוֹכֶה בָּהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה - שְׂכָר פְּרִי הַבֶּטֶן. שְׂכָר וְחֵלֶק טוֹב
 בְּאוֹתוֹ עוֹלָם בְּאוֹתוֹ פְּרִי מַעֲיוֹ הוּא שְׂזוֹכָה בֶּן אָדָם בְּאוֹתוֹ
 עוֹלָם בָּהֶם.

— ❧ — זוהר תהלים — ❧ —

אין לך שִׁכָּר טוֹב בְּעוֹלָם הַהוּא כְּמוֹ הַהוּא שֶׁמֶלֶמֶד אֶת בְּנוֹ
יֵרָאֵת רַבּוֹנוֹ בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה

בְּחָצִים בֵּיד גָּבוֹר וְגו' (קכו, ד): [זוהר בראשית פ' וישב (דף קפח.)] בֹּא
רְאֵה, בִּבְקָר זֶרַע [את] זֶרַעַךְ. הַפְּסוֹק הַזֶּה בְּאַרְוֵהוּ,
בִּבְקָר - זֶהוּ בְּזִמְן שֶׁאָדָם עוֹמֵד בְּכַחוֹ וְיִהְיֶה בְּעִלּוּמִיו, אִז
יִשְׁתַּדֵּל לְהוֹלִיד בָּנִים עִם אִשָּׁה שֶׁרְאוּיָהּ לוֹ, שֶׁכְּתוּב בִּבְקָר
זֶרַע אֶת זֶרַעַךְ. שֶׁהִרִי אִז הוּא הַזִּמְן, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמָר (תהלים קכז)
כְּחָצִים בֵּיד גָּבוֹר כֵּן בְּנֵי הַנְּעוּרִים, מִשּׁוּם שֶׁיָּכוֹל לְלַמֵּד
אוֹתָם דַּרְכֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְיִהְיֶה לוֹ שִׁכָּר טוֹב לְעוֹלָם
הַבָּא, שֶׁכְּתוּב אֲשֶׁרִי הִגְבַּר אֲשֶׁר מָלֵא אֶת אֲשִׁפְתּוֹ מֵהֶם לֹא
יָבוּשׁוּ כִּי יִדְבְּרוּ אֶת אוֹיְבֵים בְּשֹׁעַר. לֹא יָבוּשׁוּ - בְּעוֹלָם
הַהוּא, בְּזִמְן שֶׁבַעֲלִי הַדִּין יָבוֹאוּ לְקַטְרֵג עָלָיו, שֶׁאֵין לָךְ
שִׁכָּר טוֹב בְּעוֹלָם הַהוּא כְּמוֹ הַהוּא שֶׁמֶלֶמֶד אֶת בְּנוֹ יֵרָאֵת
רַבּוֹנוֹ בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה.

בֹּא רְאֵה מָה אָמַר בְּאַבְרָהָם, שֶׁכְּתוּב (בראשית יח) כִּי יִדְעֵתִיו
לְמַעַן אֲשֶׁר יֵצֵא אֶת בְּנִי וְאֶת בֵּיתוֹ אַחֲרָיו וְשִׁמְרוּ דְרָךְ
ה' לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וּמִשְׁפָּט, וְעַל כֵּן אוֹתָהּ הִזְכּוֹת קִיַּמְתָּ לוֹ
בְּעוֹלָם הַהוּא אֲצִל כָּל בַּעֲלֵי הַדִּין. וּמִשּׁוּם כֵּךְ בִּבְקָר זֶרַע אֶת
זֶרַעַךְ, וְלַעֲרֹב אֶל תַּנַּח יֶדְךָ - אֲפִלּוּ בִימֵי הַזְקָנָה, שֶׁהוּא הַזִּמְן
שֶׁאָדָם זָקֵן, וְלֹא יֵאמַר כִּבְר הַשְׁתַּדְּלִיתִי וְדִי לִי, אוֹ כִּבְר הַשְׁתַּדְּלִיתִי וְאֵינִי יָכוֹל,
וְכַעַת שְׁאֵנִי זָקֵן אֵינִי רוֹצֵה, וְעַם כָּל זֶה מָה כְּתוּב? אֶל תַּנַּח יֶדְךָ. לֹא
יֵנִיחַ מִלְּהוֹלִיד בְּעוֹלָם הַזֶּה. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שֶׁלֹּא תִדַּע
אֵיזָה יָכֶשֶׁר הִזָּה אוֹ זֶה. לְפָנֶי הָאֱלֹהִים - כְּדִי שֶׁיַּעֲמִידוּ

**אֲשֶׁר מָלֵא אֶת אֲשַׁפְתּוֹ מֵהֶם לֹא יִבְשׁוּ כִּי יִדְבְּרוּ אֶת
אוֹיְבֵים בַּשָּׁעַר:**

— ❧ — זוהר תהלים — ❧ —

בְּשִׁבִּילֹו בְּעוֹלָם הָהוּא. וְעַל כֵּן כָּתוּב (תהלים קכז) הִנֵּה נִחַלַת
ה' בָּנִים. זֶהוּ צְרוּר הַנְּשֻׁמוֹת, הַצֵּד שֶׁל הָעוֹלָם הַבָּא. וְלִנְחֻלָּה
הַזֶּה, מִי מְזַכֶּה אֶת הָאָדָם לְהַכְנִס לְאוֹתָהּ נִחַלַת ה' ? הַבָּנִים.
אוֹתָם הַבָּנִים מְזַכִּים אוֹתוֹ לְנִחַלַת ה', וְעַל כֵּן אֲשָׁרֵי אוֹתוֹ
הָאִישׁ שֶׁמְזַכֶּה אוֹתָם לְלַמֵּד אוֹתָם דְּרָכֵי הַתּוֹרָה כְּמוֹ
שֶׁנִּתְבָּאֵר.

אֲשָׁרֵי בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאֲשָׁרֵי בְּעוֹלָם הַבָּא

אֲשָׁרֵי הַגִּבּוֹר וְגו' (קכז, ה'): [זוהר בראשית פ' וירא (דף קטו.)] **בֹּא רֵאֵה,**
הִנֵּה נִחַלַת ה' בָּנִים, יִרְשֶׁה וְחִלֵּק שֶׁל פְּרוֹת שֶׁל מַעֲשֵׂה
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְלַמֵּעֶלָה הוּא מֵעֵץ הַחַיִּים, שֶׁהָרִי מִשָּׁם
זוֹכֶה בֶּן אָדָם לְבָנִים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (הושע יד) מִמְּנֵי פְרִיָהּ נִמְצָא.
מָה כָּתוּב? (תהלים קכז) **אֲשָׁרֵי הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר מָלֵא אֶת אֲשַׁפְתּוֹ**
מֵהֶם לֹא יִבְשׁוּ וְגו'. אֲשָׁרֵי בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאֲשָׁרֵי בְּעוֹלָם הַבָּא.
לֹא יִבְשׁוּ כִּי יִדְבְּרוּ אֶת אוֹיְבֵים בַּשָּׁעַר, מִי הָאוֹיְבִים בַּשָּׁעַר?
אֵלוּ בְּעָלֵי הַדִּינִים. שֶׁכַּאֲשֶׁר נִשְׁמָה יוֹצֵאת מִהָעוֹלָם הַזֶּה, כְּמָה
הֵם בְּעָלֵי הַדִּינִים שֶׁמְזַמְּנִים לְפָנֶיהָ עַד שֶׁלֹּא תִכְנַס לְמָקוֹם
בַּשָּׁעַר בְּאוֹתוֹ שֶׁעַר שֶׁתִּכְנַס לָשֵׁם, מִשּׁוֹם שֶׁהַשָּׂאִיר מִשְׁכּוֹנוֹת
בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבִגְלָלָם יִזְכֶּה בְּאוֹתוֹ עוֹלָם. וְעַל זֶה לֹא יִבְשׁוּ כִּי
יִדְבְּרוּ אֶת אוֹיְבֵים בַּשָּׁעַר.

— ❧ — זוהר תהלים — ❧ —

אֲשֶׁרִי הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר מָלָא (קכז, ה): [זוהר ח"א פ' בראשית (דף כג:)]
 וּכְשִׁפּוֹתָח פִּיּו בַתְּפִלַּת עֲרֵבִית, נּוֹחַת נֶשֶׁר בִּימֵי הַחֹל
 לְקַבֵּל בְּכִנְפָיו תְּפִלַּת הַלֵּילָה. וְזֶה נּוֹרִיא"ל נִקְרָא אֹרִיא"ל
 מִצַּד שֶׁל חֶסֶד, וְנּוֹרִיא"ל מִצַּד שֶׁל גְּבוּרָה, שֶׁהוּא גֵר דּוֹלֵק,
 שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ (דניאל ז) נִהַר דִּינּוֹר וְגו'. וּבַתְּפִלַּת שְׁחֵרִית אֲרִיָּה
 נּוֹחַת לְקַבֵּל תְּפִלָּה בְּזִרְעוֹתָיו וּכְנָפָיו, שְׁאַרְבַּע כְּנָפִים [יש] לְכָל
 חֲיָה, זֶה מִיכָאֵל. וּבַתְּפִלַּת מְנַחֶה שׁוֹר נּוֹחַת לְקַבֵּל [נ"א: תפלה]
 בְּקִרְנָיו וּכְנָפָיו, וְזֶה גִבְרִיאֵל. וּבִשְׂבַת נּוֹחַת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 בְּשִׁלְשֶׁת הָאָבוֹת לְקַבֵּל הַבַּת יַחֲידָה שְׁלוֹ בָּהֶם, וְזֶה סוּד שֶׁל
 שְׂבַת, ש' בַּת יַחֲידָה שְׁלוֹ. בְּאוֹתוֹ זְמַן הַחַיּוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת
 שֶׁנִּקְרְאוּ בְּשֵׁם שֶׁל יי', פּוֹתָחִים וְאוֹמְרִים, (תהלים כד) שְׂאוּ
 שְׁעָרִים רִאשִׁיכֶם וְהִנֵּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם.

בְּאוֹתוֹ זְמַן נִפְתָּחִים שְׂבָעָה הַיְכָלוֹת. הַיְכָל הָרִאשׁוֹן - הַיְכָל
 הָאֱהָבָה. שְׁנִי - הַיְכָל הִירָאָה. שְׁלִישִׁי - הַיְכָל הָרַחֲמִים.
 רְבִיעִי - הַיְכָל הַנְּבוּאָה בְּאַסְפֵּק לְרִיָּה הַמְּאִירָה. חֲמִישִׁי - הַיְכָל
 הַנְּבוּאָה בְּאַסְפֵּק לְרִיָּה שְׂאִינָה מְאִירָה. שְׁשִׁי - הַיְכָל הַצֶּדֶק. שְׁבִיעִי
 - הַיְכָל הַדִּין. וְעֲלִיָּהֶם נֶאֱמַר בְּרִאשִׁית - בְּרָא שְׁי"ת. אֱלֹהִים הַיְכָל
 שְׁבִיעִי. וְכֵן הֵם שְׂבָעָה הַיְכָלוֹת לְמַטָּה, וּכְנֻגָּם שְׂבָעָה קוֹלוֹת שֶׁל
 הָבוֹ לָהּ, וְשִׁמּוֹנָה עֲשָׂרָה אֲזָפוֹת שְׂבָהֶן מְשׁוּטֵט הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא בְּשִׁמּוֹנָה עֲשָׂר עוֹלָמוֹת (תהלים סח) בִּרְכָב אֱלֹהִים רַבְתִּים אֶלְפִי
 שֶׁנֶּאֱמַר, שֶׁהֵם שְׁמוֹנָה עֲשָׂר רְבוּא עוֹלָמוֹת, וְכֵמָּה שׁוֹמְרֵי שְׁעָרִים
 יֵשׁ לְהַיְכָלוֹת שְׁמֻקְבָּלִים תְּפִלוֹת, וְכָל תְּפִלָּה לֹא תִכְנַס אֶלָּא בְּמִדָּה
 בְּמִשְׁקָל, וְאֵין מִי שֶׁעוֹמֵד לִפְנֵי שַׁעַר הַתְּפִלָּה, וְעֲלִיוֹ נֶאֱמַר (שם קכז)

— ❧ — זוהר תהלים — ❧ —

לא יבשו כי ידברו את אויבים בשער, שהיא שער המלך. בגלל שתפלה היא מצוה, וזו שכינה, והתורה זה הקדוש ברוך הוא – לא צריך ביניהם הפסקה. וצריך להעלות תורה ומצוה באהבה ויראה.

אשרי הגבר אשר מלא (קכו, ה): [נזוהר ח"א פ' בראשית השלמה ממהשמטות (סימן ו, דף כד.)] זרע אברהם אהבי. אין מי שעומד לפני שער התפלה, ועליו נאמר (שם קכו) לא יבשו כי ידברו את אויבים בשער, שהוא שער המלך, בגלל שתפלה היא מצוה, וזו שכינה, ותורה זה הקדוש ברוך הוא, לא צריך ביניהם הפסקה, וצריך להעלות תורה ומצוה ביראה ואהבה, שכל מצוות עשה ולא תעשה תלויות משם יהי"ה, כמו שבארנו סוד זה שמי עם י"ה – שס"ה מצוות לא תעשה, וזה זכרי עם ו"ה – רמ"ח מצוות עשה, והרי כאן מאתיים ושמונה וארבעים, ושלוש מאות וחמשה וששים, והן מאתיים ושמונה וארבעים תבות שבקריאת שמע, ונתנו מאהבה ויראה של אות ה', ומשום כך תקנו הבוחר בעמו ישראל באהבה, והם כלולים באברהם שנאמר בו (ישעיה מא) זרע אברהם אהבי.

אשרי הגבר אשר מלא את אשפתו וגו' (קכו, ה): [נזוהר חדש מדרש רות (דף קח:)] רבי יוסי פתח, (תהלים קכו) אשרי הגבר אשר מלא את אשפתו מהם וגו'. במתעסק בפריה ורבייה הפתוב מדבר. מהו לא יבשו כי ידברו את אויבים בשער? אלא בזמן שהאדם יוצא מן העולם הזה ונפשו באה לכנס במקום הראוי לה, כמה מלאכי חבלה עומדים מצד זה ומצד

— ❧ — זוהר תהלים — ❧ —

זֶה, וְכִמָּה מְלֹאכֵי שְׁלוֹם עוֹמְדִים מִצַּד זֶה וּמִצַּד זֶה. זָכָה –
מְקַדִּימִים לוֹ מְלֹאכֵי שְׁלוֹם וְאוֹמְרִים לוֹ שְׁלוֹם בּוֹאֵךְ. לֹא זָכָה
– מְלֹאכֵי חֲבֵלָה מְקַדִּימִים לוֹ וְאוֹמְרִים (ישעיה ג) אוֹי לְרָשָׁע רָע
כִּי גָמוּל יִדְּיו יַעֲשֶׂה לוֹ.

וּמִי הוּא? מִי שֶׁלֹּא נִתְעַסֵּק לְהַנִּיחַ בֵּן בְּעוֹלָם הַזֶּה. שְׁכָל
הַמְּנִיחַ בֵּן בְּעוֹלָם הַזֶּה וּמִלְמַדוֹ תוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים,
אֵין מְלֹאכֵי חֲבֵלָה וְגִיּוֹנָם שׁוֹלְטִים בוֹ. זֶהוּ שְׁכָתוּב (תהלים קכז)
לֹא יִבְשׁוּ כִּי יִדְבְּרוּ אֶת אוֹיְבֵים בְּשַׁעַר. אֵלוֹ מְלֹאכֵי חֲבֵלָה
שְׁאִינָם יְכוּלִים לְשַׁלֵּט עָלָיו. שֶׁלֹּא יֹאמֶר אָדָם, הֲרֵי תוֹרָתִי
וּמַעֲשִׂים טוֹבִים מְגִנִּים עָלַי, וְלֹא אֶתְעַסֵּק בִּפְרִיָּה וּרְבִיָּה. אֵלֹא
אֵף עַל פִּי שֶׁיֵּשׁ בִּידּוֹ תוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, אֵינוֹ נִכְנָס
בְּמַחְצָתוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאֵין לוֹ חֶלֶק לְעוֹלָם הַבָּא.
כְּמוֹ אֶחָד מִחֲבֵרָנוּ, שֶׁהוֹצִיאָהוּ מִשְׁלֶשָׁה עָשָׂר שָׁעִרִים שֶׁל
אוֹתוֹ הָעוֹלָם, שְׁאֵלְמָלָא קוּלוֹ שֶׁל רַבִּי יוֹדָאִי הַחֲסִיד, הִיָּה
נִטְרָד מִשְׁנֵי הָעוֹלָמוֹת. שֶׁהֲרִי אֵין לָךְ אָדָם בְּעַל תוֹרָה וּמַעֲשִׂים
טוֹבִים כְּחֻזְקָיָה מְלֶךְ יְהוּדָה, עָלָיו הַשְּׁלוֹם, וְכָתוּב בוֹ (ישעיה לח)
כֹּה אָמַר ה' צוּ לְבִיתֶךָ כִּי מֵת אֲתָה וְלֹא תַחֲיָה. כִּי מֵת אֲתָה
בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְלֹא תַחֲיָה בְּעוֹלָם הַבָּא.

קכח א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁר־יָלַד יְהוָה לְיָהוֹנָדָב
 הַחֹלֵל בְּדַרְכָּיו: ב יָגִיעַ בַּפֶּה בִּי תֹאכַל אֲשֶׁר־יִדְּ
 וְטוֹב לִי: ג אֲשֶׁתְּךָ כִּגְפֶן פְּרִיָּה בִּירְכָתִי בֵּיתְךָ בְּנִיָּה
 בְּשִׁתְּלִי זֵיתִים סָבִיב לְשִׁלְחָנְךָ: ד הִנֵּה בִּי כֵן יִבְרַךְ גִּבּוֹר
 שִׁימוֹשׁ תהלים

למעוברת

אשרי כל ירא ה' (קכח, א): [שימוש תהלים לפרק קכח] כתוב על קלף
 כשר ותלהו על אשה בעת שהיא מעוברת.

שִׁימוֹשׁ תהלים

כל זמן שְׂמִדְבָּרִים בְּדַבְּרֵי תוֹרָה בָּאָה הַשְׂכִּינָה וּמִתְחַבֶּרֶת וְכָל
 שָׁכֵן בְּדֶרֶךְ

אֲשֶׁתְּךָ כִּגְפֶן פְּרִיָּה וְגו' (קכח, ג): [זוהר בראשית פ' וידא (דף קטו:)] רַבִּי
 יְהוּדָה וְרַבִּי יוֹסִי הָיוּ הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה
 לְרַבִּי יוֹסִי, פָּתַח פִּיךָ וְדַבֵּר בַּתּוֹרָה, שֶׁהָרִי הַשְׂכִּינָה נִמְצָאֵת
 אֲצִלָּךְ, שֶׁבְּכָל זְמַן שֶׁבְּדַבְּרֵי תוֹרָה מְדַבְּרִים, בָּאָה הַשְׂכִּינָה
 וּמִתְחַבֶּרֶת, וְכָל שָׁכֵן בְּדֶרֶךְ, שֶׁשְׂכִּינָה מְקַדֶּימָה וּבָאָה וְהוֹלֶכֶת
 לִפְנֵי בְנֵי אָדָם שְׂזוּכִים בְּאֻמּוֹנַת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. פָּתַח רַבִּי
 יוֹסִי וְאָמַר, (שם) אֲשֶׁתְּךָ כִּגְפֶן פְּרִיָּה בִּירְכָתִי בֵּיתְךָ בְּנִיָּה בְּשִׁתְּלִי
 זֵיתִים סָבִיב לְשִׁלְחָנְךָ. אֲשֶׁתְּךָ כִּגְפֶן פְּרִיָּה – כָּל זְמַן שֶׁהָאִשָּׁה
 בִּירְכָתִי הִבִּית וְלֹא יוֹצֵאת הַחוּצָה, הִיא צְנוּעָה וְרַאיוֹנָה לְהוֹלִיד
 בָּנִים כְּשֶׁרִים. כִּגְפֶן – מֵה גֶפֶן לֹא נִטְעַת אֵלָּא בְּמִינָה וְלֹא בְּמִין
 אַחֵר, כִּף אִשָּׁה כְּשֶׁרָה לֹא תַעֲשֶׂה נְטִיעוֹת עִם אִישׁ אַחֵר; מֵה
 גֶּפֶן אֵין בָּהּ הִרְפָּכָה מֵעַץ אַחֵר, אִף כִּף אִשָּׁה כְּשֶׁרָה גַם כִּף.

יִרְא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: הַיְּבָרְכֶךָ יְהוָה מִצִּיּוֹן וִירָאָה
בְּמוֹט יְרוּשָׁלַם כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ; וִירָאָה בָּנִים לְבָנֶיךָ שְׁלֹם
עַל יִשְׂרָאֵל:

זוהר תהלים

רָאָה מַה שְׁכָרָה: בְּנֶיךָ כְּשִׁתִּילִי זֵיתִים. מַה זֵּיתִים אֵין
עֲלֵיהֶם נוֹפְלִים כָּל יְמוֹת הַשָּׁנָה וְכָלֶם קְשׁוּרִים [בסר] תָּמִיד,
אֵף כֶּךָ בְּנֶיךָ כְּשִׁתִּילִי זֵיתִים סָבִיב לְשִׁלְחָנְךָ. מַה כְּתוּב
אַחֲרָיו? הִנֵּה כִּי כֵן יִבְרַךְ גָּבֵר יִרְאָה. מַה זֶה הִנֵּה כִּי
כֵן יִבְרַךְ גָּבֵר? הִנֵּה כֵן הִיָּה צָרִיךְ (לכתב)! אֵלֶּא לְרִבּוֹת
דְּבָר אַחֵר שֶׁלְּמַדְנוּ זֶה מִמֶּנָּה, שֶׁכָּל זְמַן שֶׁהִשְׁכִּינָה הִיָּתָה
צְנוּעָה בְּמִקּוֹמָה פְּרָאוּי לָהּ כְּבִיכּוֹל - בְּנֶיךָ כְּשִׁתִּילִי זֵיתִים,
אֵלוֹ יִשְׂרָאֵל כְּשִׁשְׁרוּיִים בְּאַרְץ. סָבִיב לְשִׁלְחָנְךָ - שְׁאוּכָלִים
וְשׁוֹתִים וּמְקַרִּיבִים קָרְבָּנוֹת וּשְׁמַחִים לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
וּמִתְבָּרְכִים עַל־יוֹנִים וְתַחֲתוֹנִים בְּגִלָּם.

מַה גָּפֵן לֹא מְקַבֶּלֶת עָלֶיהָ אֵלֶּא מִשְׁלָה - כֶּךָ אִשְׁתִּי
יִשְׂרָאֵל עוֹמֶדֶת בְּכָגוֹן זֶה שְׁלֹא מְקַבֶּלֶת עָלֶיהָ אֵלֶּא אוֹתוֹ
בֶּן זוּגָה

הִנֵּה כִּי בֶן יִבְרַךְ וְגו' (קכח, ד): [זוהר ח"ג פ' נשא (דף קכ"ה.)] רַבִּי
חֲזַקְיָה פְּתַח, (תהלים קכח) אֲשֶׁתְּךָ כְּגֶפֶן פְּרִיָּה וְגו'. מַה
גֶּפֶן לֹא מְקַבֶּלֶת עָלֶיהָ אֵלֶּא מִשְׁלָה - כֶּךָ אִשְׁתִּי יִשְׂרָאֵל עוֹמֶדֶת
בְּכָגוֹן זֶה, שְׁלֹא מְקַבֶּלֶת עָלֶיהָ אֵלֶּא אוֹתוֹ בֶּן זוּגָה, כְּמוֹ הַיּוֹנָה
(כיונה) הַזֶּה שְׁלֹא מְקַבֶּלֶת עָלֶיהָ אֵלֶּא אוֹתוֹ בֶּן זוּגָה. וְעַל כֵּן,
כְּגֶפֶן פְּרִיָּה בִּירְכָתִי בֵּיתְךָ. מַה זֶה פְּרִיָּה? כְּמוֹ שְׁנַאמֵר (דברים

❦ ————— ❦ זוהר תהלים ❦ ————— ❦

(כט) פָּרָה רֹאשׁ. פְּרִיָּה - פּוֹרְחַת, שְׁמוּצִיָּאָה עֲנָפִים לְכָל צֶד. וְאִיפָּה? בִּירְכָתִי בִיתְךָ, וְלֹא לַחוּץ בְּשׁוּק, מִשּׁוּם שֶׁלֹּא תָבֹא לְשֹׁקֶר בְּבֵרִית עֲלִיּוֹנָה. וְשִׁלְמָה אָמַר, (משלי ב) הַעֲזֹבֶת אֶלּוּף נְעוּרֶיהָ וְאֶת בְּרִית אֱלֹהֶיהָ שָׁכַחָה. מַה זֶּה בְּרִית אֱלֹהֶיהָ? אוֹתוֹ מָקוֹם שֶׁנִּקְרָא בְּרִית וְהִיא הַתְּקַשְׁרָה בּוֹ, בְּגִלָּל כֶּךָ בִּירְכָתִי בִיתְךָ. אָמַר רַבִּי חֲזַקְיָה, קָלָלָה תָבֹא עַל אוֹתוֹ אִישׁ שֶׁמִּשְׁאִיר אֶת אִשְׁתּוֹ לְהִרְאוֹת עִם שְׁעֵרוֹת רֹאשָׁה בַחוּץ, וְזֶה אֶחָד מֵאוֹתָם צְנִיעִיּוֹת שֶׁל הַבֵּית. וְאִשָּׁה שְׁמוּצִיָּאָה מְשַׁעֲרוֹת רֹאשָׁה הַחוּצָה לְהַתְתֵּקֵן בּוֹ, גּוֹרֶמֶת עֲנִי לַבֵּית, וְגוֹרֶמֶת לְבִנְיָה שֶׁלֹּא יִחְשְׁבוּ בְּדוֹר, וְגוֹרֶמֶת דְּבַר אַחֵר שְׁשׁוּרָה בַּבֵּית. מִי גֵרָם זֶה? אוֹתוֹ שֶׁעַר שְׁנֹרָאָה מֵרֹאשָׁה הַחוּצָה. וְמַה בַּבֵּית כֶּךָ - כָּל שֶׁכֵּן בְּשׁוּק, וְכָל שֶׁכֵּן חֲצִיפוֹת אַחֲרָת. וּמִשּׁוּם זֶה, אֶשְׁתֶּךָ כְּגֹפֶן פְּרִיָּה בִּירְכָתִי בִיתְךָ.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, שֶׁעַר רֹאשׁ הָאִשָּׁה שְׁמַתְגַּלָּה, גּוֹרֵם לְשֶׁעַר אַחֵר לְהַתְגַּלּוֹת וּלְפָגֶם אוֹתָהּ. מִשּׁוּם כֶּךָ צְרִיכָה אִשָּׁה שְׂאֵפְלוֹ קוֹרוֹת בֵּיתָה לֹא יִירָאוּ שְׁעָרָה אַחַת מֵרֹאשָׁה, וְכָל שֶׁכֵּן בַחוּץ. בֹּא רֹאֵה, כְּמוֹ שֶׁבִּזְכֹּר הַשֶּׁעַר הוּא חֲמֶרֶת הַכָּל - כֶּךָ גַּם לְנִקְבָּה. צֵא וּרְאֵה כַּמָּה פָּגֶם גּוֹרֵם אוֹתוֹ שֶׁעַר הָאִשָּׁה: גּוֹרֵם לְמַעֲלָה וְגוֹרֵם לְמַטָּה, גּוֹרֵם לְבַעֲלָה לְהַתְקַלֵּל, גּוֹרֵם עֲנִי, וְגוֹרֵם דְּבַר אַחֵר בַּבֵּית, גּוֹרֵם שְׁתַּסְתַּלֵּק חֲשִׁיבוֹת מִבְּנִיָּה. הִרְחַמְן יִצְיָלְנוּ מִחֲצִיפוֹתָן. וְעַל כֶּךָ צְרִיכָה אִשָּׁה לְהַתְכַּסּוֹת בְּזוּיוֹת בֵּיתָה. וְאִם עוֹשָׂה כֶּךָ, מַה כָּתוּב? (תהלים קכח) בְּנִיךָ כְּשֶׁתְּלִי זִיתִים. מַה זֶה כְּשֶׁתְּלִי זִיתִים? מַה זִית זֶה, בֵּין בִּסְתָו

— ❧ — זוהר תהלים — ❧ —

בין בקיץ לא אובדים עליו, ותמיד נמצאת בו חשיבות יתרה על שאר האילנות - כך בניה יעלו בחשיבות על שאר בני העולם. ולא עוד, אלא שבעלה מתברך בכל: בברכות שלמלה, בברכות שלמטה, בעשר, בבנים ובבני בנים. זהו שכתוב (שם) הנה פי כן יברך גבר ירא ה'. וכתוב, יברך ה' מציון וראה בטוב ירושלם כל ימי חייו וראה בנים לבניו שלום על ישראל. (ישראל הזקן הקדוש).

יברך ה' - מזכור, וישמרך - משמור

יברך ה' מציון וגו' (קכח, ה): [זוהר בראשית 9' ויחי (דף רמח):] פתח ואמר, (תהלים קכח) יברך ה' מציון וראה בטוב ירושלם וגו'. יברך ה' מציון, שממנו יוצאים ברכות להשקות את הגן, והוא כולל כל הברכות ונותן לה. ואחר כך וראה בטוב ירושלים, להראות שכל הברכות באות מזכר ונקבה. כמו זה (במדבר ו) יברך ה' וישמרך. יברך ה' - מזכר, וישמרך - מנקבה. יברך ה' - מזכור, וישמרך - משמור, והכל דבר אחד, משום שמשניהם יוצאות ברכות לעולמות. ועל זה, איש אשר כבדו בך אתם.

יברך ה' מציון, שהרי משם יוצאות ברכות לכל

יברך ה' מציון וגו' (קכח, ה): [זוהר 9' ויקרא (דף לו.):] רבי אלעזר היה הולך בדרך. מצא את רבי פנחס בן יאיר שהיה בא. געה חמורו. אמר רבי פנחס, ודאי במשקל (בקול) שמחת החמור אני רואה שפנים חדשות ימצאו פה. כיון שיצא

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

מֵאַחַר עֲנִפֵּי הָהָר, רָאָה אֶת רַבִּי אֶלְעָזָר שֶׁהָיָה בָּא. אָמַר, וְדַאי מִשְׁקַל (קול) הַשְּׁמִימָה נִשְׁלָם. יֵרֵד רַבִּי אֶלְעָזָר אֵלָיו וְנִשְׁק לּוֹ. אָמַר לוֹ, אִם צוּרַת הַדֶּרֶךְ הָאֶחָת אֵלָיָהּ, נִלְךְ וְנִתְחַבֵּר כְּאַחַד. וְאִם לֹא, קַח אֶת דֶּרֶכְךָ וְלֵךְ. אָמַר לוֹ, וְדִי שְׁכַנְגְדֵךְ אֲנִי הוֹלֵךְ, כִּיּוֹן שֶׁמִּצָּאתִי אוֹתָךְ, אֵלַי אֶחָרִיךְ וְנִתְחַבֵּר כְּאַחַד.

פֶּתַח רַבִּי פִּנְחָס וְאָמַר, (תהלים קכח) **יְבָרְכֶךָ ה' מִצִּיּוֹן וְרָאָה בְּטוֹב וְגו'.** יְבָרְכֶךָ ה' מִצִּיּוֹן, מָה הַטַּעַם מִצִּיּוֹן? מִשּׁוֹם שֶׁהָרִי מִשֵּׁם יוֹצְאוֹת בְּרָכוֹת לְהַשְׁתַּתֵּף (להמציא). זֶהוּ שֶׁכְּתוּב, כִּי שָׁם צִוָּה ה' אֶת הַבְּרָכָה חַיִּים עַד הָעוֹלָם. וּמִשּׁוֹם כֵּן, יְבָרְכֶךָ ה' מִצִּיּוֹן, שֶׁהָרִי מִשֵּׁם יוֹצְאוֹת בְּרָכוֹת לְכָל. וְרָאָה בְּטוֹב יְרוּשָׁלַיִם, שֶׁבִּגְלַל צִיּוֹן יְרוּשָׁלַיִם מִתְבָּרְכֶת. שְׂפִיּוֹן שֶׁצִּיּוֹן הִתְמַלָּא בְּבְרָכוֹת, אֲזִי יְרוּשָׁלַיִם מִתְבָּרְכֶת, וְנִמְצָאִים בָּהּ רַחֲמִים. וְכִשְׁיְרוּשָׁלַיִם מִתְבָּרְכֶת, כָּל הָעָם מִתְבָּרֵךְ. כָּל יָמֵי חַיֵּיךָ, שְׁלֹא תִרְאֶה קִשְׁת בְּיָמֶיךָ כְּמוֹ לֹאֲבִיךָ. וְעַל זֶה – וְרָאָה בְּטוֹב יְרוּשָׁלַם כָּל יָמֵי חַיֵּיךָ. וְרָאָה בְּנִים לְבָנֶיךָ, יֵרָאִי חֲטָא, חֲסִידִים, קְדוּשִׁים. אֲזִי – שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל. מָה זֶה שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל? אֵלֹא כְּמִי שְׁאוּמֵר: שְׁלוֹם עַל רֹאשׁ הַמֶּלֶךְ, שְׁלֹא יִחְסֹר כָּל. כֵּן שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל, בְּזִמְנָן שֶׁצְּדִיקִים יִמְצְאוּ בְּעוֹלָם.

קכט א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת רַבַּת צָרְרוֹנִי מִנְעוּרֵי יֹאמֶר נָא
יִשְׂרָאֵל: ב רַבַּת צָרְרוֹנִי מִנְעוּרֵי נָם לֹא יִכָּלֹו לִי:
ג עַל גִּבִּי חָרָשׁוֹ חָרָשִׁים הָאֲדִרְכּוּ (למענותם) לְמַעֲנִיתָם:

שימוש תהלים

לדבר מצוה

רבת צררוני מנעורי (קכט, א): [שימוש תהלים לפרק קכט] טוב לאמרו
בכל יום לדבר מצוה.

זוהר תהלים

בכל זמן שישראל הם בגלות גם השכינה עמהם בגלות

רַבַּת צָרְרוֹנִי מִנְעוּרֵי נָם לֹא יִכָּלֹו לִי (קכט, ב): [נח"א (דף קכ): זוהר
תורה]. פתח רבי יהודה ואמר (ישעי' סג) בכל צרתם לו צר
ומלאך פניו הושיעם וגו', בוא וראה בכל צרתם של ישראל
כאשר נזדמן להם צרות כתוב לא באל"ף וקרי בוא"ו, לפי
שהקב"ה עמהם בצרה, לא באל"ף מרמז על מקום עליון
יותר סג, אע"ג שאין במקום ההוא רוגז וצער, מגיע שמה
למעלה צרת ישראל, לא באל"ף כמו שכתוב הוא עשנו ולא
אנחנו, כתוב באל"ף וקרי בוא"ו, ומלאך פניו הושיעם, והלא

זיו הזוהר

קסג. פי' כי לא באל"ף מורה על מקום גבוה שאין לנו השגה שם, ויש
מפרשים המכיון כמו לאל"ף, והיינו שהענין נוגע עד ראשית הכל, והרי זה
כמו בהפסוק ולא אנחנו, רצה לומר לאל"ף אנחנו ואל לשר מן השרים, כי
סוף מעשה במחשבה תחלה כידוע שכל עיקר בריאת עולם הזה היה בשביל
ישראל שיקבלו התורה, ובעבור זה נקראים בנים למקום:

וַיְהוָה צָדִיק קָצַץ עֲבֹת רָשָׁעִים: ה' יִבְשׁוּ וַיִּסְגּוּ
 אַחֲזֹר בִּלְ שִׁנְאֵי צִיּוֹן: וַיְהִי בַּחֲצִיר נִגְזָת נִשְׁקַדְמַת שְׁלֶחַ
 יִבְשׁוּ: וַיִּשְׁלַח מַלְאָכָא בְּפִי קוֹצֵר וַיַּחֲצֵנוּ מֵעַמּוּר: ה' וְלֹא אָמְרוּ
 הָעֹבְרִים בְּרֶכֶת יְהוָה: אֲלֵיכֶם בְּרַכְנוּ אֶתְכֶם בְּשֵׁם
 יְהוָה:

סדר הלימוד ליום כט אב

הוא עמהם באותה צרה ואתה אומר הושיעם קסד אבל מושיעם
 לא כתוב אלא הושיעם, הושיעם מקודם לזה במה שהוא נודמן
 לסבול עמהם באותה צרה, ובוא וראה שבכל זמן שישאל הם
 בגלות גם השכינה עמהם בגלות, והרי ביארו כן בהכתוב (דברים
 ל) ושב"ה' אלהיך את שבותך ורחמך וגו'. דבר אחר, ומלאך
 פניו הושיעם, זו השכינה שהיא עמהם בגלות, ולבעבור
 שהשכינה עמהם, הקב"ה זוכר אותם להטיב להם ולהוציאם
 מן הגלות קסה שנאמר (שמות ו) ואזכר את בריתי, בתחלה, ואחר
 כך ועתה הנה צעקת בני ישראל באה אלי... ועתיד הקב"ה

זיו הזוהר

קסד. קשיא ליה דמלאך פניו היינו השכינה הקדושה, וכיון שהיא עם ישראל
 בגלות איך תושיע, הלא אין חבוש מתיר עצמו וכל שכן לאחרים, ומתריך
 שהושיעם בלשון עבר משמעותו שהושיעם מקודם ומכבר במה שמלאך
 פניו הסכים להגלות עם ישראל, והשכינה מגינה עליהם בגלות והיא תגאל
 עמהם: קסה. לפי פירוש זה אין הושיעם מוסב עלמלאך פניו שהיא השכינה
 אלא שמוסב על הקב"ה היינו התפארת בעלה דמטרוניתא, כי לבעבור
 השכינה שהיא שורה בישראל בתורת משכן יזכור הקב"ה את עמו ישראל

תהלים ספר חמישי | כו לחודש | מזמור קכט

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

להכריז בכל העולם ולהשמיע קול לאמר (ישעי' סג) ויאמר אך עמי המה בנים לא ישקרו ויהי להם למושיע.

זיו הזוהר

להטיבם בגלות ולהוציאם מן הגלות יחד עם השכינה, ומשמעות הכתוב הוא שמלאך פניו של הקב"ה הוא סבת הישועה של הגאולה:

קל א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעַמְמָקִים קְרֹאתֶיךָ יְהוָה־יֵה
 ב אֲדֹנָי שְׁמִיעָה בְּקוֹלִי תַחֲיִינָה אֲזִנְךָ

שימוש תהלים

אם רוצה לעבור בספינה

שיר המעלות ממעמקים (קל, א): [שימוש תהלים לפרק קל] אם שומרים סובבים בעיר ותרצה לעבור לפניהם ולא יראוך לחוש אותו בד' רוחות העולם ונופלת עליהם תרדמה ולא ישמרו.

זוהר תהלים

כָּל מִי שְׁמַתְפַּלֵּל תַּפְּלוֹתוֹ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ צָרִיךְ לִבְקֹשׁ בְּקִשְׁתּוֹ וּלְהַתְפַּלֵּל מַעֲמֹק הַלֵּב

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעַמְמָקִים וְגו' (קל, א): [זוהר שמות 9' המן (דף ט"ג):] ראו כי ה' נתן לָכֶם הַשְׁכָּת (שמות טז). רבי חזקיה פתח, (תהלים קל) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעַמְמָקִים קְרֹאתֶיךָ ה'. שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, סתם ולא פָּרַשׁ מִי אָמְרוּ. אֵלָּא שִׁיר הַמַּעֲלוֹת שְׁעִתִּידִים לוֹמַר כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם, שְׁעִתִּיד הַשִּׁיר הַזֶּה לְהֹאמֵר אוֹתוֹ לְדוֹרוֹת עוֹלָם. וּמָהּ מִמַּעַמְמָקִים קְרֹאתֶיךָ? כִּךְ שְׁנִינוּ, כָּל מִי שְׁמַתְפַּלֵּל תַּפְּלוֹתוֹ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ, צָרִיךְ לִבְקֹשׁ בְּקִשְׁתּוֹ וּלְהַתְפַּלֵּל מַעֲמֹק הַלֵּב כְּדִי שְׁיִמָּצָא לְבוֹ שָׁלֵם עִם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וַיִּכְוֶן לֵב וְרָצוֹן. וְהָאֵם דָּוִד אָמַר כֵּךְ, וְהָרִי פָּתוּב בְּכָל לְבִי דְרִשְׁתֶּיךָ, וּפְסוּק זֶה מְסַפֵּיק? מָה צָרִיךְ מִמַּעַמְמָקִים? אֵלָּא כִּךְ שְׁנִינוּ, כָּל אָדָם שֶׁמִּבְקֵשׁ בְּקִשְׁתּוֹ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ, צָרִיךְ לִכְוֶן דַּעְתּוֹ (לבו) וְרָצוֹנוֹ מַעֲקָר שֶׁל כָּל הָעֲקָרִים לְמִשְׁךְ בְּרָכוֹת מַעֲמֹק הַבְּאֵר (של הכל), כְּדִי שְׁיִשְׁפִיעַ בְּרָכוֹת מִהַמַּעַן שֶׁל הַכֵּל, וּמָהוּ?

— ❧ — זוהר תהלים — ❧ —

אותו מקום שיוצא ממנו ונמצא ממנו אותו נהר, שכתוב (בראשית ב) ונהר יצא מעדן, וכתוב (תהלים מו) נהר פלגיו ישמחו עיר אלהים. וזה נקרא ממעמקים. עמק הכל, עמק הבאר ש מעינות יוצאים ושופעים לברך את הכל, וזהי הראשית למשך ברכות ממעלה למטה. אמר רבי חזקיה, כשהעתיק, נסתר של הנסתרים, רוצה לזמן ברכות לעולמות, משה את הכל, ומכליל את הכל בעמק העליון הזה, ומכאן שואב ונשפע באר (נהר) שנגלים ומעינות נשפעים ממנו, וכלם נשקים ממנו. ומי שמתפלל תפלתו, צריך לכוון לבו ורצונו למשך ברכות מאותו עמק של הכל כדי שתתקבל תפלתו ויעשה רצונו.

שיר המעלות ממעמקים קראתיה ה' (קל, א): נזוהר ח"ג פ' אחרי מות (דף ט"ו:) רבי יהודה פתח, (תהלים קל) **שיר המעלות ממעמקים קראתיה ה'.** שנינו, בשעה שבא הקדוש ברוך הוא את העולם, רצה לברא אדם. נמלך בתורה. אמרה לפניו: תרצה לברא האדם הזה?! עתיד הוא לחטא לפניך ועתיד הוא להרגיז לפניך. אם תעשה לו כמעשיו, הרי העולם לא יוכל לעמוד לפניך, כל שכן אותו האיש. אמר לה: וכי לחנם נקראתי (שמות לד) אל רחום וחנון ארך אפים? וטרם שבא הקדוש ברוך הוא את העולם, ברא תשובה. אמר לה לתשובה: אני רוצה לברא אדם בעולם, על מנת שכשישובו לך מחטאיהם, שתהיי עתידה לעזב את חטאיהם ולכפר עליהם. ובכל שעה ושעה התשובה זמינה לאנשים,

קִשְׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנִי: אִם עֲזוֹנוֹת תִּשְׁמַר יְהוָה אֲדֹנִי מִי
יַעֲמֹד: ד' בִּי עֲמֹד הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּגְרָא: ה' קִוִּיתִי יְהוָה

— זוהר תהלים —

וּכְשֶׁאֲנִשִּׁים שָׁבִים מִחֲטָאֵיהֶם, הַתְּשׁוּבָה הַזֹּאת שָׁבָה לְקָדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא מְכַפֵּר עַל הַכֹּל, וְהַדִּינִים נִכְנָעִים, וְכֹל
מִתְבַּשְּׂמִים, וְאָדָם נִטְהָר מִחֲטָאוֹ.

מִתִּי נִטְהָר אָדָם מִחֲטָאוֹ? בְּשָׁעָה שֶׁנִּכְנָס לַתְּשׁוּבָה הַזֹּאת כְּרָאוּי.
רַבִּי יִצְחָק אָמַר, שֶׁשָּׁב לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֶלְיוֹן וּמִתְפַּלֵּל תְּפִלָּה
מֵעֵמֶק הַלֵּב. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב מִמַּעַמְקִים קָרְאתִיךָ ה'. רַבִּי אַבָּא אָמַר,
מִמַּעַמְקִים קָרְאתִיךָ ה', מְקוֹם גִּנּוּזוֹ הוּא לְמַעְלָה, וְהוּא עֵמֶק
הַבְּאֵר, וּמִזֶּה יוֹצְאִים נַחֲלִים וּמַעְיָנוֹת לְכֹל עֵבֶר, וְאוֹתוֹ עֵמֶק
הָעֵמֶקִים נִקְרָא תְּשׁוּבָה. וְכִי שְׂרוּצָה לָשׁוּב וּלְהִטָּהֵר מִחֲטָאוֹ,
מִהָעֵמֶק הַזֶּה הוּא צָרִיךְ לְקָרֵא לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב
מִמַּעַמְקִים קָרְאתִיךָ ה'.

אִם עֲזוֹנוֹת תִּשְׁמַר יְהוָה אֲדֹנִי מִי יַעֲמֹד (קל, א): [נזוהר במדבר 9' בלק
(דף קפ"ה):] שֶׁהָרִי כְּשֶׁרוֹחוֹת בְּנֵי אָדָם יוֹצְאוֹת מִהָעוֹלָם
הַזֶּה, כִּמָּה הֵם מְקַטְרָגִים שְׁעוֹמְדִים לִפְנֵיהֶם, וְהַכְּרוּזִים
יוֹצְאִים הֵן לְטוֹב הֵן לְרָע, כְּפִי מֵה שִׁיוּצָא מִהֶדִּין. שְׁשִׁנּוּ,
בְּכִמָּה דִּינִים נִדּוֹן הָאָדָם בָּעוֹלָם הַזֶּה, בֵּין בְּחַיּוֹ בֵּין אַחֵר כָּךְ,
שֶׁהָרִי כָּל דְּבָרָיו הֵם בְּדִין, וְהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא תָּמִיד בְּרוּחַמְנוּת
וְרוּחָמִיו עַל הַכֹּל, וְלֹא רוּצָה לְדוֹן בְּנֵי אָדָם כְּפִי מַעֲשֵׂיהֶם. שְׁכַךְ
אָמַר דָּוִד, (תהלים קל) אִם עֲזוֹנוֹת תִּשְׁמַר יְהוָה אֲדֹנִי מִי יַעֲמֹד. כָּאֵן
יֵשׁ לְהִסְתַּכֵּל, כִּינֵן שֶׁאָמַר אִם עֲזוֹנוֹת תִּשְׁמַר יְהוָה, לְמָה ה' (אדני)

תפילה לאחר קריאת הזוהר

יְהי רְצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂמִיחִים בָּנוּ
עֵתָה מִקְרָא שְׁכָנוֹת "וְאֲשִׁים דְּבָרֵי בְּפִיךָ וּבְצֶל יָדֵי כְּסִיתֶיךָ
לְנִמְעַ שְׁמִים וְלִיסֹד אֶרֶץ", לְהַעֲלוֹת לְרוּמָם וּלְתַקֵּן הַרְסוֹת
וְחִרְבוֹת הַשְׁכִּינָה הַקְדוּשָׁה לְקִשּׁוּט וּפְרִיפְרָא עֲלָאָה וּלְאַרְמוֹן שְׁעַל
מְכוֹנָה יֵשֵׁב לְהַחְזִיר עֲטָרָה לְיוֹשְׁנֶיהָ וְקִים בָּנוּ מִהֶרָה מִקְרָא שְׁכָנוֹת
"וְהָיָה אֹר חֲלֻבָּנָה כְּאֹר הַחֲמָה וְאֹר הַחֲמָה יִהְיֶה שְׁבַעֲתִים כְּאֹר
שְׁבַעֲת הַיָּמִים". וְזִכּוֹת הַרְשָׁבִי הַקְדוּשׁ וּבָנוּ רַבִּי אֶלְעָזָר, וְיוֹתָם בֶּן
עֲזִיָּהוּ, יַעֲמֹד לָנוּ לְתַקֵּן הָעוֹלָם מִיּוֹם שְׁנִבְרָא עַד סוֹפּוֹ בְּרִצּוֹנוֹ
וּבְרִצּוֹן יִרְאִיו. וּבִזְכוֹת הַיּוֹתָנוּ עֲסוּקִים בְּחֻקֵּי הַזֹּאת, עַל יְדֵי
תַתְּקַרֵּב הַנְּאוּלָּה, וְיִשְׁוּעָתָהּ מִהֶרָה תַּצְמִיחַ, לְעָלוֹי שְׁכִינַת עֲוִינוּ
בְּמִהֶרָה בְּיָמֵינוּ. וְיִקְוִים בָּנוּ מִקְרָא שְׁכָנוֹת "וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהי
אוֹר", וַיִּזְרַח עֲלֵינוּ אוֹר יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּיוֹם הַזֶּה הַזֶּה יְהוָה יְהוָה
יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד, אָמֵן נִצַּח סֶלָה וְעַד. (נִסַּח הַתְּפִלָּה מִתּוֹךְ לְשׁוֹנוֹ

הַקְדוּשׁ שֶׁל רַבִּי חַיִּים וְיִסְאֵל זִיע"א)

מִזְדָּה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂמִיחִים
לְלִמּוֹד וּלְהַגִּיט בְּסִפְר הַקְדוּשׁ הַזֶּה זִיחָהּ עֲלֵאָה, וְזִכּוֹת
הַתְּנָאִים הַקְדוּשִׁים שְׁלִמְדֵנוּ תוֹרָתָם יַעֲמֹד לָנוּ וּלְזַרְעֵנוּ וּנְזַכֵּה
לְהַבְטִיחַ הַנְּבִיא (יִשְׁעִיָּה נֵם, כ-כא) וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְלִשְׁבִּי פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב
נָאִם יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּם אָמֵר יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְדְבָרֵי אֲשֶׁר שְׁמַתִּי בְּפִיךָ לֹא יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי

תפילה לאחר קריאת הוזהר

וְרַעַד וּמִפִּי זֶרַע וְרַעַד אָמַר יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהִי מַעַתָּה וְעַד עוֹלָם.
וַיִּתְקַיֵּם בָּנוּ הַנְּבוּאָה (יִשְׁעִיהָ נָא, מו) וְאֲשִׁים דְּבָרֵי בְּפִיךָ וּבְצֶל יָדֶי
בְּפִיתֶיךָ לְמַעַ שְׁמַיִם וְלִיסַד אֶרֶץ וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן עֲמִי אָתָּה. וּבִרְפַת
מִשָּׁה רַעֲיָא מְהִימָנָא תַתְּנֶלָּה בְּמַהֲרָה דִּידֶךָ, יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהִי בְּדָד
יִנְחֶנּוּ וְאִין עֲמֹו אַל גָּבַר, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לִבֵּנוּ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ
בִּישׁוּעָתֶךָ בְּאַמַת בְּאַמֹר לְצִיּוֹן מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ, בְּרוּךְ יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהִי
לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

(סוד ה')

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרֵשׁ
לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ [עָלֵינוּ] בְּחֶמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְל אֲבוֹת
שְׁעִשׂוּ רְצוֹנֶךָ. בְּנֵה בֵיתֶךָ בְּבִתְחִלָּה וְכוּנֵן מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוֹנוֹ.
וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ וְשִׁמְחָנוּ בְּתַקְוָנוּ. וְהִשָּׁב שְׂכִינְתְּךָ לְתוֹכֵנוּ, וְהִשָּׁב
בְּהֵימָן לְעַבְדֶּיךָם וְלוֹוִיִּם לְדוֹכְנָם לְשִׁירָם וְלִזְמָרָם. וְהִשָּׁב יִשְׂרָאֵל
לְגוֹיָהֶם. וּמִלֵּאָה הָאֶרֶץ דְּעָה אֵת יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהִי לִירְאָה וּלְאַהֲבָה
אֵת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא אָמֵן בֵּן יְהִי רְצוֹן.

(ס"ח)

פתיחת אליהו הנביא

כתב הרמ"ק: טוב לומר תפלת פתח אליהו זכור לטוב הנזכרת בריש ספר תיקוני הוזהר (סדור רבי שבתאי מראשקוב). וכתב החיד"א, אשר קבלו רבנו קדישי, שהיא מסגלת לקבלת התפלה. (עבודת הקודש מורה באצבע סוף סימן י'). והרי"ח הטוב כתב, שבאמירתה מסוגל לכרור ניצוצי הקדושה (בא"ח, פ' בחר סוף ההקדמה).

פְּתַח אֱלֹהֵי הַנְּבִיא זְכוֹר לטוֹב וְאָמַר. רַבּוֹן הָעוֹלָמִים שְׁאֵתָה הוּא אֶחָד לְבָד, וְלֹא בְּחִשְׁבוֹן הַמַּסְפָּרִים. אֵתָה הוּא עֲלִיּוֹן מֵעַל כָּל הָעֲלִיּוֹנִים, נֶעֱלַם מֵעַל כָּל נַעֲלָמִים. וְאִין מַחְשָׁבָה אוּ תְּפִיסָה בְּךָ לְהַשִּׁיגְךָ כָּלֵל. אֵתָה הוּא שְׁהוּצֵאתָ וְגִלִּיתָ עֶשֶׂר תְּקוּנִים, וְקוֹרְאִים לָהֶם עֶשֶׂר סְפִירוֹת, לְהַנְהִיג בָּהֶם עוֹלָמוֹת סְתוּמִים שְׂאִינֶם נִגְלִים וְעוֹלָמוֹת הַנִּגְלִים. וּבָהֶם אֵתָה מְתַכֶּסֶּה מִבְּנֵי אָדָם, וְאֵתָה הוּא שְׁקוּשֵׁר אוֹתָם וּמִיחַד אוֹתָם. וּמִפְּנֵי שְׁאֵתָה מִבְּפָנִים,

פתח אליהו בלשון ארמית

פְּתַח אֱלֹהֵי הַנְּבִיא זְכוֹר לטוֹב וְאָמַר: רַבּוֹן עֲלָמִין דְּאֵתָה הוּא חַד וְלֹא בְּחִשְׁבָּן. אֵתָה הוּא עֲלָאָה עַל כָּל עֲלָאִין סְתִימָא עַל כָּל סְתִימִין, לִית מַחְשָׁבָא תְּפִיסָא בְּךָ כָּלֵל. אֵתָה הוּא דֹאפֶקֶת עֶשֶׂר תְּקוּנִין, וְקָרִינָן לְהוֹן עֶשֶׂר סְפִירָן, לְאַנְהָגָא בְּהוֹן עֲלָמִין סְתִימִין דְּלֹא אֲתַגְלִין, וְעֲלָמִין דְּאֲתַגְלִין. וּבְהוֹן אֲתַכְּסִיאת מִבְּנֵי נָשָׂא, וְאֵתָה הוּא דְקִשְׁרִי לֹון וּמִיחַד לֹון. וּבְגִין דְּאֵתָה מְלָגָאוּ - כָּל מָאן דֹּאפְרִישׁ חַד מִחֲבֵרִיהּ מֵאֲלִין עֶשֶׂר [סְפִירָן], אֲתַחֲשַׁב לֵה כְּאֵלוּ אֲפְרִישׁ בְּךָ. וְאֲלִין עֶשֶׂר סְפִירָן אֲנֹון אֲזִלִין כְּסִדְרָן, חַד אֲרִיף וְחַד קָצֵר וְחַד בֵּינוּנִי. וְאֵתָה הוּא דֹאנְהִיג לֹון, וְלִית מָאן דֹּאנְהִיג לָךְ, לֹא לְעֲלָא וְלֹא לְתַתָּא וְלֹא מִכָּל סְטָרָא. לְבוּשִׁין תְּקַנְתָּ לֹון דְּמִנְהִיהּ פְּרַחֲרִין נִשְׁמַתִין לְבִנֵי נָשָׂא. וְכַמָּה גּוֹפִין תְּקַנְתָּ לֹון, דֹּאֲתַקְרִיאֻ

כָּל מִי שֶׁמִּבְדִּיל וּמִפְרִיד אֶחָד מִחֵבְרוֹ, מֵאֵלּוּ עֶשֶׂר סְפִירוֹת, נִחָשֵׁב לֹא כְּאֵלּוּ הוּא מִפְרִיד בָּךְ. וְאֵלּוּ עֶשֶׂר סְפִירוֹת, הֵם הוֹלְכִים כְּסֶדְרָם, אֶחָד אַרְוֶה, וְאֶחָד קֶצֶר, וְאֶחָד בֵּינוֹנִי. וְאַתָּה הוּא שְׁמֹנְהִיג לָהֶם. וְאִין מִי שְׁמֹנְהִיג לָךְ, לֹא מִלְמַעְלָה וְלֹא מִלְמַטָּה וְלֹא מִכָּל צַד שְׁהוּא. לְבוֹשִׁים תִּקְנֶת לָהֶם, שְׁמָהֶם פֹּרָחִים נִשְׁמֹת לְבָנֵי אָדָם, וְכִמְה גּוֹפִים תִּקְנֶת לָהֶם, שְׁנִקְרְאוּ גּוֹפִים כָּל־פִּי הַלְבוּשִׁים שְׁמֹכְסִים עֲלֵיהֶם, וְנִקְרְאִים בְּתִקּוֹן הַזֶּה. הַחֶסֶד זְרוּעַ יְמִין. גְּבוּרָה זְרוּעַ שְׁמָאל. תַּפְאֶרֶת כְּנֶגֶד הַגּוֹף. נִצַּח וְהוֹד כְּנֶגֶד שְׁנֵי רִגְלָיִם. יְסוֹד - שְׁלִימוֹת הַגּוֹף, וְהוּא אוֹת בְּרִית קוֹדֶשׁ. מַלְכוּת נִקְרְאת פֶּה, תּוֹרָה שְׁבַעֲל פֶּה קוֹרְאִים לָהּ. מִדַּת הַחֻכְמָה הִיא הַמַּחַ, הִיא הַמַּחֲשָׁבָה שְׁבַעֲנִים. מִדַּת הַבִּינָה הִיא הַלֵּב, וּבָהּ הַלֵּב מְכִין, וְעַל אֵלּוּ שְׁנֵיהֶם [הַחֻכְמָה וְהַבִּינָה] נֹאמֵר, הַנִּסְתָּרוֹת לֵה' אֶלְקֵינוּ. כְּתָר עֲלִיּוֹן, הוּא כְּתָר מַלְכוּת, וְעֲלִיוֹ נֹאמֵר מְגִיד מְרֹאשִׁית אַחֲרִית, וְהוּא הָרֹאשׁ שְׁמֹנִיחִים עֲלֵיו תַּפְלִין, וּבְנִשְׁמָה הַפְּנִימִית מֵאִיר שֵׁם אוֹת יוֹד וְאוֹת

פֶּתַח אֵלֶיהוּ בִלְשׁוֹן אֲרַמִּית

גּוֹפִין לְגַבִּי לְבוּשִׁין דְּמַכְסִּין עֲלֵיהוֹן. וְאַתְקִרְיֵאן בְּתִקּוּנָא דָּא: חֶסֶד - דְּרוּעָא יְמִינָא. גְּבוּרָא - דְּרוּעָא שְׁמָאלָא. תַּפְאֶרֶת - גּוֹפָא. נִצַּח וְהוֹד - תְּרִין שׁוֹקִין. יְסוֹד - סִימָא דְּגּוֹפָא, אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ. מַלְכוּת - פֶּה תּוֹרָה שְׁבַעֲל פֶּה קְרִינֵן לָהּ. חֻכְמָה - מוֹחָא, אִיהִי מַחֲשָׁבָה מְלַגָּאוּ. בִּינָה - לְבָא, וּבָהּ הַלֵּב מְכִין. וְעַל אֵלִין תְּרִין כְּתִיב: "הַנִּסְתָּרוֹת לִיהוָה אֱלֹהֵינוּ". כְּתָר עֲלִיּוֹן - אִיהוּ כְּתָר מַלְכוּת. וְעֲלָה אֶתְמַר: מְגִיד מְרֹאשִׁית אַחֲרִית. וְאִיהוּ קְרַקְפְּתָא דְּתַפְלִי. מְלַגָּאוּ אִיהוּ אוֹת יו"ד וְאוֹת ה"א וְאוֹת וָאו"ו | וְאוֹת ה"א, דְּאִיהוּ אֲרַח אֲצִילוֹת. וְאִיהוּ שְׁקִי דְּאִילְנָא בְּדְרוּעֵי וְעַנְפוֹי, כְּמִיָּא דְּאֶשְׁקִי לְאִילְנָא וְאַתְרַבִּי בְּהוּא שְׁקִי:

הא ואות ואו ואות הא, שהוא דרך אצילות, והוא משקה את האילן בורעותיו וענפיו, פמים שמשקים את האילן, ומתרבה ומתגדל באותה ההשקאה.

רבון העולם, אתה הוא עליון על כל העליונים, וסבת כל הסבות, ואתה משקה את הספירות שנקראים אילן, בנביעת המעין, ואותו אור המעין הוא כנשמה לגוף, שהוא חיים לגוף. וכך אין דמיון, ואין דמות מכל הספירות והנבראים הפנימיים והחיצוניים. ובראת שמים וארץ. והוצאת מהם שמש, וירח, וכוכבים ומזלות. ובארץ בראת אילנות ודשאים, וגן עדן, ועשבים, וחיות ועופות ודגים ובהמות ובני אדם. להכיר ולהודיע בהם עליונים, ואיך יתנהגו בהם עליונים ותחתונים, ואיך נפרים ונודעים עליונים ותחתונים, ואין מי שידע ומשיג באין סוף ברוך הוא כלל. ובלעדי אורו יתברך, אין יחוד בעליונים ותחתונים,

---

פתיחת אליהו בלשון ארמית

רבון עלמין, אנת הוא עלת העלות וסבת הסבות, דאשקי לאילנא בההוא נביעו. וההוא נביעו איהו כנשמתא לגופא, דאיהו חיים לגופא, וכך לית דמיון ולית דיוקנא מכל מה דלגאו ולבר. ובראת שמיא וארעא, ואפקת מנהון שמשא וסיהרא וכוכביא ומזלי, ובארעא אילנין ודשאין, וגנתא דעדן, ועשבין, וחיון ועופין ונונין, ובעירין, ובני נשא. לאשתמודעא בהון עלאין, ואיך יתנהגון בהון עלאין ותתאין, ואיך אשתמודעא עלאי ותתאי, ולית דיידע כך כלל. ובר מנך, לית יחודא בעלאי ותתאי. ואנת אשתמודע אדון על כללא. וכל ספירין כל חד – אית ליה שם ידיעא, ובהון אתקריאו מלאכי. ואנת לית לך שם ידיעא, דאנת הוא ממלא כל שמהן, ואנת הוא שלימו דכלהו.

וְאֵתָה נָכַר וְנוֹדַע אֲדוֹן עַל כָּלָם, וְלִכְל סְפִירָה לְכָל אֶחָד יֵשׁ שֵׁם יְדוּעַ, וּבִשְׁמוֹת הַסְּפִירוֹת נִקְרָאִים הַמְּלָאכִים. וְאֵתָה אֵין לָךְ שֵׁם יְדוּעַ, שְׁאֵתָה הוּא מְמַלֵּא וּמַחֲיָה אֶת כָּל הַסְּפִירוֹת הַנִּקְרָאִים בִּשְׁמוֹת. וְאֵתָה הוּא הַמְּשַׁלֵּם וּמְמַלֵּא אֶת כּוֹלָם וְכֹאֲשֶׁר אֵתָה מְסִיר אֶת הַשְּׁפָעֶתֶךָ מֵהֶם, יִשְׁאֲרוּ כָל הַשְּׁמוֹת כְּגוֹף בְּלִי גִשְׁמָה. אֵתָה הוּא חֶכֶם וְלֹא עַל יְדֵי הַחֲכֵמָה הַיְדוּעָה בַּסְּפִירוֹת, אֵתָה הוּא מְבִין וְלֹא עַל יְדֵי הַבִּינָה הַיְדוּעָה בַּסְּפִירוֹת. אֵין לָךְ מְקוֹם קְבוּעַ וַיְדוּעַ, אֵלֹא הִתְהַדְּקָךְ לְהוֹדִיעֵנוּ תִּקְפָּךְ וְחֻזְקָךְ לְבַנֵּי אָדָם. וְלִהְרָאוֹת לָהֶם אֵיךְ מִתְנַהֵג הָעוֹלָם בְּדִין וּבְרַחֲמִים, שֶׁהֵם צָדֵק וּמִשְׁפָּט כְּפִי מַעֲשֵׂי בְנֵי אָדָם. דִּין הוּא הַגְּבוּרָה. מִשְׁפָּט הוּא הָעֲמוּד הָאֲמָצְעִי. צָדֵק הִיא הַמְּלָכוּת הַקְּדוּשָׁה. מֵאֲזֵנֵי צָדֵק, שְׁנֵי עֲמוּדֵי הָאֵמֶת. הֵינן צָדֵק, הִיא אוֹת בְּרִית. הַכָּל לִהְרָאוֹת אֵיךְ מִתְנַהֵג הָעוֹלָם אֲבָל לֹא שֵׁשׁ לָךְ צָדֵק הַיְדוּעַ שֶׁהוּא דִין וְלֹא מִשְׁפָּט הַיְדוּעַ שֶׁהוּא רַחֲמִים, וְלֹא מִכָּל אֵלֹו הַמּוֹדוֹת כָּלָל.

פתיחת אליהו בלשון ארמית

וְכַד אַנְתָּ תִּסְתַּלַּק מִנְהוֹן, אֲשֶׁתֶּאֱרוּ כֻלְהוֹ שְׁמֵהֶן כְּגוֹפָא בְּלֹא נִשְׁמָתָא. אַנְתָּ הוּא חֲכִים וְלֹא בְּחֲכֵמָה יְדִיעָא. אַנְתָּ הוּא מְבִין וְלֹא בְּבִינָה יְדִיעָא. לִית לָךְ אֲתֵר יְדִיעָא, אֵלֹא לֹאֲשֶׁתְּמוּדְעָא תּוֹקֶפְךָ וְחִילְךָ לְבַנֵּי נָשָׂא. וְלֹאֲחֻזָּא לֹון אֵיךְ אֲתִנְהֵג עֲלֵמָא בְּדִינָא וּבְרַחֲמֵי, דְּאֵינִין צָדֵק וּמִשְׁפָּט, כְּפֹס עוֹבְדֵיהוֹן דְּבַנֵּי נָשָׂא. דִּין אִיהוּ גְבוּרָה. מִשְׁפָּט - עֲמוּדָא דְּאֲמָצְעִיתָא. צָדֵק - מְלָכוּתָא קְדִישָׁא, מֵאֲזֵנֵי צָדֵק תִּרִין סְמִכֵי קָשׁוּט. הֵינן צָדֵק - אוֹת בְּרִית. כָּלֹא לֹאֲחֻזָּא אֵיךְ אֲתִנְהֵג עֲלֵמָא. אֲבָל לֹאוּ דְּאִית לָךְ צָדֵק יְדִיעָא דְּאִיהוּ דִין, וְלֹא מִשְׁפָּט יְדִיעָא דְּאִיהוּ רַחֲמֵי, וְלֹא מִכָּל אֵלִין מְדוֹת כָּלָל.

קום רבי שמעון ויתחדשו סודות עליונים על ידך שהרי רשות נתנה לך לגלות רזים נסתרים על ידיך, מה שלא נתן רשות לגלות לשום בן אדם עד עתה.

קם רבי שמעון פתח ואמר: לך ה' הנהגות הגדולה, חסד והגבורה, והתפארת, והנצח, וההוד. פי כל – יסוד, בשמים ובארץ. לך ה' הממלכה – מלכות. והמתנשא לכל לראש. עליונים שמעו, אלו ישני חברון, והרועה הנאמן, התעוררו משנתכם. "הקיצו ורננו שוכני עפר", הם אלו אותם חצדיקים, שהם מחלק השכינה שנאמר בה, "אני ישנה ולבי ער", ואינם קרויים מתים

פתח אליהו בלשון ארמית

קום רבי שמעון ויתחדשון מלין על ידך. דהא רשותא אית לך לגלגא רזין טמירין על ידך, מה דלא אתיהיב רשו לגלגא לשום בר נש עד כעין:

קם רבי שמעון פתח ואמר: לך יהוה הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד, כי כל בשמים ובארץ. לך יהוה הממלכה. והמתנשא לכל לראש. עלאין שמעו אנון דמיכין דחברון ורעיא מהימנא אתערו משנתכון. "הקיצו ורננו שוכני עפר" – אלין אנון צדיקיא דאננו מסטרא דההוא דאתמר בה: "אני ישנה ולבי ער". ולאו אנון מתים. ובגין דא אתמר בהון: "הקיצו ורננו" וגו'. רעיא מהימנא, אנת ואבהן הקיצו ורננו לאתערוותא דשכינתא, דאיהי ישנה בגלותא, דעד כעין צדיקיא בלהו דמיכין ושתא בחוריהון. מיד יהיבת שכינתא תלת קלין לגבי רעיא מהימנא, וימא ליה: קום רעיא מהימנא – דהא עלך אתמר: "קול דודי דופק" – לגבאי בארבע אתון דיליה, וימא בהון "פתחי לי אחותי רעיתי יונתי תמתי". דהא "תם עונד בת ציון לא יוסיף להגלותך". "שראשי נמלא טל". "מאי נמלא טל"?

אֵלָא יִשְׁנִים, וּבִשְׁבִיל זֶה נֶאֱמַר בָּהֶם, "הִקִּיצוּ וְרַנְּנוּ" וּגו', מִשֶּׁהָ הָרוּעָה הַנֶּאֱמָן, אַתָּה וְהָאֲבוֹת. הִתְעוֹרְרוּ לְשִׁמּוֹחַ וּלְעוֹרֵר אֶת הַשְּׂכִינָה שֶׁהִיא יִשְׁנָה בַּגְּלוּת, שְׁעַד עֵתָהּ, הַצְדִּיקִים כָּלָם רְדִימִים, וְיִשְׁנָה בְּעֵינֵיהֶם. מִיָּד נִתְּנָה הַשְּׂכִינָה שְׁלֹשׁ קוֹלוֹת, לְגַגֵּד הָרוּעָה הַנֶּאֱמָן, וְאוֹמֶרֶת לוֹ: קוּם הָרוּעָה הַנֶּאֱמָן. שֶׁהָרִי עָלֶיךָ נֶאֱמַר "קוֹל דּוֹדִי דּוֹפֵק", אֶצְלִי בְּאַרְבַּע אוֹתוֹת שְׁלֹו, וְיֹאמַר בָּהֶם בְּכֶחֶם, פִּתְחֵי לִי אַחוֹתַי רַעֲיָתִי וְיֹנְתִי תַמְתִּי". שֶׁהָרִי כְּתוּב: "תָּם עֹנֵד בַּת צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף לְהַגְלוֹתֶךָ" שֶׁהָרִי רֹאשִׁי מֵלֹא טָל וּמִדּוּעַ מֵלֹא טָל? אֵלָא אָמַר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֶת הַשְּׂכִינָה חֲשַׁבְתָּ, שְׁמִיּוֹם שֶׁנִּחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שֶׁעָלִיתִי לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁל מַעֲלָה, וְעָלִיתִי לִישׁוּבֵי - יְרוּשָׁלַיִם שֶׁל מַעֲלָה? אֵין זֶה כֵּךְ, שֶׁבִּאֲמַת לֹא עָלִיתִי לְבֵיתִי כָּל זְמַן שֶׁאֵת בַּגְּלוּת! הָרִי לָךְ סִימָן, "שְׂרָאשִׁי נִמְלֵא טָל" וְהֵא הוּא הַשְּׂכִינָה בַּגְּלוּת, הַשְּׁלֵמוֹת שְׁלָה וְהַחַיִּים שְׁלָה הוּא בְּסוֹד טָל, וְזֶה הוּא סוֹד אוֹת יו"ד אוֹת ה"א אוֹת וָאוֹת ה"א הוּא הַשְּׂכִינָה

פתיחת אליהו בלשון ארמית

אֵלָא אָמַר קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא: אֲנִתְ חֲשַׁבְתָּ דְּמִיּוּמָא דְּאַתְחַרְבַּ בִּי מִקְדָּשָׁא דְּעָאֲלָנָא בְּבִיתָא דִּילִי וְעָאֲלָנָא בִּישׁוּבָא? לֹאוּ הֵכִי, דְּלֹא עָאֲלָנָא כָּל זְמַנָּא דְּאַנְתָּ בַּגְּלוּתָא הָרִי לָךְ סִימְנָא: "שְׂרָאשִׁי נִמְלֵא טָל", ה"א שְׂכִינְתָּא בַּגְּלוּתָא, שְׁלִימוֹ דִּילָהּ וְחַיִּים דִּילָהּ אִיהוּ טָל. וְדָא אִיהוּ אוֹת יו"ד אוֹת ה"א אוֹת וָאוֹת ה"א אִיהִי שְׂכִינְתָּא דְּלֹא מַחְשָׁבֵן טָל, אֵלָא אוֹת יו"ד אוֹת ה"א וָאוֹת וָאוֹת דְּסִלְקוּ אֶתְּוֹן לְחֲשָׁבֵן טָל. דְּאִיהִי מְלִיא לְשְׂכִינְתָּא מִנְּבִיעוֹ דְּכָל מְקוֹרֵין עֲלָאִין. מִיָּד קָם רַעֲיָא מִהִימְנָא וְאַבְהֵן קְדִישִׁין עֲמִיה. עַד כָּאן רָזָא דִּיחֻדָּא: "בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן": (תַּקְוִי זֶהר יז, א הַקְדָּמָה אַחֲרֵת לַת"ז)

שְׂאִינָה בְּחֶשְׁבֹן ט"ל, אֵלֶּא אוֹת יוֹד אוֹת הָא אוֹת וְא"ו עֲלִים
הָאוֹתִיּוֹת לְחֶשְׁבֹן ט"ל, שֶׁהֵשֵׁם הָיָה מְמַלֵּא אֶת הַשְׂכִּינָה מִמַּעַן
הַנוֹבֵעַ שֶׁל כָּל הַמְקוֹרוֹת הָעֲלִיּוֹנִים, מִיָּד קָם הַרוּעָה הַנֶּאֱמָן
וְהָאֲבוֹת הַקְדוּשִׁים עִמּוֹ. עַד כָּאן סוּר הַיְחוד.

וַיְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵי ה' הָעֵתִיק יוֹמִין הַקְדוּשׁ מִכָּל הַקְדוּשִׁים וְנִסְתַּר
מִכָּל הַנִּסְתָּרִים נֶעְלָם מִהֶבֶל. שִׁיתִּמְשֹׁךְ טַל הָעֲלִיּוֹן מִמֶּנּוּ
לְהַשְׁפִּיעַ וּלְמַלְאוֹת הָרֹאשׁ שֶׁל זַעִיר אֲנָפִין וּלְהַמְשִׁיךְ שֹׁפַע לְשִׁדָּה
תְּפוּחִין הַקְדוּשׁ בְּהָאֶרֶת פָּנִים בְּרָצוֹן וּבְשִׂמְחַת הַכֹּל. וַיִּתְּמַשֵּׁךְ
מִלִּפְנֵי ה' "הָעֵתִיק יוֹמִין הַקְדוּשׁ מִכָּל הַקְדוּשִׁים, וְנִסְתַּר מִכָּל
הַנִּסְתָּרִים נֶעְלָם מִהֶבֶל. רָצוֹן וְרַחֲמִים חֵן, וְחֶסֶד, בְּהָאֶרֶה עֲלִיּוֹנָה,
בְּרָצוֹן, וְשִׂמְחָה, עָלֶי וְעַל כָּל בְּנֵי בֵּיתִי, וְעַל כָּל הַקְּרוֹבִים אֵלַי,
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ. וַיִּפְדֶּה אוֹתָנוּ מִכָּל הַצָּרוֹת הָרְעוֹת שֶׁבָּאוֹת

פתיחת אליהו בלשון ארמית

וַיְהִי רָצוֹן מִן קֳדָם עֲתִיקָא קְדִישָׁא דְכָל קְדִישִׁין טְמִירָא דְכָל
טְמִירִין סְתִימָא דְכָלֵּא. דִּיתִמְשֹׁךְ טַלָּא עֲלָאָה מִנִּיה לְמַלְאָא רִישִׁיָּה
דְּזַעִיר אֲנָפִין, וְלִהְטִיל | לְחַקֵּל תְּפוּחִין קְדִישִׁין בְּנִהֲרֵי דְאֲנָפִין
בְּרָעוּא וּבְחִדּוּתָא דְכָלֵּא. וַיִּתְּמַשֵּׁךְ מִן קֳדָם עֲתִיקָא קְדִישָׁא דְכָל
קְדִישִׁין, טְמִירָא דְכָל טְמִירִין סְתִימָא דְכָלֵּא. רַעוּתָא וְרַחֲמֵי חֲנָא
וְחֶסֶדָא בְּנִהֲרֵי עֲלָאָה בְּרַעוּתָא וְחִדּוּה עָלֶי וְעַל כָּל בְּנֵי בֵּיתִי, וְעַל
כָּל הַנְּלוּיִם אֵלַי, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמִּיה. וַיִּפְרִקֵּנָא מִכָּל עֲקָתִין
בִּישִׁין דִּיִּתְּנוּ לַעֲלָמָא, וַיִּזְמִין וַיִּתִּיב לְנָא מְזוֹנָא וּפְרִנְסָתָא
טְבָתָא, בְּלִי צָרָה וְעֲקָתָא, מִמְזָלָא דְכָל מְזוֹנֵי בֵּיה תְּלִין. וַיִּשְׁוֹבִינָן
מִעֵינָא בִּישָׁא וּמִחֲרַבָּא דְמִלְאָךְ הַמְּנוֹת וּמִדִּינָה שֶׁל גִּיהֶנוֹם. וַיְתִי
לְנָא וּלְכָל נִפְשָׁתָנָא חֲנָא וְחֶסֶדָא וְחַיִּי אֲרִיכִי וּמְזוֹנֵי רוּחִי וְרַחֲמֵי
מִן קְדָמִיה. אֲמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן, אֲמֵן וְאֲמֵן.

לְעוֹלָם, וַיְכִין וַיִּנָּתֶן לָנוּ מִזֶּן וּפְרָנָה טוֹבָה בְּלִי צָרָה וּמְצוּקָה, מִהַמְּזֹל הָעֲלִיּוֹן, שֶׁכָּל הַמְּזוֹנוֹת מִמֶּנּוּ מִשְׁתַּלְשָׁלִים. וַיִּצִּילֵנוּ מֵעֵין הָרַע, וּמִחֶרֶב מִלֵּאד הַמּוֹת, וּמִהַדִּין שֶׁל גִּיהֲנוֹם. וַיִּתֵּן לָנוּ, וּלְכָל נַפְשוֹתֵנוּ, חַן וְחֶסֶד, וְחַיִּים אֲרָכִים, וּמְזוֹנוֹת בְּרוּחַ, וְרַחֲמִים, מִלִּפְנֵי, אֱמֵן בֶּן יְהִי רָצוֹן. אֱמֵן וְאֱמֵן.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הַרְימוֹתַי יָדַי בַּתְּפִלוֹת, לְמַעַלָּה שְׂכַאֲשֶׁר הָרָצוֹן הָעֲלִיּוֹן לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה, עוֹמֵד עַל אוֹתוֹ הָרָצוֹן שֶׁלֹּא נוֹדַע וְלֹא נִתְפַּס כָּלֵל לְעוֹלָם. הָרֹאשׁ הַסֵּתוּם בְּיוֹתֵר לְמַעַלָּה וְאוֹתוֹ הָרֹאשׁ הוֹצִיא מִה שְׁהוּצִיא, וְלֹא נוֹדַע, וְהָאִיר מִה שְׁהָאִיר, וְהַכֵּל בְּהַעֲלֵם. וְרָצוֹן הַמַּחְשָׁבָה הָעֲלִיּוֹנָה, לְרֹדֶף אַחֲרָיו לְקַבֵּל הָאֲרָה מִמֶּנּוּ. כְּעֵין מִסָּד אֶחָד נִפְרָם, וּמִתּוֹךְ אוֹתוֹ הַמִּסָּד עַל יָדֵי רִדְיַת זֶה הַמַּחְשָׁבָה הָעֲלִיּוֹנָה מִגִּיעַ וְלֹא מִגִּיעַ עַד אוֹתוֹ הַמִּסָּד וּמִזֶּה הָאִיר

פתיחת אליהו בלשון ארמית

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן: אֲרִימִית יְדָאֵי בְּצִלוֹתֵין לְעֵלָא, דְּכַד רְעוּתָא עֲלָאָה לְעֵלָא לְעֵלָא קִימָא עַל הַהוּא רְעוּתָא דְּלֹא אֲתִידַע וְלֹא אֲתַפֵּס כָּלֵל לְעֵלְמִין. רִישָׁא דְּסֵתִים - יִתִּיר לְעֵלָא, וְהַהוּא רִישָׁא אֲפִיק מְאִי דְּאֲפִיק וְלֹא יָדִיעַ, וְנִהִיר מְאִי דְּנִהִיר כְּלֹא בְּסֵתִימוֹ, רְעוּ דְּמַחְשָׁבָה עֲלָאָה - לְמַרְדֵּף אֲבִתְרָה וְלֹא תִנְהַרָא מִנָּה. חָד פְּרִיסוֹ אֲתַפְרִיס, וּמִגּוֹ הַהוּא פְּרִיסָא - בְּרִדְפוֹ דִּהִיא מַחְשָׁבָה עֲלָאָה - מְטִי וְלֹא מְטִי, עַד הַהוּא פְּרִיסָא, נִהִיר מְאִי דְּנִהִיר, וְכַדִּין הַהוּא מַחְשָׁבָה עֲלָאָה נִהִיר בְּנִהִירוֹ סֵתִים דְּלֹא יָדִיעַ. וְהַהוּא מַחְשָׁבָה לֹא יָדַע, כַּדִּין בְּטֵשׁ הָאִי נִהִירוֹ דְּמַחְשָׁבָה דְּלֹא אֲתִידַע, בְּנִהִירוֹ דְּפְרִסָא דְּקִימָא דְּנִהִיר מִמָּה דְּלֹא יָדַע, וְלֹא אֲתִידַע וְלֹא אֲתַגְלִיא. וְכַדִּין הָאִי נִהִירוֹ דְּמַחְשָׁבָה דְּלֹא אֲתִידַע, בְּטֵשׁ בְּנִהִירוֹ דְּפְרִיסָא, וְנִהִרִין כְּחָדָא, וְאֲתַעְבִּידוֹ תַּשְׁעָה הִכְלִין, וְהִכְלִין -

מה שֶהאיר וכִשְקָבְלָה אוֹתָהּ הַמַּחֲשָׁבָה הֶעֱלִינָה הִיָּה עֲתִיק מֵאִיר
בְּאוֹר סָתוּם שֶׁלֹא נֹדַע וְזוֹ הַמַּחֲשָׁבָה לֹא יָדַע וְאִינוּ מְשִׁיג גּוֹדֵל
הָאוֹר, אִזּוּ הִכָּה אוֹתוֹ הָאוֹר שֶׁהוּא סוֹד הַמַּחֲשָׁבָה שֶׁלֹא נֹדַעָה
הִכָּה בְּהֶאֱרַת מִסְדֵּי הָעוֹמֵד וְהָאִיר מִמֶּה שֶׁאִינוּ יָדוּעַ וּמְשֻׁג, וְלֹא
נֹדַע וְלֹא הִתְנַלָּה וְאִזּוּ זֶה הָאוֹר שֶׁל הַמַּחֲשָׁבָה שֶׁלֹא נֹדַעָה הִכָּה
פַּעַם ב' בְּהֶאֱרַת הַמִּסְדֵּי הָעוֹמֵד וְעַל יְדֵי זֶה הָאִירוּ כּוֹלָם פֶּאֶחֶד
וְנִעְשׂוּ וְנִתְקֶנּוּ תִשְׁעָה הִיכָלוֹת וְאֵלּוּ הִהִיכָלוֹת אֵינָם אוֹרוֹת וְאֵינָם
בְּבַחֲיִנַת רוּחַ וְאֵינָם בְּבַחֲיִנַת נִשְׁמוֹת וְלֹא יֵשׁ מִי שֶׁעוֹמֵד בָּהֶם
בְּבַחֲיִנַת חַיָּה. הֶרְצִוּ שֶׁל כָּל תִּשְׁעֵי הָאוֹרוֹת, שֶׁעוֹמְדִים כָּלָם בְּכַח

פֶּתַח אֵלֵיהוּ בִלְשׁוֹן אֲרַמִּית

לֹא אֲנוּן | נְהוֹרִין, וְלֹא אֲנוּן רוּחִין, וְלֹא אֲנוּן | נִשְׁמָתִין, וְלֹא
אִית מֵאֵן דְּקִימָא בְּהוּ רַעוּתָא דְכָל תִּשְׁעָה נְהוֹרִין דְּקִימִי כְּלֵהוּ
בְּמַחֲשָׁבָה, דְּאִיְהוּ חַד מְנִיְהוּ בְּחִשְׁבָּנָא כְּלֵהוּ לְמִרְדָּף בְּתִרְיָהוּ,
בְּשַׁעֲתָא דְקִימִי בְּמַחֲשָׁבָה, וְלֹא מִתְדַבְּקִין וְלֹא אֲתִידְעוּ. וְאֵלִין לֹא
קִימִי לֹא בְּרַעוּתָא, וְלֹא בְּמַחֲשָׁבָה עֲלָאָה, תַּפְסִין בָּהּ וְלֹא תַּפְסִין.
בְּאֵלִין קִימִי כָּל רִזֵּי דְמַהִימְנוּתָא. וְכָל אֲנוּן | נְהוֹרִין מְרִזָּא
דְּמַחֲשָׁבָה עֲלָאָה וְלִתְתָּא, כְּלֵהוּ אֶקְרוּן אֵין סוּף, עַד הֵכָא מְטוּ
נְהוֹרִין וְלֹא מְטוּן, וְלֹא אֲתִידְעוּ, לֹא הֵכָא רַעוּתָא וְלֹא מַחֲשָׁבָה.
כַּד נְהִיר מַחֲשָׁבָה, וְלֹא אֲתִידְעַ מִמָּאן דְּנִהִיר, כַּדִּין אֲתִלְבֵּשׁ
וְאִסְתֵּים גּוֹ בִינָה וְנִהִיר לְמָאן דְּנִהִיר, וְאִעִיל דָּא בְּדָא עַד |
דְּאֲתַפְלִילוּ כְּלֵהוּ כְּחָדָא, וּבְכִרְזָא דְקִרְבָּנָא כַּד סְלִיק, כְּלָא אֲתַקְשֵׁר
דָּא בְּדָא, וְנִהִיר דָּא בְּדָא, כַּדִּין קִימִי כְּלֵהוּ בְּסִלְקוֹ, וּמַחֲשָׁבָה
אֲתַעֲטֵר בְּאֵין סוּף. הֵהוּא נְהִירוֹ דְּאֲתַנְהִיר מִנָּה מַחֲשָׁבָה עֲלָאָה
(דְּלֹא אֲתִידְעַ בָּהּ כָּלָל) אֶקְרִי אֵין סוּף, וּמִנָּה אֲשַׁתְּכַח וְקִימָא, וְנִהִיר
לְמָאן דְּנִהִיר, וְעַל דָּא כְּלָא קְאִים, זַכָּאָה חוֹלְקִיָּהוּן דְּצִדִּיקָא,
בְּעִלְמָא דִּין וּבְעִלְמָא דְּאֲתִי.

המחשבה שהוא אחד מהם בחשבונם כולם רוצים לרדף
 אחריהם בזמן שעומדים במחשבה ואינם משיגים אותו ולא נודע
 להם כלל ואלו לא קמים לא ברצון ולא במחשבה העליונה
 תופסים בה מעט הארה ולא תופסים. באלו נמצאים כל סודות
 האמונה וכל אותם האורות מסוד המחשבה העליונה, משם
 ולמטה כולם נקראים בערבם אין סוף. עד כאן מגיעים האורות
 בדרקות ולא מגיעים, ולא נודעים מהותם, אין כאן השגה של
 רצון ולא השגה של מחשבה כאשר מאירה המחשבה ולא נודע
 לו מי מאיר או מתלבש ונעלם בתוך בינה ומאירים למי שראוי
 להאיר ומתחבר זה עם זה עד שגבוללים ונחשבים כולם לאחד
 ובסוד הקרבן כאשר עולה עשן הקטרת, כולם נקשרים זה בזה
 ומאירים זה בזה, אז עומדים כולם בסוד עליה והמחשבה עולה
 ומתעטרת באין סוף. זה האור שמאירה ממנו מחשבה עליונה
 (שלא נודע בה כלל) נקרא אין סוף וממנו נמצא ונאצל ומקים ומאיר
 למי שמאיר ועל סוד זה הכל עומד, אשרי וזך חלקם של
 הצדיקים בעולם הזה ובעולם הבא.

תיקוני זוהר תקון שמונה וארבעים

סגולה נפלאה מרבנו האר"י זיע"א

בְּרֵאשִׁית, שָׁם תִּרְ"י, שָׁם שִׁבְ"ת, כְּגוֹן זֶה, בְּרֵאשִׁי"ת - בְּרֵא
שִׁתִּי, וְהֵן שְׁתֵּי שַׁבָּתוֹת, עָלֵיהֶם נֶאֱמַר (שמות לא):
"וַיִּשְׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת" וְגוֹמַר, שְׁתֵּי
פַעֲמִים הַזִּכִּיר כָּאֵן שַׁבָּת, כְּנֶגֶד הַשְׂכִּינָה הָעֲלִיּוֹנָה וְהַתַּחְתּוֹנָה.
"לְדֹרֹתָם", מִהוּ לְדֹרֹתָם? אֵלֶּא זָכָא הוּא מִי שְׁעוֹשֶׂה לָהֶם דִּירָה
בַּשַּׁבָּת בְּשְׁנֵי בְתֵי חֵלֶב, וּמִתַּפְנָה מִשָּׁם יֵצֵר הָרַע שֶׁהוּא חֲלוּל
שַׁבָּת, 'בְּרִית עוֹלָם', זֶה צָדִיק, שְׁשׂוּרִים שְׁנִיֵּהֶם עָלָיו, אֶחָד לְמֵלֶא
אוֹתוֹ, וְאֶחָד לְהַתְמַלֵּא מִמֶּנּוּ. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵם כְּנֶגֶד שְׁתֵּי כְּלִיּוֹת
- פְּנִימִיּוֹת נֶצַח וְהוֹד, בָּנִים לְיִשְׂרָאֵל סָבָא - עֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי -

תיקון מ"ח בלשון ארמית

בְּרֵאשִׁית, תַּמָּן תִּרְ"י תַּמָּן שִׁבְ"ת, כְּגוֹנָא דָא בְּרֵאשִׁי"ת בְּרֵא
שִׁתִּי: וְאֵינֻן תִּרְי שַׁבָּתוֹת, עָלֵיהֶן אֶתְמַר וַיִּשְׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת
הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת וְגוֹמַר, תִּרְיִן זְמַנִּין אֲדַכִּיר הֵכָא שַׁבָּת,
לְקַבֵּל שְׂכִינְתָא עֲלָאָה וְתַתְּאָה, לְדֹרֹתָם מֵאִי לְדֹרֹתָם, אֵלֶּא זָכָא
אִיהוּ מֵאֵן דְּעָבִיד לֹון דִּירָה בַּשַּׁבָּת בְּתֵי חֵלֶב, וְאֶתְפְּנִי מִתַּמָּן
יֵצֵר הָרַע דָּאִיהוּ חֲלוּל שַׁבָּת, בְּרִית עוֹלָם דָּא צָדִיק, דְּשִׁרְיִין
תְּרוּיֵיהוּ עָלֶיהָ, חַד לְאַמְלָאָה לִיהָ וְחַד לְאַתְמָלְיָא מִינֶיהָ. בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֵינֻן תִּרְיִן כְּלִיִּין נֶצַח וְהוֹד, בְּנוֹי דְּיִשְׂרָאֵל סָבָא עֲמוּדָא
דְּאֲמֻצְעִיתָא, תִּלְתָּ שְׂבִיעִי שְׂבִיעִי שְׂבִיעִי אֵלִין תִּלְתָּ אַבְהֵן, עֲנָג
שַׁבָּת וְנִיָּהָר יוֹצֵא מֵעַד"ן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגִּין, וְנִהָר, אֵית נִהָר
וְאֵית נִהָר, אֵית נִהָר דָּאֲתַקְרִי נִהָר פְּלָגִי, וְאֵית נִהָר דָּאֲתַקְרִי נַחַל

תפארת, שלש פעמים שביעי שביעי שביעי אלו שלש האבות,
ענג שבת "ונ'הר יוצא מעד'ן להשקות את הנ'ן" (בראשית ב י').
ונהר, יש נהר ויש נהר, יש נהר הנקרא נהר פלגיו, ויש נהר
הנקרא נחל קדומים, עדן עליון עליו נאמר (ישעיה סד) "עין לא
ראתה אלהים זולתך", זה הנהר הוא אות ו', היוצא מעדן
העליון שהוא אות א', ועובר בין אבא - חכמה ואמא - בינה
והולך חמש מאות שנה, ומוציא עד צדיק - יסוד שהוא שביעי,
ומשם משקה לגנה - מלכות, שהיא השכינה המתחתונה. ופאי
הוא מי ששומר דירה לשבת, שהוא הלב, שלא יתקרב שם עצב

תיקון מ"ח בלשון ארמית

קדומים, עדן עלאה עליה אתמר עין לא ראתה אלהים זולתך,
האי נהר איהו ו', דנפיק מעדן עלאה דאיהו א', ואעבר בין אבא
ואמא, ואזיל חמש מאות שנה, ומטי עד צדיק שביעי, ומתמן
אשקי לגנתא דאיהי שכנתא תתאה. ופאה איהו מאן דנטיר
דירה לשבת דאיהו לבא, דלא אתקריב תמן עציבו דטחול,
וכעס דמרה דאיהו נורא דגיהנם, דעלה אתמר לא תבערו אש
בכל מושבותיכם ביום השבת, והכי הוא ודאי דכל מאן דכעיס
כאלו אוקיד נורא דגיהנם, ארבעים מלאכות חסר חד אינון
לקבל ארבעים מלקיות חסר חד בשבת, ואינון עשרה דלקה
אדם ועשרה לחוה ועשרה לנחש ותשעה לארעא, ובגין דא
אמרו מארי מתניתין אין לוקין בשבת, דאלין מלאכות אינון
חשיבין לישראל לקבל מלקיות. יציאות השבת שתיים. אינון
עקירה והנחה, דעביד לון בבת אחת, מאן דאעקר חפץ מאתריה
ואנח ליה לבר מאתריה ומרשותיה, כאלו אעקר אילנא דחיי
דאיהו אות ברית, ואנח ליה ברשו נוכראה, מאן דעביד דא גרים
דאעקר נשמתיה מרשות דילה, ואנח לה ברשו אתרא דאיהי

הַטָּחול וְכַעַם הַמָּרָה שֶׁהִיא אֵשׁ הַגִּיהֶנֶם, שֶׁעָלֶיהָ נֶאֱמַר (שמות לה):
 "לֹא תִבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁית", וְכֵן הוּא וְדָא,
 שֶׁכָּל מִי שֶׁפּוֹעֵם בָּאֵלּוּ מְדַלֵּק אֶת הָאֵשׁ שֶׁל הַגִּיהֶנֶם. אַרְבָּעִים
 מְלָאכּוֹת חֹסֵר אַחַת, הֵן כְּנֶגֶד אַרְבָּעִים מְלָקִיּוֹת חֹסֵר אַחַת בַּשֶּׁבֶת,
 וְהֵם עֲשֵׂרָה שְׁלֵקָה אָדָם, וְעֲשֵׂרָה לַחֲוָה, וְעֲשֵׂרָה לְנָחֶשׁ, וְתִשְׁעָה
 לְאֲדָמָה, וּבִגְלָל זֶה אָמְרוּ בְּעָלֵי הַמִּשְׁנָה אֵין לֹקִין בַּשֶּׁבֶת, שֶׁאֵלּוּ
 הַמְּלָאכּוֹת הֵן נִחְשָׁבוֹת לְיִשְׂרָאֵל כְּנֶגֶד מְלָקִיּוֹת. וְיֵצִיאוֹת הַשֶּׁבֶת
 שְׁתֵּים, הֵם עֲקִירָה וְהַנָּחָה, שֶׁעוֹשָׂה אוֹתָם בְּבֵת אַחַת, מִי שֶׁעוֹקֵר

תיקון מ"ח בלשון ארמית

מָרָה וְטָחול, וְדָא גֵרָם לְיִשְׂרָאֵל דֹּאֲתַעְקְרוּ מֵאַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל,
 וְאֲתַגְלִיאוּ בְּאַרְעָא נּוֹכְרָאָה דְּאִיהִי רְשׁוֹת הָרַבִּים, וְהִכִּי אִיהוּ מֵאֵן
 דֹּאֲעִיל אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ דִּילִיה בְּרִשׁוֹ נּוֹכְרָאָה, שְׁבַתָּא"י אִיהוּ
 טָחול, חֲמָ"ה אֲתַתָּא בִּישָׂא מָרָה, שְׁבַתָּא"י עָלֶיהָ אֲתַמֵּר וְהַבּוֹר
 רַק אֵין בּוֹ מִים, מִים אֵין בּוֹ אֲכָל נְחָשִׁים וְעֲקָרִים יֵשׁ בּוֹ, וְאִיהוּ
 רָעַב וְצָמָאוֹן וְקִינָה וְהַסָּפֵד וְחֲשׂוֹכָא וְקִבְלָא, וְאִיהִי גְלוּתָא
 לְיִשְׂרָאֵל. וְצִירִכִין יִשְׂרָאֵל לְמַעַבְדָּ לָהּ שְׁנַיָּי בְּכֹלָא וְהָא אוֹקְמוּהָ,
 וְאִיהוּ דְּבוֹר דְּחול דְּאִיהוּ אָסוּר בַּשֶּׁבֶת, וְכֵד לֹא אֲשַׁכַּחַת אֲתֵר
 לְשִׁרְיָא תַּמָּן, אִיהִי בְּרַחַת, כְּגוֹנָא דְּשַׁפְחָה דְּאַבְרָהָם דֹּאֲתַמֵּר בָּהּ
 מִפְּנֵי שְׂרֵי גְבֻרְתִּי אֲנִכִּי בְּרַחַת. טָחול עָלֶיהָ אֲתַמֵּר שֶׁל נְעָלֶיהָ מֵעַל
 רַגְלֶיהָ, נַעַל מְטוּנָף דְּטַפָּה סְרוּחָה, כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֲתָה עוֹמֵד
 עָלָיו אֲדַמַּת קֹדֶשׁ הוּא, דָּא שְׁבַת, וְעָלֶיהָ אֲמַרַת שְׁכִינְתָּא פִּשְׁטָתִי
 אֶת כְּתָנְתִּי אֵיכָכָה אֲלִבְשָׁנָה, רַחֲצִיתִי אֶת רַגְלִי אֵיכָכָה אֲטַנְפֵם,
 וּבִגְיִן דָּא צִירָךְ בֵּר נֵשׁ בַּשֶּׁבֶת לְשְׁנוֹיִי בְּלְבוּשִׁין בְּשִׁרְגָא בְּמֵאכְלִין,
 וְצִירָךְ לְמַהֲנִי מוֹסִיף מִחול עַל הַקֹּדֶשׁ, וְכָל הַמוֹסִיף מוֹסִיפִין לִיהָ
 נֶפֶשׁ יְתִירָה בַּשֶּׁבֶת. וְכָל הַגּוֹרֵעַ גּוֹרְעִים לוֹ אוֹתָהּ נֶפֶשׁ יְתִירָה חֹס
 וְשָׁלוֹם, וְכָל הַמוֹסִיף מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יְתִירָה בַּשֶּׁבֶת.

חפץ במקומו ומניח אותו מחוץ למקומו ומרשותו, באלו עקר את אילן החיים, שהוא אות ברית, והניח אותו ברשות נבריה. מי שעושה את זה, גורם לעקור נשמתו מרשות שלה ומניחה ברשות אחרת, שהיא מרה וטחול, וזה גרם לישראל שנעקרו מארץ ישראל וגלו לארץ נבריה, שהיא רשות הרבים, וכך הוא מי שמועל באות ברית קדש שלו ומעביר פה לרשות נבריה. שבתאי הוא טחול, חמ"ה, - אשה רעה ומרה, שבתאי עליו נאמר: "והבורק אין בו מים", מים אין בו אבל נחשים ועקרבים יש בו, והוא רעב וצמאון וקינה והספד וחשכה וערפל - אפלה, והיא גלות לישראל, וצריכים ישראל לעשות לה שנוי בכל, והרי פרשה, והוא דבור של חל שהוא אסור בשבת, וכאשר לא מוצאת מקום לשרות שם, היא בורחת, כמו השפחה של אברהם שנאמר בה: "מפני שרי גברתי אנכי ברחתי". טחול עליו נאמר: "של נעליך מעל רגליך", נעל מטנף של טפה סרוחה, כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא, זה שבת, ועליו אומרת השכינה: "פשטתי את כתנתי איככה אלבשנה, רחצתי את רגלי איככה אטנפם", ומפני זה צריך בן אדם בשבת לשנות בלבושים, בגד ובמאכלים, וצריך להיות מוסיף מחל על הקדש, וכל המוסיף, מוסיפים לו נפש יתרה בשבת, וכל הגורע מפסידים לו אותה נפש יתרה חס ושלום וכל המוסיף, מוסיפים לו נפש יתרה בשבת.

סוד המשיח - תקון ל'

הַנְּתִיב הַשְּׁנִי, וְרוּחַ אֱלֹהֵי-י"ם מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם (בראשית א ב),
 מֶה זֶה וְרוּחַ? אֵלֶּא בְּדַאי בְּזִמָּן שֶׁהַשְּׂכִינָה יוֹרֶדֶת לְגָלוּת,
 הַרוּחַ הַזֶּה נּוֹשֶׁבֶת עַל אוֹתָם שְׁמַתְעַסְקִים בַּתּוֹרָה, מִשּׁוּם
 שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָאת בֵּינֵיהֶם, וְהַרוּחַ הַזֶּה נַעֲשִׂית קוֹל, וְתֹאמַר כָּד:
 אוֹתָם יִשְׁנִים שִׁשְׁנָה בְּנִחְיֵיהֶם, סְתוּמֵי הָעֵינַיִם וְאַטְמוּמֵי הַלֵּב, קוֹמוּ
 וְהִתְעוֹרְרוּ אֶל הַשְּׂכִינָה, שִׁישׁ לָכֶם לֵב בְּלִי הַשְּׁכָל לְדַעַת אוֹתָהּ,
 וְהִיא בֵּינֵיכֶם. וְסוּד הַדְּבָר - קוֹל אוֹמֵר קְרָא, (ישעיה מ ו), כְּמוֹ קְרָא
 נָא הִישׁ עוֹנֵד וְאֵל מִי מְקוֹדָשִׁים תִּפְגֶּה, וְהִיא אוֹמֶרֶת מֶה אֶקְרָא,
 כָּל הַבָּשָׂר חֲצִיר, הַכֹּל הֵם כְּבֹהֲמוֹת שְׂאוּכָלוֹת חֲצִיר, וְכָל חֶסֶדוֹ
 כְּצִיץ הַשָּׂדֶה, כָּל הַחֶסֶד שְׁעוֹשִׂים, עוֹשִׂים לְעַצְמָם. וְאַפְלוּ כָּל אֱלוֹ
 שְׁמִשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה, כָּל חֶסֶד שְׁעוֹשִׂים - לְעַצְמָם עוֹשִׂים בָּאוֹתוֹ
 זִמָּן וַיִּזְכֹּר כִּי בָשָׂר הֵמָּה רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יִשׁוּב (תהלים עח לט) לְעוֹלָם,
 וְזוֹהִי רוּחוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ, אוֹי לָהֶם מִי שְׁגוֹרָמִים שִׁילָךְ לוֹ מִן הָעוֹלָם
 וְלֹא יִשׁוּב לְעוֹלָם, שְׂאֵלוֹ הֵם שְׁעוֹשִׂים אֶת הַתּוֹרָה יִבְשָׁה, וְלֹא
 רוֹצִים לְהַשְׁתַּדֵּל בְּחֻכְמַת הַקְּבֵלָה, וְגוֹרָמִים שְׁמִסְתַּלַּק מַעֲיָן
 הַחֻכְמָה, שֶׁהִיא י' מִמֶּנָּה, וְנִשְׁאַרְתַּ ב' יִבְשָׁה, אוֹי לָהֶם שְׁגוֹרָמִים
 עֲגִיזוֹת וְחֶרֶב וּבִזָּה וְהֶרֶג וְאַבְדָּן בְּעוֹלָם, וְהַרוּחַ הַזֶּה שְׁמִסְתַּלַּקֶת הִיא
 רוּחַ הַמְּשִׁיחַ, כְּמוֹ שְׁנֵתִבְאָר, וְהִיא רוּחַ הַקִּדְּשׁ, וְהִיא רוּחַ חֻכְמָה
 וְכִנָּה רוּחַ עֲצָה וְגִבּוֹרָה, רוּחַ דַּעַת וַיִּרְאֵת י" (ישעיה יא ב).

יִשְׂאֲלוּ אוֹתִי בֵּית דִּין שֶׁל מַעֲלָה, "שְׁלוֹם יְהוּדֵי! הֲאֵם יִדְעֶתָ שְׂאֵפֶשֶׁר לְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִפְּצַצַת אָטוֹם?" אֲשִׁיב, "כִּן."

יִשְׂאֲלוּ, "וּמָה עֲשִׂיתָ לָזֶה?"

אֲשִׁיב, "הַדְפַסְתִּי מִלִּיּוֹנֵי סָפְרִים עַל הַזֶּה"ק, וְאֶמְרֵתִי בְּדִרְשׁוֹת אֶת הָאֻמָּת שֶׁכָּל הָרַבָּנִים וְהָרִאשִׁי יִשִּׁיבוֹת שֶׁלֹּא אוֹמְרִים לָקֹהֶל שְׁלֹהֶם לָלֶמֶד זֹהֵר הַקָּדוֹשׁ הֵם רִאשֵׁי הָעָרָב רַב [כָּל זֶה כְּתוּב בַּזֶּה"ק 172 פָּעִמִּים - וְגַם מוֹבָאִים בְּ-140 סָפְרֵי תַלְמִידֵי בַעַל שֵׁם טוֹב זִי"ע - סך הכול 310 מֵרָאֵי מְקוֹמוֹת, וְהַדְפַסְתִּי הֵכֵל בְּ-17 סָפְרִים וְכָל אֶחָד יָכוֹל לֶרְאוֹת אֶת זֶה], וְהֵם אֲשֻׁמִּים עַל כָּל הָאֲסוּנוֹת שְׁמִיגִיעִים לְכָלֹל יִשְׂרָאֵל מִיַּד יוֹם בְּיוֹמוֹ. זֶה הֵיא הָאֻמָּת הַיְחִידָה שֶׁתִּתְקַבֵּל בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעֲלָה."

סוד הגאולה "בראשית תמן" תקון מ"ג

מתקוני זוהר השלם והמבואר (זוהר הקדוש דף פ"ב ע"א)

א. הבנים צועקים שמע ישראל ואין קול ואין עונה

בְּרֵאשִׁית, שָׁם אֶת־ר יב"ש, וְזֶהוּ נָהָר יַחֲרִיב וַיִּבֶשׁ, (שם ה), בְּאוֹתוֹ
זֶמֶן שֶׁהוּא יִבֶּשׁ וְהוּא יִבְשָׁה, צוֹחִים הַבְּנִים לְמַטָּה
בִּיחוד וְאוֹמְרִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, וְאֵין קוֹל וְאֵין עוֹנָה. זֶהוּ שְׁכָתוֹב
(משלי א כח) אֲזַי יִקְרָאֲנִי וְלֹא אֶעֱנֶה.

ב. הלומד רק תורת הנגלה טוב לו שלא נברא כלל בעולם

וְכֵךְ מִי שְׁגוֹרִם שֶׁתִּסְתַּלַּק קִבְּלָהּ וְחִכְמָה מִתּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה
וּמִתּוֹרָה שְׁבַכְתָּב, וְגוֹרֵם שֶׁלֹּא יִשְׁתַּדְּלוּ בָהֶן, וְאוֹמְרִים שְׂאִין
אֵלָּא פֶּשֶׁט בְּתוֹרָה וּבִתְלִמוֹד, בְּוֹדָאֵי בָּאֵלוֹ הוּא יִסְלַק אֶת הַמַּעֲנֵן
מֵאוֹתוֹ נָהָר וּמֵאוֹתוֹ נָן. אוֹי לוֹ, טוֹב שֶׁלֹּא נִבְרָא בְּעוֹלָם וְלֹא יִלְמַד
אוֹתָהּ תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב וְתּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה, שְׁנַחֲשֵׁב לוֹ בָּאֵלוֹ הַחֲזוֹר
הַעוֹלָם לָתֵהוּ וְכֵהוּ, וְגוֹרֵם עֲנִי בְּעוֹלָם וְאֶרֶךְ חַגְלוֹת.

ג. אם מתחיל ללמוד היום זוה"ק מתקן את העבר שלא למד

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִי"ם תִּדְרֹשׁ הָאָרֶץ דְּרֹשׁא וְכו' (בראשית א יא), אָמַר רַבִּי
אֶלְעָזָר: אָבֵא, וְהִרִי קָרָא לוֹ יִבְשָׁה, מֵאִיפָה תִּדְרֹשׁ
הָאָרֶץ? אָמַר לוֹ: בְּנִי, כֵּךְ לְמַד תִּשׁוּבָה לְכָל בְּנֵי הָעוֹלָם, שְׂאֵם
אָדָם יִחְזוֹר בְּתִשׁוּבָה, מוֹרִיד לָהּ הַמַּעֲנֵן שֶׁתִּסְתַּלַּק, וּמָה שֶׁהִיָּתָה
יִבְשָׁה קוֹרָא לָהּ אָרֶץ, וְלִנְהָר שֶׁהִיָּה חֲרִיב וַיִּבֶשׁ קָרָא לוֹ מִקְנָה
הַמִּים וַיָּמִים, זֶהוּ שְׁכָתוֹב (שם י) וַיִּקְרָא אֱלֹהִי"ם לַיִּבְשָׁה אֶרֶץ

וּלְמִקְנֵה הַמִּים קָרָא יָמִים. בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁנִּקְרְאת אֶרֶץ, מִה כְּתוּב
 בּוֹ? וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים"ם תְּדַשָּׂא הָאֶרֶץ, לְהוֹצִיא זֶרְעִים וּפְרוֹת שֶׁהֵן
 נִשְׁמוֹת, (דף פב ע"ב) כֹּל אֶחָד לְמִינֵהוּ, אֱלוֹ הַנִּשְׁמוֹת שֶׁנִּגְזְרוּ מִכֶּפֶס
 כְּבוֹדוֹ, וְאֱלוֹ רוּחוֹת שֶׁנִּגְזְרוּ מִמַּלְאָכִים, וְאֱלוֹ הַנִּפְשוֹת שֶׁנִּגְזְרוּ
 מִהֶאֱוִיפִינִים, כֹּל אֶחָד הוֹצִיא לְמִינֵהוּ אֶת כֹּל אֶחָד כְּרָאוֹי. עֵץ פְּרִי
 - זֶה תִּלְמִיד חֶכֶם, עֹשֶׂה פְּרִי - זוֹ בֵּת זִוּגוֹ, לְכֹל אֶחָד כְּרָאוֹי
 (כל אחד הוציא למינו).

ד. הת"ח שֶׁנִּשְׁמָתוֹ גְּדוּלָה, פּוֹגֵם יוֹתֵר אִם אֵינוֹ לוֹמֵד זֹהֵר

וְעוֹד, עֵץ פְּרִי - זֶה הַעֲמוּד הָאֲמִצְעִי, עֹשֶׂה פְּרִי - זֶה צְדִיק, אֲשֶׁר
 זָרְעוֹ בּוֹ עַל הָאֶרֶץ - זוֹ הַשְׂכִּינָה, שֶׁכָּל הַזֶּרְעִים נִכְלָלִים
 בָּהּ, וְכֵאֵן הַמִּצְוָה שֶׁל פְּרִיָה וְרִבְיָה, לַעֲשׂוֹת פְּרוֹת וְזֶרְעִים, זֶהוּ
 שֶׁפְּתוּב לֹא תִהְיֶה בְּרָאָה לְשִׁכְתָּ יִצְרָה, וּמִי שֶׁמִּתְבַּטֵּל מִפְּרִיָה
 וְרִבְיָה, כְּאֱלוֹ הַחֲזִיר אֶת אוֹתָהּ אֶרֶץ יִבְשָׁה, וּמוֹנֵעַ מִמֶּנָּה בְּרִכּוֹת,
 כֹּל אֶחָד לְפִי דְרָגָתוֹ, מִי שֶׁפּוֹגֵם לְמַטָּה פּוֹגֵם לְמַעְלָה אֶת הַמָּקוֹם
 שֶׁנִּגְזְרָה נִשְׁמָתוֹ.

תיקון הכללי

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ, הַבוֹחֵר בְּדוֹד עַבְדּוֹ וּבִזְרָעוֹ אַחֲרָיו וְהַבוֹחֵר בְּשִׁירוֹת וּתְשׁוּבָחוֹת שֶׁתִּפֶּן בְּרַחֲמִים אֶל קְרִיאַת מִזְמוּרֵי תְהִלִּים שֶׁאֲקָרָא כָּאִלוּ אֲמָרָם דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם בְּעֶצְמוֹ, זְכוּתוֹ וְגַן עֲלֵינוּ, וְנַעֲמֵד לָנוּ זְכוּת פְּסוּקֵי תְהִלִּים וְזְכוּת תְּבוּתֵיהֶם וְאוֹתִיּוֹתֵיהֶם וְנִקְדוּשְׁתֵּיהֶם וְנַעֲמִיחֵם וְנַחֲשִׁמּוֹת הַיּוֹצֵאִים מֵהֶם מֵרָאשֵׁי תְבוּת וּמִסּוֹפֵי תְבוּת, לְכַפֵּר פְּשָׁעֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ וְלִזְמוֹר עֲרִיצִים וּלְהַכְרִית כָּל הַחוּחִים וְהַקּוֹצִים הַסּוֹבְבִים אֶת הַשּׁוֹשְׁנָה הָעֲלִיזָה וּלְחַבֵּר אֶשֶׁת נְעוּרִים עִם דּוֹדָהּ בְּאַהֲבָה וְאַחֲוָה וְרַעוּת וּמִשָּׁם יִמְשָׁךְ לָנוּ שְׁפַע לִנְפֶשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה לְטַהֲרָנוּ מֵעוֹנוֹתֵינוּ וְלִסְלֹחַ חַטָּאתֵינוּ וּלְכַפֵּר פְּשָׁעֵינוּ כְּמוֹ שֶׁסְּלַחַת לְדוֹד שָׁאֵמַר מִזְמוּרִים אֵלּוּ לְפָנֶיךָ כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר גַּם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִחַדְּנוּ עִמָּנוּ הַעֲבִיר חַטָּאתְךָ לֹא תָמוּת. וְאַל תִּקַּחנִי מִהָעוֹלָם הַזֶּה קֶדֶם זְמַנִּי עַד מְלֹאת שְׁנוֹתֵינוּ בְּאֶפֶן שְׁנוֹכֵל לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר שִׁחַתְנוּ. וְזְכוּת דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם וְגַן עֲלֵינוּ וּבַעֲדָנוּ שֶׁתֹּאדִיר אֲפָךְ עַד שׁוֹכְנוּ אֵלֶיךָ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ וּמֵאוֹצֵר מִתֵּנָת חֲנֹם חֲנִנִי בְּדִכְתִּיב וְחִנּוּתִי אֶת אֲשֶׁר אֲחֹן וְרַחֲמֵתִי אֶת אֲשֶׁר אֶרְחַם. וּבִשְׁם שְׁאֵנוּ אוֹמְרִים לְפָנֶיךָ שִׁירָה בְּעוֹלָם הַזֶּה כֶּךָ נִזְכֶּה לִזְמוֹר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שִׁיר וּשְׁבַחָה לְעוֹלָם הַבָּא. וְעַל יְדֵי אֲמִירַת תְּהִלִּים תִּתְעוֹרֵר חֲבַצְלַת הַשְּׁרוֹן וּלְשִׁיר בְּקוֹל נְעִים בְּגִילַת

וְרָגַן כְּבוֹד הַלְבָּנוֹן נָתַן לָהּ הוֹד וְהָדָר בְּבֵית אֱלֹהֵינוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ
אָמֵן סְלֵה:

הַרְיֵנִי מִזְמָן אֶת פִּי לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח אֶת בּוֹרְאֵי לֵשֶׁם יְחִיד
קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנֵתָהּ בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוּ עַל יָדֵי הַהוּא
טָמִיר וְנַעֲלֵם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

טוב לומר זאת קודם אמירת העשרה מזמורים:

הַרְיֵנִי מְקַשֵּׁר עֲצָמִי בְּאֻמִּית הָעֹשֶׂה מִזְמוֹרִים אֵלֹו לְכָל הַצַּדִּיקִים
הָאֻמִּיתִים שֶׁבְּדוֹרֵנוּ וּלְכָל הַצַּדִּיקִים הָאֻמִּיתִים שׁוֹכְנֵי עֶפְרָת
קְדוּשִׁים אֲשֶׁר בְּאַרְץ הַמָּה, וּבִפְרֹט לְרַבְּנוּ הַקָּדוֹשׁ צַדִּיק יְסוֹד עוֹלָם
נֶחֱל נֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה רַבָּנוּ נִחְמָן בֶּן פִּינָא שְׁגֹלָה תְּקוּן זֶה זְכוּתָם
יְגַן עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל אָמֵן.

לְבוּ נִרְנְנָה לַיהוָה יִאֲהֲדוּנֵהּ נְרִיעָה לְצוֹר יִשְׁעֵנוּ: נִקְדָּמָה פָּנֵינוּ
בַּתּוֹדָה בְּזִמְרוֹת נְרִיעַ לוֹ: כִּי אֵל גָּדוֹל יְהוָה יִאֲהֲדוּנֵהּ וּמְלֹךְ
גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים:

טו א מִכְתָּם לְדוֹד, שְׁמַרְנִי אֵל כִּי־חֲסִיתִי בְךָ: ב אִמְרַת לַיהוָה
יִאֲהֲדוּנֵהּ, אֲדַנִּי אַתָּה, טוֹבָתִי בִלְעָלֶיךָ: ג לְקְדוּשִׁים אֲשֶׁר־בְּאַרְץ
הַמָּה, וְאֲדִירִי, כָּל־חֲפְצֵי־בָם: ד יִרְבּוּ עֲצָבוֹתָם, אַחֲרֵי מְהֵרָה,
בִּלְאִסְפִּיד נִסְפִּיהֶם מִדָּם, וּבִלְאִשָּׁא אֶת־שְׁמוֹתָם עַל־שִׁפְתֵי:
ה יְהוָה יִאֲהֲדוּנֵהּ מְנַת־חֲלָקִי וְכוֹסִי, אַתָּה תוֹמִיךְ גּוֹרְלִי: ו חֲבָלִים
נִפְלוּ־לִי בְנֻעָמִים, אֶפְרַיִם נִחֲלַת שְׁפָרָה עָלִי: ז אֲבִירךָ אֶת־יְהוָה יִאֲהֲדוּנֵהּ
אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי, אֶפְרַיִם לִילּוֹת יִסְרוּנִי כִלְיוֹתֵי: ח שְׁוִיתִי יְהוָה יִאֲהֲדוּנֵהּ
לְנִגְדִי תְּמִיד, כִּי מִיָּמִינִי בִלְאֻמוֹט: ט לָכֵן שָׁמַח לִפִּי וַיִּגַּל כְּבוֹדִי,
אֶפְרַיִם שְׂרִי יִשְׁכֵּן לְבִטָּח: י כִּי לֹא־תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשָׂאוֹל, לֹא־תִתֵּן

בא א למנצח מזמור לדוד: ב אשרי משכיל אל־דל, ביום רעה
 ימלטֶהוּ יהוה־אֱלֹהֵי יִשְׁמְרֶהוּ ויִתִּיחֶהּ, וְאֲשֶׁר
 יֵאֵשֶׁר כ' בִּארְץ, וְאֶל־תִּתְּנֶהוּ בִּנְפֶשׁ אִיבִיו: ד יהוה־אֱלֹהֵי יִשְׁעֵדְנוּ
 עַל־עֶרֶשׁ דָּוִי, כִּלְמֹשְׁכֵּנוּ הִפְכָּת בַּחֲלִיו: ה אֲנִי־אֲמַרְתִּי יְהוה־אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל חֲנָנִי, רִפְאָה נַפְשִׁי בִּי־חֲטָאֹתִי לָד: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי,
 מִתִּי יָמוּת וְאֶבֶד שְׁמוֹ: ז וְאִם־בָּא לְרֹאוֹת, שְׂוֹא יִדְבֹּר, כִּפּוֹ
 יִקְבֹּץ־אֹזֶן לוֹ, יֵצֵא לַחוּץ יִדְבֹּר: ח יָחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כִּלְשָׁנָאִי, עָלַי
 יִחַשְׁבוּ רָעָה לִּי: ט דִּבְר־בְּלִעַל יִצּוֹק בּוֹ, וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא־יִוֹסֵף
 לָקוּם: י גַּם־אִישׁ שְׁלֹמִי אֲשֶׁר־בִּטְחֹתִי בּוֹ, אוֹכֵל לַחֲמִי, הִגְדִּיל עָלַי
 עֵקֶב: יא וְאַתָּה יְהוה־אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל חֲנָנִי וְהַקִּימֵנִי, וְאֲשַׁלְּמָה לָּהֶם:

י בָּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי־חֲפָצְתָּ בִּי, כִּי לֹא־יָרִיעַ אִיכִי עָלַי: יג וְאֲנִי בְּחַמִּי
תִּמְכַּת בִּי, וְתַצִּיבֵנִי לִפְנֵיךָ לְעוֹלָם: יד בָּרוּךְ יְהוָה יֵאָדְרוּנִי אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן:

מב א לְמִנְצָחַ מִשְׁכִּיל, לְבִנְיָקֶרֶח: ב כְּאִל תַּעֲרֹג עַל־אֲפִיק־מַיִם, בֵּן
נִפְשֵׁי תַעֲרֹג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים: ג צִמְאָה נִפְשֵׁי לֵאלֹהִים לֹאֵל חַי,
מִתִּי אָבּוֹא וְאֶרְאֶה פָנַי אֱלֹהִים: ד הִיתָה־לִּי דְמַעְתִּי לֶחֶם יוֹמָם
וְלַיְלָה, בְּאִמּוֹר אֵלַי כִּלְהִיּוֹם, אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: ה אֵלֶּה אֲזַכֵּרָה וְאֶשְׁפָּכָה
עָלַי נִפְשִׁי, כִּי אֶעֱבֹר בַּסֶּף, אֲדִידִם עַד־בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל־רִנָּה
וְתוֹדָה, הַמּוֹן חוּגָה: ו מִה־תִּשְׁתַּוְּחָחִי נִפְשִׁי וְתַהֲמִי עָלַי, הוֹחִילִי
לֵאלֹהִים, כִּי־עוֹד אֲדֹנּוֹ יִשׁוּעוֹת פָּנָיו: ז אֱלֹהֵי, עָלַי נִפְשִׁי תִשְׁתַּוְּחָח,
עַל־כֵּן אֲזַכֵּרָה מֵאֶרֶץ יִרְדֵּן וְחֶרְמוֹנִים, מִתֵּר מִצְעֵר: ח תַּהוֹם־אֵל־
תַּהוֹם קוֹרָא, לְקוֹל צִנּוּרֶיךָ, כִּלְמִשְׁבְּרֶיךָ וְגִלְיָד עָלַי עֲבָרוּ: ט יוֹמָם
יִצְוָה יְהוָה יֵאָדְרוּנִי חֲסִדּוֹ, וְכִלְיָה שִׁירָה עִמִּי, תִּפְלָה לֹאֵל חַי:
י אֹמְרָה לֹאֵל סִלְעִי, לְמָה שְׂכַחְתָּנִי, לְמָה־קִּדַּר אֵלֶיךָ בִּלְחָץ אוֹיֵב:
יא בְּרִצָּח בַּעֲצָמוֹתַי, חֲרָפוֹנִי צוֹרְרִי, בְּאִמְרָם אֵלַי כִּלְהִיּוֹם אֵיךְ
אֱלֹהֶיךָ: יב מִה־תִּשְׁתַּוְּחָחִי נִפְשִׁי, וּמִה־תַּהֲמִי עָלַי, הוֹחִילִי לֵאלֹהִים,
כִּי־עוֹד אֲדֹנּוֹ יִשׁוּעוֹת, פָּנָי וְאֵלֵהִי:

נט א לְמִנְצָחַ אֶל־תִּשְׁחַתְּ, לְדוֹד מִכְתָּם, בְּשִׁלַּח שְׁאוּל וַיִּשְׁמְרוּ
אֶת־הַבָּיִת לְהַמִּיתוֹ: ב הִצִּילֵנִי מֵאוֹיְבֵי אֱלֹהֵי, מִמִּתְקוֹמִי
תִּשְׁגָּבֵנִי: ג הִצִּילֵנִי מִפְּעָלֵי אוֹן, וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי הִנֵּה
אָרְבוּ לְנִפְשִׁי, יִגְדּוּ עָלַי עֲזִים, לֹא־פִשְׁעִי וְלֹא־חַטָּאתִי יְהוָה
יֵאָדְרוּנִי: ה בְּלִיעוֹן יִרְצוֹן וַיִּבֹנְנֵנוּ, עוֹרָה לְקִרְאָתִי וְרָאָה: ו וְאַתָּה
יְהוָה יֵאָדְרוּנִי אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, הַקֹּצֵה לְפָקֶד
כִּלְהִיּוֹם, אֶל־תַּחֲן כִּלְבָּדִי אוֹן סִלָּה: ז יִשׁוּבוּ לְעָרֵב, יִהְיוּ כְּכֶלֶב,

וְיִסְכְּבוּ עִיר: ה' חָנָה וַיַּעֲזֹב בְּפִיהֶם, חֲרָבוֹת בִּשְׁפָתוֹתֵיהֶם, כִּי־מִי שָׁמַע: ט וְאַתָּה יְהוָה יִהְיוּהֶנּוּ תִשְׁחַק־לָמוֹ, תִּלְעַג לְכָל־גּוֹיִם: י עֲזֹב אֱלֹהִים אֲשֶׁמְרָה, כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי: יא אֱלֹהֵי חֲסָדִי חֲסָדוֹ כ', יִקְדָּמֵנִי, אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בְּשִׁרְדִּי: יב אֶל־תִּהְרַגְם פְּנִי־יִשְׁכְּחוּ עִמִּי, הִנֵּעֵמוּ בְּחִילָךְ וְהוֹרִידֵמוֹ, מִגִּנְנוֹ אֲדֵנִי: יג חֲטֹאת־פִּימוֹ, דְּבַר־שְׁפָתֵימוֹ, וְיִלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם, וּמֵאֵלָה וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כָּלָה בְּחֶמְדָּה, כָּלָה וְאֵינָמוּ, וַיִּדְעוּ כִּי־אֱלֹהִים מִשָּׁל בַּעֲקֵב לֹא־פָסִי הָאָרֶץ סָלָה: טו וַיִּשְׁבוּ לָעָרֵב יֵהָמוּ כְּפָלֵב, וְיִסְכְּבוּ עִיר: טז הִמָּה יַנִּיעוֹן יַנִּיעוֹן כ' לֹאֲכָל, אִם־לֹא יִשְׁבְּעוּ וְיִלְיוּ: יז וְאֲנִי אֲשִׁיר עֹד, וְאֶרְגֵּן לְבָקָר חֲסִדָּךְ, כִּי־הֵייתָ מִשְׁגָּב לִי וּמָנוֹס, כְּיוֹם צָר־לִי: יח עֲזִי אֱלֹהִים אֲזַמְּרָה, כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי אֱלֹהֵי חֲסָדִי:

עו א' לִמְנַצֵּחַ עַל־יְדוּתוֹן יִדְתוֹן כ' לֹאֶסֶף מִזְמוֹר: ב' קוֹלִי אֶל־אֱלֹהִים וְאֶצְעָקָה, קוֹלִי אֶל־אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: ג' כְּיוֹם צָרָתִי אֲדַנֵּי דִרְשָׁתִּי, יְדִי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוֹג, מֵאֵנָה הִנָּחֵם נַפְשִׁי: ד' אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאֶהְמִיָּה, אֲשִׁיחָה וְתִתַּעֲטֹף רוּחִי סָלָה: ה' אֲחֻזֶּת שְׁמֵרוֹת עֵינַי, נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו' חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם, שְׁנוֹת עוֹלָמִים: ז' אֲזַכְּרָה נִגְיָתִי בְּלִילָה, עִם־לִבִּי אֲשִׁיחָה, וַיַּחֲפֹשׂ רוּחִי: ח' הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדֵנִי, וְלֹא־יִסֹּף לְרָצוֹת עוֹד: ט' הָאֶפֶס לִנְצַח חֲסָדוֹ, גִּמְרֵ אֱמֹר לָדָר וְדָר: י' הִשְׁכַּח חֲנוּת אֵל, אִם־קֶפֶץ בָּאָף רַחֲמָיו סָלָה: יא וְאֵמֶר חֲלוּתִי הִיא, שְׁנוֹת יָמַי עָלְיוֹן: יב אֲזַכְּרֵה אוֹכִיר כ' מַעֲלִי־יָהּ, כִּי־אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם פִּלְאָד: יג וְהִנֵּיתִי בְּכָל־פְּעֻלָּךְ, וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: יד אֱלֹהִים בְּקֶדֶשׁ דְּרָכְךָ, מִי־אֵל גָּדוֹל בְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פֶלֶא, הוֹדְעַת כַּעֲסִים עוֹד: טז גְּאֻלַּת בְּרוּעַ עַמְּךָ, בְּנִי־עֲקֵב וְיוֹסֵף סָלָה: יז רָאוּךְ מַיִם אֱלֹהִים, רָאוּךְ

קח א הודו ליהוה אלהי יאהדנהי קראו בשמו, הודיעו בעמים עלילותיו:
ב שירו לו וזמרו לו, שיהו בכל נפלאותיו: ג התהללו בשם
קדשו, ישמח לב מבקשי יהוה אלהי יאהדנהי: ד דרשו יהוה אלהי יאהדנהי
ועזו, בקשו פניו תמיד: ה זכרו נפלאותיו אשר עשה, מפאתו
ומשפטיו: ו זרע אברהם עבדו, בני יעקב בחיריו: ז הוא

יְהוָה יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ, בְּכָל־הָאָרֶץ מִשְׁפָּטִיו: ה זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ,
דְּבַר צִוְּה לְאַלֵּף דּוֹר: ט אֲשֶׁר פָּרַת אֶת־אֲבֹהָם, וּשְׁבוּעָתוֹ
לְיִשְׁחָק: י וַעֲמִידָה לְעֶקֶב לַחֵק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: יא לֵאמֹר
לְךָ אֶתֵּן אֶת־אֶרֶץ־כְּנָעַן, חֹבֶל נַחֲלָתְכֶם: יב בְּהִיוֹתָם מִתִּי מִסְפָּר,
כְּמַעֲט וְגָרִים בָּה: יג וַיִּתְּחִלְכוּ מִגּוֹי אֶל־גּוֹי, מִמּוֹמְלָכָה אֶל־עַם
אַחֵר: יד לֹא־הָיִיתִי אָדָם לְעֶשְׂקֶם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְכִּים:
טו אֶל־תִּגְעוּ בְּמִשְׁחִי, וְלִנְבִיאִי אֶל־תִּרְעוּ: טז וַיִּקְרָא רָעַב
עַל־הָאָרֶץ, כָּל־מִטְהֵ־לֶחֶם שָׁבַר: יז שְׁלַח לַפְּנִיָּה אִישׁ, לְעֹבֵד
נִמְכָּר יוֹסֵף: יח עָנּוּ בַּכֶּבֶל רָגְלוֹ וְגָלּוּ כ/, בְּרוֹזַל בָּאָה נִפְשׁוֹ: יט עַד־עַתָּה
בֹּא־דַבְּרוּ, אָמַרְתָּ יְהוָה יִהְיֶה צָרְפָתְהוּ: כ שְׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירָהוּ,
מִשָּׁל עַמִּים וּפִתְחָהוּ: כא שָׁמוֹ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשָּׁל בְּכָל־קִנְיָנוֹ:
כב לֹא־סָר שְׁרִיו בְּנִפְשׁוֹ, וּזְקָנָיו יַחֲבֹם: כג וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם,
וַיַּעֲקֹב גַּר בְּאֶרֶץ־חָם: כד וַיִּפֹּר אֶת־עַמּוֹ מֵאֵד, וַיַּעֲצֻמְהוּ מִצְרָיו:
כה הִפְךָ לָבֶם לְשֹׂנְאֵ עַמּוֹ, לְהַתְנַפֵּל בַּעֲבָדָיו: כו שְׁלַח מוֹשֶׁה עֲבָדוֹ,
אֶהְרֹן אֲשֶׁר בָּחַרְבוֹ: כז שְׁמוֹ־כֶם דְּבַרִי אֹתוֹתָיו, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ
חָם: כח שְׁלַח חֹשֶׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ, וְלֹא־מָרוּ אֶת־דַּבְּרוֹ דְּבָרָיו: כט הִפְךָ
אֶת־מִימֵיהֶם לָדָם, וַיָּמַת אֶת־דָּגָתָם: ל שְׂרַץ אֲרָצָם צָפְרָדַיִם,
בְּחֻדְרֵי מַלְכִּיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֹא עָרֶב, כְּזִים בְּכָל־גְּבוּלָם: לב נָתַן
גְּשָׁמֵיהֶם בָּרָד, אֵשׁ לְהַכּוֹת בְּאֲרָצָם: לד וַיֵּךְ, גִּפְנָם וְתֹאנֹתָם, וַיִּשְׁפֹּר
עֵץ גְּבוּלָם: לה אָמַר, וַיָּבֹא אֲרֶבָּה, וַיִּלְקַח, וַאֲזַן מִסְפָּר: לו וַיֹּאכַל
כָּל־עֹשֵׁב בְּאֲרָצָם, וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם: לו וַיֵּךְ כָּל־בְּכוֹר בְּאֲרָצָם,
רִאשִׁית לְכָל־אוֹנָם: לו וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וַוָהב, וַאֲזַן בִּשְׁבָטָיו בּוֹשֵׁל:
לז שָׁמַח מִצְרַיִם בְּצֹאֲתָם, כִּי־נִפְל פַּחַדָּם עֲלֵיהֶם: לט פָּרַשׁ עֲנָן
לְמִסְכָּד, וְאִשׁ, לְהָאִיר לַיְלָה: מ שָׁאֵל וַיָּבֹא שְׁלֹוֹ שְׁלוֹ כ/, וְלֶחֶם שָׁמִים

יִשְׁבִּיעַם: מא פתח צור, ויזוכו מים, הלכו בציות נהר: מב כִּי־זָכַר
אֶת־דְּבַר קִדְשׁוֹ, אֶת־אֲבֹתָהֶם עֲבָדוּ: מג ויֵצֵא עִמּוֹ בְּשֹׁשׁוֹן, בְּרִנָּה
אֶת־בְּחִירָיו: מד ויתן להם ארצות גוים, ועמל לאמים יירשו:
מה בעבור ישמרו חקיו, ותורתיו ינצרו, הללויה:

קלז א על נהרות בכל שם ישבנו, גם־כִּינוּ בְּזִכְרָנוּ אֶת־צִיּוֹן:
ב על־עַרְבִים בְּתוֹכָהּ, תְּלִינוּ בְּגִדֵינוּ: ג כִּי שָׁם שְׁאֲלוּנוּ שׁוֹבֵינוּ
דְּבַר־יִשְׁרָיִל, וְתוֹלְלֵינוּ שְׂמֵחָה, שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן: ד אִיֶּךְ גִּשְׁרִי
אֶת־שִׁיר־יְהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה, עַל אֲדָמַת נָכַר: ה אִם־אֲשַׁכַּח יְרוּשָׁלַם,
תִּשְׁכַּח יְמִינִי: ו תִּדְבֹּק־לְשׁוֹנִי לַחֲפִי, אִם־לֹא אֶזְכְּרֶיךָ, אִם־לֹא אֶעֱלֶה
אֶת־יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ שְׂמֹחָתִי: ז זָכַר יְהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה לְבָנֵי אֲדוֹם
אִתְּ יוֹם יְרוּשָׁלַם, הָאֲמָרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיּוֹסֵד בָּהּ: ח בַּת־כָּבֶל
הַשְׂדֵּדָה, אֲשֶׁר־יִשְׁלַם־לָךְ אֶת־גְּמוּלָךְ שְׂגֻמָּתְךָ לָנוּ: ט אֲשֶׁר־
שִׁיאִחֲזוּ וַנִּפֹּץ אֶת־עַלְלֶיךָ אֶל־הַסֶּלַע:

קנז א הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ־אֵל בְּקִדְשׁוֹ, הַלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ עֻזּוֹ: ב הַלְלוּהוּ
בְּגִבּוֹרָתוֹ, הַלְלוּהוּ כְּרֹב גְּדֻלּוֹ: ג הַלְלוּהוּ בְּתַקַּע שׁוֹפָר, הַלְלוּהוּ
בְּנִבָּל וּכְנֹר: ד הַלְלוּהוּ בְּתֶף וּמָחוּל, הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֶגְבִּי:
ה הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי־שִׁמְעַת, הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: ו כָּל הַנִּשְׁשָׁמָה
תִּהְלֹל יְיָ, הַלְלוּיָהּ:

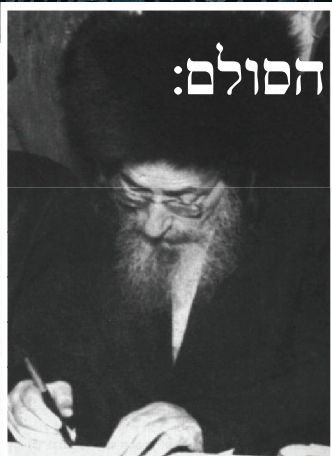
אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה יִהְיֶה יִהְיֶה שְׁבוּת עִמּוֹ. יגל
יעקב ישמח ישראל: ותשועת צדיקים מִיְהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה מְעוֹזָם
בַּעַת צָרָה: ויעזרם יהוה יִהְיֶה יִהְיֶה ויִפְלְטֵם ויִפְלְטֵם מִרְשָׁעִים
ויוֹשִׁיעֵם כִּי חָסוּ בוֹ:

רבונו של עולם, עלת העלות וסבת כל הסבות, אַנְתָּ לַעֲלֹא,
 לַעֲלֹא מִן פֶּלֶא, וְלִית לַעֲלֹא מִנְּךָ, דְּלִית מִחֲשָׁבָה
 תְּפִיסָא בְּךָ כֶּלֶל, וְלֹךְ דְּיומִיָּה תַּהֲלָה, וּמִרְמָם עַל כָּל בְּרָכָה
 וְתַהֲלָה. אוֹתָךְ אֲדַרְשׁ, אוֹתָךְ אֲבַקֵּשׁ שְׁתַּחֲתֹר חֲתִירָה דְּרִיךְ
 כְּבוֹשָׁה מֵאֲתָךְ, דְּרִיךְ כָּל הָעוֹלָמוֹת, עַד הַהִשְׁתַּלְשְׁלוֹת שְׁלִי
 בְּמָקוֹם שְׂאֵנִי עוֹמֵד, כְּפִי אֲשֶׁר נִגְלָה לִּי, יוֹדַע תַּעֲלוֹמוֹת,
 וּבִדְרִיךְ וְנִתִּיב הִיָּה תֵּאִיר עָלִי אוֹרְךָ, לְחַחְזוּרֵי בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה
 לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת, כְּפִי רְצוֹנְךָ בְּאַמֶּת, כְּפִי רְצוֹן מִבְּחַר הַבְּרִיאִים,
 לְבָלִי לְחֻשָׁב בְּמִחְשַׁבְתִּי שׁוּם מִחְשַׁבַת חוּץ וְשׁוּם מִחְשַׁבָּה
 וּבִלְבוֹל שֶׁהוּא נֶגֶד רְצוֹנְךָ, רַק לְדַבֵּק בְּמִחְשַׁבּוֹת זְכוֹת צִחוֹת
 וּקְדוּשׁוֹת בְּעִבּוֹדְךָ בְּאַמֶּת בְּהִשְׁתַּדֵּךְ וּבִתְוֹרֶתְךָ. הֵט לְבִי אֶל
 עֲדוּתֶיךָ, וְתֵן לִי לֵב טָהוֹר לְעִבְדְּךָ בְּאַמֶּת. וּמִמְצוֹלוֹת יָם
 תּוֹצִיאֵנִי לְאוֹר גָּדוֹל חַיֵּשׁ קָל מְהֵרָה. תְּשׁוּעַת יְהוָה ^{יֵהוָה} יֵהוָה ^{יֵהוָה} יֵהוָה
 בְּהֶרֶף עֵינַי, לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים כָּל יְמֵי חַיּוֹתִי עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה.
 וְאַזְכֶּה לְחֹדֶשׁ נְעוּרֵי, הַיָּמִים שֶׁעָבְרוּ בְּחֶשֶׁךְ, לְהַחְזִירָם אֶל
 הַקְּדוּשָׁה, וְתִהְיֶה יְצִיאָתִי מִן הָעוֹלָם כְּבִיאָתִי, בְּלֹא חֲטָא. וְאַזְכֶּה
 לְחִזּוֹת בְּנַעַם יְהוָה ^{יֵהוָה} יֵהוָה ^{יֵהוָה} וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ, כִּלּוֹ אוֹמֵר כְּבוֹד,
 אֲמֵן נִצַּח סֶלָה וְעַד:

מכתב שכתב בעל הסולם:

י"ת צד נאמנה, שעציון לא
היה למצאן האר"י ז"ל ע
היום הזה, מי שיבין את
שיטת האר"י ז"ל, על שורשו
וכי והנה ברצון העליון
יתי, בכיתי לעיבור נשמת האר"י ז"ל, לא לפני מעשי
הטובים, אלא ברצון עליון, שנשגב גם לפני עבדאי,
אמה נבחרתי אנכי אנשמה נפלאה זו, שלא בכה
בה אדם מעת פטירתו עז היום, ולא אוכל להאריך
בענין זה לפני שאין דרכי בזה לדבר בנפלאות".

(מזן בעל "הסולם" זי"ע במכתב משנת תרפ"ו)

תפילת הודיה לבורא עולם

להודות ולהלל את ה' יתברך מביאה לכל הישועות. כל האומר אותה כל יום יזכה לראות נסים גלויים מבורא עולמים, וכל האומר תחנה זו מהלב הופך מיד מדת דין לרחמים.

מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, אדון עולם, רבנו של עולם, תודה.

תודה שאני עומד/ת כאן לפניך ומודה לך.

וכל מה שאני אומר יהיה כאן וכאפס לעמת כמה שאני באמת צריכ/ה להודות לך.

הרי על הכל אני צריכ/ה להודות לך.

כי הכל ממך, הכל נתת לי בחן, בחסד וברחמים.

תודה על כל הדברים בעולם.

תודה על רוב רבי רבבות פעמים שעזרת לי, תמכת בי, הושעת אותי הצלת אותי, שמחת אותי ריפאת אותי, שמרת עלי, עודדת אותי, תודה שאתה אתי תמיד.

תודה שאתה נותן לי כוח לעשות מצות, כח לעשות מעשים טובים, וכח להתפלל.

תודה על כל הפעמים שעזרת לי ולא ידעתי להגיד לך תודה.

תודה על כל החסדים שאתה עושה עמי בכל רגע ורגע.

תודה על כל נשימה ונשימה שאני נושמת.

תודה לך מלך מלכי המלכים, גם על כל הדברים שאין לי.

תודה שקשה לי לפעמים, כי הכל לטובתי אפילו אם לא תמיד ראיתי שזה לטובתי, עמוק בלב אני יודעת/ת שכל מה שמגיע ממך הוא הדבר

הטוב ביותר עבורי, והוא געשה במיחד בשבילי, בהשגחה פרטית מדקדקת ומשקלמת, כמו שרק מלך מלכי המלכים יכול לעשות.

תודה שלפעמים קשה לי, כי רק כך אני יודעת להעריך את הטוב, כי רק כשנמצאים בחשך אפשר להעריך את האור.

תודה על החיים הנפלאים שנתת לי.

תודה על הדבר הכי קטן שיש לי, כי את הכל אתה נתת לי ולא אף אחד אחר.

תודה שאתה שומע את התפלות שלי.

בורא עולם! אני מבקש/ת ממך סליחה מעמקי לבי, אם היו פעמים שלא הערכתי את מה שנתת לי, ובמקום לומר לך תודה, רק התלוננתי.

אני עפר ואפר ואתה אדון כל העולם, אנא אל תרחק ממני לעולם!!!

מבוסס ע"פ הסה"ק יסוד ושדש העבודה (צואה ס' כ"ו)
מצוה גדולה לפרסם ולהפיץ את התפלה הקדושה הזו

פיטום הקטורת המבואר

סגלת אִמִּירַת פְּרֶשֶׁת הַקְטָרֶת

וְזוֹ לְשׁוֹן הָרֵב סְגוּלוֹת יִשְׂרָאֵל: א. מִבְטָלֶת מַגֵּפָה וְחֵלָאִים רָעִים. ב. יִנָּצֵל מִשְׁעָבוֹד מַלְכֵי־חַיִּים. ג. הַבְּרָכָה מְצוּיָה בְּמַעֲשֵׂה יָדָיו. ד. יִנָּצֵל מִדִּינָה שֶׁל גִּיהֲנוֹם. ה. מִבְטָלֶת הַקְלָפוֹת וְהַחִיצוֹנִים וְסִטְרָא אַחֲרָא. ו. מִבְטָלֶת הַכְּשׁוּפִים ז מִבְטָלֶת הַרְהוּרִים רָעִים. ח נִוְחַל שְׁנֵי עוֹלָמוֹת עוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא. ט. מְסַלֵּק הַדִּינִים מֵעָלָיו. י. יִמָּצָא חַן וְחֶסֶד בְּעֵינֵי כָּל רוֹאֵיו. יא. מְסַגֶּלֶת לְעֶשֶׂר.

לְפִי סֵפֶר הַזֹּהָר וְסִפְרוֹת הַמְּנִהְגִּים, אִמִּירַת פִּטוּם הַקְטָרֶת הִנֵּה סְגוּלָה לְעֲצִירַת מַגֵּפָה, עַל פִּי הַכְּתוּב (בְּמִדְבָּר יז, יב-יג): וַיִּתֵּן אֶת הַקְטָרֶת, וַיִּכְפֹּר עַל-הָעָם. וַיַּעֲמֵד בֵּין-הַמִּתִּים, וּבֵין הַחַיִּים, וַתַּעֲצֹר הַמַּגֵּפָה.

לְאוֹר זֹאת, כָּתַב רַבֵּי חַיִּים פֶּלֶאגִ'י בְּסֵפֶר כַּף הַחַיִּים (סִימֹן י"ז אות י"ח): "יִכְתֹּב פְּרֶשֶׁת הַקְטָרֶת עַל קֶלֶף אוֹ גּוֹיֵל בְּכֶתֶב אֲשׁוּרִית כְּסֵפֶר תּוֹרָה וַיִּקְרָא בּוֹ וַיַּעֲשֶׂה לוֹ סְגוּלָה, דִּהַקְטָרֶת מַעֲשִׂיר וּמִבְטָח לוֹ דִּלֹּא יִפְסֹק פְּרִנְסָתוֹ וְתִמִּיד יִהְיֶה לוֹ פְּרִנְסָה טוֹבָה וְכִלְכֵּלָה בְּרוּחַ וְלֹא בְּצִמְצוּם".

אַחַר שִׁיאֲמַר תִּיקוֹן חֲצוֹת כְּכַתוּב בְּמִקְוָמוֹ אַח"כּ יֵאמֹר פִּטוּם הַקְטָרֶת בְּכוּנָה הִיא, לְפִי שְׁאֲחַר חֲצוֹת נִכְנַעַת כְּנוֹכַח (הָאֶד"ר הַקְדוּשׁ - שַׁעַר הַכְּנוּת) ... וַיִּקְרָאוּ סֵדֶר פִּטוּם הַקְטָרֶת יַחַד

בכונה הנזכרת ממשלת הקלפה, יעשה רשם גדול למעלה
אם יהיה אחר חצות לילה ובפרט אם יתחברו י' אנשים
יראי ה', עכ"ל.

יאמר לשם יחוד זה קודם אמירת הקטרת

מה שאנו אומרים 'פטום הקטרת' בשחרית קדם התפלה
אחר קרבן התמיד, וגם בתפלת המנחה קדם העמידה, כי
כונתנו היא להעלות העולמות על ידי התפלות, לכן אנו
אומרים אותו, כדי שלא יתאחזו הקלפות ויעלו בעליהם
העולמות, ולכן אנו אומרים אותו קדם שני תפלות
הנזכרות.
(שער הכנונות)

מלח סדומית רבע, ואין צריך לומר 'רבע הקב', כי סתם רבע
האמור במשנה ובברייתא הוא רבע הקב, 'כפת הירדן כל
שהיא' בחירק, לא 'כל שהוא'.
(שער הכנונות)

ואחר הקטרת יאמר הפסוקים 'ה' צבאות' וכו' ג' פעמים,
'אתה סתר לי' ג' פעמים.. והא"י ז"ל הזהיר לומר פסוקים
אלו תמיד אחר הקטרת, וביום שאין אומרים תחנון לא יאמר
'אתה סתר' וכו', שהם מסגלים להצלה מן סמא"ל, כנרמז
בראשי תבות 'אתה סתר לי מצר', ובימים אלו אין לו שליטה
ואין לעוררו.
(אור צדיקים)

אמירת פטום הקטרת:

אמירת פטום הקטרת בכונה מסייע ומועיל לחזרה בתשובה:
(משנת חסידים, סדור רבי שבתי מראשקוב)

תפלה לפני ואחרי אמירת הקטרת:

סדר קטרת נדפס כבר על כל צרה שלא תבוא רחמנא לצלן
מקבל מזקני הגה"ק מוה"ר אברהם יהושע העשיל זצוק"ל
מאפטא, בעהמ"ח ספה"ק אוהב ישראל, עם הכונות מונה
על פי כתבי האריז"ל, ונדפס מחדש בפקדת הגאווה"ק
משינאווע זצ"ל.

ומובא בזהר הקדוש שקדם בא המגפה טוב להרבות
בתפלה*, ואחר שמדת הדין מתוחה לא תחסם שור בדישו,
ובפרט באמירת הקטרת יכולים להנצל מכל צרה וצוקה.

ובסדר קטרת נדפס תפלה לאמרה אחר אמירת סדר הקטרת,
והיא מהשק"ה הקדוש זי"ע. אמנם תחלה כדאי להעתיק
כאן תפלה לאמרה לפני אמירת הקטרת, שנדפסה בספר
שדי בשמים:

הערות

א. ועיין בספר יפה ללב שכתב וז"ל: ומיהו כל יחיד ויחיד
יתפלל בינו לבין עצמו בסיום תפלתו על כל צרה שלא תבוא
בנוסח זה:

ריבון העולמים, פדה והצל מלט הושע עמך ישראל מן הדבר
ומן החרב ומן הביזה ומן השדפון ומן הירקון ומכל מיני
פורעניות המתרגשות ובאות לעולם טרם נקרא ואתה תענה,
ברוך אתה עוצר המגפה.

ב. ועיין מ"ש בספה"ק שער הכוונות (דף י"ג ע"א), בענין יחוד
גדול דפיטום הקטורת, למגפה ב"מ, מסוגל מאוד, עיי"ש.

תַּפְלָה לְאַמְרָה לִפְנֵי אֲמִירַת הַקְטָרֶת

לְשֵׁם יְחִיד קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתִּיה בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוֹ
וּרְחִימוֹ וּדְחִילוֹ לִיחְדָּא שֵׁם י"ה בּו"ה בִּיחְדָּא שְׁלִים
עַל יְדֵי הֵהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הִנֵּה אֲנֹכִי בָּא
לְקָרוֹת סֵדֶר פְּרָשִׁיּוֹת הַקְטָרֶת לְתַקֵּן שׁוּרְשָׁהּ בְּמָקוֹם עֲלִיּוֹן,

וַיְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵיךְ יְהוָה יֵהוּא־יֵהוּ אֶהְדוּנִהי אֶרְוֶן רַבֵּל אֱלֹהֵינוּ

תקון בעל היכולת
ובעל הבורות כולם

אֶרְוֶן רַבֵּל
היה זהו ויהיה

וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּהְיֶה חֲשׂוּבָה וּמְקַבֶּלֶת וּמְרַצָּה
לִפְנֵיךְ קְרִיאַת פְּרָשִׁיּוֹת וּפְסוּקִים אֵלּוּ שֶׁסִּדְּרוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ
זְכוּרָנָם לְבִרְכָּה בָּאֵלּוּ כִּהֵן גָּדוֹל עוֹמֵד וּמַכְנִים אוֹתָהּ לִפְנֵי
וְלַפָּנִים, וְזִכּוּתָהּ תִּהְיֶה מְגֻן וְצִנָּה בְּעַדֵּינוּ וּבְעַד כָּל בְּנֵי בֵּיתֵנוּ
וְכָל מִשְׁפַּחְתָּנוּ וְכָל אוֹהֲבֵנוּ וְרַעֲיָנוּ וּבְכָל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ
בְּכָל מְקוֹמוֹת שָׁהֵם, וּבְכַפְרֵט כָּל אוֹתָם הַנִּתְּוֹנִים בְּצִרָה
וּבִשְׁבִּיָּה בְּכָל מְקוֹמוֹת שָׁהֵם לְהַצִּילָנוּ מִכָּל הַמְקַטְרִיגִים
וְהַמְשַׁטְיָנִים וְזַכֵּינוּ לְתִשׁוּבָה שְׁלָמָה לִפְנֵיךְ מִתּוֹךְ נַחַת
וְהִרְחַבַת הַדַּעַת וְזַכֵּנוּ לִירֵאת שָׁמַיִם טְהוֹרָה וְלִירֵאת חֹטָא
וְלַעֲשֹׂר וּכְבוֹד גָּדוֹל וְלַחֵן וְלַחֶסֶד וְלִרְחֻמִּים בְּעֵינֵי אֱלֹקִים
וּבְעֵינֵי כָּל בְּנֵי אָדָם וְחוּה וּבְעֵינֵי כָּל רוֹאֵינוּ אֶקְרָא לֵאלֹהִים
עֲלִיּוֹן לֹא-ל גּוֹמֵר עָלֶי, יְהוָה יֵהוּא־יֵהוּ אֶהְדוּנִהי אֶרְוֶן רַבֵּל

תקון בעל היכולת
ובעל הבורות כולם

אֶרְוֶן רַבֵּל
היה זהו ויהיה

אֶרְוֶן רַבֵּל
היה זהו ויהיה

בְּעַדֵּי יְהוָה יֵהוּא־יֵהוּ אֶהְדוּנִהי חֲסִדֶּךָ לְעוֹלָם מַעֲשֵׂה יְדִידֶךָ אֵל
תָּרַף. וַיְהִי נֶעֱם יְהוָה יֵהוּא־יֵהוּ אֶהְדוּנִהי אֱלֹהֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יְדִידֵנוּ כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִידֵנוּ כּוֹנֵנָהוּ.

תקון בעל היכולת
ובעל הבורות כולם

אֶרְוֶן רַבֵּל
היה זהו ויהיה

אֶרְוֶן רַבֵּל
היה זהו ויהיה

אִמְיָה דְּאַבְרָהָם אָבִינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם אִמְתָּלָאֵי בַת כְּרָנְבוֹ.

(יאמר טו"ב פְּעָמִים)

וַיֹּאמֶר: קִשְׁנַת זְבָחִים (פָּרָק ד' ו):

לְשֵׁם שְׂשֵׁה דְבָרִים הַזֶּבַח נִזְבַּח, לְשֵׁם זִבְחָה, לְשֵׁם זִבְחָה,
לְשֵׁם הַשֵּׁם, לְשֵׁם אֲשִׁים, לְשֵׁם רִיחָה, לְשֵׁם נִיחֻחָה.
וְהַחֲטָאֹת וְהָאֲשָׁם, לְשֵׁם חֲטָא. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אֵף מִי שֶׁלֹּא
הָיָה בְּלָבוֹ לְשֵׁם אֶחָד מִכָּל אֱלֹהִים, כָּשָׁר, שֶׁהוּא תִּנְאִי בֵּית
דִּין, שְׂאִין הַמַּחֲשָׁבָה הוֹלֶכֶת אֵלָּא אַחֵר הָעוֹבֵד:

סוֹף דְּבַר הַכֹּל נִשְׁמָע אֶת הָאֱלֹקִים יִרְאֵה וְאֶת מִצְוֹתָיו
שְׁמוֹר כִּי זֶה כָּל הָאָדָם, ע"כ.

אֲתָה הוּא יְהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה
אֲתָה הוּא יְהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה
שֶׁהַקְטִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת קִטְרֹת הַסָּמִים
בְּזֶמַן שִׁבִּית הַמִּקְדָּשׁ קִיָּם כְּאִשֶּׁר צִוִּית אוֹתָם עַל-יַד מֹשֶׁה
נִבְיָאֵךְ כִּכְתוּב בְּתוֹרָתְךָ:

פָּרַשְׁת הַקְטֹרֶת בַּתּוֹרָה

וַיֹּאמֶר יְהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה
אֶל-מֹשֶׁה קַח-לָךְ סָמִים נָטָף

בְּאוֹר רִיחַ נִיחֻחַ

קִטְרֹת הַסָּמִים: תַּעֲרֹכֶת הַמִּרְכָּבָה מִמִּינֵי בְשָׂמִים. וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל מֹשֶׁה: (שְׁמוֹת ל', ל"ד-ל"ו) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה קַח לָךְ: מִצְוֹת
עֲשֵׂה לְהַקְטִיר אֶת הַקְטֹרֶת עַל מִזְבֵּחַ הַקְטֹרֶת. סָמִים: מַעוֹט
רַבִּים שָׁנִים - שְׁנֵי בְשָׂמִים. נָטָף: שָׂרָף הַנוֹטֵף מֵעֵץ הָאֶפְרָסִמוֹן.

וַיִּשְׁחַלֵּת וַחֲלֻבָּנָה סָמִים וּלְבָנָה זָכָה בַּד בְּבַד יְהִיָּה: וְעִשִּׂיתָ
 אֹתָהּ קְטֹרֶת רֶקַח מַעֲשֵׂה רֶקַח מִמֶּלֶח טָהוֹר קֹדֶשׁ: וַיִּשְׁחַקְתָּ
 מִמֶּנָּה הָדָק וַנִּתְתָּה מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדֻת בְּאַהֲלֹ מוֹעֵד אֲשֶׁר

באור ר"ח נחום

וַיִּשְׁחַלֵּת: צִיפּוּרָן. וַחֲלֻבָּנָה: שָׁרֵף שָׁרִיחוּ רַע. סָמִים: כָּאֵן
 רוֹמִזוּ עַל עוֹד בְּשָׁמִים נוֹסְפִים כְּמִנְיָן שְׁמָנָה עַד עֵתָהּ, כְּלוּמָר:
 עוֹד חֲמֵשׁ נוֹסְפִים, וּלְבָנָה זָכָה: שָׁרֵף אֵילָן מִזְקָקָתָה. – סֵף הַכֹּל
 אֶחָד עֶשֶׂר סָמָנִים, סָמִים הָרָאשׁוֹן רוֹמִזוּ עַל שְׁנֵי בְּשָׁמִים, וְאַחֵר
 כֶּף מִנָּה עוֹד שְׁלֹשָׁה בִּיחָד חֲמִשָּׁה, וְהַסָּמִים הַשְּׁנִי כָּאֵן לְרַבּוֹת עוֹד
 כְּמוֹ אֵלּוּ, הָרִי עֲשָׂרָה, וּלְבוֹנָה הִיא הָאֶחָד עֲשָׂרָה. וְהַסָּבָה שֶׁלֹּא
 הִזְכִּיר הַכֶּתוּב בְּפִרוּשׁ אֵת כָּל הַסָּמָנִים כִּיּוֹן שְׁאֵלּוּ הָאֲרֻבָּעָה
 שֶׁהִזְכִּיר הֵם הָעֲקָרִים שֶׁבָּהֶם עוֹלָה עֲנַן עֲשֵׁן קְטֹרֶת וּשְׁאָר
 הַבְּשָׁמִים נוֹתְנִים אֶת הָרִיחַ הַטּוֹב (רמב"ן). בַּד בְּבַד יְהִיָּה: שְׁוִים
 בְּמִשְׁקָלָם. שִׁיְהִיו שְׁוִים בְּמִשְׁקָל כְּמִשְׁקָלוֹ שֶׁל זֶה כֶּף מִשְׁקָלוֹ שֶׁל
 זֶה (שְׁמוֹת ל', ל"ד). הַמֵּלִים "סָמִים נִטָּף וַיִּשְׁחַלֵּת וַחֲלֻבָּנָה סָמִים
 וּלְבָנָה זָכָה", בְּגִימָטְרִיא "אֲבָרָהֶם יִצְחָק יַעֲקֹב מֹשֶׁה אֶהְרֹן יוֹסֵף
 וְדָוִד" שֶׁהֵם הַשְּׁבַע רוּעִים, וּבִזְהָ שְׁאוּמְרִים אֶת פְּרִשְׁתַּת הַקְּטֹרֶת
 מִמִּשְׁיָף עַל עֲצָמוֹ עֲזוֹת דְּקָדָשָׁה לְהִתְקַרֵּב אֲלֵיהֶם, (ס' עַת רַצּוֹן).
 וְעִשִּׂיתָ אֹתָהּ קְטֹרֶת: הֵכֵן מֵהֶם קְטֹרֶת. רֶקַח מַעֲשֵׂה רֶקַח:
 מְעוֹרָבָת וּכְתוּשָׁה כְּמַעֲשֵׂה הָאֶמֶן. מִמֶּלֶח: מְעֻרָּב הֵיטֵב
 שֶׁלֹּא יְהִיָּה נָכַר מִיְּנֵי הַסָּמָנִים. טָהוֹר קֹדֶשׁ: וְיִהְיֶה טָהוֹר
 וְקָדוֹשׁ: וַיִּשְׁחַקְתָּ מִמֶּנָּה הָדָק: לְשַׁחֵק הַכֹּל דֶּק דֶּק. וַנִּתְתָּה
 מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדֻת: בְּכַפּוֹר יִקְטִיר לִפְנֵי אֲרוֹן הָעֵדוּת בְּקֹדֶשׁ
 הַקֹּדֶשִׁים. בְּאַהֲלֹ מוֹעֵד: מִזְבֵּחַ הַפְּנִימִי הוּא מִזְבֵּחַ הַזֶּהָב
 שֶׁבְּהִיכָל, זֶה – בְּשָׁאֵר יְמוֹת הַשָּׁנָה. אֲשֶׁר אֲנֻעַד לָךְ שְׁמָה:
 בְּמָקוֹם שֶׁאֲדַבֵּר עִמָּךְ.

אוֹעֵד לָךְ שְׁמָה קֹדֶשׁ קְדָשִׁים תִּהְיֶה לָּכֶם: וְנֹאמַר: וְהַקְטִיר
עָלָיו אֶהְרֹן קַטְרֶת סָמִים בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר בְּהִיטִיבוֹ אֶת-הַנֹּחַר
יִקְטִירָנָה: וּבַהֲעֵלֹת אֶהְרֹן אֶת-הַנֹּחַר בֵּין הָעֲרִבִים יִקְטִירָנָה
קַטְרֶת תָּמִיד לִפְנֵי יְהוָה^{אֵלֶיךָ} יֶאֱהֲדוּנָה לְדֹרֹתֵיכֶם:

פֶּרֶשֶׁת לַמּוֹד הַקְטֶרֶת בַּחֲז"ל

תָּנוּ רַבָּנָן פְּטוּם הַקְטֶרֶת בִּיצֵד. שֶׁלֹּשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים

בְּאוֹר רֵיחַ נִיחֹחַ

קֹדֶשׁ קְדָשִׁים תִּהְיֶה לָּכֶם: כְּשֶׁתְּכִינוּ תַעֲשׂוּ אוֹתָהּ כְּרֹאוֹי, קֹדֶשׁ
קְדָשִׁים הִיא הַקְטֶרֶת, וְרֹאוּיָהּ לְהַקְרִיבָהּ. וְנֹאמַר וְהַקְטִיר עָלָיו:
(שְׁמוֹת ל, ז-ח) וְנֹאמַר: וְהַקְטִיר עָלָיו אֶהְרֹן קַטְרֶת סָמִים בַּבֶּקֶר
בַּבֶּקֶר: בְּכָל בֶּקֶר וּבֶקֶר. בְּהִיטִיבוֹ אֶת הַנֹּחַר: לְאַחַר שְׁנֵקָה אֶת
כּוֹסוֹת הַשֶּׁמֶן - בְּזִיכֵי וּקְנֵי הַמְּנוּחָה. יִקְטִירָנָה: בַּבֶּקֶר מִחֲצִית
מָנֶה, עַל הַמִּזְבֵּחַ הַפְּנִימִי. וּבַהֲעֵלֹת אֶהְרֹן אֶת הַנֹּחַר בֵּין
הָעֲרִבִים יִקְטִירָנָה: וְכִשְׂיִדְלִיק הִכָּהֶן אֶת הַנֹּחַר בַּפֶּעַם הַשְּׁנִיָּה בֵּין
הָעֲרִבִים, יִקְטִיר אֶת הַחֲצִי הַשְּׁנִי שֶׁל הַקְטֶרֶת קַטְרֶת תָּמִיד לִפְנֵי
יְהוָה: בְּכָל יוֹם גַּם בְּשַׁבָּת וְיוֹם הַכִּפּוּרִים. לְדֹרֹתֵיכֶם: לְדוֹרוֹת
עוֹלָם בְּלִי הַפְּסֵק, וְכִשְׂאִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ מְקִימִים עַל יְדֵי קְרִיאָתָהּ,
כְּנֹאמַר וְנִשְׁלְמָה פְּרִים שְׁפָתֵינוּ. תָּנוּ רַבָּנָן: (מִסַּכַּת כְּרִיתוֹת דף ו, ו)
יְרוּשְׁלָמִי יוֹמָא פ"ד ה"ה, בֵּית יוֹסֵף או"ח סימָן קל"ג, שֶׁעַר הַכוֹנוֹנוֹת דף י"ג טור
א, טור ד'). מִי שֶׁצָּרִיף לְתַשׁוּעַת אֵיזָה דָּבָר יִשְׁאַל בְּקִשְׁתּוֹ בְּלִשׁוֹן
הַקֹּדֶשׁ קֹדֶם "תָּנוּ רַבָּנָן", וְכִשְׂאִימַר הַכֹּל בְּכוֹנָה וּבִדְקָדוֹק הַתְּבוּת,
יִהְיֶה עֵת רָצוֹן שְׂיִמְלֵא הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כָּל בְּקִשְׁתָּנוּ לְטוֹבָה (סְדוּר
יְשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל). תָּנוּ רַבָּנָן: שְׁנוֹ רְבוּתֵינוּ. פְּטוּם הַקְטֶרֶת: עֲרוֹב
וְתַקְנוֹן סִמְנֵי הַקְטֶרֶת - כְּתִישָׁה וְתַקְנוֹן פִּיצֵד: בְּאֵיזָה אֶפֶן הִיָּתָה
נִעֲשִׂית? שֶׁלֹּשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְשְׁמוֹנֶה מֵנִים הָיוּ בָּהּ: סֵף כָּל

וְשִׁמּוֹנָה מְנִים הָיוּ בָּהּ. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְחֲמִשָּׁה
 כְּמִנִּין יְמוֹת הַחֲמָה מִנָּה בְּכָל יוֹם. מִחֲצִיתוֹ בִּבְקָר
 וּמִחֲצִיתוֹ בְּעֶרֶב. וְשְׁלֹשָׁה מְנִים יְתָרִים שְׁמָהֶם מְכֻנִּים בָּהֶן
 גְּדוֹל וְנוֹטֵל מֵהֶם מְלֵא חֲפָנָיו בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים. וּמִחֲזִירֵן
 לְמִכְתָּשֶׁת בְּעֶרֶב יוֹם הַכַּפּוּרִים כְּדִי לְקַיֵּם מִצְוֹת דָּקָה מִן
 הַדָּקָה. וְאַחֵר עֶשֶׂר סְמָנִים הָיוּ בָּהּ. וְאַלּוֹ הֵן (טוב למנותם

באור ר"ח נחום

הָאֶחָד עֶשֶׂר סְמָנִים בִּיחָד, כְּדִי שְׁיָגִיעַ מִנָּה אֶחָד לְכָל יוֹם כְּמִנִּין
 365 יְמוֹת הַחֲמָה, וְעוֹד שְׁלֹשָׁה מְנִים יְתָרִים כְּמִבְּאֵר לְהֵלֵךְ.
 שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְחֲמִשָּׁה כְּמִנִּין יְמוֹת הַחֲמָה, מִנָּה בְּכָל יוֹם:
 כְּלוּמֵר, בְּכָל יוֹם מְקַטְרִים מִנָּה אֶחָד מִסֵּף תַּעֲרֹכֶת הַסְּמָמָנִים,
 [מִנָּה הוּא מֵאָה דִּינָרִים, וְהַדִּינָר מְשַׁקְלוֹ דְּרָהִם וְחֲצִי, וּמְשַׁקֵּל
 דְּרָהִם הוּא 64 שְׁעוּרוֹת בִּינוּנִיּוֹת, כְּלוּמֵר, מִנָּה = 480 גֶרָם, סֵף
 הַכֹּל 176.64 קִילוֹגְרָם]. מִחֲצִיתוֹ בִּבְקָר וּמִחֲצִיתוֹ בְּעֶרֶב: חֲצִי
 מִנָּה בִּבְקָר וְחֲצִי מִנָּה בְּעֶרֶב. וְשְׁלֹשָׁה מְנִים יְתָרִים: נִשְׁאָרוֹ
 שְׁלֹשָׁה מְנִים עוֹדָפִים עַל סֵף 365 יְמוֹת הַשָּׁנָה. שְׁמָהֶם: מִתּוֹךְ
 הַג' מְנִים. מְכֻנִּים בָּהֶן גְּדוֹל: לוֹקֵחַ וּמְכֻנִּים לְהַקְטִיר קִטְרֶת
 בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים בְּקֹדֶשׁ הַקִּדְשִׁים. מְלֵא חֲפָנָיו בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים:
 בְּכַמּוֹת מְלֵא הַחֲפֶן שֶׁל כְּפוֹת יָדָיו וּמִחֲזִירֵן לְמִכְתָּשֶׁת בְּעֶרֶב
 יוֹם הַכַּפּוּרִים: כּוֹתֵשֶׁם שׁוֹב בְּכִתְיֶשֶׁה דָּקָה בְּעֶרֶב יוֹם הַכַּפּוּרִים
 לְהַכְיֵם לְמִצְוֹת הַקִּטְרֶת בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים. כְּדִי לְקַיֵּם מִצְוֹת דָּקָה
 מִן הַדָּקָה: כְּדִי לְקַיֵּם אֶת מִצְוֹת עֲבוֹדַת יוֹם הַכַּפּוּרִים הַנֶּעֱשִׂית
 בְּקִטְרוֹת שְׁצָרִיכָה לְהִיכְתֹּשׁ דֵּק יוֹתֵר מִבִּימוֹת הַשָּׁנָה. וְאַחֵר
 עֶשֶׂר סְמָמָנִים הָיוּ בָּהּ: וְאַחֵר עֶשֶׂר סוּגֵי סְמָמָנִים יֵשׁ בָּהֶם כְּמוֹ
 שְׁצוּתָהּ הַתּוֹרָה (כְּמִבְּאֵר בְּבִאּוֹר לְעִיל). צָרִיךְ לְמִנּוֹת הַסְּמָמָנִים

באצבעותיו) (א) הֶצֶרִי. (ב) וְהֶצֶפֶרֶן. (ג) וְהַחֲלֻבָּנָה.
 (ד) וְהַלְבוֹנָה. מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנָה. (ה) מֹר.
 (ו) וּקְצִיעָה. (ז) וְשִׁבּוֹלֶת גֵּרָד. (ח) וְכֶרְפּוֹם. מִשְׁקַל שִׁשָּׁה
 עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנָה. (ט) קוֹשֶׁט שְׁנַיִם עָשָׂר.
 (י) קְלוּפָה שְׁלֹשָׁה. (יא) קִנְמוֹן תִּשְׁעָה. בּוֹרִית כִּרְשִׁינָא

באור ריה ניהוח

באצבעות הידים אחד לאחד, כדי שלא ידלג [יחסר] חס ושלום
 אחד מהם (פרי עץ חיים שער עולם העשיה פ"ה). וימנה את כולם
 באצבעות יד הימין דוקא (בן איש חי). ואלו הן: אלו הן שמות
 הסממנים. א. הֶצֶרִי: הנטף ב. וְהֶצֶפֶרֶן: היא השחלת
 שהוא שרש בשם שצבעו שחור. ג. וְהַחֲלֻבָּנָה: הכתובה
 בפסוק היא שרף, היוצא מהאילנות שריחו רע. ד וְהַלְבוֹנָה:
 היא המזכרת בפסוק לבונה זפה, בשם הזב מהעצים בארצות
 החם על ידי שמכים בעץ וזב ממנו קצף. מִשְׁקַל שִׁבְעִים
 שִׁבְעִים מָנָה: כלומר: מכל אחד ואחד 70 מנה, כמו שכתוב
 בפסוק בד בבד יהיה שיהיה משקלם שוה [של ארבעת
 הסממנים המזכרים בפסוק], וארבע פעמים 70 הם 280 מנה,
 סך הכל 134.4 קילוגרם. ה. מֹר: בשם המופק משרף עץ
 המור. ו. וּקְצִיעָה: שרש עשב שריחו נודף מאד כשנשרף.
 ז. וְשִׁבּוֹלֶת גֵּרָד: [שם בשם] ח. וְכֶרְפּוֹם: עשב ריחני.
 מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנָה: משקל כל אחד מאלו
 הארבעה 16 מנה, סך הכל 64 מנה שהם יחד 30.72 קילוגרם.
 ט. קוֹשֶׁט: שרש עשב שצבעו לבן וריחו משבח ביותר ונודף
 למרחוק. שְׁנַיִם עָשָׂר: 12 מנה, שהם 5.76 קילו. י. קְלוּפָה:
 קלפת עץ שלשה: 3 מנים, שהם 1.44 קילו. יא קִנְמוֹן: עץ

תִּשְׁעָה קִבִּין. יֵין קִפְּרִיסִין סָאִין תִּלְתָּ תִּלְתָּ וְקִבִּין תִּלְתָּא.
וְאִם לֹא מִצָּא יֵין קִפְּרִיסִין מִבֵּיא חֲמַר חִיּוֹר עֲתִיק.

באור ר"ח נחום

בשם ששמו קנמון תשעה. 9 מנים שהם 4.32 קילו כאן
מנו חז"ל את מנין המנים כדי לבאר איך מגיעים לשלש מאות
ששים ושמונה מנים, ארבעה הראשונים שבאים מנה כל אחד
כפול 4 הם: 280 מנים, ארבעה השניים כל אחד 16 כפול 4
ביחד הם 64 מנים, נחבר 280 ועוד 64 ועוד 12 של הקושט
ועוד 3 של קלופה, ועוד 9 של קנמון סך הכל הם: 368 מנים
המיעדים מנה לכל יום ושלשה ליום הכפורים. מכאן ואלך
מונה דברים שערכו בקטורת לתקנם היטב ואינם ממנין האחד
עשר סמנים. בורית כרשינה. מין עשב שבא לתקן את
הציפורן תשעה קבין: כ-8 קילוגרם. יין קפריסין: יין הבא
מעיר קפריסין, או מפרי ששמו קפרס. סאין תלת וקבין
תלתא: באור: היו לוקחים מין זה שלש סאים ושלש קבים,
שהם שעור שלש וחצי סאין, כיון שכל סאה היא שש קבין,
ושלש קבין הוא חצי סאה. סך הכל שלש וחצי סאין. שהוא גם
כן עשרים ואחד קבין. (וכל סאה היא 5.553 קילוגרם כפול שלש וחצי
סאין סך הכל 19.435.5 קילוגרם, והוא לערך 28 ליטר). וככתב בשפת אמת
מסכת כריתות (דף ו ע"א) דמה שאמר כאן סאין תלת וקבין תלת,
ולא 21 קבין כמו שאומר לעיל בורית כרשינה תשעה קבין, לפי
שצריך לשקול ג' סאין בפני עצמם וג' קבין בפני עצמם. עין
שם. ולא באר מה הטעם. יעין שם. ויש אומרים שנקטה
הברייתא לשון זה לתפארת המליצה. [ונסח בני אשכנז כאן
הוא: יין קפריסין סאין תלתא וקבין תלתא. והוא ענין אחד
לשון זכר ונקבה]. ואם לא מצא יין קפריסין מביא חמר חורין

מֶלַח סְדוּמִית רֹבֵעַ. מַעֲלָה עֲשֵׂן כָּל שְׁהוּא. רַבִּי נָתַן
הַבְּבִלִי אוֹמֵר אֵף כַּפַּת הַיֶּרֶדֶן כָּל שְׁהִיא. אִם נָתַן בָּהּ
דְּבַשׁ פֶּסְלָה. וְאִם חֹסֶר אַחַת מִכָּל סִמְמָנֶיהָ חֵיב מִיתָה:
רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר הֶצְרִי אֵינוֹ אֶלָּא שָׂרָף הַנוֹטֵף
מַעְצֵי הַקֶּטֶף. בּוֹרִית כְּרִשְׁיָנָה לָמָּה הִיא בָּאָה כְּדֵי לְשַׁפּוֹת

באור ר"ח נחום

עֵתִיק: אִם לֹא נִמְצָא יֵין קַפְרִיסִין מֵבִיא בְּמִקְוֵמוֹ, יֵין לֶכֶן וְלֹא
אָדָם, יֵשֶׁן וְחֹזֵק בְּיוֹתֵר. מֶלַח סְדוּמִית רֹבֵעַ: מֶלַח גִּסָּה (כָּל בּוֹ
סִימָן ל"ח) הוּא חֲרִיף בְּיוֹתֵר, מֶלַח מִסְדּוּם. מַעֲלָה עֲשֵׂן כָּל
שְׁהוּא: שֵׁם עֶשֶׂב מִיָּחָד, בְּכַמּוֹת מוֹעָטָה, הַגּוֹרֵם לְעֲשֵׂן לַעֲלוֹת
יָשָׁר וְזָקוּף בְּלִי לְנֻטּוֹת כְּמַקֵּל, כְּדֵי שִׁיחֶיהָ עֲשֵׂן הַקֶּטֶר תִּתֵּן
וְעוֹלָה. רַבִּי נָתַן הַבְּבִלִי אוֹמֵר: אֵף כַּפַּת הַיֶּרֶדֶן כָּל שְׁהִיא: רַבִּי
נָתַן הַבְּבִלִי אוֹמֵר שְׁהוֹסִיפוּ לְתֵת בַּקִּטּוֹרֶת גַּם עֶשֶׂב הַגָּדֹל עַל
שַׁפַּת הַיֶּרֶדֶן כְּדֵי לְהוֹסִיף בָּהּ רֵיחַ טוֹב. אִם נָתַן בָּהּ: בַּקִּטּוֹרֶת.
דְּבַשׁ פֶּסְלָה: מְלַהֵקטִירָה, הַגֵּם שְׁמֶרְבָּה וּמוֹסִיף בְּרִיחָה מְאֹד.
וְאִם חֹסֶר אַחַת מִכָּל סִמְמָנֶיהָ חֵיב מִיתָה: אִם הִחְסִיר הַשִּׁיעוֹר
מִכָּל אֶחָד עֶשֶׂר סִמְמָנִים חֵיב מִיתָה, מִפְּנֵי שְׁנַעֲשִׁית קִטְרֶת זָרָה
וְהַמִּקְטִיר קִטְרֶת זָרָה בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ חֵיב מִיתָה. רַבֵּן שְׁמַעוֹן
בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר: הֶצְרִי אֵינוֹ אֶלָּא שָׂרָף הַנוֹטֵף מַעְצֵי הַקֶּטֶף:
הוּא שָׂרָף הַנוֹטֵף מַעְצֵי הָאֶפְרָסִמוֹן. בּוֹרִית כְּרִשְׁיָנָה לָמָּה הִיא
בָּאָה: הִרִי הִיא אֵינָה מִסְמָנֵי הַקִּטְרֶת, וְלָמָּה בָּאָה? כְּדֵי
לְשַׁפּוֹת בָּהּ אֶת הַצִּפּוֹרֶן כְּדֵי שֶׁתֵּהָא נָאָה: כְּדֵי לַעֲשׂוֹת אֶת
הַצִּפּוֹרֶן חֵלֶק וּמַצְהִיר כְּצִיפּוֹרֶן הָאָדָם. - מִפְּנֵי שֶׁהַצִּיפּוֹרֶן יוֹצֵאת
מִלְכָּלֶכֶת וּמוֹשַׁחֶרֶת וְאִם יִשְׁאָר בְּלִכְלוּךְ יִקְלָקֵל אֶת רִיחָה הַטוֹב.
יֵין קַפְרִיסִין: יֵשׁ מִפְּרָשִׁים שְׂאִינוֹ יֵין, אֶלָּא מִשְׁקָה הַיּוֹצֵא מֵאֵילָן

בה את הצפורן כדי שתהא נאה. יין קפריסין למה הוא בא כדי לשרות בו את הצפורן כדי שתהא עזה. והלא מי רגלים יפין לה אלא שאין מכניסין מי רגלים במקדש מפני הכבוד:

תניא רבי נתן אומר כשהוא שוחק אומר הֲדַק הַיָּטֵב. הַיָּטֵב הֲדַק. מִפְּנֵי שֶׁהָקוֹל יִפָּה לְבָשָׁמִים. פְּטָמָה לְחֻצָּאִין כְּשֶׁרָה. לְשָׁלִישׁ וּלְרַבִּיעַ לֹא שָׁמְעֵנוּ. אָמַר רַבִּי

באור ר"ח ניהוח

שִׁשְׁמוֹ "קִפְרָס", וְהוּא עוֹז מִכָּל מִשְׁקָה פְּרוּת (רש"י בְּרֻכּוֹת לו). לְמָה הוּא בָּא כְּדֵי לְשֻׁרֵת בּוֹ אֶת הַצְּפוֹרָן כְּדֵי שֶׁתִּהְיֶה עֲזָה: כְּדֵי שִׁיְהֶא רֵיחַ הַצִּיפּוֹרָן חֲזָק בְּיוֹתֵר. וְהֵלֵא מִי רַגְלִים: גַּם מִיִּם מִמַּעַיִן שִׁשְׁמוֹ רַגְלִים. יָפִין לָהּ: לְצַחֲצַח בָּהֶם אֶת הַצִּיפּוֹרָן. אֲלֹא שֶׁאֵין מְכַנְּסִין מִי רַגְלִים בְּמִקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד: שְׁזָהוּ גִנְאֵי לְהַכְנִיס לְעֻזְרָה מִפְּנֵי שִׁשְׁמוֹ מְגִנָּה. **תניא**: שְׁנִינוּ בְּבִרְיָא. רַבִּי נָתָן אוֹמֵר: כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק בְּשַׁעַת שְׁחִיקַת הַסַּמָּמִים לְהִיּוֹתָם דְּקִים וְטַחוּנִים. אוֹמֵר הֲדַק הַיָּטֵב, הַיָּטֵב הֲדַק: הָאִישׁ הַשׁוֹחֵק וְכוּתֵּשׁ אוֹתָם אוֹמֵר בְּשַׁעַת הַשְׁחִיקָה וְהַכְּתִישָׁה, הֲדַק הַיָּטֵב, הַיָּטֵב הֲדַק. מִפְּנֵי שֶׁהָקוֹל: הַיּוֹצֵא מִפּוֹ בְּשַׁעַת הַשְׁחִיקָה וְהַכְּתִישָׁה. יִפָּה לְבָשָׁמִים: מוֹעִיל לְנִיחוּחַ הַבָּשָׁמִים לְהַרְבוֹת רִיחָן. פְּטָמָה לְחֻצָּאִין, כְּשֶׁרָה: הִינּוּ אִם לָקַח וְהִכִּין לְקַטְרֵת חֲצִי הַמִּדָּה שֶׁל כָּל אֶחָד מֵהַסַּמָּמִים כְּגוֹן 35 מָנֶה שֶׁל הַצָּרִי וְהַצִּיפּוֹרָן בְּמִקְוֶה 70, ו-8 שֶׁל מֹזר וְקִצְיָעָה וְכוּ' בְּמִקְוֶה 16 וְכֵן כּוֹלֵם, כְּשֶׁרָה. לְשָׁלִישׁ וּלְרַבִּיעַ לֹא שָׁמְעֵנוּ: אֲבָל אִם לָקַח רַק כַּמּוֹת שֶׁל שְׁלִישׁ אוֹ רֶבַע לֹא שָׁמְעֵנוּ אִם כְּשֶׁרָה. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה זֶה הַכֵּלָל: כָּאֵן אָמַר רַבִּי יְהוּדָה כָּלֵל בְּשַׁעוֹרֵי הַקַּטְרֵת.

יְהוּדָה זֶה הַכֵּלֶל אִם כַּמְדָּתָה כְּשֶׁרָה לַחֲצֹאִין. וְאִם חֹסֶר
אַחַת מִכָּל סַמְמָנֶיהָ חַיֵּב מִיָּתָהּ:

תָּנִי בֵּר קִפְּרָא אַחַת לְשִׁשִּׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה הֵיָתָה
בָּאָה שֶׁל שִׁירִים לַחֲצֹאִין. וְעוֹד תָּנִי בֵּר קִפְּרָא אֱלוֹ
הָיָה נוֹתֵן בָּהּ קִרְטוּב שֶׁל דְּבֶשׁ אֵין אָדָם יָכוֹל לַעֲמוֹד
מִפְּנֵי רִיחָהּ. וְלָמָּה אֵין מַעֲרָבִין בָּהּ דְּבֶשׁ מִפְּנֵי שְׁהַתוֹרָה

בְּאוֹר רֵיחַ נִיחוּחַ

אִם כַּמְדָּתָה כְּשֶׁרָה לַחֲצֹאִין: אִם לָקַח מִכָּל סִימָן וְסִימָן כָּפִי
מִדָּתוֹ, וְחָלַק אוֹתוֹ לַחֲצִי בֵּיחֹס שָׁנָה לְפִי עֶרְפֹּם, כְּשֶׁרָה. וְאִם
חֹסֶר אַחַת מִכָּל סַמְמָנֶיהָ חַיֵּב מִיָּתָהּ: אָבֵל אִם חֹסֶר מִהַשְׁעִיּוֹר.
מִכָּל אֶחָד עֶשֶׂר הַסַּמְמָנִים: הַכּוֹנֵה אִם פָּחַת אוֹ הוֹתִיר בֵּין בְּכָלָהּ
בֵּין בְּחֻצֶיהָ לְפִי הַיָּחֹס לְשֹׁאֵר הַסַּמְמָנִים כְּגוֹן שְׁנָתֵן מֵאַחַד
מִהַסַּמְמָנִים מִנֶּה יוֹתֵר מִחֻצִּיו, אָבֵל מֵאַחֵר נָתַן מִנֶּה פָּחוֹת מִחֻצִּיו,
הֵגֶם שֵׁשׁ סָךְ הַכֹּל שְׁעוֹר שֶׁל 184 מְנִים שֶׁהֵם חֻצִּי 368 בְּכָל זֹאת
פָּסוּל, אָבֵל אִם לָקַח מִכָּל סַמְמָן חֻצִּי בְּדִיוֹק – כְּשֶׁרָה (וְרוּשְׁלִמִי יוֹמָא
פ"ד ה"ה). תָּנִי בֵּר קִפְּרָא: אַחַת לְשִׁשִּׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה הֵיָתָה
בָּאָה שֶׁל שִׁירִים לַחֲצֹאִין: בְּיוֹם הַכַּפּוֹרִים הָיָה לוֹקַח כֶּהֱן גָּדוֹל
חֶפֶן בִּידוֹ וְלָכֵן הָיוּ נִשְׁאָרִים שִׁירִים בְּכָל שָׁנָה. לְאַחֵר 60-70 שָׁנָה
הָיוּ מַצְטַבְּרִים הַשִּׁירִים לְשְׁעוֹר שֶׁל חֻצִּי כַּמּוֹת (184 מְנִים) וְלָכֵן
בְּאוֹתָהּ שָׁנָה הָיוּ מְכִינִים רַק חֻצִּי מִהַכַּמּוֹת. וְעוֹד תָּנִי בֵּר
קִפְּרָא, אֱלוֹ הָיָה נוֹתֵן בָּהּ קִרְטוּב שֶׁל דְּבֶשׁ: קִרְטוּב הוּא מִדָּה
קִטְנָה כ־5 גֶרֶם. אֵין אָדָם יָכוֹל לַעֲמוֹד מִפְּנֵי רִיחָהּ: הַטּוֹב
בְּיוֹתֵר, כִּי עֲרוּב הַדְּבֶשׁ גּוֹרֵם לְרִיחַ טוֹב וְחֻזֵּק, וְהָיָה רִיחָהּ נוֹדֵף
בְּיוֹתֵר. וְלָמָּה: אִם כֵּן. אֵין מַעֲרָבִין בָּהּ דְּבֶשׁ מִפְּנֵי שְׁהַתוֹרָה
אֲמָרָה כִּי כָל שְׂאֵר: הַמְּחַמֵּץ.

אמרה כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה
לִיהוָאֵה יֵהוּדִי יֵהוּדִי:

באור ר"ח נחום

וְכָל דְּבֶשׁ: דְּבֶשׁ הוּא כּוֹלֵל כָּל מִינֵי מְתִיקָה בֵּין דְּבֶשׁ דְּבוּרִים אוֹ
דְּבֶשׁ תְּמָרִים וְכָל הַפְּרוֹת בְּכֻלָּל (עץ יוסף). לֹא תִקְטְרוּ מִמֶּנּוּ
אִשָּׁה לֵה': קָרָבָן הַנִּשְׁרָף לַהֶשֶׁם, וְרַק מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה צִוְּתָהּ, הִגֵּם
שְׁלֵעִינִי בְּשׁוֹר וְדָם נִרְאָה שֶׁהוּא דָּבָר טוֹב, אֵין עוֹשִׂים כֵּן וְכֵן הוּא
בְּכָל צוּוֵי הַתּוֹרָה שֶׁצָּרִיךְ לִהְיוֹת צָמוּד לְדַבְּרֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
בַּתּוֹרָה בְּלִי חֻכְמוֹת. וַיֵּשׁ שִׁנְתָנוּ טַעַם שָׂאִין לַעֲרֹב בְּקָרְבָנוֹת
וּבִמְנַחֲתוֹת שָׂאוֹר כִּי הוּא סֶמֶל הַגָּאוּה, וְדְבֶשׁ הוּא סֶמֶל הַתַּעֲנוּגוּת,
הַפְּסוּלִים וְאִינֶם רְצוּיִם לַעֲבוֹדַת ה', כִּמּוֹ שֶׁאָמְרוּ חז"ל: (בְּתַנָּא דְּבִי
אֱלִיהוּ כ"ו): עַד שֶׁאָדָם מִתְפַּלֵּל עַל דְּבַרֵּי תּוֹרָה שֶׁיִּכְנָסוּ בְּתוֹךְ מַעֲיוֹ
יִתְפַּלֵּל עַל אֲכִילָהּ וּשְׁתִּיָּה שֶׁלֹּא יִכְנָסוּ בְּתוֹךְ מַעֲיוֹ, (מִסְלַת יְשָׁרִים
פֶּרֶק י"ג). וּבִתְסוּפּוֹת כְּתוּבוֹת (דף קד.): דְּאָמְרִינן בַּמִּדְרָשׁ עַד שֶׁאָדָם
מִתְפַּלֵּל שֶׁיִּכְנָס תּוֹרָה לְתוֹךְ גּוּפוֹ יִתְפַּלֵּל שֶׁלֹּא יִכְנָסוּ מַעֲדָנִים
לְתוֹךְ גּוּפוֹ. מִכָּאן רּוֹאִים כִּמָּה צָרִיךְ אָדָם לְהִתְרַחֵק מִמַּעֲנוּגִים כְּדִי
לְזַכּוֹת לַתּוֹרָה, וְכֵן לִהְיוֹת עֲנִיו בְּתַכְלִית. כְּדָאָמְרוּ חז"ל בְּכַמָּה
מְקוֹמוֹת, וּבְאֹר הַחַיִּים הַקָּדוֹשׁ (בַּמִּדְרָשׁ כ"א, י'): וְאָמְרוּ וּמִמִּדְבָּר
מִתְּנָה - פָּרוּשׁ מֵה שֶׁזָּכוּ נוֹחַ לִיָּהּ, לֹא זָכוּ אֶלָּא לְצַד שֶׁהָיוּ
מִחֲשִׁיבִין עֲצָמָן כַּמִּדְבָּר, וְכִמּוֹ שֶׁפִּרְשְׁנוּ בַּפְּסוּק וַיַּחֲנוּ בַּמִּדְבָּר
(שְׁמוֹת י"ט ב'), שֶׁהַתּוֹרָה אֵינָה נִקְנִית אֶלָּא בְּאִמְצָעוֹת הַעֲנוּה
וְהַשְׁפָּלוּת. "וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יִשְׂרָאֵל אֲבִיהֶם אִם כֵּן אִפּוֹא זֹאת
עָשׂוּ קָחוּ מִזְמַרְת הָאָרֶץ בְּכָלִיכֶם וְהוֹרִידוּ לִאִישׁ מִנְּחָה (נְעוּרֵיוֹן)
מַעֲט צָרִי וּמַעֲט דְּבֶשׁ נִכְאֵת (רוט"א) וְלֹט בְּטָנִים וּשְׁקָדִים",
(צִדְלֵנְב"ש). (בְּרֵאשִׁית מ"ג, י"א).

(שְׁעַר הַכְּנוֹת דף י"ד ע"ב, עוֹד יוֹסֵף ח' מִקְצֵן ד')

יְהוָה יֵאָהֲדוּנֵהי ^{אֵרֹנוּ רַבֵּל} ^{הַיְהוָה הַזֶּה וְיִהְיֶה} **צְבָאוֹת עִמָּנוּ. מִשְׁגֹּב לָנוּ אֱלֹהֵי**

^{אֵרֹנוּ רַבֵּל}
^{הַיְהוָה הַזֶּה וְיִהְיֶה}

יַעֲקֹב סָלָה: יְהוָה יֵאָהֲדוּנֵהי

^{תַּקֵּן, בַּעַל הַכּוֹלֵם}
^{וּבַעַל הַכּוֹרֵת כּוֹלֵם}

צְבָאוֹת. אֲשֶׁרִי אָדָם בָּטַח בָּךְ: יְהוָה יֵאָהֲדוּנֵהי יֵאָהֲדוּנֵהי

^{אֵרֹנוּ רַבֵּל}
^{הַיְהוָה הַזֶּה וְיִהְיֶה}

הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם-קְרָאֵנוּ: וְעֲרָבָה לַיהוָה

יֵאָהֲדוּנֵהי ^{אֵרֹנוּ רַבֵּל} ^{הַיְהוָה הַזֶּה וְיִהְיֶה} **מִנַּחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם. כִּימִי עוֹלָם**

וּכְשָׁנִים קִדְמָנוֹת:

וְזֶה לְשׁוֹן הַתַּפְלָה שֶׁתַּקֵּן הַשֵּׁל"ה הַקָּדוֹשׁ זי"ע לְאַמְרָה אַחֵר אֲמִירַת
פִּטוּם הַקְטֹרֶת:

רַבּוֹן הָעוֹלָמִים, גָּלוֹי וַיְדוּעַ לִפְנֵי כֶּסֶף כְּבוֹדְךָ אֲשֶׁר

בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים בָּאֵנוּ לְחִלּוֹת פָּנֶיךָ

שֶׁתַּעֲצֹר הַמִּגָּפָה וְהַמְשַׁחִית מֵעֲלֵינוּ, וְלֹא תִתֵּן הַמְשַׁחִית

לָבוֹא אֶל בְּתִינוּ, וְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל טַפְּנוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וְעַל

כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ, וּקְבַל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תַּפְלָתֵינוּ

כְּעֲנִין שֶׁנֶּאֱמַר תִּכּוֹן תַּפְלָתִי קְטֹרֶת לִפְנֶיךָ מִשָּׂאת כִּפִּי

מִנַּחַת עֶרֶב, וּכְמוֹ שֶׁקִּבַּלְתָּ קְטֹרֶת הַסַּמִּים שֶׁהַקְטִיר לִפְנֶיךָ

אֶהְיֶה הַכֹּהֵן כַּאֲשֶׁר הִחֵל הַנֶּגֶף בָּעָם שֶׁנֶּאֱמַר וַיַּעֲמֵד בֵּין

הַמָּתִים וּבֵין הַחַיִּים וַתַּעֲצֹר הַמִּגָּפָה, וְכֵן פָּנַחֵם שֶׁנֶּאֱמַר

וַיַּעֲמֵד פָּנַחֵם וַיַּפְּלֵל וַתַּעֲצֹר הַמִּגָּפָה וְכֵן דָּוִד שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּבֶן

שָׁם דָּוִד מִזְבֵּחַ לַיהוָה יֵאָהֲדוּנֵהי יֵאָהֲדוּנֵהי ^{אֵרֹנוּ רַבֵּל} ^{הַיְהוָה הַזֶּה וְיִהְיֶה} וַיַּעַל עוֹלוֹת

וּשְׁלָמִים וַיַּעֲתֵר יְהוָה יֵאָהֲדוּנֵהי יֵאָהֲדוּנֵהי ^{אֵרֹנוּ רַבֵּל} ^{הַיְהוָה הַזֶּה וְיִהְיֶה} לְאַרְצֵן וַתַּעֲצֹר

הַמִּגָּפָה מֵעַל יִשְׂרָאֵל כִּי אֶתָּה אֲבִינוּ וְלָךְ תְּלוֹיּוֹת עֵינֵינוּ,

רָפָאנוּ יְהוָה־יֵי אֱהֲדוּנֵהי ^{אֲדוֹן־רַבֵּל} וְנִרְפָּא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנוֹשַׁע כִּי
 תַּהֲלִיתְנוּ אֶתְהָ, שְׁכֵן כְּתוּב בְּתוֹרַתְךָ וְהִסִּיר יְהוָה־יֵי אֱהֲדוּנֵהי
 מִמָּקֶד כָּל חֲלִי וְכָל מַדּוּי מִצָּרִים אֲשֶׁר יִדְעֶתָ לֹא ^{אֲדוֹן־רַבֵּל}
 יִשְׁמַם בָּךְ וְנִתְּנָם בְּכָל שׁוֹנְאִיךָ, לִיהוָה־יֵי אֱהֲדוּנֵהי ^{אֲדוֹן־רַבֵּל}
 הִיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בְּרַכְתָּךְ סֵלָה, וְנֶאֱמַר וְשַׁחַט אֶתוֹ עַל
 יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה לִפְנֵי יְהוָה־יֵי אֱהֲדוּנֵהי ^{אֲדוֹן־רַבֵּל} וְזָרְקוּ בְּנֵי
 אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת דָּמּוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב, וְיִהְיֶה רִצּוֹן
 מִלִּפְנֵיךָ יְהוָה־יֵי אֱהֲדוּנֵהי ^{אֲדוֹן־רַבֵּל} אֱלֹהֵינוּ ^{תִּקּוּן בַּעַל חֻבּוּלֹת} וְאַלֹהֵי ^{וּבַעַל דְּבוּרוֹת מוֹסֵם}
 אֲבוֹתֵינוּ שִׁיעֲלָה אֲמִירַת הַקְטֹרֶת הַזֹּאת לְרִיחַ ^{תִּקּוּן בַּעַל חֻבּוּלֹת}
 נְחוּחַ לִפְנֵי כֹסֶא כְבוֹדְךָ וְיִחַשֵׁב כְּאֵלּוּ כּוֹנְנֵנוּ כָּל הַכּוֹנֵנוֹת ^{וּבַעַל דְּבוּרוֹת מוֹסֵם}
 הָרְמוּזִים בְּסִמְמָנֵי הַקְטֹרֶת עַל דַּעַת הָאֶרֶץ הַקְדוּשׁ זְכוּר
 לְטוֹב וְעַל דַּעַת כָּל הַצַּדִּיקִים וְהַחֲסִידִים שֶׁבְּכָל דּוֹר וָדוֹר
 אֲמֵן סֵלָה וְעַד. עַד כָּאן הַתְּפִלָּה.

מקורות לסגולות הגדולות לתיקון מ"ה שתיקן רבינו האר"י ז"ל

ספר בית אל ליוורנא שנת וברית"ך, עם הוספות שיר היחוד מהאריז"ל. - ספר דרך ישרה בשנת חיים לנפש"ך (דפים ד-ה), עם 10 הסכמות. - אור הזוהר 143 סיון תשע"ג הוספה לתיקון שיר היחוד מהאריז"ל ומבעל בן איש חי זי"ע, ומראה מקומות - ספר הנהגות יושר למהר"י סרוק זצ"ל. - ספר יסוד מערבי בהסכמת 7 גדולי ישראל מטבכריה בשנת תרפ"ה, עם הוספות שיר היחוד מהאריז"ל, (דפים ג-ה). אור הזוהר 131 סיון תשע"ג - ספר מעין חכמה נדפס בקארעץ בשנת גן נעול מעין חתום. ספר סמא דחיי פרקים א-ב דפים ל"ט -מא, בשנת תרפ"ד, עם הוספה תיקון שיר היחוד מהאריז"ל ומבעל בן איש חי זי"ע. [מצאתי כמה נוסחאות בהרבה ספרים כמו: דרך ישרה, סמא דחייא, אורחות חיים, בית אל, יסוד מערבי, צמח צדיק]. - אור הזוהר 140 סיון תשע"ג הוספה לתיקון שיר היחוד מהאריז"ל ומבעל בן איש חי זי"ע, ומראה מקומות - אור הזוהר 128 סיון תשע"ג - ספר סדר היום להצה"ק רבנו יוסף חיים זי"ע"א שהוסיף על התיקון הנ"ל (סמא דחיי דף מ'). - ספר צמח צדיק ליוורנא. - אור הזוהר 144 סיון תשע"ג הוספה לתיקון שיר היחוד מהאריז"ל ומבעל בן איש חי זי"ע, ומראה מקומות ותיקון יסוד ברית קודש - ספר קרה מקרה (דפים צ"ה-צ"ו) בשנת את המיחלים לחסדו, עם הוספה תיקון שיר היחוד מהאריז"ל. - אור הזוהר 140 סיון תשע"ג הוספה לתיקון שיר היחוד מהאריז"ל - ספר קרנות צדיק ח"ג סימן נ'. - ספר קרנות

צדיק, בבל, בשנת "וברית אבות לבנים תזכור" [תרכ"ז], ונדפס בדפוס חדש בדף נח, ונדפס עוד הפעם בא"י בירושלים בשנת תשס"ב. - **ספר שם משמעון** (על העץ חיים), [דף ע"ח, ומביא שם י"ב. - סגולותיו] מהצה"ק רבי שמעון אגאסי חבירו של הבן איש חי זיע"א, נפטר בשנת תרע"ד. - **ספר שער היחודים** מכתב יד של רבנו רבי חיים וויטאל, ונדפס מחדש בשנת מעש"ר עם הסכמות 22 גדולי הצדיקים תלמידי בעש"ט זי"ע ועוד. **אור הזוהר** 133 סיון תשע"ג, שיר היחוד מהאריז"ל עם המראה מקומות. **אור הזוהר** 134 סיון תשע"ג. - **שער רוח הקודש** (כתיב האריז"ל) הוספות וביאורים (דף תקכ"ה). - **שער רוח הקודש** (כתיב האריז"ל) הוספות וביאורים (דף תקכ"ו). מכת"י המיוחס למהר"ד לייקיס זי"ע מתלמידי הבעש"ט, עם כתב יד על תיקון זה.

ללא תשכח מפי זרעו

ספר הזוהר לשי"ס דף היומי

זהו ספר שכתב הנגיד האמיתי
רבי שמעון בר יוחאי
עם לשון הקודש, מוקדם
וקשה ללמוד עמו
ללמוד דף זה וזה יחסי עם דף הקרא היחסי

מסכת חגיגה

זוה"ק ששטן קודם
דף היומי נכתב על ידי רבינו
[הוא נכתב על ידי רבינו
למדנו מזה שכתב שם]

אורי' ויטאל המלמד
דף היומי דף זה אמת וידיק
הוא נכתב על ידי רבינו
הנגיד האמיתי רבינו
הוא נכתב על ידי רבינו

לחזק את הש"ס באור הזוהר

ספר הזוהר

הנגיד
האמיתי

13